

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

Ministry of Economic Affairs and Employment

2/2020

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

2/2020
vsk. 63. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Economic Affairs and Employment
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA • EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA • EDITOR

Marianne Keyriläinen
puh./tel. 029 504 7009

TOIMITUSSIHTEERI • EDITOR

Sirpa Kukkala
puh./tel. 029 506 3549
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail: givenname.surname@tem.fi

**TOIMITUSNEUVOSTO • EDITING
COMMITTEE**

Tiina Tikka, puheenjohtaja
Päivi Järviniemi, varapuheenjohtaja
Johanna Alatalo
Timo Aulanko
Päivi Haavisto-Vuori
Tiina Hanhike
Ulla Hiekkänen-Mäkelä
Antti Kaihovaara
Liisa Larja
Maaria Nuutinen
Juha Pusila
Heikki Räisänen
Santtu Sundvall
Petri Syvänen
Marianne Keyriläinen, asiantuntija
Sirpa Kukkala, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE • ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO • STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@
tem.fi

JULKAISIJA • PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

*Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on
tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä.
Lainattaessa on lähde kuitenkin mainit-
tava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit
edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä,
jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön
kantaa.*

**TILAUKSET JA
OSOITTEENMUUTOKSET**

TAK.tilaukset@grano.fi

IRTONUMEROMYYNTI

<http://julkaisutilaukset.valtioneuvosto.fi>

Vuositilaus 46 euroa/vuosi
Irtonumero 23 euroa/kpl

Sisällys

Pääkirjoitus

Hystereesi on pidettävä kurissa	7
Heikki Räisänen	

Artikkeleita

Pandemian vaikutukset kansantalouteen.....	9
Juha Honkatukia	

Etätyöoloikka ja hyvinvointi koronakriisin alussa	21
Virpi Ruohomäki	

Vuoden 2015 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutus pitkäaikaistyöttömien palveluihin osallistumiseen	29
Viveka Tschamurov	

Työn imu – parasta hyvinvointia työssä?	41
Jari Hakanen – Janne Kaltiainen	

Katsauksia ja keskusteluja

Työmarkkinatilanteen päiväkohtainen seuranta korona-aikana	57
Erno Mähönen	

Millaista on omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella?.....	63
Heikki Räisänen	

Kunniakirjoja vuoden 2019 laadukkaille artikkeleille	71
--	----

English summaries.....	72
------------------------	----

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.....	75
---	----

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning.....	76
--	----

Recent employment and entrepreneurship studies	77
--	----

KUVIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS	1*
---	----

TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
---	----

KUVIOT – CHARTS	4*
-----------------------	----

TAULUKOT – TABLES	17*
-------------------------	-----

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	58–63
--	-------

Hystereesi on pidettävä kurissa

Heikki Räisänen¹

Pandemiakriisin pitempiaikaisia taloudellisia vaikutuksia ei vielä osata arvioida. Monet lyhyenkin aikavälin vaikutukset ovat vielä epäselviä. Milloin rajoitustoimia puretaan ja miten? Milloin kulutuskäyttäytyminen ja investoinnit elpyvät?

Työmarkkinoilla on eri maissa koettu äkillisiä shokkeja. Suomessa toimiva lomautus- ja työttömyysturvajärjestelmä on – eräiden kriisiin räätälöityjen lisäjousteojen kanssa – hoitanut kovimman iskun vaimentamisen. Lomautusten määrä nousi jo toukokuun aikana yli 200 000 hengen tasolle, mutta työttömyys melko vähän ja lähinnä heti kriisin alussa.

Vaikka kesän alkaessa kriisin työmarkkina-vaikutuksia on saatu vakautettua, on aivan ratkaisevaa se, miten näille massalomautuksille käy lähikuukausina. Työttömyyden hystereesihypoteesi varoittaa siitä, että työttömyydellä voi olla tavallaan ”järjestelmämuisti” tai polkuriippuvuus, ilmiö voi jatkua, vaikka siihen liittyvät tekijät jo poistuvat. Käytännössä työttömyyden viivevaikutukset heikentävät eri mekanismien kautta työttömien työllistymistä. Vaikka hystereesia voi pitää käsitteellisesti melko epäselvänä

rakennelmana, sehän sanoo tavallaan kehäpäättelmän tyypisesti työttömyyden luovan työttömyyttä, on empiirinen todistusvoima kuitenkin vankka: työttömien työnhakijoiden määrä tai työttömyysaste ei ole kertaakaan 1970-luvun öljykriisin, 1990-luvun lamavuosien tai vuoden 2008 finanssikriisin jälkeen laskenut aiemmalle alemmalle tasolle. Sen sijaan se on jäänyt pysyvästi uudelle, korkeammalle tasolle. Tässä on hystereesin hälytyskello!

Tutkijat ovat viitanneet erilaisiin tekijöihin työttömyyden hystereesin takana: viivevaikutukset nostavat työttömyyttä, vaikka talous jo elpyy, työntekijöiden työllistyvyys heikkenee ja osa sopeutuu työttömyyden tuomaan alempaan elintasoon. Jotkut tutkijat huomauttavat, että suhdannetyöttömyys vaikuttaa rakennetyöttömyyteen tai että tasapainotyöttömyys riippuu todellisen työttömyysasteen historiasta. Toiset korostavat vain työttömyysshokkien pitkän aikavälin vaikutuksia.

Lomautusten muuttuminen laajaksi massa-työttömyydeksi ja edelleen sitkeäksi pitkäaikaistyöttömyydeksi on estettävä. Pandemiakriisi on myös talouskriisi ja kaikille talouskriiseille

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

on yhteistä se, että mitkään julkiset resurssit eivät riitä, kun niitä tarvittaisiin joka puolella. Sen vuoksi on pakko tehdä valintoja. Julkisilla resursseilla voidaan heittää pelastusrenkaita tai -lauttoja, mutta niille on kyllä itse jaksettava uida ja kivuta. Ja toisten on selvittävä omin voimin rantaan asti.

Suhteellisen nopea palautuminen on ratkaisevaa kriisin pitempiaikaisille talousvaikutuksille. Ongelmia riittää vuosiksi eteenpäin, mutta ensimmäinen tehtävä on saada yritykset taas jalkeille ja työntekijät takaisin töihin.

Osa lehdestämme on varattu ajankohtaiselle kriisisisällölle. *Juha Honkatukian* talousskenaariot, *Virpi Ruohomäen* etätyöanalyysi ja *Erno Mähösen* katsaus työmarkkinatilanteen päivittäisseurantaan käsittelevät kriisin erilaisia aspekteja.

Juha Honkatukia esittelee makrotaloudellisten mallilaskelmiensa tuloksia talouden kriisistä palautumiseen liittyen. Hän käyttää kahta vaihtoehtoista skenaariota rajoitustoimien purkamiselle: joko tämän vuoden kolmatta tai neljättä neljännestä. Laskelmien taustalla on THL:n epidemiologiset arviot. Suurin osa talousvaikutuksista seuraa rajoitustoimista, jotka ovat olleet onnistuneita, mutta taloudellisesti kalliita. Enin osa talousvaikutuksista koituu kotimarkkinasektoria koskevista rajoitustoimista. Maailmantalouden ja sitä kautta viennin vaikutus on vielä epävarma, mutta kriisistä jää maailmantalouteen vuosien negatiivinen kasvuvaikeus. Tuotantokapasiteetti saadaan kuitenkin säilytettyä ja Suomen kansantalous alkaa elpyä.

Virpi Ruohomäki käsittelee artikkelissaan etätyötä menossa olevan kriisin alkuvaiheessa. Suomessa etätöitä tehdään eniten Euroopassa. Kun uudet työtävät on saatu toimimaan voi osa työntekijöistä haluta jatkaa etätöissä myös koronakriisin jälkeen. Osa työntekijöistä saattaa jo odottaa työpaikoille pääsyä. Monelle syy välttää etätyötä on myös tietoinen halu pitää työ ja vapaa-aika erillään. Koronaviruspandemia on aiheuttanut Suomessa ja Euroopassa niin radikaalin etätyöloikan, että etätyön voidaan enna-

koida yleistyvän ja jatkuvan vielä pitkälle tulevaisuuteen.

Viveka Tschamurov analysoi työmarkkinatuen vuoden 2015 rahoitusuudistuksen vaikutuksia aktivointitoimiin osallistumiseen. Tulosten mukaan yli 300 päivää työmarkkinatuella olleiden aktivointi kasvoi, muttei kovin paljoa. Aktivointitoimiin osallistuminen lisääntyi pienissä kunnissa asuvilla, muttei suurissa kaupungeissa, eikä etenkin pääkaupunkiseudulla.

Jari Hakanen ja *Janne Kaltiainen* erittelevät artikkelissaan työn imu, voimavaralähtöisen työelämän kehittämisen mahdollisuutta. Työn imu on osa vuosituhannen alun paradigma-muutosta, jossa työhyvinvointia alettiin systemaattisemmin tutkia nimensä mukaisesti hyvinvoinnin, ei pahoinvoinnin näkökulmasta. Työn imu on mahdollista myös edistää työpaikoilla. Työn imu näyttäytyy parhaana mahdollisena hyvinvointina työssä.

Hyviä lukuhetkiä!

Seuraavien numeroidemme aineistopäivät
ovat: **7.9.** nro 3/2020 ja **9.11.** nro 4/2020.

Pandemian vaikutukset kansantalouteen

Juha Honkatukia¹

Alkuvuodesta Suomeenkin levinnyt ja maailmalla pandemiaksi laajennut epidemia on aiheuttanut ennenkuulumattomia vaikutuksia terveyden lisäksi myös talouteen, kun useimmat maat ovat ottaneet käyttöön erilaisia rajoituksia, joilla pandemian leviämistä on pyritty ehkäisemään.

Pandemialla on useita vaikutuksia talouteen. On selvää, että pandemia voi aiheuttaa lyhytaikaisesti työkyvyttömyyden suurelle osalle väestöstä. Lisäksi osa sairastuneista vaatii sairaanhoitoa. Näyttää kuitenkin selvältä, että rajoitustoimenpiteiden vaikutukset muihin toimialoihin ovat puhtaasti talouden kannalta tarkasteltuna huomattavasti suuremmat kuin terveydenhoidon kasvaneet kustannukset - Suomi on toki onnistunut rajoittamaan sairastuneiden määrän huomattavan alhaiselle tasolle näiden toimien ansiosta. Pitemmällä tähtäimellä pandemian aikana menetetyistä verotuloista ja kasvaneista hoitokuluista sekä talouden tukitoimenpiteistä syntyy julkisen sektorin lisärahoitustarvetta, joka osaltaan heijastuu talouskasvuunkin.

Tässä artikkelissa arvioidaan pandemian taloudellisia vaikutuksia Suomeen. Arviointi

perustuu kokonaistaloudellisella mallilla tehtyihin laskelmiin, jossa talouskehitystä poikkeutetaan peruslaskelman mukaisesta pandemian aiheuttamilla muutoksilla työmarkkinoilla, palvelutoimialoilla ja hoivasektorilla. Arvio perustetaan pääosin THL:n ennusteeseen epidemian leviämisestä ja hoitokapasiteetin käytöstä ja toimialakohtaiseen tarkasteluun valtioneuvoston toteuttamien liikkumisen ja muiden rajoitteiden taloudellisista vaikutuksista. Tarkastelu on tehty vuosineljänneksittäin, jolloin on jo mahdollista arvioida pandemian keston merkitystä.

Metodologiasta

Arvio on toteutettu kokonaistaloudellisen tasapainomallin avulla. Tällaista lähestymistapaa on käytetty jo pitkään kansantalouden pitkän aikavälin kehityksen arviointiin, myös pandemioiden (Dixon. Laskentamalleja on kuvattu useissa julkaisuissa (Honkatukia 2009, 2013, 2019). Tasapainomalli kuvaa taloutta kotitalouksien sekä kymmenillä toimialoilla toimivien yritysten ja julkisten sektorien päätöksistä käsin. Kotitalouksien keskeisiä päätöksiä ovat kulutus- ja säästämissäpäätökset sekä työn tarjonta. Nämä

¹ Juha Honkatukia, KTT, dosentti, tutkimuspäällikkö, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos

päätökset kuvataan kansantaloudellisissa mal-
leissa historiassa havaittujen kulutustottumus-
ten pohjalta, joiden lisäksi kulutuksen kehityk-
seen vaikuttavat hyödykkeiden suhteellisten
hintojen ja kotitalouksien käytettävissä olevien
tulosten kehitys. Yritykset päättävät tuotantopa-
nosten – työ, pääoma ja väli tuotteet – käytöstä
pyrkien maksimoimaan tuotannon katetta sekä
investoinneista sen mukaan, kuinka eri toimi-
alojen tuotto-odotukset kehittyvät ja suhteutu-
vat toimialojen historialliseen kasvuvauhtiin ja
pääoman tuottoasteeseen. Julkisten sektorien
toimintaa kuvaavat ennen kaikkea erilaisen
verotuksen rakenne sekä tulonsiirrot kotitalo-
uksille ja toisille julkisille toimijoille. Ulkomaita
tarkastellaan lähinnä viennin ja tuonnin näkö-
kulmasta, mutta myös kansantalouden ulkoisen
velan ja varallisuuden kehittymistä seurataan.
Pitkän aikavälin tarkastelussa ulkoinen tasa-
paino nousee suorastaan määrääväksi.

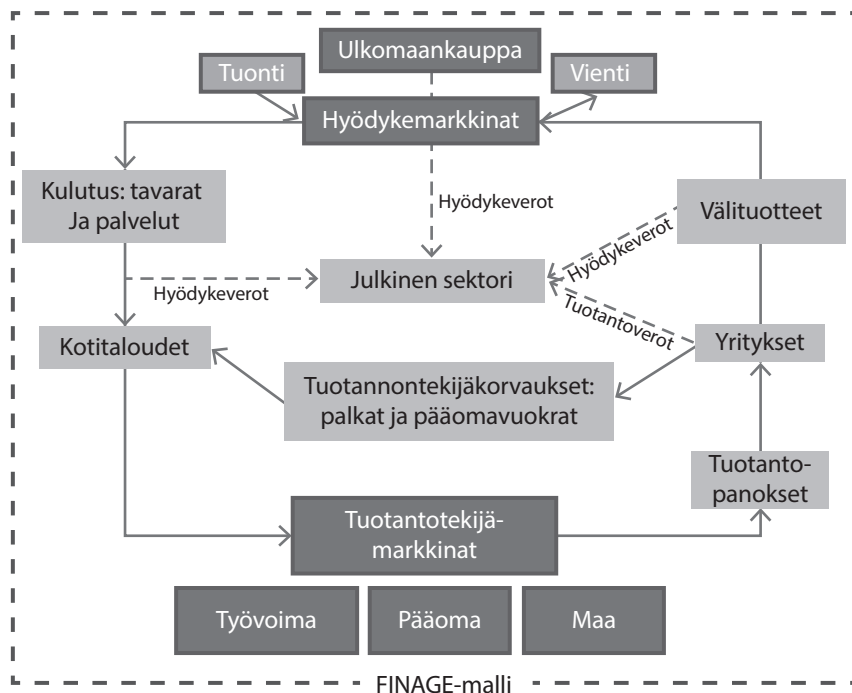
Mallin rakennetta havainnollistaa kuvio 1.
Kuviossa kotitaloudet, julkinen sektori ja yri-
tykset ovat taloudellisten päätöksen tekijöitä,

joiden valinnoista kumpuavat tavaroiden ja pal-
veluiden kulutuskysyntä ja väli tuotekysyntä, ni-
den kysyntä julkisten palveluiden ja hallinnon
käyttöön sekä investointikysyntä eri toimialojen
investointeihin. Lisäksi kuviosta ilmenee, kuinka
osa tavaroiden ja palvelujen loppukysynnästä
tulee ulkomailta, ja kuinka tuontitavarat muo-
dostavat osan tavaroiden ja palveluiden kotimai-
sesta tarjonnasta. Kuviosta näkyvät myös tuo-
tannon tekijämarkkinat sekä tuotannon tekijä-
tulosten ja erilaisten verotulojen kohdentumi-
nen. Kysynnän ja tarjonnan tasapaino toteutuu
hintamekanismien kautta.

Pandemiaskenaarioiden keskeiset oletukset ja tietolähteet

Tarkastelussa on keskitytty kahteen vaihtoehto-
on, jotka molemmat perustuvat THL:n RO=1.6
skenaarioon, mutta jotka eroavat koronan rajoi-
tustoimenpiteiden ajoitukseen. Ensimmäisessä
skenaariossa oletetaan, että rajoituksia päästäi-
siin poistamaan vuoden 2020 kolmannella nel-
jänneksellä, toisessa niiden poistamisen olete-

Kuvio 1. Tasapainomallin rakenne

Taulukko 1. Sairaanhoido ja kuolleisuus

	0–9	10–19	20–29	30–39	40–49	50–59	60–69	70–79	80–89
Sairaalahoido	9,0	9,0	217	556	647	894	2407	3811	2829
Tehohoito	1,0	0,9	27	98	131	319	734	1900	433
Kuolleisuus	0,4	0,1	4	12	20	79	541	1557	2426

taan tapahtuvan vasta vuoden viimeisellä neljänneksellä.

Hoitovuorokaudet on arvioitu Pandemia-mallinnuksen mukaisesti (noin kaksi viikkoa, joista teholla olivat puolet ajasta tehohoidossa). Tässä on keskitytty skenaarioon, jossa $RO = 1,6$. Skenaarion oletukset sairastuvuudesta ja kuolleisuudesta on kuvattu taulukossa 1 alla. Sairaus keskittyy selvästi vanhempiin ikäluokkiin. Sairaalahoidoa tarvitsevia tässä skenaariossa on reilut 11 000.

Sairaanhoidon kustannukset on kohdennettu terveyden- ja sairaanhoidon toimialalle. Sairaalamuorokauden hinnaksi on oletettu keskussairaaloitten keskimääräinen 780 €, tehohoidon on oletettu olevan vaativala, jolloin hoitopäivän hinta on keskimäärin noin 3 145 €. Muista sairaanhoidon lisäkustannuksista ei ole ollut käytettävissä tietoa, ei myöskään varautumisen – kapasiteetin kasvattamisen – lisäkustannuksista. Tässä siis oletetaan, että sairaaloitten nykykapasiteetti riittäisi jatkossakin.

Lisäkustannuksia sen sijaan syntyy sairauspoissaoloista. Sairastuneiden on oletettu käyttävän sairauslomaa kaksi viikkoa, vaikka sairaalahoidon ei päädyttäisikään. Kotona sairastavia on oletettu olevan 10 kertaa virallisesti todettujen tapausten verran. Näillä oletuksilla on mahdollista muodostaa arvio menetetyistä henkilötyövuosista, joista muodostuu kustannuksia kansantaloudelle tuotannon laskun muodossa.

Suurimmat vaikutukset ovat kuitenkin peräisin elinkeinoelämän ja kokoontumis- ja liikkumisvapauden rajoituksista. Näitä on arvioitu useiden lähteiden avulla. Pandemian rajoittamistoimet kohdistettu matkailutilinpidon perusteella henkilöauto- että julkiseen maali-

kenteeseen (maantie- ja rautatie), ajoneuvojen huoltoon, vesi- ja ilmaliikenteeseen; ravintola- ja majoitustoimialoille sekä urheilu- ja kulttuuripalveluihin. Sekä kotitalouksien kysyntää että näiden toimialojen tuotantoa on rajoitettu. Uudenmaan liikkumisrajoitusten vaikutus on kohdistettu jo vuoden ensimmäiselle neljännekselle, ja sen vaikutuksia on arvioitu matkailutilinpidon ja alueellisten panos-tuotosaineistojen avulla. Liikkumisrajoitukset heijastuvat koko Etelä-Suomeen, ja pienentävät kotitalouksien matkailuun ja liikkumiseen liittyvää kysyntää. Uudenmaan osuus tällaisesta kysynnästä on huomattavan suuri, ja siksi kysynnän lasku on useita kymmeniä prosentteja. Vuoden toisella neljänneksellä matkailu-, ravintola ja majoitustoimialojen kysyntä pienenee muuallakin Suomessa. Lisäksi näihin toimialoihin kohdistuu toiminnan merkittävä rajoittaminen. Kysynnän rajoittamista on tässä mallinnettu säännöstylynä, ja tuotannon rajoitusta on tarkasteltu kapasiteetin käyttöasteen rajoittamisena, josta ei välttämättä seuraa kapasiteetin pysyvää laskua. Vastaavia arvioita on tehty (ja tehdään) pandemian vaikutuksista esimerkiksi Yhdysvaltoihin (Dixon et al 2010) ja koko maailmantalouteen (mm. Verikios ym. 2010).

On selvää, että globaalit rajoittamistoimet vaikuttavat maailmantaloudenkin kautta Suomeen. Tämä vaikutus kohdistuu ennen kaikkea tavaroiden ja palveluiden vientiin. Maailmantalouden on arveltu supistuvan kolmen prosentin pandemian vuoksi. Kun Suomi kuitenkin käy kauppaa ennen kaikkea Euroopan ja myös Yhdysvaltojen kanssa, näyttää selvältä, että vaikutukset Suomen vientimarkkinoilla saattavat olla suurempia. Tätä on mallinnettu siten, että kaikkien vientiin on kohdistettu 15

prosentin lasku vuoden toiselle neljännekselle. Loppuvuodesta maailmanmarkkinoiden oletetaan alkavan elpyä, mutta entiselleen sen ei oleteta palaavan.

Maailmantalouteen liittyviä epävarmuuksia on myös kuvattu investointien odotetun tuoton alenemisena, joka alentaa investointien kasvuvauhtia. Vuoden 2020 ensimmäiselle neljännekselle on kuvattu myös öljyn hinnan romahdus, joka paransi vaihtosuhdetta alkuvuodesta, ja jonka takana ilmeisesti ainakin osittain oli pandemian vaikutus energiamarkkinoihin.

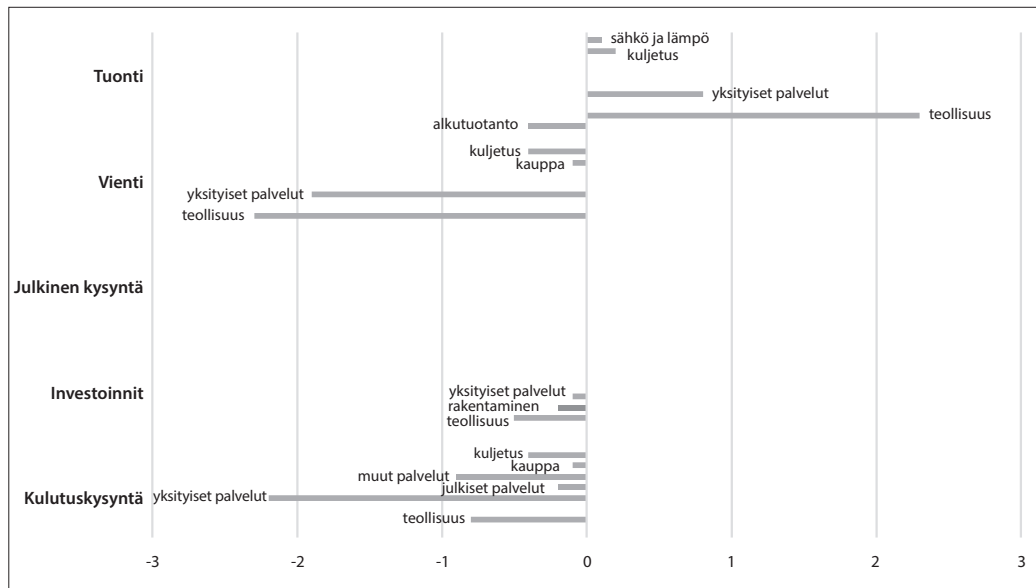
Rajoitustoimet kääntyvät kotimaisen kulutuksen, ennen kaikkea yllä kuvattujen palvelujen ja kaupan, jyrkkään laskuun. Tämä synnyttää työttömyyttä, minkä lisäksi tarkastelussa on huomioitu jo tiedossa olevat lomautukset ja työttömyyden kasvu. Työttömyysaste kasvaaikin selvästi.

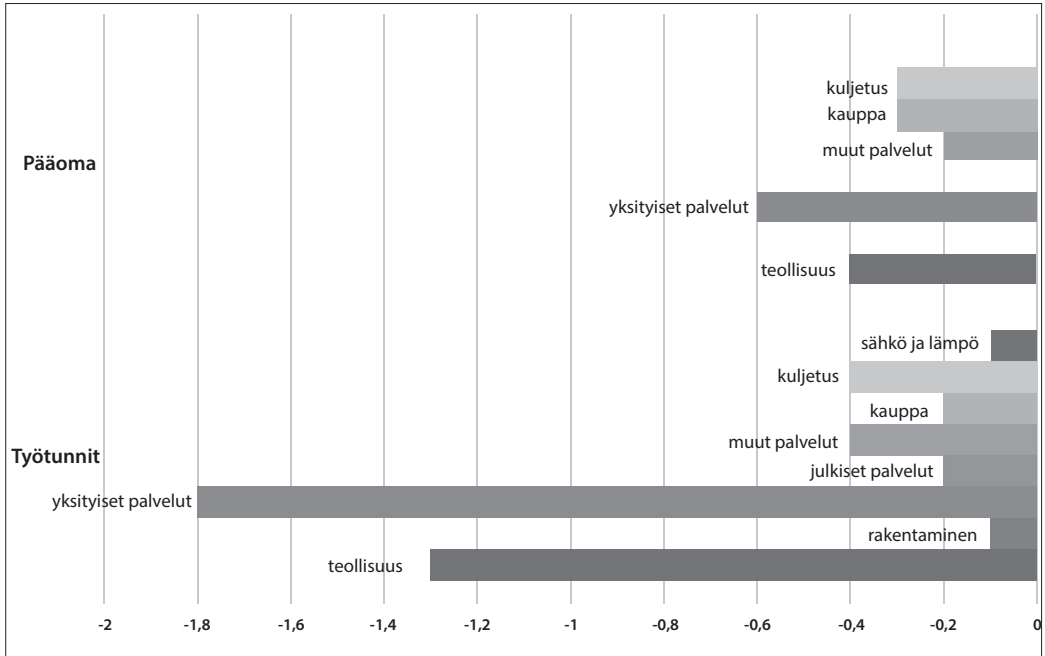
Kuvioon 2 on kuvattu vaikutuksia kokonaiskulutuksessa vuoden 2020 alusta vuoden toiseen neljännekseseen, jolle tiukimmat rajoitukset ajoittuvat. Kuviosta näkyy, että kaikkein suurim-

mat vaikutukset syntyvät yksityisten palvelujen kulutuskysynnän laskusta. Yksityiset palvelut kattavat ennen kaikkea ravintola- ja matkailutoimialat, ja kuten kuviosta näkyy, näiden palvelujen viennin supistuminen pienentää kansantuotetta lähes yhtä paljon kuin kotimaisen kysynnän lasku. Myös muiden palvelujen (muun muassa kulttuuri ja urheilu) kulutuskysynnän lasku pienentää kansantuotetta. Vientikysynnän laskun kautta syntyy myös suuria vaikutuksia, mutta samalla tuonti supistuu ja kasvattaa kansantuotetta, kun välituotteita tarvitaan vähemmän.

Kuvioon 3 on kuvattu vaikutukset toimialojen arvonlisän näkökulmasta vuoden 2020 toisella neljänneksellä. Kuvion perusteella toisen neljänneksen vajaan kahdeksan prosentin kansantuotteen laskusta puolet selittyy palvelutoimialojen työtuntien ja pääomapanoksen supistumisen kautta. Kun liikenteen ja kaupan arvonlisän supistuminen selittää yli prosentin, noin kaksi kolmasosaa vaikutuksista syntyy palvelujen kautta.

Kuvio 2. Kysyntäerien vaikutus kansantuotteen muutokseen 2020 2. neljänneksellä, prosenttiyksikköä perusuraan verrattuna

Kuvio 3. Arvonlisän vaikutus kansantuotteen muutokseen 2020 Q2, prosenttiyksikköä

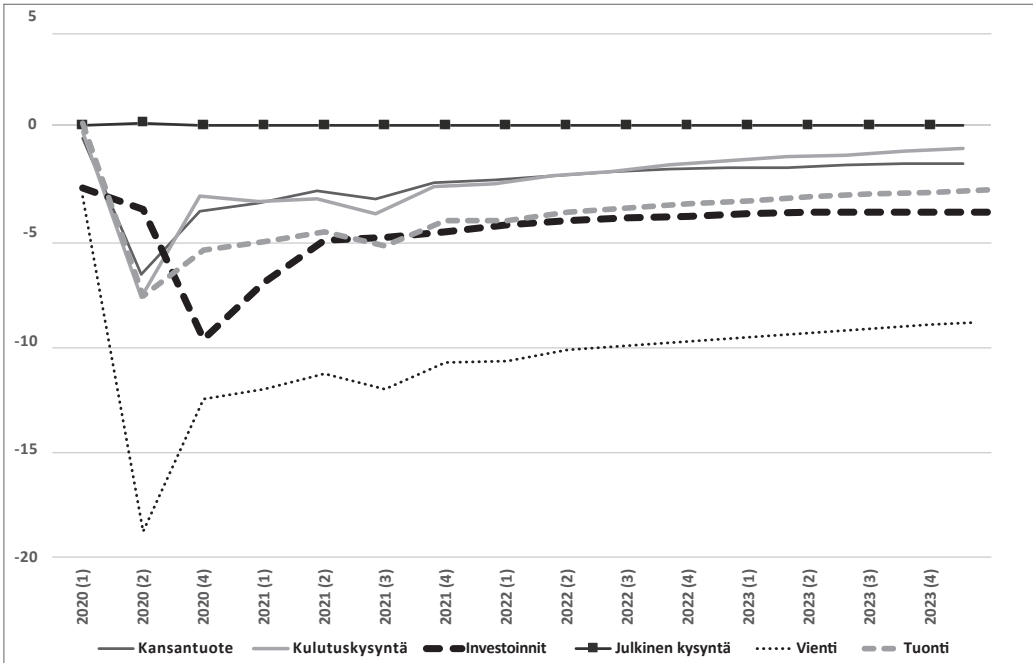
Rajoitusten purkua kohti

Vaikka hallitus on päättänyt pandemiarajoitusten osittaisesta lieventämisestä, ei tällä hetkellä ole selvää, päästäänkö ja missä aikataulussa kaikkia niistä purkamaan. Monia palveluja koskevat rajoitukset näyttävät säilyvän voimassa ainakin kesän yli. Niinpä näyttää perustellulta tarkastella kahta vaihtoehtoa rajoitusten lieventämiselle.

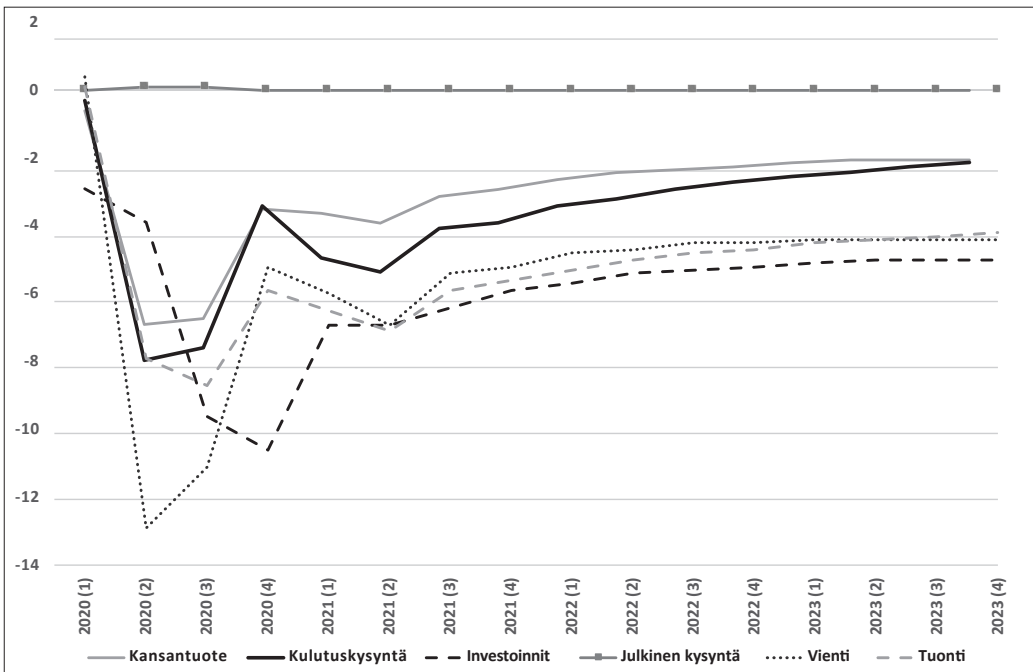
Kuvioihin 4 ja 5 on koottu vaikutusarvion keskeiset tulokset kahdessa pandemiaskenaariossa. Kummassakin skenaariossa pandemian vaikutukset alkavat näkyä vuoden 2020 ensimmäisellä neljänneksellä ennen kaikkea Uudenmaan sulkeamisen myötä ja sairastuneiden määrän alkaessa kasvaa. THL:n $RO=1.6$ -skenaariossa sairastuneiden määrä kasvaa toisella neljänneksellä, mikä osaltaan näkyy julkisten palvelujen kasvuna, mutta kuten kuviosta näkyy, rajoitustoimien kautta syntyvä vaikutus kotitalouksien kysyntään on selvästi suurempi. Kulutuskysyntä laskee toiseen neljännekseen mennessä noin 8 prosenttia perusskenaarioon verrattuna. Viennin

lasku on noin kymmenen prosenttia, kun maailmankaupan oletetaan laskevan kymmenen prosentin verran. Investointeja laskee kasvanut epävarmuus, mutta vuoden ensimmäisillä neljänneksillä lasku jää pieneksi eikä näy esimerkiksi asuntojen rakentamisessa. Vuoden mittaan supistuva kysyntä vetää kuitenkin investoinnitkin mukanaan, ja niiden toipuminen jää riippumaan maailmantalouden ja kotimaisen kysynnän elpymisestä. Kotimaisen kysynnän osalta tämä elpyminen riippuu siitä, kuinka pian rajoituksia päästään purkamaan. Jos se onnistuisi jo kolmannella neljänneksellä, talouden ahdinko jäisi lyhyemmäksi. Tällä on merkitystä seuraavien vuosien osalta, kun oletetaan, että julkisen velan kasvua pyritään rajoittamaan: velka kasvaa enemmän, jos rajoituksia joudutaan jatkamaan syksyyn asti. Talouden raju supistuminen vaikuttaa julkiseen talouteen verotulojen pienenemiseen ja muun muassa työttömyysturvaan liittyvien menojen kasvaessa. Julkisen talouden velan oletetaan annettavan kasvaa koko vuoden 2020

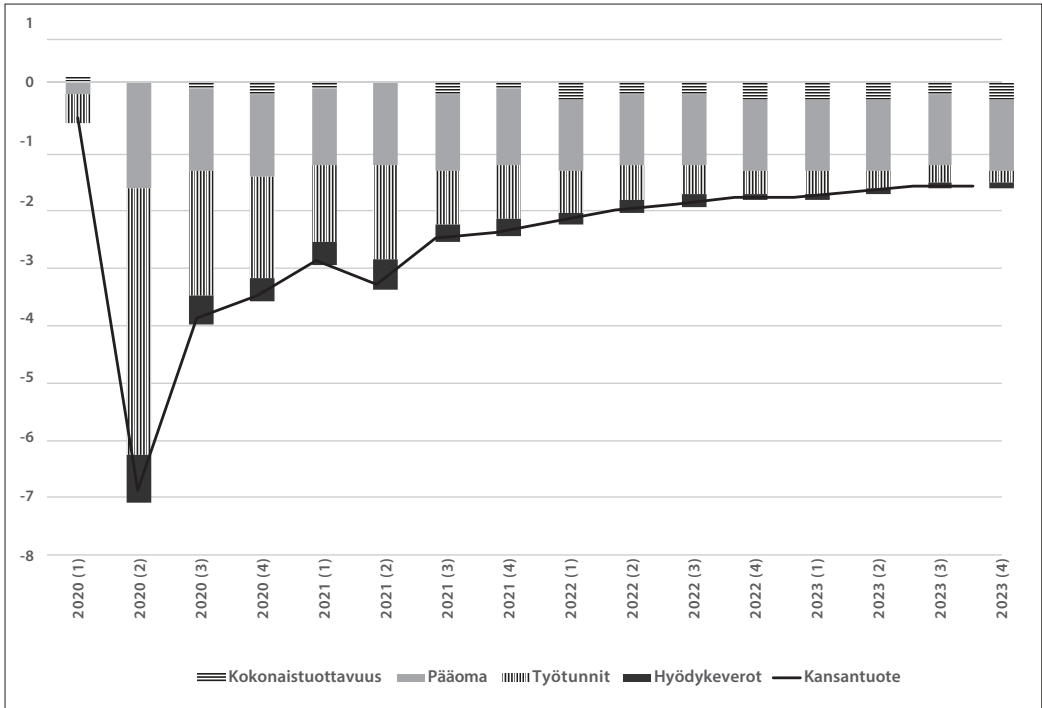
Kuvio 4. Kansantuote-erien tasoero perusskenaarioon verrattuna, prosenttia (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 3. neljänneksellä)

Kuvio 5. Kansantuote-erien tasoero perusskenaarioon verrattuna, prosenttia (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 4. neljänneksellä)

Kuvio 6. Tarjontaerien vaikutus kansantuotteeseen perusskenaarioon verrattuna, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 3. neljänneksellä)

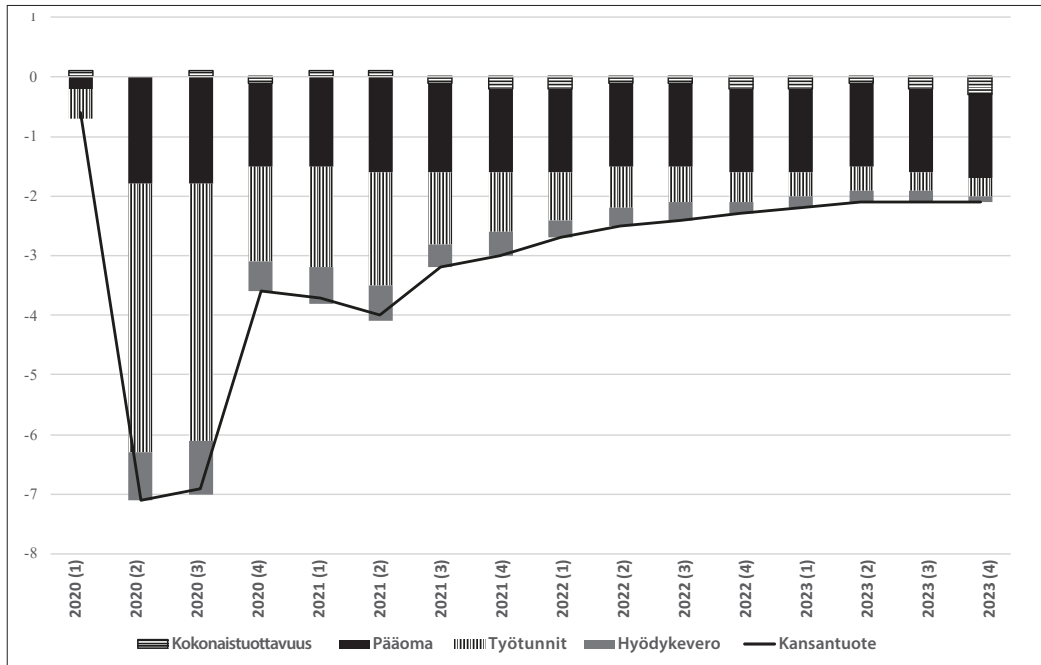

ajan, jonka jälkeen velkaa aletaan lyhentää alv:n korotuksilla. Julkisen velan suhde kansantuotteeseen kasvaa toistakymmentä prosenttia pelkästään vuoden 2020 aikana. Velkasuhteen kasvuun vaikuttaa maailmantalouden toipuminen 2020-luvulla, mutta tässä oletetulla vähittäisellä tasapainottamisella velkasuhteen kasvu alkaa taittua tarkastelujakson loppupuolella. Tämä ero näkyy kuvioissa 4 ja 5 selvästi, ja voi merkitä, että kustannukset kansantaloudelle ovat suuremmat tulevaisuudessa. Viime kädessä kustannukset näkyvät kotimaisen hintatason nousuna (kun verotusta kiristetään), joka leikkaa ostovoimaa ja heikentää myös kilpailukykyä. Niinpä sekä vienti että kotitalouksien kulutus jäävät selvästi alemmaksi kuin perusskenaariossa. On toki huomattava, että vaikka tämä tulos on robusti velan rajoittamisen osalta, vaikutuksen suuruus riippuu siitä, kuinka nopeasti velan kasvua pyritään rajoittamaan. Tässä velkasuhdetta päästään jo pienentämään kahden, kolmen vuoden täh-

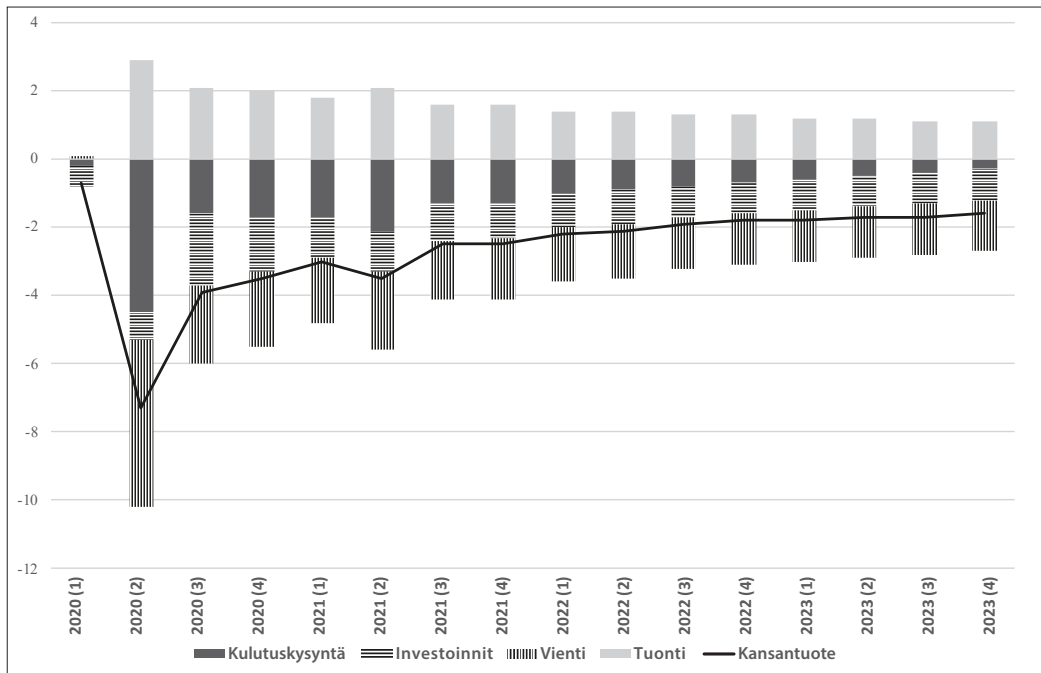
täimellä. Ilman rajoitustoimia velkasuhde toisaalta kasvaisi selvästi enemmän kuin monissa arvioissa esiintynyt, runsaan 10 prosenttiyksikön kasvu (joka tässäkin toteutuu vuoden 2020 osalta).

Kuvioissa 6 ja 7 on kuvattu pandemian vaikutuskanavia kansantuotteen kasvuhajotelman avulla. Tällainen hajotelma kuvaa sitä, kuinka vaikutus syntyy. Kuvioista näkyy, että keskeinen kanava on työtuntien menetys, joka syntyy ennen kaikkea rajoitustoimien kautta. Tässä arvioissa työpanosta menetetään lyhytaikaisesti lamavuosien tapaan, mutta työllisyys palautuu ainakin osittain varsin pian. Kuten kuvioita vertailemalla näkyy, pidemmän aikavälin vaikutukset riippuvat myös siitä, kuinka pian rajoitustoimia voidaan purkaa. Osatekijänä tulee pidemmällä aikavälillä olemaan se, kuinka paljon tuotantokapasiteettia menetetään pysyvästi – kuinka paljon tehdään konkurssseja. Myös työmarkkinoiden sopeutuminen vaikuttaa työllisyyden kehitykseen. Näitä

Kuvio 7. Tarjontaerien vaikutus kansantuotteeseen perusskenaarioon verrattuna, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 4. neljänneksellä)

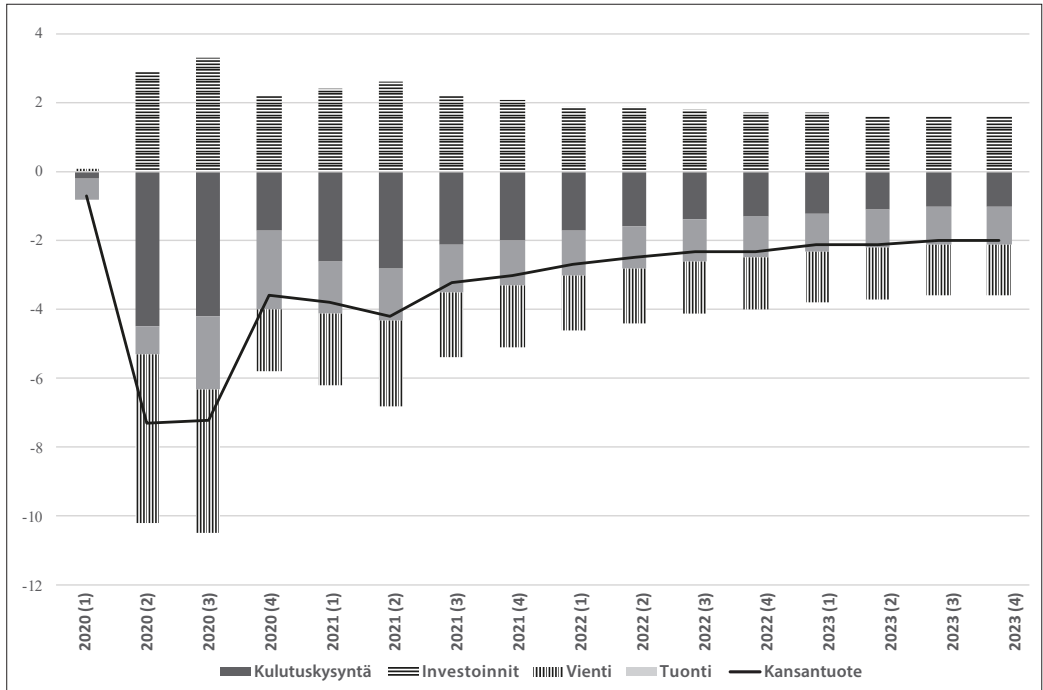

Kuvio 8. Kysyntäerien vaikutus kansantuotteeseen perusskenaarioon verrattuna, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 3. neljänneksellä)

Kuvio 9. Kysyntäerien vaikutus kansantuotteeseen perusskenaarioon verrattuna, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää vuoden 2020 4. neljänneksellä)

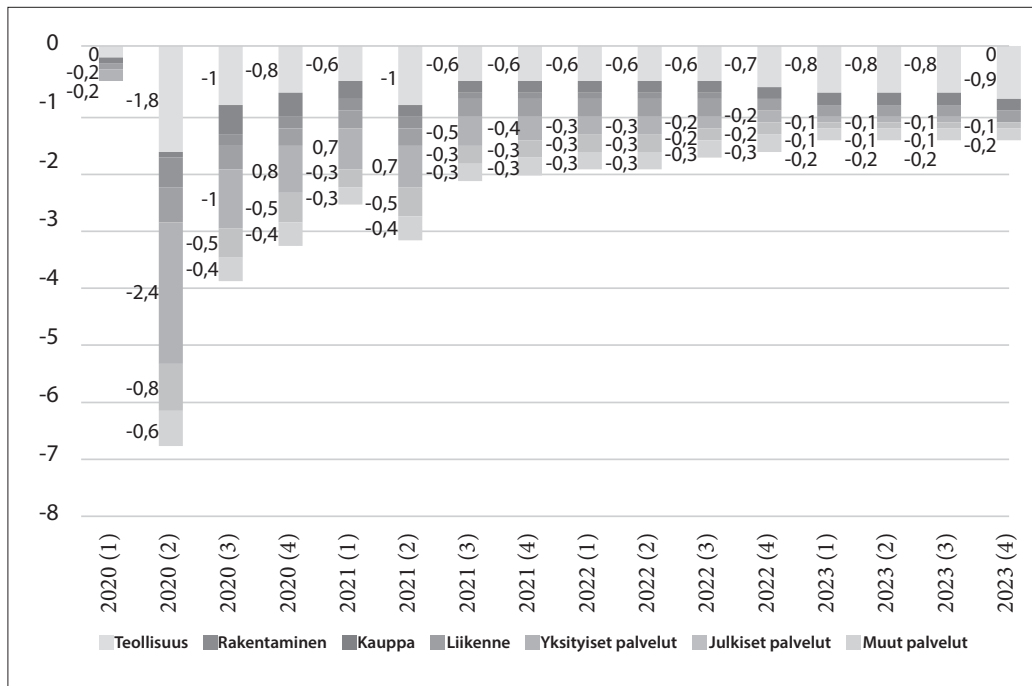
vaikutuksia ei ole mahdollista nykytiedon valossa täysin arvioida, koska yritysten tukemiseksi tehtävien toimien kattavuudesta ja kestosta ei ole vielä kaikilta osin tietoa.

Kuvioissa 8 ja 9 tarkastellaan muutosta kansantuotteen kysyntäerien kasvuhajotelman avulla. Kuvioista näkyy hyvin selvästi, että vaikutukset takana on kulutuskysynnän rajoittaminen ja viennin supistuminen maailmantalouden kasvun hidastuessa. Julkisen kysynnän kasvu jää vaatimattomaksi näihin vaikutuksiin verrattuna. Kuvioista näkyy myös investointien laskun vaikutus, joka toteutuu vasta viiveellä. Kaikkiaan kansantuote supistuu yli seitsemällä prosentilla toisen vuosineljänneksen aikana; pidemmällä aikavälillä talous alkaa toipua, kun rajoituksia päästään purkamaan. Jos toipuminen pääsee alkamaan toisella vuosineljänneksellä, jää kansantuotteen taso noin kaksi prosenttia perusskenaariota alemmaksi, kun julkisen velan kasvua joudutaan rajoittamaan; jos rajoituksia

joudutaan jatkamaan yli toisen neljänneksen, jää tästä selvästi suurempi kasvujälki tuleville vuosille. Toipumisessa kotitalouksien kysynnän elpymisellä on keskeinen merkitys, kun taas maailmantalouden osalta näkymä saattaa olla epävarmempi.

Kuvioon 10 on koottu toimialojen arvonlisän vaikutus kansantuotteeseen vuonna 2020 ja lähivuosina. Myös tästä kuvioista näkyy, että palvelualojen arvonlisän kautta syntyvällä kasvulla on suurin vaikutus kansantuotteeseen. Nämä toimialat ovat kaikkein työvoimaintensiivisimpiä ja siksi niiden elpyminen vaikuttaa myös kotitalouksien tulonmuodostukseen. Rajoitukset ovat myös kohdistuneet selvimmin näille toimialoille. Esimerkiksi rakentamiseen rajoitusten vaikutus on ollut epäsuora eikä yhtä suuri, eikä sen vaikutus elpymiseen siksi ole yhtä merkittävä. Tässä ei kuitenkaan oleteta suunnattuja elvytystoimia, jotka voisivat muuttaa kysynnän kohdentumista eri toimialoille.

Kuvio 10. Toimialojen arvonlisän vaikutus kansantuotteeseen perusuraan verrattuna Tasoero, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää 2020 3. neljänneksellä)

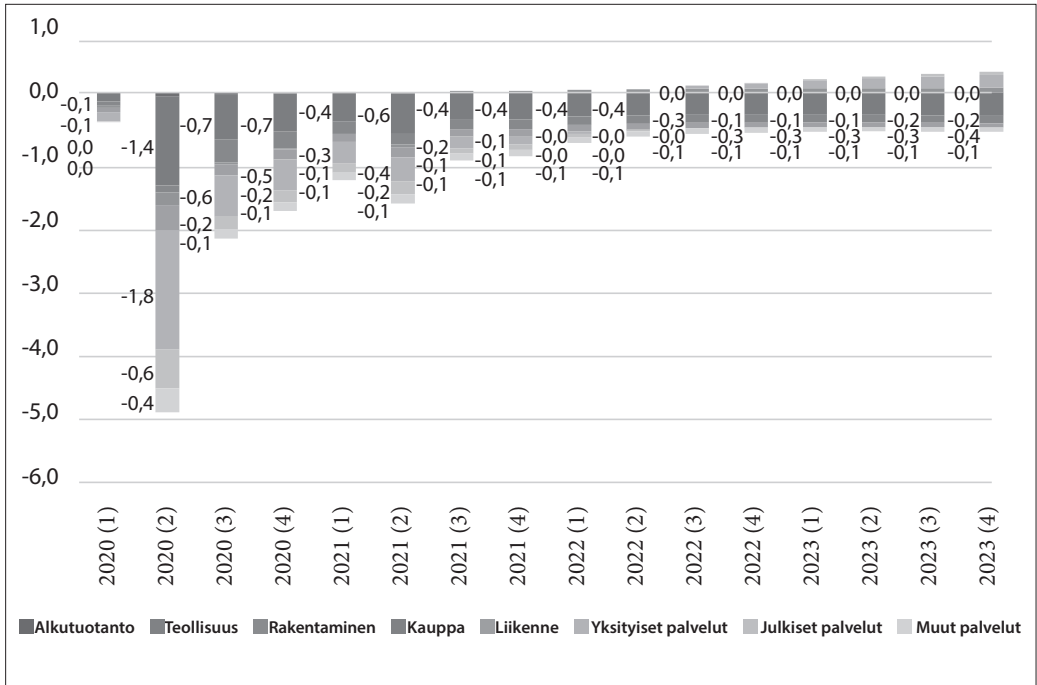
Kuviossa 11 tarkastellaan työtuntien vaikutusta kansantuotteeseen verrattuna perusskenaarioon. Työllisyyden vaikutus tulee esiin vielä selvemmin, kun kaksi kolmasosaa arvonlisän kasvuvaihtelusta syntyy itse asiassa työtuntien kautta. Pandemian vaikutukset kohdentuvat siis ensisijaisesti työllisyyteen. Pitkittyessään tilanne voi hyvinkin alkaa vaikuttaa myös tuotantokapasiteettiin, minkä lisäksi pitkittyvä työttömyys – huhtikuun lopulla lomautettuja oli jo yli 160 000 – uhkaa muuttua pitkäaikaistyöttömyydeksi.

Johtopäätöksiä

Koronapandemialla tulee olemaan kauaskantoisia vaikutuksia kansantalouteen. Taloudellisista vaikutuksista suurin osa liittyy pandemian leviämisen hidastamiseksi tehtyihin toimiin. Niissä on Suomessa toistaiseksi onnistuttu hyvin, mutta rajoitusten taloudelliset kustannukset ovat suuret ja niiden lieventäminen on siksi tullut ajankohtaiseksi.

Tässä artikkelissa on arvioitu pandemian taloudellisia vaikutuksia kevään 2020 tietojen perusteella. Pandemiarajoitukset on pyritty kohdentamaan toimialan tarkkuudella. Rajoitusten purkua on kuvattu kahdessa skenaariossa, joissa purkua aletaisiin toteuttaa vuoden kolmannella tai neljännellä neljänneksellä. Toukokuussa 2020 tarkkaa aikataulua ei ole päätetty, mutta on selvää, että monet toimet – esimerkiksi etätyömääräykset ja jonkinasteiset kokoontumisrajoitukset – tulevat säilymään voimassa syksyyn saakka. Noin kaksi kolmasosaa vaikutuksista kansantalouteen syntyy tässä esitetyn arvion mukaan kotimarkkinoita koskevista rajoituksista, joista palvelualueen kotimaiseen kysyntään ja vientiin liittyvät rajoitukset ovat suurimmat. Arvio maailmantalouden kautta syntyvistä vaikutuksista on epävarmempi. Tässä oletetaan, että pandemiasta jää negatiivinen kasvuvaihtelu maailmantalouteen useammaksi vuodeksi, jolloin vienti ei täysin elvy vielä lähivuosiin.

Kuvio 11. Työtuntien vaikutus kansantuotteeseen perusuraan verrattuna Tasoero, prosenttiyksikköä (Pandemiarajoituksia aletaan lieventää 2020 3. neljänneksellä)

Suomen kansantalous alkaa kuitenkin elpyä, vaikka siihen jääkin koronasta pitkäksi aikaa negatiivista vaikutusta. Tässä oletetaan kuitenkin elvytystoimien onnistuvan säilyttämään talouden tuotantokapasiteetin yli lähikuukausien. Jos elvytys ei onnistuisi, vaikutukset voisivat olla suuremmat myös pitkällä aikavälillä.

Lähteet

Dixon, Peter & Lee, Bumsoo & Muehlenbeck, Todd & Rimmer, Maureen & Rose, Adam & Verikios, George (2010); Effects on the U.S. Of an H1N1 epidemic: Analysis with a quarterly CGE model. Monash University, Centre of Policy Studies/IMPACT Centre, Centre of Policy Studies/IMPACT Centre Working Papers. 7. 10.2202/1547-7355.1769.

Peter Dixon – Juha Honkatukia (2015); Whither Recovery - Economic Growth and Structural Change after Five Years of Recession. Presentation at 18th Conference on Global Economic Analysis, Melbourne, Australia.

Honkatukia, J. (2006); Pandemian taloudelliset vaikutukset Suomeen. Muistio, Huoltovarmuuskeskus.

Honkatukia, J. (2019); The FINAGE/REFINAGE General Equilibrium Models of the Finnish Economy. In Honkatukia, J., Lehtomaa, J., Ruuskanen, O.-P. and Alimoff, A.: (2019): ALTA Regional database. Prime Minister's Office, 2019.

Antti Rehunen, Eeva Reissell, Juha Honkatukia, Maija Tiitu ja Markku Pekurinen (2016); Sosiaali- ja terveyspalvelujen tarpeen, käytön ja tuottamisen alueelliset muutokset ja tulevaisuuden vaihtoehdot. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 41/2016.

Honkatukia, J. (2013); The VATTAGE Regional Model VERM: A Dynamic, Regional, Applied General Equilibrium Model of The Finnish Economy. VATT Research Reports 171, Helsinki.

Juha Honkatukia (2009); VATTAGE – A Dynamic, Applied General Equilibrium Model of the Finnish Economy. Research reports 150, VATT, Helsinki.

George Verikios, Maura Sullivan, Pane Stojanovski, James Giesecke and Gordon Woo (2010); The Global Economic Effects of Pandemic Influenza. Paper prepared for the 14th Annual Conference on Global Economic Analysis, Venice, June 16–18, 2011.

Etätyöoloikka ja hyvinvointi koronakriisin alussa

Virpi Ruohomäki¹

Johdanto

Koronavirus (COVID-19) levisi maailmanlaajuisesti Eurooppaan ja Suomeen talvella vuonna 2020. Koronavirus ja sen leviämisen rajoitustoimet muuttavat ihmisten elämää, työskentelyä ja hyvinvointia, sekä aiheuttavat ennennäkemättömiä terveydellisiä, sosiaalisia ja taloudellisia haasteita. Koronakriisi on yhteiskunnallisten ja taloudellisten vaikutusten lisäksi vaikuttanut siihen, missä ja miten työntekijät tekevät työtään. Yksi radikaaleista työelämän muutoksista on ollut työntekijöiden erittäin nopea siirtyminen etätyöhön.

Suomen hallituksen linjauksen mukaan koronaviruksen leviämisen ehkäisemiseksi kansalaisten kokoontumista, fyysistä etäisyyttä, liikkumista ja toimitilojen käyttöä rajoitettiin. Hallituksen linjausten (16.3.2020) ja Työterveyslaitoksen suositusten (Työterveyslaitoksen ohjeet etätyöhön, 2020) seurauksena useat organisaatiot ovat siirtyneet kokonaan tai osittain etätyöhön niissä töissä, joissa se on mahdollista. Toistaiseksi emme tiedä, kuinka työntekijät ovat sopeutuneet etätyöskentelyyn poikkeusoloissa ja millaiseksi he kokevat

terveytensä sekä hyvinvointinsa koronakriisin alkuvaiheessa.

Tässä artikkelissa kokoaan suomalaisten etätyötä koskevia tutkimuksia ja raportoin ensimmäisiä havaintoja etätyöstä ja hyvinvoinnista koronakriisin alkuvaiheessa huhtikuussa vuonna 2020. Raportoin alustavia tuloksia juuri ilmestyneestä eurooppalaisesta kyselyaineistosta (Eurofound 2020). Tarkoituksena on lisätä ymmärrystä ja luoda tilannekuva suomalaisten kokemuksista etätyöskentelystä ja hyvinvoinnista koronakriisin alkuvaiheessa.

Miljoona suomalaista loikkasi etätöihin

Koronakriisin vaikutuksia etätyön ja työajan kokonaisuutena Suomessa on seurannut reaaliajassa Nepton Oy. Etätöiden määrä kasvoi jo viikkoa ennen hallituksen poikkeusolojen julistamista yli 70 prosenttia normaaliin tasoon nähden. Hallituksen ilmoittamien poikkeustoimien jälkeisellä viikolla, jolloin valmiuslaki otettiin käyttöön (vko 12), etätöiden määrä kasvoi 541 prosenttia normaaliin viikkoon ver-

¹ Virpi Ruohomäki, FT, vanhempi tutkija, työ- ja organisaatiopsykologi, Työterveyslaitos

rattuna. Kun Uusimaa eristettiin (vko 13) etätöiden määrä harppasi jopa 656 prosenttia, ja kun ravintoloita ja julkisia tiloja suljettiin (vko 14), kasvu normaaliaikaan verrattuna oli jo 687 prosenttia. Etätöiden osuus tehdyn työn kokonaismäärästä Neptonin asiakkaisissa on ollut viime viikkoina noin 30 prosenttia, kun se normaalisti on ollut alle viisi prosenttia kokonaistyön määrästä. Kokonaistyöajassa on ollut keskimäärin muutaman prosentin laskua maaliskuun työviikkoina. Pääsiäis- ja vappuviikoilla työaika väheni lomien takia. Nepton on kerännyt dataa lähes 400 yrityksen ja 50 000 työntekijän todellisista sähköisistä työaikakirjauksista (Nepton Oy:n verkkosivut 11.5.2020).

Ylen Taloustutkimuksella teettämän kyselyn mukaan yli miljoona suomalaista on siirtynyt etätöihin koronavirustilanteen vuoksi (YLE Uutiset 5.4.2020). Kyselyyn vastanneista henkilöistä (N=1401) 76 prosenttia on siirtynyt kokonaan tai lähes kokonaan etätöihin ja 8 prosenttia tekee etätöitä aikaisempaa enemmän. Puolet kyselyyn vastanneista tekee mielellään töitä etänä aina, kun se on mahdollista, naiset mieluummin kuin miehet. Puolet vastaajista haluaa ja myös pystyisi jatkamaan etätöiskentelyä kokonaan tai osittain myös jatkossa. Vastaajista vajaa kolmasosa haluaisi jatkossakin tehdä etätöitä aiempaa enemmän. Taloustutkimuksen kyselyn mukaan etätöihin kielteisimminkin suhtautuivat nuorimmat vastaajat. Etätöitä tehdään etenkin pääkaupunkiseudulla toimihenkilö- ja esimiesammateissa ja pitkälti valtion, kuntien ja järjestöjen palveluksessa. Etätöissä on paljon myös freelancereita, itsensäyöllistäjiä ja pienyrittäjiä.

Koronatilanteen takia myös moni sellainen suomalainen työntekijä on siirtynyt etätöihin, jolla ei ole ollut aikaisempaa kokemusta tai vain vähän kokemusta etätöistä. Tällaisia ammattiryhmiä ovat esimerkiksi opettajat, lääkärit, terapeutit, erilaiset konsultit, liikunnan ohjaajat ja valmentajat. Edelleen on paljon sellaisia aloja, joissa töitä ei kuitenkaan voi tehdä etänä, kuten fyysinen hoitotyö, teollisuus-, kuljetus- ja rakennusala sekä maa- ja metsätalous.

Ylen Taloustutkimuksella teettämässä kyselyssä tiedusteltiin suomalaisten tuntemuksia maaliskuun lopussa 2020 (YLE Uutiset 2.4.2020). Suurin osa (63 %) vastaajista (N=1850) arvioi, että koronakriisi on vaikuttanut jokapäiväiseen elämään jonkin verran: osa arkirutiineista on ennallaan, mutta osa on rajoittunut. Kyselyn perusteella yli puolet (57 %) koki pärjäävänsä vielä hyvin, ilman suurempia muutoksia elämässä. Osa vastaajista (11 %) oli jopa innostunut siitä, että kriisi voisi tarjota yhteiskunnalle mahdollisuuden uudistua. Runsas neljännes (27 %) vastaajista kuitenkin koki, että ei oikein jaksaisi enää tätä tilannetta. Romahtamisen partaalla kertoi olevansa yksi prosentti kaikista vastaajista. Naisissa romahdusta pelkääviä oli miehiä enemmän. Kotiäideissä ja -isissä romahduksen partaalla kertoi olevansa jopa kuusi prosenttia vastaajista. Varsinkin 18–24-vuotiaiden ryhmä koki tilanteen raskaammin kuin esimerkiksi työttömät ja eläkeläiset.

Koronakriisin aikana liikkumisrajoitukset ja fyysisen etäisyyden pitäminen ovat muuttaneet ihmisten sosiaalista kanssakäymistä. Koronatartuntojen ehkäisemiseksi Suomen kouluissa ja oppilaitoksissa on siirrytty etäopetukseen maaliskuun puolivälistä toukokuun puoliväliin saakka. Samaan aikaan harrastustoimintaa ryhmissä on rajoitettu ja nuoriso- ja harrastustiloja on suljettu. Lisäksi yli 70-vuotiaiden suositellaan välttävän fyysisiä kontakteja koronaviruksen tartunnan ehkäisemiseksi. Koronakriisin seurauksena monissa perheissä on jouduttu järjestelemään vanhempien etätöitä, lasten etäkoulua ja iäkkäiden läheisten huoltamista aivan uudella tavalla. Kriisin aikana työn, perheen ja muun elämän yhteensovittaminen voi olla haastavaa, varsinkin niissä perheissä, joissa on pieniä lapsia tai yksi huoltaja.

Digitalisaatio on vauhdittanut etätöiden yleistymistä

Etätö on ollut Suomessa yleistä jo ennen koronakriisiä. Tilastokeskuksen vuoden 2018 Työolotutkimuksen (Sutela, Pärnänen &

Keyriläinen 2019) mukaan digitalisaatio on läpäissyt suomalaisen työelämän ja vauhdittanut etätöiden yleistymistä. Työolotutkimuksessa etätöillä tarkoitetaan ansiotyötä, jota tehdään päätyöpaikan ulkopuolella niin, että siitä on sovittu työnantajan kanssa. Etätöitä tekevien osuus kaksinkertaistui vuodesta 2008 vuoteen 2013 ja on sitten harpannut viidessä viime vuodessa 16 prosentista 28 prosenttiin. Ylemmistä toimihenkilöistä jopa 59 prosenttia tekee etätöitä. Niistä palkansaajista, jotka eivät tehneet etätöitä, noin puolet olisi ollut etätöistä kiinnostunut, mutta puolet ei (Sutela ym. 2019).

Myös työ- ja elinkeinoministeriön vuoden 2018 Työolobarometrin mukaan etätö on yleistynyt viime vuosina. Etätöitä teki runsas kolmasosa (35 %) palkansaajista, säännöllisesti noin viidennes ja satunnaisesti 14 prosenttia palkansaajista (TEM 2019).

Tilastokeskuksen vuoden 2018 Työolotutkimuksen (Sutela ym. 2019) mukaan 90 prosenttia palkansaajista käyttää työssään digitaalisia laitteita tai sovelluksia, kuten kokouksia etäyhteyksien avulla, pikaviestintävälineitä, sähköisiä työtiloja tai yhteistyöalustoja. Yli kolmannes digitaalisia laitteita ja sovelluksia käyttävistä koki työn digitalisaation lisänneen työn kuormittavuutta. Yli puolet koki digitalisaation lisänneen työn tehokkuutta, nopeatempoisuutta ja läpinäkyvyyttä. Samalla osa palkansaajista raportoi erilaisten järjestelmien ja sovellusten toimimattomuuden aiheuttavan katkoksia työssä.

Työolotutkimuksessa (Sutela ym. 2019) selvitettiin myös sitä, missä vastaajat yleensä tekevät työtä ja missä he ovat työskennelleet edellisen kolmen kuukauden aikana. Tulosten mukaan suurin osa (79 %) palkansaajista työskenteli useimmiten työnantajan tiloissa, kuten toimistolla, 8 prosenttia asiakkaan tai yhteistyökumppanin tiloissa, 4 prosenttia kotona ja 4 prosenttia ulkona tai kulkuneuvoissa. Suurin osa pääasiallisesti kotona työskentelevistä teki siis käytännössä etätöitä enemmän kuin puolet työajasta.

Pyöriä, Saari ja Ojala (2016) tutkivat kokoaiskaisten kotietätötekijöiden kokemuksia työs-

tään. Aineistoina käytettiin Tilastokeskuksen työolotutkimuksia vuosilta 1990–2013 ja teema-haastatteluja. Kokoaikaisesti kotona työskenteli vain prosentti palkansaajista. Tulokset osoittivat, että tämä ryhmä kokee työpaikan ilmapiirin, esimiehen toiminnan, oman työn tuloksellisuuden, työpaikan tiedonkulun sekä mahdollisuudet ideoida ja suunnitella omaa työtään paremmiksi kuin muut palkansaajat. Laadullinen aineisto tukee myönteistä kuvaa kokoaikaisesta kotietätöistä. Vaikka palkkatyön tekeminen pelkästään kotona ei useimmille sovi tai ole työn luonteen vuoksi mahdollista, tämä voi yksittäistapauksissa mahdollistaa työssäkäynnin jatkamisen. Tutkimuksen mukaan onnistunut etätöratkaisu edellyttää huolellista suunnittelua ja toimivaa viestintää etätötekijän sekä muun työyhteisön välillä. Esimiehiltä etätöiden johtaminen vaatii luottamusta ja työn tuloksiin keskittymistä valvonnan sijaan.

Etätöiden tekeminen perustuu työntekijän, esimiehen ja työnantajan väliseen luottamukseen, yhteiseen suunnitteluun ja sopimiseen sekä työntekijän itseohjautuvuuteen, myös korona-kriisin aikana. Koronakriisin aikana etätöitä tehdään pääosin kotona viruksen leviämisen pienentämiseksi. Yhteiskäyttöisiä tiloja, kuten toimistohotelleja ja hubeja, tulisi kriisin aikana välttää. (Ohjeet etätöihin, Työterveyslaitos 2020.)

Etätöiden hyödyt ja haasteet aikaisempien tutkimusten valossa

Digitalisaation lisäksi etätöiden yleistymistä ovat edistäneet myös asenteiden muutokset ja etätöistä kertyneet käytännön kokemukset. Kansallinen Etätöypäivä -kampanja vuosina 2011–2015 tähtäsi etätöiden mahdollisuuksien tunnistamiseen, työelämän laadun parantamiseen sekä työmatkojen ja ilmastopäästöjen vähentämiseen (Ruohomäki 2013). Kampanjan tarkoituksena oli kannustaa työntekijöitä ja työnantajia kokeilemaan joustavaa etätöitä matalalla kynnyksellä. Siihen osallistui satoja organisaatioita ja tuhansia työntekijöitä vuosittain.

Etätyö sisältää työnantajan ja työntekijän näkökulmasta monia hyötyjä ja myös haasteita, jotka on koottu tähän lukuun aikaisemmista suomalaisista tutkimuksista (Pekkola 2002; Hanhike 2004; Uhmavaara ym. 2005; Pekkola & Uskelin 2005; Heinonen & Saarimaa 2009) ja Kansallinen Etätyöpäivä -kampanjan aineistoista.

Etätyöllä tyypillisesti tavoitellaan työn ja muun elämän tasapainoista yhteensovittamista. Etätyön hyötyinä pidetään joustavuutta ja työn rytmittämistä omien tarpeiden mukaan, työrauhaa ja keskittymistä sekä työmatkoihin kuluvan ajan ja rahan säästöjä. Etätyössä moni kokee saavansa enemmän aikaa ja on tyytyväinen työn laatuun. Joustavuus ja vaikutusmahdollisuudet työajoissa ja -paikoissa voivat edistää hyvinvointia ja työtyytyväisyyttä.

Etätyö mahdollistaa työnteolle tarkoituksenmukaisen paikan valinnan ja asuinpaikan valinnan muilla perusteilla kuin työpaikan sijainnin perusteella. Etätyö lisää myös osatyökykyisten mahdollisuuksia osallistua työelämään. Etätyö voi auttaa ikääntyviä työntekijöitä jaksamaan töissä eläkeikään saakka ja siten mahdollistaa pidemmät työurat. Työnantajille joustava etätyö voi olla myös uusien työntekijöiden rekrytointivaltti.

Etätyön haasteina on tunnistettu työn ja vapaa-ajan sekoittuminen, jos työtä on liikaa eikä sitä pysty kontrolloimaan. Työpäivät saattavat myös venyä. Haasteena voivat olla myös sopimattomat tilat. Kotona tilat eivät yleensä ole suunniteltu työn tekemiseen, eikä työpisteergonomia usein ole yhtä hyvä kuin työpaikalla. Kotona työskentelyyn vaikuttaa siellä olevat perheenjäsenet. Perhesyyt voivat haitata kotona työskentelyä ja olla myös etätyön este. Kotona työskentelyä voi rajoittaa myös asunnon pieni koko. Etätyön haasteina on myös yksinäisyyden ja eristyneisyyden kokemukset työyhteisöstä.

Vuoden 2018 Työolotutkimuksen laadullinen esiselvitys (Keyriläinen & Sutela 2018) osoitti, että etätyö oli mahdollista useimmille haastateltaville. Selvityksen mukaan työssä vaaditaan nykyään yhä enemmän oman osaamisen aktii-

vista päivittämistä, uuden opettelua ja itsensä johtamisen taitoja. Uusi teknologia on mullistanut työnteon ajan ja paikan, työssä tapahtuvan viestinnän sekä mahdollistanut uudenlaisen työnteon valvonnan. Selvityksen mukaan etätyön katsottiin säästävän työmatkoihin kuluva-aikaa sekä helpottavan työn ja perheen yhteensovittamista. Haastateltavia ajoi etätyöhön myös se, että toimisto koettiin liian hälyisäksi, kotona oli rauhallisempaa. Selvityksen kaikki haastateltavat eivät kuitenkaan voineet tai halunneet tehdä etätyötä. Vastauksissa korostui esimerkiksi työyhteisön tärkeys. Yleisin syy välttää etätyötä oli tietoinen halu pitää työ ja vapaa-aika erillään toisistaan: omasta kodista ei haluttu tehdä toimistoa, vaan rajojen hämärtyminen koettiin kuormittavana tai stressaavana.

Aineisto ja menetelmät

Tässä artikkelissa käytän aineistona toukokuun toisella viikolla julkaistua Eurofoundin kyselydataa (Eurofound 2020). Euroopan työ- ja elinolojen kehittämissäätiö Eurofound keräsi datan laajalla verkkokyselyllä koronakriisin välittömistä vaikutuksia eurooppalaisten työskentelyyn ja hyvinvointiin 9.-30.4.2020. Kyselyyn osallistui yli 86 457 henkilöä 27 Euroopan maasta ja Iso-Britanniasta. Kaikki vastaukset painotettiin kuvastamaan otoksen väestötieteellistä profiilia jokaisessa jäsenmaassa. Kyselyyn vastasi 1 032 suomalaista.

Tämä artikkeli on luonteeltaan kuvaileva ja suomalaisten alustavat tulokset esitetään prosentteina. Tässä raportoin suomalaisten osalta niitä kysymyksiä, jotka koskevat etätyötä, työ-aikaa, työn ja muun elämän yhteensovittamista, työn menettämistä ja taloudellisen tilanteen muutosta, yksinäisyyttä, terveyttä ja hyvinvointia sekä tyytyväisyyttä ja luottamusta tulevaisuuden koronakriisin aikana.

Suomessa tehdään eniten etätöitä Euroopassa

Tulosten mukaan koronavirustilanteen seurauksena etätöihin siirtyi yli puolet (59 %) suo-

malaisista työntekijöistä. Useimmilla etätöihin siirtyneistä suomalaisista oli jo aikaisempaa kokemusta etätöistä ennen koronapandemiaa. Ennen koronaviruspandemiaa etätöitä raportoi tekensä 35 prosenttia suomalaisista; heistä 5 prosenttia päivittäin, useita kertoja viikossa 12 prosenttia ja useita kertoja kuukaudessa 18 prosenttia. Suomi on EU-maiden kärjessä etätöiden tekemisessä, seuraavina tulevat Benelux-maat ja muut Pohjoismaat.

Puolet (51 %) suomalaisista vastaajista arvioi työaikansa pysyneen samana koronapandemian aikana. Työaikojen muutoksissa on kuitenkin vaihtelua: työaika väheni 28 prosentilla ja lisääntyi 21 prosentilla suomalaisista. Naiset raportoivat työaikansa vähentyneen yleisemmin kuin miehet, ja miehet puolestaan raportoivat työaikansa lisääntyneen useammin kuin naiset. Niissä maissa, joissa tehtiin paljon etätöitä, kuten Suomi, Ruotsi ja Tanska, raportoitiin vähiten työajan muutoksia koronapandemian aikana koko Euroopassa.

Suomalaisista joka kuudes (16 %) oli työskennellyt vapaa-ajallaan työn vaatimusten takia viimeisen kahden viikon aikana koko ajan tai enimmäkseen. Työasioista huolehti työajan jälkeen 18 prosenttia jatkuvasti tai usein. Vaikeuksia keskittyä työhön perhesyiden takia koki noin joka kymmenes (9 %). Noin joka viides (19 %) tunsu itsensä liian väsyneeksi töiden jälkeen tekemään tarvittavia kotitöitä kuluneen kahden viikon aikana. Vastaajista 16 prosenttia koki työn haitanneen vapaa-ajan viettoa perheen kanssa kuluneen kahden viikon aikana.

Kielteisinä vaikutuksina työttömyys ja heikentynyt taloustilanne

Koronakriisin kielteisiä vaikutuksia ovat työttömyys ja huoli työpaikan menetyksestä. Tulosten mukaan koronakriisin seurauksena neljäsosa (24 %) suomalaisista raportoi menettäneensä työnsä väliaikaisesti tai pysyvästi, 21 prosenttia miehistä ja 27 prosenttia naisista.

Kyselyssä vastaajia pyydettiin arvioimaan, kuinka todennäköisenä he pitävät työpaik-

kansa menettämistä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Työpaikan menetystä piti melko tai hyvin todennäköisenä 11 prosenttia suomalaisista, naisista näin arvioi 16 prosenttia ja miehistä 7 prosenttia.

Kyselyssä vastaajia pyydettiin arvioimaan taloudellisen tilanteensa muutosta kuluneen kolmen kuukauden aikana ja ennakoimaan muutosta kolmen kuukauden kuluttua. Suomalaisista 28 prosenttia arvioi taloustilanteensa heikentyneen viimeisen kolmen kuukauden aikana ja viidesosa (19 %) ennakoi taloudellisen tilanteensa heikentyvän seuraavan kolmen kuukauden aikana. Valtaosa vastaajista arvioi taloustilanteensa pysyneen ja pysyvän samana myös jatkossa.

Terveys ja henkinen hyvinvointi ovat valtaosalla hyvällä tasolla

Koronakriisissä yhtenä terveyteen ja hyvinvointiin vaikuttavana tekijänä esille on noussut ihmisten kokema yksinäisyys. Kyselyssä tiedusteltiin, kuinka usein on tuntenut yksinäisyyttä viimeisen kahden viikon aikana. Suomalaisista vain 9 prosenttia on tuntenut itsensä yksinäiseksi koko ajan tai melkein koko ajan. Valtaosa (65 %) suomalaisista on kokenut yksinäisyyttä vain harvoin tai ei lainkaan. Muihin eurooppalaisiin verrattuna suomalaiset kokivat hieman yllättäen vähiten yksinäisyyttä.

Koronakriisin kielteisiä vaikutuksia henkiseen hyvinvointiin kartoitettiin alakuloa ja ahdistusta koskevilla kysymyksillä. Suurin osa vastaajista koki vain harvoin tai ei lainkaan alakuloisuutta ja ahdistusta. Alakuloisuutta on tuntenut 6 prosenttia ja ahdistuneisuutta 7 prosenttia suomalaisista koko ajan tai lähes koko ajan viimeisen kahden viikon aikana.

Kyselyyn vastaajat arvioivat myös yleistä terveydentilaansa. Terveytensä arvioi erittäin hyväksi tai hyväksi valtaosa (69 %) suomalaisista. Huonoksi tai erittäin huonoksi terveytensä koki vain neljä prosenttia suomalaisista. Miehet arvioivat terveytensä hieman paremmaksi kuin naiset.

Kyselyssä kartoitettiin henkistä hyvinvointia Maailman Terveysjärjestön (WHO) kehittämällä viidellä myönteistä mielialaa kuvaavalla kysymyksellä. Niissä kysyttiin, millaiseksi olet tuntenut mielialasi kuluneen kahden viikon aikana. Mielialansa on tuntenut hyväksi ja iloiseksi suurimman osan ajastaan 38 prosenttia, ei lainkaan tai harvoin 10 prosenttia suomalaisista. Rauhallisuuden ja rentouden tunteita on kokenut suurimman osan ajastaan 37 prosenttia suomalaisista, ei lainkaan tai harvoin 11 prosenttia. Aktiiviseksi ja elinvoimaiseksi itsensä on tuntenut suurimman osan ajastaan 32 prosenttia suomalaisista, ei lainkaan tai harvoin näin koki 12 prosenttia. Yli kolmannes (37 %) koki heräävänsä levänneenä aina tai useimmiten, ei koskaan tai toisinaan noin joka kymmenes (11 %). Useampi kuin joka neljäs (28 %) sanoi, että päivittäiseen elämään sisältyy kiinnostavia asioita suurimman osan ajasta, mutta 18 prosentilla ei koskaan tai toisinaan. Miehet kokivat mielialansa hieman paremmaksi kuin naiset näissä kysymyksissä.

Henkisen hyvinvoinnin kokonaistilaa arvioitiin kyselyssä asteikolla nolasta sataan. Viiden yllä esitetyn kysymyksen indeksiarvon ollessa alle 50, sen arvioidaan liittyvän depression riskiin. Suomalaisen vastaajien indeksiarvo oli 62, eli kokonaisuudessaan se on melko hyvällä tasolla. Tämä on eurooppalaisessa vertailussa viidenneksi korkein luku.

Kyselyssä tiedusteltiin myös ihmisten tyytyväisyyttä elämään koronatilanteessa. Tyytyväisyyttä elämään kokonaisuudessaan kuvattiin vastausasteikolla 1–10, jossa 1 tarkoittaa erittäin suurta tyytymättömyyttä ja 10 erittäin korkeaa tyytyväisyyttä. Suomalaisen vastausten keskiarvo oli 7,3. Yli 50-vuotiaat ovat tyytyväisimpiä elämäänsä (ka 7,5). Suomalaiset ovat tyytyväisimpiä eurooppalaisista heti tanskalaisen jälkeen.

Tulosten mukaan suurin osa (75 %) suomalaisista suhtautuu luottavaisesti tulevaisuuteensa, mutta huolissaan tulevaisuudesta on kuitenkin joka kymmenes (11 %). Eurooppalaisista yli

puolet on huolissaan tulevaisuudesta, vain 45 prosenttia suhtautuu optimistisesti.

Pohdintaa etätyöstä koronakriisin aikana

Tulokset osoittavat, että etätyö on mahdollistanut työskentelyn poikkeusoloissa koronakriisin aikana. Suomessa etätöihin on onnistuttu siirtymään nopeasti ja sujuvasti. Koronakriisin aikana etätöitä tehdään huomattavasti enemmän kuin aikaisemmin. Etätyössä työajat ovat pysyneet pääosin samalla tasolla kuin koronaa edeltävänä aikana.

Eurooppalaiseen verrattuna Suomessa tehdään eniten etätöitä koronakriisin aikana. Etätöitä ovat edistäneet suomalaisen yhteiskunnan digitalisaatio, toimiva tieto- ja viestintäteknologia, organisaatioiden osaava henkilöstö, joustavat työajat ja työnteon tavat, myönteiset asenteet ja luottamukselliset suhteet työpaikoilla sekä aikaisempi kokemus etätyöstä.

Tulokset antavat viitteitä siitä, että etätyö sujuu pääosalla kyselyyn vastaajista melko hyvin. Työn ja muun elämän yhteensovittaminen vaatii kuitenkin tasapainottelua ja on kuormittavaa. Etätyö koronatilanteessa on osalle uutta ja osalle erilaista kuin aikaisemmin. Etätöihin totuttomalle tilanne vaatii työtapojen harjoittelua, mikä voi aiheuttaa kuormittumista.

Koronakriisin aikana etätöitä tehdään pääasiallisesti kotona tai vastaavissa olosuhteissa, joita ei ole suunniteltu työskentelyä varten. Myös etätöitä jo aiemmin tehneet henkilöt voivat kohdata uusia haasteita kotonaan esimerkiksi perhetilanteen ja liikkumisrajoitusten vuoksi. Koti on voinut muuttua monitoimitilaksi, jossa työskennellään, pidetään etäkokouksia, käydään etäkoulua, ruokaillaan, hoidetaan sairaita ja toipilaita sekä vietetään vapaa-aikaa.

Koronakriisissä etätöihin perinteisesti liitetty edut, kuten häiriöttömyys, työrauha ja keskittyminen eivät välttämättä toteudu kotona poikkeustilanteessa. Työpäivät saattavat venyä ja muun elämän rajapinnat häilyä. Arjen rutiinit, työajan rytmittäminen ja palautumisesta

huolehtiminen ovat kuitenkin tärkeitä hyvinvoinnille ja jaksamiselle. Myös esimiesten tuki ja työterveyshuollon apu ovat tarpeen vaikeuksista selviämässä.

Tulosten mukaan koronakriisin kielteisiä vaikutuksia ovat työttömyys, pelko työpaikan menetyksestä ja heikentyneestä taloudellisesta tilanteesta, joka koskettaa monia suomalaisia. Tilanne voi olla hyvin kuormittava, kun ei tiedetä mihin saakka rajoitukset ja etätyöt kestävät. Epävarmuus työsuhteen jatkuvuudesta, huoli toimeentulosta ja sairastumisriskistä vaikuttavat heikentävästi myös hyvinvointiin.

Tulosten perusteella vaikuttaa siltä, että itsearvioitu terveydentila ja henkinen hyvinvointi ovat kuitenkin valtaosalla melko hyvällä tasolla koronakriisin alkuvaiheessa. Yksinäisyys ei ole toistaiseksi kovin yleistä. Kokoontumisrajoituksista huolimatta sosiaalisia yhteyksiä on ilmeisesti pystytty pitämään yllä muilla keinoin, esimerkiksi puhelimen, sosiaalisen median ja muun teknologian avulla.

Tulosten mukaan suomalaiset ovat pääosin tyytyväisiä elämäänsä ja ovat säilyttäneet luottamuksen tulevaisuuteen koronakriisistä huolimatta. Tilanne saattaa kuitenkin muuttua, jos koronakriisi pitkittyy tai uusiutuu, taikka taloudellinen tilanne heikkenee ja työttömyys kasvaa edelleen.

Koronakriisin takia etätyöhön on siirrytty nopeasti ja laajasti, joten poikkeustilanteesta kertyneet kokemukset ja opit kannattaa koota ja arvioida. Tässä artikkelissa esitetyt alustavat tulokset kaipaavat vielä tarkentavia analyysejä. Tutkimusta ja seuranta kannattaa jatkaa, jotta koronakriisin vaikutuksista ja etätyöstä saadaan tietoa päätöksenteon tueksi ja tulevaisuuteen varautumista varten.

Miten työpaikoille palataan?

Hallitus on linjannut neuvotteluissaan koronaviruksen aiheuttamien rajoitusten vaiheittaisesta purkamisesta, koska koronaviruksen leviäminen on saatu toistaiseksi hyvin hallintaan. Hallitus vapauttaa suomalaisten arkea rajoituksista vai-

heittain (YLE Uutiset 4.5.2020, Hallituksen tiedotustilaisuus 4.5.2020). Työntekoa suositellaan jatkettavan etätyönä toistaiseksi ainakin yli kesän. Kesäkuun alussa palataan kohti normaallimpaa arkea, kun tiukka kokoontumisrajoitus väljenee. Vaikka peruskoululaiset palaavat kouluun 14.5.2020, hallitus suosittelee etäopetuksen jatkamista edelleen. Vaikka rajoituksia puretaan, fyysistä etäisyyttä on edelleen hyvä pitää. Olemme siirtymässä kohti uutta normaalia, jossa potentiaalisesti kahden metrin turvavälit ovat arkea (Hallituksen tiedotustilaisuus 4.5.2020).

Yhteiskunnan avautuessa organisaatioiden kannattaa valmistautua siihen, miten etätöistä voitaisiin palata asteittain takaisin työpaikoille. Jotta töihin paluu sujuisi turvallisesti, rajoitetaan COVID-19-tartuntataudille altistumista turvallisilla työkäytäntöjä soveltamalla. Työnantajan tulee tehdä tai päivittää riskien arviointi ja täydentää työpaikan ohjeita ja menettelytapoja huomioiden COVID-19-tartuntataudille altistuminen. Työnantajan pitää selvittää työssä esiintyvät haitta- ja vaaratekijät ja arvioida niiden merkitys työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle sekä ryhtyä toimenpiteisiin vaarojen torjumiseksi. Lisäksi työnantajan tulee tiedottaa työntekijöille turvallisuuden ja terveyteen vaikuttavista asioista sekä seurata toimenpiteiden toteuttamista ja olosuhteiden muuttumista. (Ohje työpaikoille työhön paluun tueksi, Työterveyslaitos 2020.)

Etätöihin siirtymisen pääsyyinä oli kansalaisten terveys ja turvallisuus sekä viruksen leviämisen estäminen. Niiden tulee olla keskeisellä sijalla myös jatkossa, kun työpaikoille vaiheittain palataan koronatilan tilanteen niin salliessa. Kun uudet työtavat on saatu toimimaan koronakriisin aikana, niin osa työntekijöistä voi ja haluaa jatkaa etätöissä myös koronakriisin jälkeen. Osa työntekijöistä ei kuitenkaan pysty tai halua jatkaa etätöitä, vaan saattaa jo odottaa työpaikoille pääsyä. Monelle syy välttää etätyötä on myös tietoinen halu pitää työ ja vapaa-aika erillään. Koronakriisin vauhdittamana yhteiskunta on ottanut sellaisen digiloikan ja etätyöloikan,

jolla työn tekeminen joustavasti päätyöpai-
kan ulkopuolella on mahdollista hyvin laajasti.
Koronakriisin vaikutukset työskentelyyn, työllisyyteen, terveyteen ja hyvinvointiin jäävät nähtäväksi. Koronaviruspandemia on aiheuttanut Suomessa ja Euroopassa niin radikaalin etätyöloikan, että etätyön voidaan ennakoida yleistyvän ja jatkuvan vielä pitkälle tulevaisuuteen.

Linkejä:

Eurofound (2020); Living, working and COVID-19 dataset, Dublin. <http://eurofound.link/covid19data>

Eurofound (2020); Living, working and COVID-19: First findings -April. <https://www.eurofound.europa.eu/data/covid-19/working-teleworking>

Kysely: Suomalaisen mielialat ovat pysyneet positiivisina koronakriisin keskellä. <https://yle.fi/uutiset/3-11287781> (2.4.2020)

Päivittyvä tilasto etätyön ja kokonaistyön määrästä koronakriisin aikana, Nepton Oy <https://nepton.fi/2020/05/etatyto-tilastot-koronakriisin-aikana/> (11.5.2020)

Työterveyslaitoksen ohjeita työpaikoille koronavirus-epidemian ehkäisyyn, Työterveyslaitos 2020 <https://hyvatyo.ttl.fi/koronavirusohjeistus>

Työterveyslaitoksen ohjeet etätyöhön, Työterveys 2020. <https://hyvatyo.ttl.fi/koronavirus/ohje-etatyohon> (13.3.2020)

Työterveyslaitoksen ohjeet työpaikoille työhön paluun tueksi, Työterveyslaitos 2020. https://hyvatyo.ttl.fi/ohje-tyopaikoille-tyohon-paluun-tueksi?utm_campaign=shareaholic&utm_medium=linkedin&utm_source=socialnetwork (11.5.2020)

Ylen kysely: Yli miljoona suomalaista siirtynyt etätöihin koronakriisin aikana - heistä noin puolet haluaa jatkaa etätöissä koronan jälkeenkä. <https://yle.fi/uutiset/3-11291865> (5.4.2020)

Yle uutiset: Suomalaisen arki vapautuu kesäkuussa, mutta etätyö jatkuu yli kesän ja iäkkäiden pitää pysyä kotiloissa. <https://yle.fi/uutiset/3-11334393> (4.5.2020)

Lähteet

Hanhike, T. (2004); E-työ Suomessa 2003. ETR:n selvitys ja toimenpidesuosituksen e-työn kehittämismahdollisuuksista. Työministeriön julkaisu. Helsinki: Edita.

Heinonen, S. ja Saarimaa, R. (2009); Työelämän laadulla parempaa jaksamista – kuinka etätyö voi auttaa? Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu. Työ ja yrittäjyys 25. Helsinki: Edita.

Keyriläinen, M. ja Sutela, H. (2018); Suomalaisen palkansaajien kokemuksia työn digitalisaatiosta. Työelämän tutkimus 16(4), 275–288.

Lyly-Yrjänäinen, M. (2019); Työolobarometri 2018. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu. 2019:51. <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/161826>

Pekkola, J. (2002); Etätyö Suomessa. Fyysiset, virtuaaliset, sosiaaliset ja henkiset työtilat etätyöympäristöinä. Ekonomi och samhälle, nr 104. Helsinki: Svenska Handelshögskola.

Pekkola, J. ja Uskelin, L. (toim.) (2005); Etätyöopas työnantajille. Helsinki: Työministeriö.

Pyöriä, P., Saari ja Ojala, S. (2016); Kokoaikainen kotietätyö - yleisyys, työn organisointi ja tulokellisuus sekä työyhteisön vastavuoroisuus. Työelämän tutkimus 14(2), 185–203.

Ruohomäki, V. (2013); Ilmastonsuojelua ja elämänlaatua - Etätyö on ekoteko. Psykologia 48(1), 57–62.

Sutela, H., Pärnänen A. ja Keyriläinen, M. (2019); Digitaalisen työelämän - työolotutkimuksen tuloksia 1977-2018. Helsinki: Tilastokeskus. https://www.stat.fi/tup/julkaisut/tiedostot/julkaisu-uutelo/ytym_1977-2018_2019_21473_net.pdf

Uhmavaara, H., Niemelä, J., Melin, H., Mamia, T., Malo, A., Koivumäki, J. ja Blom, R. (2005); Joustava työ? Joustavien työjärjestelyjen mahdollisuudet ja todellisuus. Työpoliittinen tutkimus 277. Helsinki: Työministeriö.

Vuoden 2015 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutus pitkäaikaistyöttömien palveluihin osallistumiseen¹

Viveka Tschamurov²

Johdanto

Työmarkkinatuen saajien määrä kasvoi koko 2010-luvun alkupuolen aina vuoteen 2016 saakka (Kelasto). Tämän jälkeen parantunut työmarkkinatilanne näkyi ansiopäivärahan saajien määrän jyrkkänä laskuna, kun taas työmarkkinatuen saajien määrä putosi huomattavasti maltillisemmin. Rakenteellinen työttömyys – työttömyys, jota noususuhdanne ei automaattisesti poista – liittyy usein paitsi osaamisvajeeseen, myös sosiaalisiin ja terveydellisiin ongelmiin. Pitkäaikaistyöttömien siirtyminen suoraan avoimille työmarkkinoille on usein melko epätodennäköistä ilman, että työttömän työllistymisen edellytyksiä parannetaan esimerkiksi TE-toimiston ja kunnan tarjoamien palveluiden avulla. Vaikeasti työllistettäviä työttömiä ohjataan usein välityömarkkinoille, jotka toimivat siirtymänä työttömyyden ja avointen työmark-

kinoiden välissä. Välityömarkkinoilla toimivat tyypillisesti yhdistykset ja säätiöt, jotka tarjoavat mm. kuntoutusta, elämäntalouden parantamista ja koulutusta. Pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen tähtäävien politiikkatoimenpiteiden ensisijainen tavoite on usein aktivointiasteen nostaminen ja työllistyminen avoimille työmarkkinoille on vasta pidemmän aikavälin tavoite. Yksi esimerkki tällaisesta politiikkatoimenpiteestä on vuoden 2015 työmarkkinatuen rahoitusuudistus. Tämän artikkelin tarkoitus on selvittää, oliko rahoitusuudistuksella vaikutusta palveluihin osallistumiseen yleisesti tai väestöryhmittäin.

Vuoden 2015 alussa voimaan astunut laki työttömyysturvalain muuttamisesta (1370/2014) piti sisällään työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen, joka siirsi entistä suuremman osan pitkäaikais-työttömien työmarkkinatuen rahoitusvastuusta

¹ Tutkimus on osa Kelan rahoittamaa tutkimushanketta ”Kelan asiakkaiden ohjautuminen kuntouttavaan työtoimintaan. Työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksia arvioiva tutkimus.”

² Viveka Tschamurov, VTL, tohtorikoulutettava, Helsingin yliopisto

valtiolta kunnille. Uuden lain mukaan kunnat maksavat työmarkkinatuesta puolet niiden henkilöiden osalta, jotka ovat saaneet työmarkkinatukea yli 300 päivää, kun aiemmin tämä raja oli 500 päivää. Koska valtio rahoittaa työmarkkinatuen kokonaan työllistymistä edistävien palveluiden ajalta, rahoitusuudistus toi kunnille selkeän kannustimen nostaa pitkäaikaistyöttömien aktivointiastetta entistä aikaisemmassa vaiheessa työmarkkinatukijaksoa. Kelaston mukaan kuntien maksaman työmarkkinatuen euromäärä kasvoi vajaasta 248 miljoonasta yli 408 miljoonaan vuosien 2014 ja 2015 välillä. Samaan aikaan työmarkkinatuen saajien kokonaismäärä kasvoi yli kahdeksan prosenttia, joten kuntien kustannusten kasvua ei voi kokonaisuudessaan laskea uudistuksen seuraukseksi. Työmarkkinatuen rahoitusuudistus toi kunnille kuitenkin merkittäviä lisäkannustimia pitkäaikaistyöttömien palveluihin ohjaamiseen ja heidän työttömyysaikaisen työmarkkinatukijaksonsa katkaisemiseen.

Kunta voi vaikuttaa oman rahoitusosuutensa suuruuteen esimerkiksi lisäämällä kunnan omaa palkkatuetun työn, työkokeilupaikkojen sekä kuntouttavan työtoiminnan tarjontaa tai tuemalla säätiöitä tai yhdistyksiä, jotka tarjoavat näitä palveluita.

Aiempi kirjallisuus

Työmarkkinatuen rahoitusta uudistettiin ensimmäisen kerran vuoden 2006 alussa. Aiemmin työmarkkinatuki rahoitettiin kokonaan valtion varoista, mutta vuoden 2006 alusta alkaen rahoitusvastuu jaettiin puoliksi valtion ja kunnan kesken niiden osalta, joille oli maksettu yli 500 päivää työttömyydenaikaista työmarkkinatukea. Samaan aikaan tuli voimaan uudistus, jonka mukaan yli 500 päivää työttömyydenaikaista työmarkkinatukea saaneilla alkoi uusi aktivointikausi, joka velvoitti osallistumaan TE-toimiston ja kunnan tarjoamiin työllistymistä edistäviin palveluihin työmarkkinatuen menettämisen uhalla. Vuoden 2006 rahoitusuudistuksen seuranta tutkimuksessa (Tuomaala

2007) todetaan, että ensimmäisenä voimassaolovuotena yli 500 päivää työttömyydenaikaista työmarkkinatukea saaneiden aktivointiaste nousi noin kahdeksalla prosenttiyksiköllä 27 prosenttiin. Samaan aikaan alle 500 päivää työttömyydenaikaista työmarkkinatukea saaneiden aktivointiaste laski noin kahdella prosenttiyksiköllä 33 prosenttiin. Toinen vuoden 2006 rahoitusuudistuksen vaikutuksia arvioinut tutkimus (Hämäläinen, Tuomala ja Ylikännö 2009) havaitsi, että uudistus nosti selkeästi aktivointiastetta, mutta sillä ei ollut merkittäviä työllistymisvaikutuksia. Uudistus myös lisäsi kuntien ja työhallinnon yhteistyötä pitkäaikaistyöttömien aktivoinnissa, mikä näkyi erityisesti julkisen sektorin tarjoaman palkkatuetun työn sekä kuntouttavan työtoiminnan osuuksien kasvuna.

Työmarkkinatuki lyhyesti

Työmarkkinatuen saaminen ei vaadi työssäoloehdon täyttämistä eikä sillä ole enimmäiskesto. Alle 25-vuotiailla on kuitenkin tiettyjä rajoituksia tuen saamiseksi, kuten vailla ammattia olevan nuoren velvoite hakea ammatilliseen koulutukseen yhteishaussa. Työtön voi siirtyä saamaan työmarkkinatukea myös ansiosidonnaisen päivärahan tai peruspäivärahan enimmäiskeston täyttymisen jälkeen. Työmarkkinatuen suuruuteen vaikuttavat huollettavien lasten lukumäärä, työttömän omat tulot sekä vanhempien tulot, jos työtön asuu heidän kanssaan samassa taloudessa. Vuoden 2014 alusta lähtien työtön on voinut tienata bruttona 300 euroa kuukaudessa, ilman että ansiot vaikuttavat työmarkkinatuen määrään.

Työmarkkinatuen rahoitusuudistus

Vuoden 2015 alussa voimaan astunut laki työttömyysturvalain muuttamisesta (1370/2014) määrittelee työmarkkinatuen rahoitusvastuun seuraavasti. Työmarkkinatuki ja siihen liittyvä lapsikorotus rahoitetaan

1. valtion varoista sen maksukauden loppuun, jonka aikana henkilölle on tullut maksetuksi työttömyyden perusteella maksettua työmarkkinatukea yhteensä 300 päivältä;

2. puoliksi valtion ja puoliksi etuuden saajan asuinkunnan varoista sen maksukauden loppuun, jonka aikana henkilölle on tullut maksetuksi työttömyyden perusteella maksettua työmarkkinatukea yhteensä 300–1 000 päivältä;
3. 30 prosentilla valtion ja 70 prosentilla asuinkunnan varoista, kun henkilölle on tullut maksetuksi työttömyyden perusteella maksettua työmarkkinatukea yli 1 000 päivältä.

Ennen vuotta 2015 työmarkkinatuki rahoitettiin puoliksi valtion ja puoliksi etuuden saajan asuinkunnan varoista, kun henkilölle on tullut maksetuksi työttömyyden perusteella maksettua työmarkkinatukea yli 500 päivältä. Työttömyyden perusteella maksettua työmarkkinatukea maksetaan siltä ajalta, jolloin työtön ei osallistu työllistymistä edistäviin palveluihin. Työllistymistä edistävien palvelujen ajalta maksettu työmarkkinatuki ja siihen liittyvät korotusosat rahoitetaan aina valtion varoista, eikä niiden ajalta maksettuja päiviä lasketa mukaan työttömyyden perusteella maksettujen päivien kertymään. Tässä artikkelissa työmarkkinatuen kertymällä tarkoitetaan työttömyyden perusteella maksettujen tukipäivien kertymää.

Kunnilla ei ole velvollisuutta tarjota palkkatuettua työtä tai työkokeilumahdollisuuksia. Useimmat kunnat kuitenkin järjestävät tai rahoittavat säätiöiden tai yhdistysten ylläpitämiä työpajoja, joissa tarjotaan mm. työkokeilupaiikkoja ja palkkatuettua työtä. Sen sijaan laki kuntouttavasta työtoiminnasta (189/2001) velvoittaa kunnat järjestämään pitkään työttömänä olleelle työllistymistä edistäviä palveluja. Valtio maksaa kunnille korvausta palvelun järjestämisestä. Kuntouttavan työtoiminnan asiakkaita tulisi palvella monialainen työryhmä, jossa ovat edustettuina TE-toimisto, Kela, sekä kunnan sosiaali- ja terveystyöpalveluiden asian tuntijoita (esim. lääkäri, terveydenhoitaja ja sosiaalityöntekijä). Ryhmässä kartoitetaan asiakkaan kokonaistilanne yhdessä tämän kanssa ja ohjataan asiakas saamaan mahdollisimman

tarkoituksenmukaista palvelua sekä laaditaan aktivointisuunnitelma.

Muita tarkasteluajanjaksolla tapahtuneita muutoksia

Vuoden 2015 alussa astui voimaan laki työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (1369/2014). Kyseinen palvelu on yhteistoimintamalli, jossa työ- ja elinkeinotoimisto, kunta ja Kela yhdessä arvioivat monialaista yhteispalvelua tarvitsevien työttömien palvelutarpeet ja suunnittelevat palvelut työllistymisen kannalta tarkoituksenmukaisiksi kokonaisuuksiksi sekä vastaavat yhdessä työttömien työllistymisprosessin etenemisestä ja seurannasta. Hallituksen esityksen mukaan (HE 183/2014) yhteispalvelulla pyritään varmistamaan se, että kunnat pystyisivät aikaisempaa paremmin vaikuttamaan työllistymistä edistävien palvelujen kohdentamiseen niille pitkäaikaistyöttömille, joiden työmarkkinatuesta ne joutuvat maksamaan osan.

Monialaisen yhteispalvelun tarve arvioidaan, kun työtön on saanut työmarkkinatukea työttömyyden perusteella vähintään 300 päivää tai hän on ollut yhtäjaksoisesti työtön vähintään 12 kuukautta. Alle 25-vuotiaiden kohdalla monialaisen yhteispalvelun tarve arvioidaan yhtäjaksoisen työttömyyden kestänyt vähintään kuusi kuukautta. Työtön ohjataan monialaiseen yhteispalveluun, jos hänen työllistymisen edistäminen edellyttää kunnan, työ- ja elinkeinotoimiston ja Kelan järjestämistä vastuulle kuuluvien palvelujen yhteensovittamista. Palveluun päässyt työtön laatii yhdessä työ- ja elinkeinotoimiston ja kunnan kanssa monialaisen työllistymissuunnitelman. Suunnitelmassa sovitaan työttömän palvelutarpeen mukaisista työvoima-, sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalveluista ja niiden toteutumisen seurannasta.

Vuosina 2012–2015 toteutettiin työllisyyspoliittisia kuntakokeiluja yhteensä 65 kunnassa ja 26 eri hankkeessa. Kuntakokeilujen piiriin kuuluivat ensisijaisesti työttömät, joille oli maksettu työttömyyden perusteella vähintään 500 päivää työttömyysetuutta, ja jotka

tarvitsivat lisäksi kuntien järjestämävastuulla olevia työllistymisedellytyksiä parantavia palveluja. Kohderyhmään voi kuulua myös vähintään 12 kuukautta yhtäjaksoisesti työttömänä olleita, joilla oli riski syrjäytyä työmarkkinoilta. Kokeilut eivät muuttaneet valtion ja kuntien välistä työnjakoa tai palvelujen järjestämävastuuta, mutta kuntakokeilussa mukana oleville hankkeille oli vuosille 2012–2015 varattu erillistä ELY-keskusten myöntämää kokeilumäärärahaa (Kuntaliitto 2016).

Vuoden 2015 alussa astui voimaan palkkatukea koskeva lakimuutos (1366/2014). Ennen vuotta 2015 palkkatuessa oli peruspäivärahan suuruisen perustuki ja lisäosa. Lisäosan määrä riippui tuottavuuden alentumasta. Uudistunut palkkatuki perustuu prosenttiperusteiseen tukeen, jossa palkkatuen määrä on 30, 40 tai 50 prosenttia palkkauskustannuksista. Palkkatuki uudistuksen vaikutuksia on vaikea erottaa työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksista, sillä molemmat kohdistuvat osittain samaan kohderyhmään eli vaikeasti työllistyviin. Palkkatuen myöntäminen edellyttää, että TE-toimisto arvioi tuella palkattavan tuottavuuden olevan tarjolla olevassa työtehtävässä alentunut ammatillisessa osaamisessa olevien puutteiden johdosta. Vain 60 vuotta täyttäneillä ei ole kyseistä vaatimusta. Koska vain osa työmarkkinatuen saajista – tukipäivien kertymästä riippumatta – on oikeutettu palkkatukeen, näiden kahden uudistuksen yhteisvaikutukset kohdistuvat melko suppeaan ryhmään. Lisäksi palkkatuen suuruus ja kesto määräytyvät työttömyyden keston mukaan, kun taas työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen kohderyhmä määrittyy työttömyysaikaisen työmarkkinatuen kertymän mukaan. Henkilöillä, joilla on sama työmarkkinatuen kertymä, voi olla hyvin eri pituinen työttömyyden kesto. Tämä tuo satunnaista vaihtelua näiden kahden uudistuksen kohderyhmien välille.

Aineisto

Tarkastelun kohdejoukko on Kelan työmarkkinatuen saajat vuosina 2013–2015. Työmarkkinatuen maksujaksojen tiedot sekä

taustamuuttajat on poimittu Kelan rekistereistä. Kohdejoukko on yhdistetty työnhaakuun ja palveluihin osallistumiseen liittyviä tietoja sekä tieto kuntakokeiluun osallistumisesta Työ- ja elinkeinotoimistojen URA-asiakastietojärjestelmästä. Kohdejoukko on yhdistetty myös tieto asiakkuudesta työvoiman palvelukeskuksissa tai työllistymistä edistävissä monialaisessa yhteispalvelussa. Tieto on poimittu kyseisten palvelujen käytössä olevasta TYPPI-asiakastietojärjestelmästä.

Tutkimusasetelma

Tutkimusmenetelmänä käytän muutosten välinen erotus (difference-in-differences) menetelmää. Lakimuutoksen vaikutus mitataan palveluihin osallistumisen todennäköisyyden erona kohde- ja vertailuryhmien välillä ennen ja jälkeen lakimuutoksen. Menetelmän luotettavuus perustuu oletukseen, että ilman muutosta kohde- ja vertailuryhmän palveluihin osallistumisen todennäköisyys kehittyisi samansuuntaisen trendin mukaisesti ennen ja jälkeen lakimuutoksen. Kohde- ja vertailuryhmiä on useita. Tutkimuksen ensisijainen kohderyhmä on henkilöt, jotka tulivat uutena kuntien rahoitusvastuulle: 300–499 päivää työmarkkinatukea kerryttäneet. Kohderyhmää vertaillaan erikseen kahteen vertailuryhmään, joita uudistus ei koskenut: 100–299 päivää tai 500–700 päivää työmarkkinatukea saaneet. Valtio rahoittaa kokonaan alle 300 päivää työmarkkinatukea saaneiden tuen ennen ja jälkeen uudistuksen. Samoin valtio ja kunta rahoittavat puoliksi 500–700 päivää työmarkkinatukea saaneiden tuen ennen ja jälkeen uudistuksen. Kuitenkin hieman yli 500 päivää tukea saaneiden palveluissa on voinut tapahtua muutosta, mikäli tälle ryhmälle aiemmin kohdennettuja palveluja on kohdennettu toisaalle uudistuksen seurauksena. Tästä syystä 500–700 tukea saaneet ovat joko verrokki- tai kohderyhmä eri malleissa. Vielä yksi kohderyhmä on yli 1000 päivää työmarkkinatukea saaneet, joiden kohdalla kuntien rahoitusosuus nousee 50 prosentista 70 prosenttiin. Tätä koh-

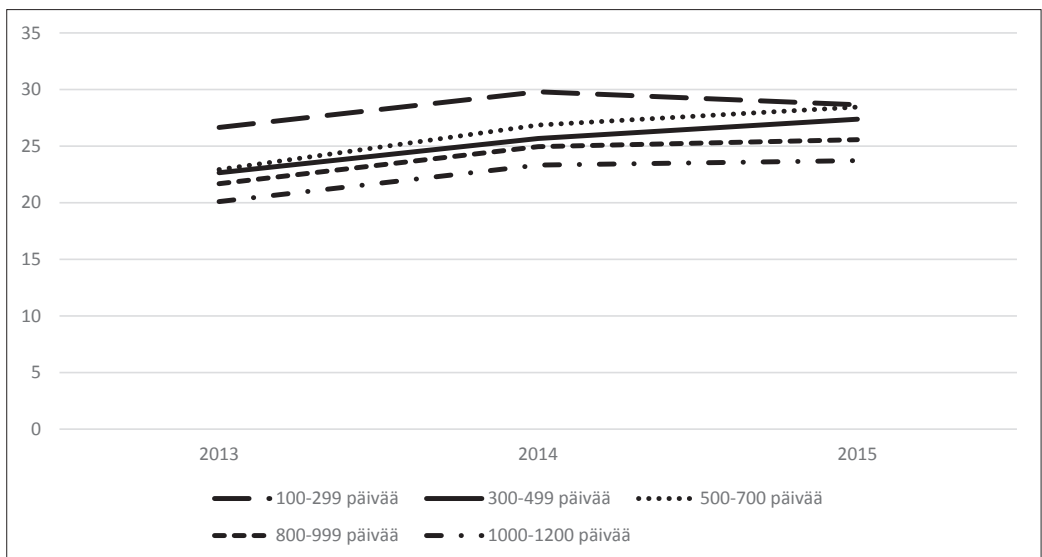
deryhmää vertaillaan 800–999 päivää työmarkkinatukea saaneisiin henkilöihin, joiden kohdalla kuntien rahoitusvastuu pysyi ennallaan 50 prosentissa. Huomioi, että 700–800 päivää työmarkkinatukea saaneet on tässä tutkimuksessa rajattu pois vain siitä syystä, että kohde- ja vertailuryhmät on saatu mahdollisimman samankokoisiksi. Tämä rajausta ei vaikuta tuloksiin.

Kuvio 1 näyttää palveluihin osallistuneiden osuuden trendin kohde- ja vertailuryhmittäin vuosina 2013–2015. Palveluihin on luettu mukaan työllistymistä edistävät palvelut ja palkkatuettu työ. Kuviossa ovat mukana kaikki työmarkkinatuen saajat kyseisinä vuosina ja palveluihin osallistuneiden osuus vuoden aikana (yksi arvo kullekin vuodelle). Kuvion perusteella palveluita on kohdennettu enemmän yli 300 päivää työmarkkinatukea saaneille vuonna 2015 kuin sitä edeltävinä vuosina.

Tässä tutkimuksessa vertailen vain vuosia 2014 ja 2015, jotta vuoden 2014 alussa voimaan astunut työttömyysetuuden 300 euron suojaosa ei vaikuta tuloksiin. Tämän tutkimuksen vertailuasetelmaa varten olen poiminut mukaan vain henkilöt, joille maksettiin työmarkkinatukea 1.1.2014

tai 1.1.2015. Jaoin henkilöt kohde- ja vertailuryhmiin sen perusteella, mikä heidän työmarkkinatuen maksupäivien kertymä oli kyseisenä päivänä. Tällä poiminnalla pyrin varmistamaan sen, että kohde- ja vertailuryhmät ovat oikeassa suhteessa. Jos mukaan otettaisiin kaikki vuoden aikana työmarkkinatuen saajiksi tulleet uudet henkilöt, he eivät sijoittuisi tasaisesti kohde- ja vertailuryhmiin, vaan aluksi kaikki uudet työmarkkinatuen piiriin tulevat olisivat ryhmässä alle 300 tuki-päivää. Tässä tutkimuksessa sama henkilö voi olla mukana tarkastelussa sekä 2014 että 2015, mutta sama henkilö ei voi vaihtaa toiseen ryhmään kesken vuoden. Toisin sanoen, henkilö voi olla vain kohde- tai vertailuryhmässä, mutta ei molemmissa, sekä ennen että jälkeen uudistuksen. Jos henkilön työmarkkinatukipäivien kertymä kasvaa yli tietyn rajan, jolloin hän siirtyisi toiseen ryhmään, henkilö poistuu tarkastelusta kyseisenä ajankohtana. Osalla tutkimusaineistossa oleva jakso on hyvin lyhyt. Esimerkiksi, jos kertymä on poimintahetkellä 299 päivää, henkilö poistuu tarkastelusta jo yhden päivän jälkeen. Kuitenkin tämä tarkastelusta poistumisen sääntö on sama kaikilla ryhmillä ja eri ryhmissä olevia

Kuvio 1. Palveluihin osallistuneiden osuus työmarkkinatuen saajista työmarkkinatuen kertymän mukaan vuosina 2013–2015.

henkilöitä seurataan keskimäärin lähes saman pituisen ajan. Seurantajakson keskimääräinen kesto eri ryhmillä molempina vuosina vaihtelee välillä 177–187 päivää. Ei ole syytä olettaa, että ryhmien tai vuosien välillä olisi systemaattista eroa tarkastelusta poistumisen suhteen.

Kuvio 2 näyttää henkilömäärät kussakin ryhmässä tarkastelujakson alussa ja sitä seuraavina kuukausina, aina kuukauden ensimmäisen päivän tilanteen mukaan. Lyhyen aikaa työmarkkinatukea kerryttäneiden ryhmä on henkilömäärältään suurin ja ryhmien koko pienenee työmarkkinatukipäivien kertymän kasvaessa. Henkilömäärien pieneneminen kussakin ryhmässä vuoden aikana on hyvin jyrkkä. Tästä johtuen alkuvuodesta alkavat palvelut ovat aineistossa yliedustettuina, mikä on syytä pitää mielessä. Kuitenkin henkilöiden poistuminen tarkastelusta on hyvin samanlaista eri ryhmien välillä ja molempina vuosina.

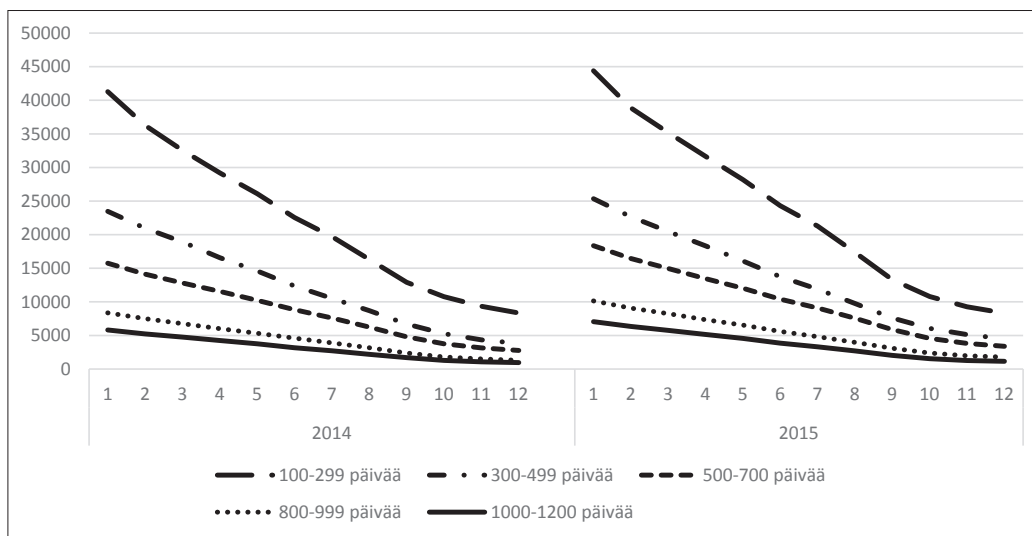
Lisäksi on syytä huomioida, että tässä artikkelissa tarkastelen vain kunkin henkilön ensimmäistä yhtenäistä työttömyysjaksoa, joka pitää sisällään työllistymistä edistävissä palveluissa tai sijoitettuna olemisen. Työmarkkinatuen maksu-

jaksot, joiden välillä on enintään kolmen kuukauden pituinen väli, luetaan samaksi työttömyysjaksoksi. Näin esim. karenssin saaneet tai lyhyen aikaa muulla etuudella olleet eivät putoa tarkastelusta.

Palveluihin osallistumisen muutos

Taulukossa 1 on tutkimusaineiston henkilömäärät ja palveluihin osallistuneiden osuudet työmarkkinatuen maksupäivien kertymän mukaan vuosina 2014 ja 2015. Ensimmäisen yhtenäisen työttömyysjaksonsa aikana vähintään yhteen työllistämistä edistävään palveluun osallistuneet tai sijoitettuna olleet on määritelty palveluihin osallistuneiksi. Kuitenkin jos henkilö on jo valmiiksi palvelussa tarkastelujakson alkaessa, kyseistä palvelua ei lasketa mukaan. Vain tarkastelujakson aikana alkaneet osallistumiset palveluun on huomioitu. Palveluihin osallistuneiden osuus on kasvanut eniten ryhmässä 300–499 päivää työttömyysjaksoa saaneet ja laskenut eniten alle 300 päivää tukea saaneiden ryhmässä. Yli 500 päivää työttömyysjaksoa saaneiden ryhmässä palveluihin osallistuneiden osuuden muutos on ollut hyvin vaatimatonta.

Kuvio 2. Henkilömäärät tarkastelujaksolla joka kuukauden alussa, tammi-joulukuun 2014 ja 2015, työmarkkinatuen maksupäivien kertymän mukaan. Kuviossa mukana vain 1.1.2014 tai 1.1.2015 työmarkkinatukea saaneet henkilöt.

Taulukko 1. Palveluihin osallistuneiden lukumäärä ja osuus (%) työmarkkinatuen saajista työmarkkinatuen maksupäivien kertymän mukaan vuosina 2014 ja 2015.

	Henkilöiden määrä		Osuus palveluissa (%)			
	2014	2015	Muutos (%)	2014	2015	Muutos (%-yks.)
100–299 päivää						
Yhteensä	41 291	44 390	7,5			
Palveluissa	13 069	12 548	-4,0	31,7	28,3	-3,4
300–499 päivää						
Yhteensä	23 461	25 350	8,1			
Palveluissa	6 222	7 292	17,2	26,5	28,8	2,3
500–700 päivää						
Yhteensä	15 752	18 358	16,5			
Palveluissa	4 522	5 263	16,4	28,7	28,7	0,0
800–999 päivää						
Yhteensä	8 366	10 140	21,2			
Palveluissa	2 005	2 514	25,4	24,0	24,8	0,8
1000–1200 päivää						
Yhteensä	5 812	7 052	21,3			
Palveluissa	1 442	1 707	18,4	24,8	24,2	-0,6

Rahoitusuudistuksen vaikutus palveluihin osallistumiseen

Tässä osiossa tarkastelen palveluihin osallistumisen todennäköisyyden muutoksen välistä erotusta kohderyhmällä suhteessa vertailuryhmään ennen ja jälkeen lakimuutoksen. Taulukko 2 näyttää difference-in-differences (DID) kertoimet lineaariselle todennäköisyysmallille, jossa selitettävä muuttuja on palveluihin osallistumisen todennäköisyys ja selittävinä muuttujina on kuuluminen kohderyhmään, vuosi 2015 ja väestöryhmittäiset taustamuuttujat (sukupuoli, ikä, lapsia, puoliso, asuinkunta, kansalaisuus). Taulukon 2 ensimmäinen rivi näyttää DID kertoimet kaikille kohde- ja vertailuryhmän henkilöille, muilla riveillä kertoimet on saatu rajamalla henkilöt vain tiettyyn väestöryhmään. Taulukossa on näytetty neljän eri mallin tulokset, joissa kussakin on eri kohderyhmä (K) ja vertailuryhmä (V). Mallin 1 ja 2 kertoimet osoittavat, että 300–499 päivää työmarkkinatukea saaneilla

palveluihin osallistumisen todennäköisyys kasvoi 5,4 % verrattuna alle 300 päivää työmarkkinatukea saaneisiin ja 1,9 % verrattuna 500–700 päivää tukea saaneisiin. Vastaavasti 500–700 päivää työmarkkinatukea saaneilla palveluihin osallistumisen todennäköisyys kasvoi 3,5 % suhteutettuna 100–299 päivää tukea saaneisiin. Mallissa 4 kerroin ei ole tilastollisesti merkitsevä, joten joko rahoitusuudistuksella ei ollut merkittävää vaikutusta palveluihin osallistumisen todennäköisyyteen ryhmillä, joiden työmarkkinatuen kertymä oli lähellä tuhatta päivää tai nämä ryhmät ovat liian pieniä tilastollisen merkitsevyyden saamiseksi.

Väestöryhmittäiset erot

Taulukon 2 mukaan 300–499 päivää työmarkkinatukea saaneilla miehillä palveluihin osallistumisen todennäköisyys kasvoi vuosien 2014 ja 2015 välillä 5,8 % verrattuna alle 300 päivää

työmarkkinatukea saaneisiin. Naisilla vastaava lisäys oli 5,2 %. Kun edelleen verrataan 300–499 päivää ja alle 300 päivää työmarkkinatukea saaneita, alle 30-vuotiailla palveluihin osallistumisen todennäköisyys kasvoi enemmän ja yli 55-vuotiailla hieman vähemmän kuin 30–54-vuotiailla. Pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuvilla oli selkeästi suurempi todennäköisyys osallistua palveluihin kuin pääkaupunkiseu-

dulla asuvilla, kun verrataan 300–499 tai 500–700 päivää työmarkkinatukea saaneita 100–299 päivää tukea saaneisiin. Perheen koolla (puoliso tai lapsia) ei ollut juurikaan vaikutusta tuloksiin. Suomen kansalaisten todennäköisyys osallistua palveluihin kasvoi huomattavasti enemmän kuin ulkomaan kansalaisilla, kun verrataan yli 300 päivää työmarkkinatukea saaneita alle 300 päivää tukea saaneisiin.

Taulukko 2. Palveluihin osallistumisen todennäköisyys kohderyhmällä (K) suhteessa vertailuryhmään (V) vuosien 2014 ja 2015 välillä. Taulukossa annettu vain difference-in-differences kertoimet kaikille otoshenkilölle sekä erikseen kullekin väestöryhmälle.

	Malli 1 K: 300-499 V: 100-299	Malli 2 K: 300-499 V: 500-700	Malli 3 K: 500-700 V: 100-299	Malli 4 K: 1000-1200 V: 800-999
Kaikki	0,054***	0,019**	0,035***	-0,015
Sukupuoli				
Miehet	0,058***	0,021*	0,035***	-0,019
Naiset	0,052***	0,016	0,039***	-0,010
Ikä				
17-29	0,058***	0,047***	0,010	-0,042
30-55	0,050***	0,016	0,038***	-0,008
55-64	0,049***	0,005	0,045**	-0,026
Kuntaryhmä ^a				
PK-seutu	0,005	0,027*	-0,018	-0,027
Muut suuret kaupungit	0,052***	0,011	0,041***	-0,022
Keskisuuret kunnat	0,047***	0,007	0,039**	-0,001
Pienet kunnat	0,091***	0,027*	0,063***	-0,012
Kansalaisuus				
Suomi	0,065***	0,023**	0,041***	-0,014
Muu kuin Suomi	0,012	-0,008	0,020	-0,025
Puoliso				
On	0,043***	0,013	0,034***	-0,024
Ei	0,064***	0,023**	0,040***	-0,010
Lapsia				
On	0,052***	0,010	0,044***	-0,007
Ei	0,056***	0,025**	0,031***	-0,019

a PK-seutu: Helsinki, Vantaa, Espoo, Kauniainen; Muut suuret kaupungit: Tampere, Oulu, Turku, Jyväskylä, Lahti, Kuopio, Pori; Keskisuuret kunnat: muut asumistuen III kuntaryhmään kuuluvat kunnat; Pienet kunnat: asumistuen IV ryhmään kuuluvat kunnat. Vakioidut taustamuuttujat: sukupuoli, ikä, lapsia, puoliso, asuinkunta, kansalaisuus. Tilastollinen merkitsevyys: *** p<0.001, ** p<0.01, * p<0.05

Osallistuminen kuntien järjestämiin palveluihin

Tässä osiossa tarkastellaan, oliko rahoitusuudistuksella vaikutusta todennäköisyyteen osallistua palveluihin, joiden tarjontaan kunnat voivat suoraan vaikuttaa (tukityöllistäminen kunnalle, työ-

tai koulutuskokeilu, kuntouttava työtoiminta), suhteessa muihin palveluihin. Taulukko 3 näyttää eri palveluihin osallistuneiden määrät ja osuudet 100–299 ja 300–499 päivää työmarkkinatukea saaneilla vuosina 2014 ja 2015.

Taulukko 3. Eri palveluihin osallistuneiden lukumäärä ja osuus (%) työmarkkinatuen maksupäivien kertymän mukaan vuosina 2014 ja 2015

	Henkilöiden määrä			Henkilöiden osuus (%)		
	2014	2015	Muutos (%)	2014	2015	Muutos (%-yks.)
Työmarkkinatukipäiviä 100-299						
Yhteensä	41 291	44 390	7,5	100,0	100,0	
Palveluissa	13 069	12 548	-4,0	31,7	28,3	-3,4
Työllistetty kuntaan	1 015	625	-38,4	2,5	1,4	-1,1
Työllistetty yksityiselle sektorille	2 279	1 283	-43,7	5,5	2,9	-2,6
Työvoimakoulutus	3 336	3 060	-8,3	8,1	6,9	-1,2
Työ- tai koulutuskokeilu	3 614	3 629	0,4	8,8	8,2	-0,6
Kuntouttava työtoiminta	1 506	1 731	14,9	3,7	3,9	0,3
Muu palvelua	4 006	4 338	8,3	9,7	9,8	0,1
Työmarkkinatukipäiviä 300-499						
Yhteensä	23 461	25 350	8,1	100,0	100,0	
Palveluissa	6 222	7 292	17,2	26,5	28,8	2,3
Työllistetty kuntaan	584	726	24,3	2,5	2,9	0,4
Työllistetty yksityiselle sektorille	1 088	1 015	-6,7	4,6	4,0	-0,6
Työvoimakoulutus	1 175	1 177	0,2	5,0	4,6	-0,4
Työ- tai koulutuskokeilu	1 786	2 131	19,3	7,6	8,4	0,8
Kuntouttava työtoiminta	1 286	1 787	39,0	5,5	7,1	1,6
Muu palvelu	1 498	1 787	19,3	6,4	7,1	0,7
Työmarkkinatukipäiviä 500-700						
Yhteensä	15 752	18 358	16,5	100,0	100,0	
Palveluissa	4 522	5 263	16,4	28,7	28,7	0,0
Työllistetty kuntaan	523	618	18,2	3,3	3,4	0,1
Työllistetty yksityiselle sektorille	921	796	-13,6	5,9	4,3	-1,5
Työvoimakoulutus	611	611	0,0	3,9	3,3	-0,6
Työ- tai koulutuskokeilu	1 116	1 340	20,1	7,1	7,3	0,2
Kuntouttava työtoiminta	1 373	1 882	37,1	8,7	10,3	1,5
Muu palvelu	832	929	11,7	5,3	5,1	-0,2

a Muihin palveluihin luetaan valtiolle työllistetyt, omaehtoinen opiskelu, valmennus, starttiraha sekä ennen 2015 lakkautetut palvelut.

Taulukko 4 näyttää difference-in-differences kertoimet lineaariselle todennäköisyysmallille, jossa selitettävä muuttuja on kuhunkin eri palveluun osallistumisen todennäköisyys ja selittävinä muuttujina on kuuluminen kohderyhmään, vuosi 2015 ja väestöryhmittäiset taustamuuttajat (sukupuoli, ikä, lapsia, puoliso, asuinkunta, kansalaisuus). Tulokset osoittavat, että 300–499 päivää työmarkkinatukea saaneilla todennäköisyys osallistua kunnan ja yksityisen sektorin palkkatuettuun työhön lisääntyi 1,5 % ja 2 % verrattuna alle 300 päivää työmarkkinatukea saaneisiin. Kuntouttavaan työtoimintaan osallistumisen todennäköisyys kasvoi 300–499 päivää työmarkkinatukea saaneilla 1,4 % verrattuna alle 300 päivää tukea saaneisiin. Tulosten perusteella voidaan sanoa, että työmarkkinatuen rahoitusuudistus on hieman lisännyt yli 300 päivää työmarkkinatukea saaneiden todennäköisyyttä osallistua kuntien tarjoamiin palveluihin verrattuna alle 300 päivää tukea saaneisiin. Kuitenkaan ei voida sanoa, että lisäys olisi ollut suurempi kunnan tarjoamiin palveluihin suhteessa muihin palveluihin. Tässä on lisäksi syytä huomioda, että palkkatuki-uudistus on voinut vaikuttaa kuntien ja yksityisen sektorin palkkatuetun työn tarjontaan eri lailla.

Herkkyyksanalyyseja

Tässä osiossa pyrin erottelemaan monialaisen yhteispalvelulain vaikutuksen työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksesta rajaamalla tarkastelun ulkopuolelle kaikki kyseiseen palveluun tarkasteluajanjaksolla osallistuneet henkilöt. Pyrin myös erottelemaan kuntakokeilujen vaikutuksen rajaamalla tarkastelusta pois kaikki kuntakokeiluihin osallistuneet henkilöt. Koska kuntakokeilut ovat voineet vaikuttaa laajemmin esimerkiksi palvelujen kokonaistarjontaan tai työttömiä palvelevien virkailijoiden toimintatapoihin ja yhteistyöverkostoihin, kuntakokeilujen vaikutus on varminta estää rajaamalla pois kaikki kokeilukunnat. Koska lähes 52 prosenttia henkilöistä asuu kuntakokeiluun osallistuneissa kunnissa (mukaan lukien kaikki pääkaupunkiseudun kunnat), tällä rajauksella on kaikkein suurin vaikutus tuloksiin. Kaikkiaan herkkyyksanalyysien tulokset kuitenkin osoittavat, että kuntarahoitusuudistuksella oli positiivinen vaikutus kohderyhmän todennäköisyyteen osallistua palveluihin verrattuna vertailuryhmään malleissa 1–3. Ensisijaisella kohderyhmällä eli 300-499 päivää työmarkkinatukea saaneilla on noin 5–6 prosenttia suurempi todennäköisyys osallistua palveluihin kuin 100–299 päivää tukea saaneilla.

Taulukko 4. Palveluihin osallistumisen todennäköisyys kohderyhmällä (K) suhteessa vertailuryhmään (V) vuosien 2014 ja 2015 välillä palvelun kategorian mukaan. Taulukossa on annettu vain difference-in-differences kertoimet.

	Malli 1 K: 300-499 V: 100-299	Malli 2 K: 300-499 V: 500-700	Malli 3 K: 500-700 V: 100-299	Malli 4 K: 1000-1200 V: 800-999
Kaikki palvelut	0,054***	0,019**	0,035***	-0,015
Työllistetty kuntaan	0,015***	0,004	0,011***	0,002
Työllistetty yksityiselle sektorille	0,020***	0,009**	0,011***	-0,004
Työvoimakoulutus	0,007**	0,000	0,007**	-0,003
Työ- tai koulutuskokeilu	0,012***	0,003	0,008*	-0,007
Kuntouttava työtoiminta	0,014***	0,000	0,014***	-0,009
Muu palvelu	0,008**	0,011**	-0,002	-0,003

Tilastollinen merkitsevyys: *** p<0.001, ** p<0.01, * p<0.05

Taulukko 5. Palveluihin osallistumisen todennäköisyys kohderyhmällä (K) suhteessa vertailuryhmään (V) vuosien 2014 ja 2015 välillä. Taulukossa annettu vain difference-in-differences kertoimet.

	Malli 1 K: 300-499 V: 100-299	Malli 2 K: 300-499 V: 500-700	Malli 3 K: 500-700 V: 100-299
Ei rajoituksia	0,054***	0,019**	0,035***
TYP palveluihin osallistuneet rajattu pois	0,059***	0,017*	0,042***
Kuntakokeiluihin osallistuneet rajattu pois	0,053***	0,019**	0,035***
TYP palveluihin ja kuntakokeiluihin osallistuneet rajattu pois	0,059***	0,016*	0,041***
Kokeilukunnat rajattu pois	0,060***	0,036***	0,030**

Tilastollinen merkitsevyys: *** $p < 0.001$, ** $p < 0.01$, * $p < 0.05$

Pohdintaa

Tässä artikkelissa tarkasteltiin vuoden 2015 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutusta todennäköisyyteen osallistua työllistymistä edistäviin palveluihin tai palkkatuettuun työhön ryhmillä, joihin uudistus suoraan kohdistui suhteessa ryhmiin, joita uudistus ei koskenut. Tulosten mukaan uudistus lisäsi palveluihin osallistumisen todennäköisyyttä yli 300 päivää työmarkkinatukea saaneilla verrattuna alle 300 päivää tukea saaneisiin. Kuitenkin lisäys oli melko vaatimatonta, enimmillään noin 5-6 prosenttia (taulukko 5). Eri väestöryhmien välillä suurimmat erot nousivat esiin pääkaupunkiseudun ja muun Suomen välillä. Asukasluvultaan pienissä kunnissa asuvilla uudistus lisäsi todennäköisyyttä osallistua palveluihin 9,1 prosenttia kun verrataan 300–499 päivää ja 100–299 päivää työmarkkinatukea saaneita. Suurissa kaupungeissa asuvilla vastaava todennäköisyyden muutos oli huomattavasti pienempi, pääkaupunkiseudulla asuvilla muutosta ei ollut. Palveluihin osallistuminen kasvoi sekä yksityisen sektorin että kunnan tarjoamissa palveluissa, selkeää eroa ei ollut. Kuntouttavaan työtoimintaan osallistuminen kasvoi yhtä paljon 300–499 ja 500–700 päivää työmarkkinatukea saaneilla. Tulosten perusteella voidaan sanoa, että rahoitusuudis-

tus vaikutti positiivisesti palveluihin osallistumiseen 300–700 päivää työmarkkinatukea saaneilla, mutta vaikutukset olivat suuremmat 300–499 päivää tukea saaneilla.

Tämän tutkimuksen vertailuasetelmasta johtuen mukaan poimitujen henkilöiden seurantajaksot jäävät keskimäärin melko lyhyiksi ja suurin osa jaksoista sijoittuu vuoden alkuun. Tästä johtuen alkuvuodesta tarjotut palvelut ja niihin osallistuminen ovat aineistossa yliedustettuina. Koska samaan aikaan tapahtui myös palkkatuki-uudistus, jonka vaikutusta ei tässä tutkimuksessa voitu sulkea pois, tuloksia tulee pitää suuntaa antavina. Huomioitavaa on myös, että työtön saattaa poistua etuudelta ennen lakiuudistusta, koska ei halua joutua lisääntyneen aktiivisuuden kohteeksi. Tätä käyttäytymisvaikutusta ei ole huomioida tässä tutkimuksessa. Tässä tutkimuksessa ei ole huomioitu myöskään viranomaisten, kuten työvoimahallinnon tai kunnan viranomaisten ja päättäjien mahdollista varautumista lakimuutokseen jo ennen sen voimaantuloa esim. palveluiden tarjontaa lisäämällä.

Kuten tämäkin tutkimus osoittaa, työvoimapolitiittisten uudistusten vaikutusten arviointi on varsin haastavaa johtuen työttömyysturvajärjestelmän moninaisista säännöistä. Uudistuksen täsmällistä vaikutusten arviointia haastaa myös

se, että toimintaympäristössä tapahtuu usein samaan aikaan muitakin uudistuksia. Tässä tutkimuksessa pystyttiin kuitenkin muodostamaan vertailuryhmät kattavilla aineistoilla ja siten tutkimuksen tuloksia voi pitää luotettavina.

Vuonna 2020 alkaa jälkeen uusi entisiä laajempi työllisyyskokeilu, jossa heikoimmin työllistyvien työnhakijoiden palveluista vastaavat 90 kuntaa ja 20 aluetta. Tästä tutkimuksesta on toivottavasti hyötyä myös tämän ja tulevien työvoimapolitiittisten uudistusten arvioinnissa.

Lähteet

Hämäläinen Kari, Tuomala Juha ja Ylikännö Minna (2009); Työmarkkinatuen aktivoinnin vaikutukset. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 7/2009. Helsinki.

Kuntaliitto (2016) Työllisyyden kuntakokeilu. Miten työ ja tekijät saatiin kohtaamaan. https://www.kuntaliitto.fi/sites/default/files/media/file/Kuntakokeilu_loppuraportti_3.pdf

Saikka Peppi, Rajavaara Marketta ja Seppälä Ullamaija (2017); Monialainen yhteistyö paikallisessa työllisyyden hallinnassa. Integroiva kirjallisuuskatsaus. Kela. Sosiaali- ja terveysturvan raportteja. Helsinki.

Tuomaala Mika (2007); Työmarkkinatuen aktivointiuudistuksen toteutuminen vuonna 2006. Työministeriön julkaisuja. TM analyseja. 1/2007. Helsinki.

Työn imu – parasta hyvinvointia työssä?

Jari Hakanen¹ – Janne Kaltiainen²

Johdanto

Työn imua on tutkittu kohta 20 vuotta Suomessa ja muualla maailmassa. Näyttöä sen seurauksista ja sitä synnyttävistä tekijöistä on siis kertynyt. Siitä on tullut yksi tärkeimpiä ja suosituimpia käsitteitä yhtä lailla liikkeenjohdon kuin työ- ja organisaatiopsykologian kentillä. Laajemmin työn imun tutkimus kytkeytyy vuosituhannen alussa käynnistyneeseen myönteisen ja voimavaralähtöisen työelämän tutkimuksen ja kehittämisen paradigmaan. Kun aiemmin työhyvinvoinnista puhuttiin sen vastakohtien: stressin, työuupumuksen, sairauspoissaolojen ja huonosti nukuttujen öiden käsittein, on näkökulma hyvinvointiin jossain määrin tasapainottunut 2020-luvulle tultaessa. Työssä on mahdollista myös voida hyvin, ja työelämän haasteita voidaan ratkoa epäkohtiin tarttumalla mutta myös vahvistamalla sitä, mikä on mahdollista ja hyvää.

Työn imun tutkimuksissa tunnistetut monet myönteiset seuraukset perustuvat siihen, että työn imun kokemus heijastelee samaan aikaan sekä hyvinvointia että motivaatiota ja mielekkyyttä työssä. Tässä artikkelissa tarkastelemme

sitä, mitä työn imusta, sen edellytyksistä ja seurauksista sekä yleisyydestä, tiedetään tällä hetkellä ja miksi pidämme sen edistämistä välttämättömänä muuttuvassa työelämässä. Entä mikä työn imun merkitys on nimenomaan jatkuvien muutosten työelämässä?

Mitä työn imu on?

Työn imulla tarkoitetaan yleisimmän, Utrechthin yliopistossa kehitetyn määritelmän mukaan, työssä koettua, suhteellisen pysyvää aktiivista tunne- ja motivaatiotäyttymyksen tilaa, jota luonnehtivat tarmokkuuden, omistautumisen ja uppoutumisen kokemukset (Schaufeli, Salanova, González-Romá, & Bakker, 2002; Hakanen, 2002). Työn imua on, kun töihin mennessään yleensä kokee hyvää mieltä ja olonsa tarmokkaaksi ja tuleva työpäivä herättää myönteisiä odotuksia. Työn imua kokeva pitää työtään enimmäkseen merkityksellisenä, inspiroivana ja innostavana ja on siitä ylpeä. Työn imua kokiessa työ parhaimmillaan tarjoaa myös mahdollisuuden uppoutua johonkin tehtävään niin, että ajan kuluminen unohtuu. Työn imussa olo

¹ Jari Hakanen, VTT, sosiaalipsykologian dosentti Helsingin yliopistossa, Työterveyslaitoksen tutkimusprofessori

² Janne Kaltiainen, VTT, Työterveyslaitoksen erikoistutkija

on siis energinen ja innostunut, oma työ tuntuu tärkeältä ja parhaimmillaan aika tuntuu kuluvan kuin siivillä.

Suhteellisesta pysyvyydestään huolimatta ns. päiväkirjatutkimukset ovat osoittaneet työn imun vaihtelevan myös päivittäin ja viikoittain vaihtelevien työolojen mukaan (Xanthopoulos, Demerouti, Bakker, & Schaufeli, 2009), mutta toisaalta pitkällä aikavälillä työolojen pysyessä suhteellisen ennallaan, lyhyen aikavälin vaihtelut työn imussa tasapainottuvat (Seppälä, Hakanen, Mauno, Perhoniemi, Tolvanen, & Schaufeli, 2015). Työn imun tasoa voivat heilauttaa isot muutokset työssä. Erityisesti nousua työn imun tasossa voivat aiheuttaa ylennys ammattiasemassa omassa organisaatiossa tai vaihto toiseen työpaikkaan (De Lange, De Witte, & Notelaers, 2008), kun taas merkittävässä organisaatiomuutoksissa joissain tapauksissa työn imun on havaittu laskevan (Kaltiainen, Lipponen, Fugate, & Vakola, 2019).

Työn imu on tämän artikkelin ensimmäisen kirjoittajan muotoilema käänös englanninkielisestä termistä work engagement. Myös esimerkiksi employee engagement, job engagement ja personal engagement -käsitteitä käytetään, mutta se, miten Suomessa työn imua on tutkittu, perustuu tuohon ensiksi mainittuun käsitteeseen. Yhdysvaltalainen organisaatio-toiminnan professori William Kahnin tarjosi ensimmäisenä määritelmän personal engagementista jo vuonna 1990. Hänen mukaansa työn imussa ihminen työroolissaan hyödyntää ja ilmaisee itseään kokonaisvaltaisesti fyysisesti, tiedollisesti ja tunnetasolla. Tällaisen työn imu mahdollistaa kolme kriittistä tekijää työssä ja työpaikassa: mielekkyys, turvallisuus ja saatavuus. Mielekkyys on kokemus siitä, että panostettuaan työhönsä itsensä fyysisesti, kognitiivisesti ja tunnetasolla, voi kokea onnistumisia ja olevansa hyödyllinen ja arvostettu. Psykologinen turvallisuus on sitä, että voi olla ja toimia itsenään ilman pelkoa seurauksista minäkuvalle, asemalle tai uralle. Turvalliset olosuhteet ovat luotettavia, ennustettavia ja selkeitä toiminnal-

lisilta seurauksiltaan. Saatavuus taas tarkoittaa sitä, että omaa työssä tarvittavia fyysisiä, emotionaalisia ja psykologisia voimavaroja, jotta työn imua voi kokea. Kahnin (1990) mukaan näitä voimavaroja nakertavat erilaiset työn vaatimukset, kuten työn kuormittavuus ja epävarmuus.

Työn imua on useimmin tutkittu työn vaatimusten – työn voimavarojen teoreettisen mallin (Schaufeli & Bakker, 2004; Hakanen, 2005) yhteydessä, jota myös alla käsittelemme. On merkillepantavaa, että jo Kahnin määritelmässä mielekkyyttä ja turvallisuutta loivat erilaiset työn voimavarat, kun taas saatavuutta uhkaavat erilaiset työn vaatimukset. Työn imua alettiin varsinaisesti empiirisesti tutkia 2000-luvun alussa (Hakanen 2002ab; Schaufeli ym. 2002), minkä jälkeen sitä koskeva tutkimus on jatkuvasti lisääntynyt. Kun vuoteen 2008 mennessä julkaistiin noin sata kansainvälistä tieteellistä artikkelia työn imusta, on niitä viime vuosina ilmestynyt lähes 500 vuosittain. Tosin edelleen esimerkiksi työuupumusta koskevia tutkimusartikkeleita julkaistaan noin nelinkertainen määrä.

On huomionarvoista, että useilla suurilla kansainvälisillä henkilöstökonsulttiyrityksillä on omat ”employee engagement” -ohjelmansa, joissa ”työn imu” määritellään ja joissa sitä tutkitaan näiden yritysten kehittämällä menetelmillä. Näistä tunnetuin on Gallupin 12 väittämän menetelmä ja määritelmä, josta on Suomessa puhuttu työhön sitoutumisena (Harter, Schmidt, & Hayes, 2002). Näin kiinnostus työn imuun ja sen kehittämiseen työorganisaatioissa on haaraunut akateemiseen tutkimukseen ja kehittäjä/konsulttiyritysten kartoituksiin, ja molempien pohjalta on myös suunniteltu ja toteutettu erityyppisiä käytännön kehittämishankkeita.

Työn imu muiden työhyvinvointikäsitteiden joukossa

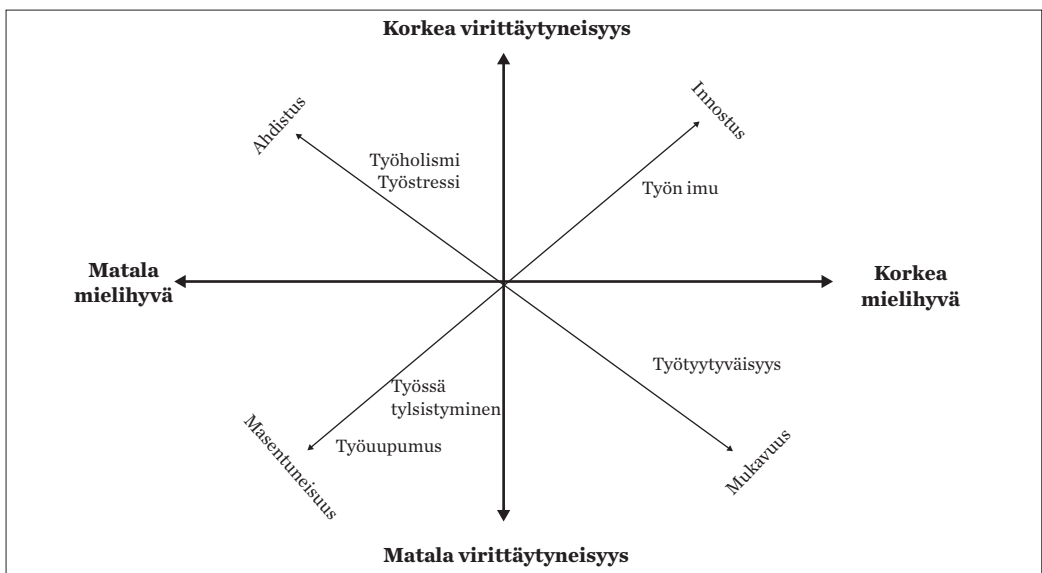
Kuvio 1 perustuu James Russellin (1980) affektiivisen hyvinvoinnin taksonomiaan, johon on sijoitettu eri tunteet kahdelle akselille: koe-tun tunteen myönteisyyteen-kielteisyyteen ja tunteen herättämän vireystilan asteeseen

korkea-matala. Tähän kuvaan on mahdollista sijoittaa monet tutut työhyvinvoinnin käsitteet (Hakanen, 2005). Työn imu kuvaa korkeaa myönteistä vireystilaa työssä. Pelkästään työhönsä tyytyväisen vireystila ei ole kovin korkea, vaan silloin ihminen viihtyy siinä, mitä työssä on ollut ja mitä nyt on. Peter Warrin ja Ilke Inceoglun (2012) kiinnostavassa tutkimuksessa kokemus työtä koskevien toiveiden sekä todellisuuden välisestä ristiriidasta oli yhteydessä korkeampaan työn imuun, kun taas halujen ja todellisuuden yhteensopivuus oli yhteydessä korkeampaan työtyytyväisyyteen. Tämä aluksi yllättävä ero selittyy sillä, että työn imua kokevilla toiveet hyvistä työoloista ja stimuloivasta työstä olivat suuremmat kuin mitä tosiasiallisen työn koettiin mahdollistavan ja suuremmat kuin työhönsä tyytyväisillä, jotka ikään kuin tyytyivät vähempään. Myöhempi tutkimuksemme osoitti, että työn imu ennusti myönteisesti proaktiivista työtä kehittävää toimintaa, työn tuunaamista, mitä työhönsä tyytyväisyys ei tehnyt. Työn imu on siis myös myönteinen tahtotila, ja organisaatioiden haasteena on vaalia ja edistää tuota tahtotilaa.

Työn imun luontaisia vastakohtia ovat työuupumus ja työssä tylsistyminen: mitä enemmän työn imua, sen vähemmän todennäköistä on olla työuupunut tai motivaationsa kadottanut työssään tylsistynyt. Kyse ei kuitenkaan ole saman jatkumon ääripäistä, jolloin työn imun käsite olisi tarpeeton. Sekä että -kokemukset ovat jossain määrin mahdollisia, koska työn imun ja työuupumuksen ensisijaiset lähteet työssä ovat erilaiset, mihin myöhemmin artikkelissa palaamme.

Ehkä yllättäen työn imu useimmin sekoitetaan työholismiin, joka nykyisin vakiintuneimman määritelmän mukaan tarkoittaa kuluttavaa, kohtuuttoman kovaa työntekemistä sekä pakkomielteistä suhdetta työhön, vaikeutta rentoutua ja syyllisyyttä, kun ei työskentele (Rantanen, Feldt, Hakanen, Kokko, Huhtala, Pulkkinen, & Schaufeli, 2015). Motivaatiolähteet näissä kahdessa työorientaatiossa ovat täysin erilaiset: työn imua ja sisäistä motivaatiota synnyttävät psykologisia perustarpeita työssä tyydyttävät voimavarat, kuten kehittävät ja monipuoliset työtehtävät. Työholismissa sen sijaan tavoitellaan todennäköisemmin ulkoista motivaatiota tyydyttävä

Kuvio 1. Työhyvinvoinnin ulottuvuudet (mukailtu Russellin, 1980, pohjalta)

vää sosiaalista hyväksymistä ja arvostusta, mikä näyttäytyy sisäsyntyisenä ja pakonomaisena tarpeena tehdä töitä. Voi ajatella, että perinteinen suomalainen, protestanttinen työkuulttuuri on luonteeltaan työholistista. Tutkimustemme mukaan työn imun ulottuvuuksista vain flow'n kaltainen uppoutumisen tila on ollut myönteisessä yhteydessä myös työholismiin: työholisti uppoutuu työhönsä pitkiksi ajoiksi eikä halua tulla muiden häiritsemäksi, kun taas työn imussa uppoutuminen tapahtuu työn sujumuuden ja palkitsevuuden kautta, mutta yhtä kaikki, molemmissa uppoudutaan.

Työn imun draiverit ja killerit

Työn imua on usein tutkittu teoreettisen työn vaatimusten – työn voimavarojen (TV-TV) mallin viitekehystä (Schaufeli & Bakker, 2004). Sen mukaisesti työn imun vahvimmat lähteet liittyvät tutkimusten mukaan erilaisiin niin sanottuihin työn voimavaroihin samalla, kun työuupumusta aiheuttavat ennen kaikkea työn erilaiset vaatimukset. Yhdessä näiden molempien polkujen on havaittu vaikuttavan moniin sekä työtä koskeviin ja organisatorisiin että työntekijää ja hänen hyvinvointiaan ja elämänlaatuun koskeviin seurauksiin (Kuvio 2).

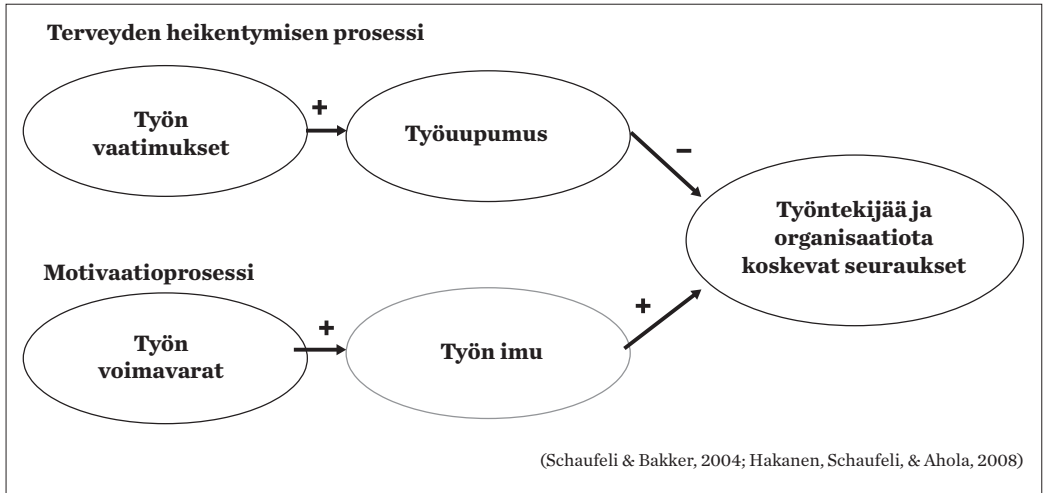
TV-TV-malli on laajennus työstressi-tutkimuksessa aiemmin hyvin suositusta Karasekin mallista (1979), joka oletti kahden työn piirteen yhdistelmän: vaikutusmahdollisuuksien ja työn määrällisen kuormittavuuden (myöhemmin myös sosiaalisen tuen) vaikuttavan työntekijän hyvinvointiin ja terveyteen. Malli istui hyvin teollisiin töihin ja edelleen sitä sovelletaan epidemiologisissa tutkimuksissa, mutta työn maailma on muuttunut ja myös sitä koskeva ymmärrys. Lisäksi Karasekin malli oli ensisijaisesti työstressimalli, kun taas TV-TV-malli on sisällyttänyt itseensä myös esimerkiksi Hackmanin ja Oldhamin (1980) työn piirreorian, jonka ydintä ovat työn motivoivat piirteet. TV-TV-mallin mukaan työssä voi olla huomattavasti enemmän erilaisia voimavaroja ja vaatimuksia kuin Karasekin mallissa mainitut, ja ne

voivat myös vaihdella eri ammattiteissa ja työpaikoissa ja myös eri aikoina samassa työssä. TV-TV-malli selittää siis samaan aikaan työn kuormittavien että motivoivien elementtien vaikutukset työhyvinvointiin ja muihin työtä koskeviin seurauksiin.

Työn voimavarat ovat työn fyysisiä (esim. kellovilliset työtilat ja -välineet), psykologisia (esim. työn kehittävyys), sosiaalisia (esim. työtovereiden tai esimiehen tuki) tai organisatorisia piirteitä (esim. psykologisesti turvallinen ilmapiiri). Nämä voimavarat auttavat kohtaamaan ja näin vähentämään työn koettujen vaatimusten kielteisiä seurauksia. Lisäksi voimavarat ovat apuna työn tavoitteiden saavuttamisessa sekä työntekijän henkilökohtaisessa kasvussa, oppimisessa ja psykologisten perustarpeiden (itsenäisyys, yhteisöllisyys ja kyvykkyys) tyydyttymisessä. Siten erityisesti työn voimavarat edistävät työn imua (motivaatioprosessi), josta seuraa muun muassa parempaa työtoimintaa ja hyvinvointia.

Työn vaatimukset sen sijaan ovat työn ja työympäristön fyysisiä (esim. työympäristön kuormitustekijät kuten työvälineitten puutteet, melu ja sisäilmaongelmat), psyykkisiä (esim. emotionaalisesti kuormittavat asiakastilanteet), sosiaalisia (esim. konfliktit) tai organisatorisia (esim. organisaatiomuutostilanteet) piirteitä, jotka edellyttävät fyysisiä ja/tai psyykkisiä ponnisteluja ja voivat siten kuormittaa työntekijää ja aiheuttaa työuupumusta ja sitä kautta erilaisia terveys- ja työkykyhaittoja (terveyden heikentymisen prosessi). Tutkimustemme mukaan työn voimavarat myös suojelevat työn vaatimusten haitallisilta vaatimuksilta työhyvinvointiin, ja toisaalta tietyt työn vaatimukset vahvistavat työn voimavarojen ja työn imun yhteyttä (Bakker, Hakanen, Demerouti, & Xanthopoulou, 2007; Hakanen, Bakker, & Demerouti, 2005): silloin, kun työssä on paljon muutoksia tai työ on muutoin kuormittavaa, esimerkiksi hyvät vaikutusmahdollisuudet tai hyvä johtaminen puskuroivat työn epäkohtia vastaan ja ylläpitävät työn imua. Toisaalta työntekijää haastavat ja kehittävät työn vaatimukset edistävät työn imua erityi-

Kuvio 2. Työn imu ja työn vaatimusten – työn voimavarojen teoreettinen malli (Schaufeli & Bakker, 2004; Hakanen, Schaufeli & Ahola, 2008)

sesti silloin, kun työ tarjoaa riittävät voimavarat haasteiden kohtaamiseksi.

Työn imun kannalta kiintoisaa onkin, että myös tietyn tyyppiset työn vaatimukset voivat kuormittavuudestaan huolimatta samanaikaisesti synnyttää työn imua. Nämä niin sanotut työn haastevaatimukset (challenge demands) vaativat ponnisteluja työntekijöiltä, mutta samalla ne kuitenkin voivat motivoida, lisätä työn imua ja tuoda työhön lisää mielekkyyttä, eli tältä osin toimia kuten työn voimavarat (Crawford, LePine, & Rich, 2010). Näin työn haastevaatimukset eroavat työn estevaatimuksista (hindrance demands), jotka ainoastaan verottavat työntekijöiden voimavaroja lisäten työn kuormittavuutta ja myös työuupumuksen riskiä. Työn imua lisäävistä haastevaatimuksista esimerkkejä ovat työn vastuullisuus ja erilaiset työtä koskevat oppimis- ja päätöksentekovaatimukset. Tyypillisiä työn estevaatimuksia ovat toimimattomat tietojärjestelmät, rooliristiriidat ja jatkuva kohtuuton työ määrä ja aikapaine jolloin työt kasaantuvat ja aika ei riitä töiden tekemiseen; näiden avulla on vaikea kenenkään lisätä hyvinvointiaan ja motivaatiotaan.

Työn imulle keskeisiä ovat siis riittävät työn voimavarat, ja niinpä merkittävimmin työn imua

heikentävät puuttuvat voimavarat työssä. Myös edellä kuvatut työn estevaatimukset heikentävät mahdollisuuksia kokea työn imua, mutta esimerkiksi sellaiset asiat kuin yksin jääminen vailla tukea silloin, kun sitä tarvitsisi, puuttuva palaute ja arvostus kaikkien ponnistusten keskellä työssä, työn muuttuminen rutiinimaiseksi ja kokemus sen merkityksettömyydestä sekä työn tulosten näkymättömyys ovat kuitenkin työn kiireitä ja paineita keskeisempiä työn imun ”killereitä”.

Tuoreessa tutkimuksessa vertailimme työn imuun vahvimmin yhteydessä olevia työn voimavaroja eri työsuhdetyyppien mukaan hyödyntäen Euroopan kuuden työolotutkimuksen aineistoa, johon kuului kymmeniä tuhansia tutkimukseen osallistuneita työntekijöitä 30 maasta. Riippumatta siitä, oliko työsuhte toistaiseksi voimassa oleva, määräaikainen tai vuokratyösuhte, työn tulosten näkeminen oli vahvin työn imua selittävä tekijä (Hakanen, Ropponen, De Witte, & Schaufeli, 2019). Vuokratyösuhteessa toimivien työn imulle esimiehen tuki oli vielä muita ryhmiä tärkeämpi. Epäilemättä hyvä esimissuhde integroi vuokratyöntekijää työyhteisöönsä. Käynnissä olevassa tutkimuksessaamme yli 11 000 suomalaisella työntekijällä

87:sta organisaatiosta kolme vahvimmin työn imua ennustavaa työn voimavaraa olivat lähes jokaisessa ammattiryhmässä kehittävä työ, joka mahdollistaa omien taitojen käyttämisen, työn tulosten näkeminen sekä työskentely tiimissä, jolla on autonomiaa, joka uskoo pärjäämiseensä ja jonka työ on merkityksellistä sekä vaikuttavaa (Hakanen, Bakker, & Turunen, 2020).

Työn imun ytimessä ovatkin erilaiset työtehtävissä (työn kehittävyys ja mahdollisuus käyttää taitojaan monipuolisesti, työn tulosten näkeminen, autonomia), sosiaalisissa (työtovereitten tuki, hyvin toimivat tiimit) ja organisatorisissa (palveleva, ihmislähtöinen johtaminen) voimavaroissa. Kuitenkin myös monilla muilla työn ytimessä tai sen ulkopuolella olevilla tekijöillä on mahdollista edistää työn imua. Esimerkkejä ovat työntekijöiden proaktiivinen toiminta oman työn tai työtapojen kehittämiseksi, eli työn tuunaaminen, työn tekoa sujuvoittavat HR-käytännöt, organisaatiokulttuuri, työn ja muun elämän toisiaan rikastuttava vuorovaikutus ja kansalliset voimavarat (kuten luottamus) ja käytännöt (kansalliset työelämäohjelmat) (Kuvio 3).

Työn psykologista tutkimusta ja työn kehittämistä sekä organisointia on perinteisesti ohjannut ylhäältä alas malliset käytännöt, jossa työt suunnitellaan ylhäältä organisaatiojohdosta alas työntekijätasolle. Vasta viimeksi kuluneen vuosikymmenen aika on vahvasti noussut esille tätä mallia täydentävät alhaalta ylös -tyyppiset työn organisoinnin ja kehittämisen strategiat. Näistä erityisesti työn tuunaaminen (job crafting) – aloitteellinen työn voimavarojen ja vaatimusten muokkaaminen paremmin vastaamaan omia työtä koskevia kaupunkeja, vahvuuksia ja arvostuksia – on osoittautunut lupaavaksi työn kehittämisen menetelmäksi (Rudolph, Katz, Lavigne, & Zacher, 2017; Wrzesniewski, & Dutton, 2001). Tämä johtuu siitä, että työn tuunaaminen lähtee työntekijästä/työyhteisöstä itsestä ja on siten vapaaehtoista ja antaa työntekijöille tilaa tehdä työstään mahdollisimman fiksua ja mielekästä perustuen kunkin omiin ja yksilöllisiin motivoivat-lähteisiin.

Vahvin tutkimusnäyttö työn tuunaamisen myönteisistä vaikutuksista koskee nimenomaan työn imua. Työn tuunaaminen on yhteydessä myös muuhun hyvinvointiin työssä, kuten työn mielekkyyteen ja vähäisempään tylsistymiseen työssä, parempaan työkykyyn ja omiin henkilökohtaisiin voimavaroihin (esim. koherenssin tunne, pystyvyyden kokemukset, toivo, optimismi) – kaikki nämä ovat jo itsessään merkityksellisiä seurauksia myös työlle ja organisaatioille. Lisäksi työn tuunaaminen on useissa tutkimuksissa ollut yhteydessä parempaan työssä suoriutumiseen.

Työ- ja perhe/muun elämän välinen vuorovaikutus on perinteisesti mielletty ristiriitojen lähteenä. Aiemmin aihetta tutkittiinkin vain siitä suunnasta, että työ läikkyi kielteisesti muuhun elämään ja joskus myös, että kodin asiat valuvat kielteisesti työhön. Kun työn ja muun elämän vuorovaikutusta alettiin tällä vuosituhanella tutkia myös myönteisestä näkökulmasta, havaittiin, että työ ja kotielämä läikkyvät myös myönteisesti toisiinsa eri elämänalueita rikastaen. Seitsemän vuoden seurantalutkimuksessamme (Hakanen & Peeters, 2015) työn imu vähensi työstä perhe-elämään läikkyvien ristiriitojen todennäköisyyttä. Sen lisäksi työn imu ja työn myönteinen läikkyminen (onnistumisten, taitojen, myönteisten tunteitten ja kokemusten) perhe-elämään ennustivat vastavuoroisesti toinen toisiaan (myönteinen kehä). Työn ja muun elämän joustavaa yhdistämistä parantavilla käytännöillä on mahdollista lisätä työn imua muista eduista puhumattakaan.

40 kuntaa kattaneessa Henkilöstö strategisena resurssina -konsortiohankkeessa Vaasan yliopiston kanssa havaitsimme, että kymmenessä eniten työn imua keskimäärin kokeneessa kunnassa useat ”pehmeät” henkilöstöjohtamisen käytännöt (esim. viestintä, työajan joustot, työpaikan joustavuus) olivat johdonmukaisesti paremmat kuin kymmenessä heikoimman työn imun kunnassa ja ”kovat” HR-käytännöt (suorituksen johtaminen) puolestaan olivat yleisempiä heikomman työn imun (ja yleisemmän työuupu-

muksen) kunnissa (Hakanen, Hakonen, Seppälä & Viitala, 2019). Myös sellaiset organisaatiokulttuurit, jotka korostavat yhteistä tarkoitusta, oppimista ja luovuutta, yhteistyötä ja toisista välittämistä luovat enemmän työn imua kuin kilpailulliset, puhtaasti tulos- ja tavoitesuuntauneet kulttuurit tai auktoriteettia pysyvyyttä korostavat työkulttuurit (Groysberg, Lee, Price, & Cheng, 2018).

Kiinnostavassa 35 Euroopan maan vertailussa (Schaufeli, 2018) työn imu oli yhteydessä moniin maatasoihin ilmiöihin: 1) tuottavuuteen (BKT) ja työajan lyhyyteen, 2) hyvään hallintokulttuuriin: enemmän työn imua esiintyi maissa, joissa oli koskemattomuutta, demokraattisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa ja vähemmän korruptiota, 3) kulttuuriin: individualistiset maat, joissa on matalampi valtaetäisyys ja epävarmuuden välttely sekä 4) vähäisempään työkeskeytyksen ja suurempaan vapaa-ajan arvostukseen. Vapaa-ajan arvostus ja vähemmät työtunnit näyttävät siis merkitsevän korkeampaa työn imun tasoa. Se puolestaan on myönteisessä yhteydessä parempaan työsuoritukseen ja työn tuottavuuteen sekä yksilö- että kansakunnan tasolla.

Suomi on erityinen maa siinä, että meillä on ollut useita kansallisia työelämäohjelmia, jotka

tähtäävät työhyvinvoinnin ja työelämän laadun kehittämiseen. Työelämä 2020-ohjelmassa työn imu oli työelämän kehittämisstrategiassa mukana indikaattorina edelläkävijäorganisaatioista (Työelämän kehittämisstrategia vuoteen 2020, 2012). Myös Isossa Britanniassa hallitus käynnisti ja toteutti ”Engaging for Success”-hankkeen, jonka lähtökohtana oli ajatus siitä, että kun työn imua ja sen takana olevia periaatteita ja käytäntöjä vahvistetaan, tulee siitä olemaan hyötyä työpaikoille, työntekijöiden hyvinvoinnille ja koko maalle. Lisäksi Japanissa työn imu on kirjattu yhdeksi seitsemästä keskeisestä työelämän kehittämisteemasta.

Työn imun lisäämiseen tähtäviä kehittämissuunnitelmia ja interventiotutkimuksia on tehty Suomessa ja muualla maailmassa. Kohteena interventiotutkimuksissa ovat olleet henkilökohtaiset voimavarat, työn voimavarat, esimiesvalmennus ja terveyden edistäminen, ja niillä on todettu olleen lievä myönteinen vaikutus (Knight, Patterson, & Dawson, 2019). Erityisesti myönteisiä vaikutuksia on löydetty alhaalta ylös -menetelmillä (työn tuunaaminen, mindfulness) ja ryhmä- ja yksilötason toimia yhdistävillä hankkeilla. Suomessa Jukka Vuoren ja kumppaneiden (Vuori, Toppinen-Tanner ja Mutanen, 2012) toteuttama työuravalmennus-hanke lisäsi osallistujiansa työn imua.

Työterveyslaitoksessa olemme toteuttaneet useita muitakin työn imun lisäämiseen tähtäviä kehittämissuunnitelmia fokuksoiden palvelemaan johtamiseen ja yksilölliseen ja yhteisölliseen työn tuunaamiseen. Olemme myös kehittäneet verkkovalmennuksen ”Työn imua työtä tuunaamalla” (www.ttl.fi/koulutus/tyon-tuunaaminen-verkkovalmennus-tyon-imua), jonka vaikuttavuutta työntekijöiden aloitteelliseen toimintaan, työn imuun ja työuupumukseen ja myös fysiologisiin vasteisiin (sydämen sykevaihdelu) selvitämme Työterveyslaitoksen erikoistutkija Piia Seppälän johdolla vuonna 2020. Yksilö- ja yhteisötehtäviä yhdistävällä sekä Työterveyslaitoksen prosessia tukevan valmentajan avulla työn tuunaamisen valmennuksella

Kuvio 3. Työn imun lähteitä

näyttää olevan suotuisia vaikutuksia, ja niiden raportointi on käynnissä tätä kirjoitettaessa.

Työn imun seuraukset

Työn imulla on todettu olevan yhteys merkittäviin myönteisiin seurauksiin sekä työlle ja työpaikoille että työntekijälle ja hänen hyvinvoinnilleen ja elämänlaadulleen. Kokosimme kirjallisuuskatsauksen perusteella taulukkoon (ks. Liitetaulukko) työn imuun yhteydessä olevia eri tyyppisiä ”seurauksia”, jotka luokittelimme yhteentoista luokkaan: työssä suoriutuminen (työn tavoitteiden mukainen toiminta), tavoitteiden mukaista työsuoritusta laajempi ja usein proaktiivinen työtoiminta, liiketoiminnalliset tulokset, työolot (työolot eivät vain vaikuta työn imuun vaan työn imua kokevat vaikuttavat omiin työoloihinsa), tiimiä koskevat tekijät, siirtyminen ja tarttuminen (mm. empatian välityksellä) ihmisten välillä, työasenteet, terveys ja hyvinvointi, työ –perhe-vuorovaikutus ja yksilölliset tekijät, työura ja työmarkkina-asema sekä mahdolliset kielteiset seuraukset. Viitetiedot liitetaulukon tutkimuksista on saatavilla tämän artikkelin ensimmäiseltä kirjoittajalta.

Työn imun seurauksia kartoittaneista tutkimuksista 62 osoitti myönteisiä seurauksia (luokat 1-10) ja vain kolmessa tutkimuksessa oli havaittu kielteisiä seurauksia (luokka 11). Näillekin kolmelle kielteiselle vaikutukselle (sairaana työskentely, ekshaustio ja työn läikkyminen kielteisesti kotielämään) on saatu myös päinvastaisia tuloksia (ks. Liitetaulukko). Luokkaan 10 kuuluvassa käynnissä olevassa tutkimuksemme hyödynsimme Tilastokeskuksen suomalaisia työntekijöitä edustavaa työolotutkimuksen kyselyaineistoa ja yhdistimme sen rekisteritietoihin, jolloin havaitsimme, että työn imu ennusti pienempää riskiä joutua työttömäksi tai työkyvyttömyyseläkkeelle sekä toisaalta ammatillisen aseman nousua ja myönteistä palkkakehitystä (Hakanen, Rouvinen, & Ylhäinen, 2020).

Iso osa tutkimuksista perustuu kyselytutkimusaineistoihin ja poikkileikkausasetelmiin, joiden perusteella ei voi luotettavasti puhua työn

imun seurauksista ja vaikutussuhteiden suunnasta. Kuitenkin myös objektiivisia mittareita (fysiologia, sairauspoissaolot, voitot, työtapa-turmat) sisältäviä tutkimuksia sekä kausaalisuusoletusta vahvistavia pitkittäistutkimuksia on tehty jo useita.

Työn imun ja työn tuottavuuden euromääräisistä yhteyksistä tiedetään, että Yhdysvalloissa vahvimpaan ja heikoimpaan työn imun neljänneksen kuuluneiden työyksikköjen ero oli kaiken kaikkiaan lähes miljoona euroa vuodessa työyksikköä kohti (Harter, Schmidt & Hayes, 2002). Suomessa terveystieteiden tutkimus (Hakanen & Koivumäki 2014) osoitti, että työn imua päivittäin kokevien terveystieteiden tutkimuskeskusten työn kliininen tuottavuus (eristetyt toimenpiteet) oli selvästi parempi kuin harvoin työn imua kokevilla, ja tuottavuusero oli noin 10 000 euroa vuodessa.

Monet mekanismit selittävät työn imun yhteyttä hyvään työtoimintaan ja tuottavuuteen. Työn imussa työ koetaan ponnisteluista huolimatta merkityksellisenä. Siinä myös koetaan myönteisiä tunteita, jotka laajentavat ajattelua (luovuus, laajakatseisuus) ja toimintamalleja (yhteistyö, toisten auttaminen) ja sitä kautta yksilöllisiä voimavaroja. Myös parempi terveys ja työkyky sekä työn ja muun elämän toisiaan tukevat vaikutukset vapauttavat voimavaroja työhön. Työn imussa työntekijät myös itse ovat tuunaa-massa itselleen hyvää työtä, jossa he pääsevät käyttämään vahvuuksiaan. Työn imu myös tarttuu ihmisten välillä sekä synnyttää innostusta ja jäljiteltäviä työskentelytapoja työyhteisössä.

Vaikka kysymys liian työn imun haitallisista vaikutuksista esitetään usein, on oikeastaan vain yksi metodisesti vahva yhdysvaltalais-tutkimus, joka osoitti työn imun lisäävän työn ja perhe-elämän ristiriitoja sitä kautta, että työ lisäsi työntekijän vapaaehtoista toimintaa työpaikan hyväksi ja sitten kulutti voimia muulta elämäältä (Halbesleben, Harvey, & Bolino, 2009). Tekemissämme suomalaistutkimuksissa on toisaalta saatu päinvastaisia eli myönteisiä pitkittäistutkimustuloksia työn imun vaikutuksista

muuhun/perhe-elämään (esim. Hakanen & Peeters, 2015).

Ketkä ovat työn imussa?

Työn imua on tutkittu tällä vuosituohannella lukuisissa ammateissa, eri toimialoilla ja organisaatioissa. Lisäksi edustavasti suomalaisten työn imua on selvitetty Tilastokeskuksen työolotutkimuksessa 2013 ja 2018, osana Euroopan työolotutkimusta 2015 ja laajasti, vaikei edustavasti, myös Työterveyslaitoksen verkkosivuilta löytyvällä työn imu -testillä.

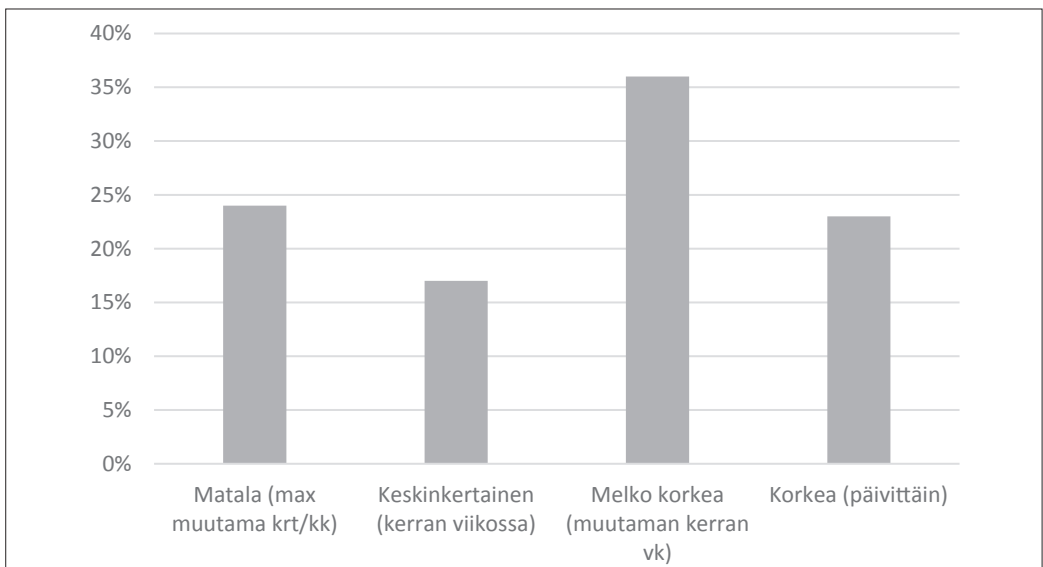
Vuoden 2010 keväällä Työterveyslaitoksen internet-sivuilla avattiin mahdollisuus arvioida oma työn imu taso niillä yhdeksällä väittämällä, joilla työn imua yleisimmin maailmassa tutkitaan. Testin täytettyään saa vastaaja itselleen myös sanallisen palautteen. Vuoden 2020 alkuun mennessä kymmenessä vuodessa testi oli täytetty jo yli 100 000 kertaa. Metodisista puutteistaan (testin voi täyttää anonyymisti niin monta kertaa kuin haluaa) huolimatta vastausten määrä on niin suuri, että se tarjoaa kiinnostavaa lisävalaistusta työn imusta Suomessa. Lisäksi tulokset ovat yhteneväiset muualta saatujen, pienempiin

aineistoihin perustuvien tietojen kanssa.

Kuvion 4 mukaan työn imua koetaan varsin yleisesti Suomessa. Yli 100 000 testin täytäneistä noin kuuden kymmenestä (59 %) voi sanoa kokevan usein työn imua. Neljä kymmenestä (41 %) sen sijaan koki korkeintaan kerran viikossa työn imua, mitä voi pitää matalana työn imun tasona, joka ei välttämättä kannattele erilaisissa työn vaatimuksissa. Vertailukohtana TNS-Gallup (Gallup, 2017) on arvioinut omalla menetelmällään, että Suomessa sitoutumista (vrt. työn imu) kokee vain 12 prosenttia, epäsitoutuneita ”hengailijoita” on 76 prosenttia ja aktiivisesti sitoutumattomia on 12 prosenttia. Jos on tutustunut suomalaisiin työpaikkoihin ja siihen, miten siellä töitä tehdään tai toisaalta tutkimustietoon suomalaisista työntekijöistä, tuntuvat nuo viimeksi mainitut luvut olevan jo sillä perusteella pahasti alakanttiin. Kahdella eri tavalla työn imua arvioiden saadaan siis aivan eri kuva suomalaisten työntekijöiden hyvinvoinnista ja motivaatiosta työssä.

Joku voi myös sanoa, että on epätodennäköistä, että 23 prosenttia suomalaisista kokisi päivittäin työn imua, johon nettikyselymme

Kuvio 4. Työn imun yleisyys Suomessa Työterveyslaitoksen työn imu -verkkotestin mukaan (N = 100 775)

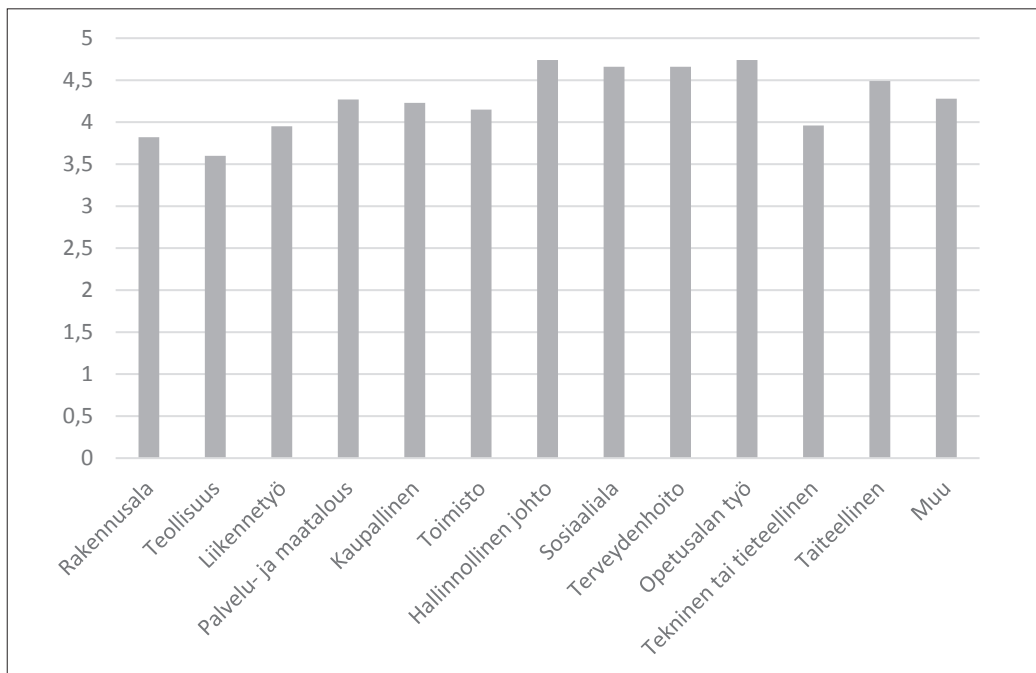

aineisto viittaa (Kuvio 4). Tuloshan ei tarkoita, että nämä ihmiset olisivat koko ajan ”työn imussa”, vaan että kantava ja kestävä kokemus työstä on myönteinen. Kuitenkin verrattuna esimerkiksi japanilaisiin, jotka raportoivat todennäköisesti kulttuurisista syistä hyvin matalaa työn imua (yksilöllistä hyvää ei sovi korostaa kollektivistisessä kulttuurissa), läntisissä yhteiskunnissa päinvastaisista kulttuurisista syistä (sosiaalinen vertailu muihin näkyy myönteisten kokemusten paisuttamisena) taas voidaan vastata liiankin myönteisesti työn imun kaltaisiin kyselyihin (Shimazu, Schaufeli, Miyanaka, & Iwata, 2010). Perustuen vahvaan tutkimusnäyttöön sekä työn imusta tarmokkuuden, omistautumisen ja uppoutumisen kokemuksina ja muuhun tutkittuun työntekijätietoon, uskomme vahvasti, että totuus on selvästi lähempänä sitä näkemystä, jonka mukaan iso osa suomalaisista kokee työn imua, mutta jota iso osa voisi myös kokea enemmän.

Lisäksi Gallupin kyselyn aktiivisesti sitoutumattomia on kutsuttu myös ”sabotööreiksi”. Tämä on kiinnostavaa myös siksi, että Gallupin kysely ei mittaa työntekijän hyvinvointia ja asenteita vaan arvioita työoloista, kuten työvälineistä, esimiehen kannustuksesta, työtovereista ja mahdollisuudesta oppia ja kasvaa työssä (eli työn voimavaroista). Tällöin voi hyvin kysyä, voiko näitä asioita vaille jääviä työntekijöitä kutsua aktiivisesti sitoutumattomiksi tai sabotööreiksi vai onko ongelma ennemminkin työoloissa? Omista tutkimuksistaamme tiedämme, että vähiten työn imua kokevissa on muun muassa työuupumusoireista kärsiviä ja työssään tylsistyneitä. Organisaatioiden toiminnan kehittämisen ja yksilöiden hyvinvoinnin edistämisen kannalta heitä ei ole mielekästä kutsua sabotööreiksi.

Tarkemmin tarkasteltaessa työn imu -verkkotestin tuloksissa toistuu samoja havaintoja kuin useimmissa varsinaisissa tutkimuksis-

Kuvio 5. Työn imun taso eri toimialoilla Suomessa. Työterveyslaitoksen verkkotesti (N = 100 775)

samme: Suomalaiset naiset kokevat enemmän työn imua kuin miehet (keskiarvot 4,5 ja 4,1, asteikolla 0–6). Työn imu näyttää myös olevan lineaarisesti sitä tyypillisempää, mitä vanhempi työntekijä on kyseessä (alle 26-vuotiailla 4,15 ja yli 56-vuotiailla 4,60). Työn imu näyttää myös olevan suurin piirtein yhtä yleistä olipa työsuhde vakainainen tai määräaikainen.

Verkkotestimme mukaan toimialoista eniten työn imua koettiin hallinnollisissa johtotehtävissä ja opetuslalla sekä lähes yhtä usein sosiaali- ja terveydenhuollossa (Kuvio 5). Vähiten työn imua koettiin teollisuudessa ja sen jälkeen tieteellisessä ja teknisessä työssä sekä rakennusalalla. Työn imu on yhteydessä koulutustasoon, koska korkeamman koulutustason ammateissa on yleensä myös enemmän työn voimavaroja (kehittävä työ, autonomia yms.). Yhteys ei kuitenkaan ole mustavalkoinen, vaan kaikissa koulutusryhmissä ja ammateissa koetaan työn imua.

Verkkotestin mukaan työn imu ei näytä olevan yhteydessä sairaana työskentelyyn. Työn imua päivittäin kokevista 10 prosenttia kertoi tehneensä töitä sairaana useammin kuin viisi kertaa viimeisen vuoden aikana. Vastaava luku vähiten työn imua kokevien (enintään muutama kerran kuukaudessa) joukossa oli 24,4 prosenttia. Työn imu oli myös yhteydessä parempaan terveyteen, elämään tyytyväisyyteen, onnellisuuteen ja tulotasoon.

Myös Tilastokeskuksen työolotutkimuksessa on selvitetty suomalaisen työväestön työn imun tasoa. Tärkeä havainto on, että työn imun kokemus on jonkin verran lisääntynyt vuoden 2013 kyselystä vuoden 2018 kyselyyn verrattuna (Sutela, Pärnänen, & Keyriläinen, 2019). Myös Tilastokeskuksen tutkimuksen mukaan korkea ammattiasema ja koulutustaso olivat myönteisessä yhteydessä työn imuun.

Viidennessä Euroopan työolotutkimuksessa 2015 kartoitettiin ensimmäistä kertaa työn imua. Tätä aineistoa hyödyntäen selvitimme yli 35 000 työntekijällä 30:sta Euroopan maasta, Suomi mukaan lukien, ketkä kokevat työn imua eri

taustatekijöiden suhteen (Hakanen, Ropponen, Schaufeli, & De Witte, 2019). Nämä taustatekijät liittyivät demografisiin, työsuhteeseen ja toimialaa koskeviin seikkoihin. Ammateissa ja tehtävissä, joissa on paljon työn voimavaroitekijöitä, koetaan eniten työn imua. Toimistoaloista opetus-, sosiaali- ja terveysalalla koettiin eniten työn imua. Näillä aloilla työ on välillä raskasta ja kuluttavaa, mutta toiselta puolelta katsottuna työn merkityksellisyys näyttää kantavan tekijöitään. Ammattiryhmistä johto-, esimies- ja asiantuntijatehtävissä työskentelevät kokivat eniten työn imua. Heidän työnsä on usein itseenäistä ja monipuolista, vaikka työpäivät voivat venyäkin pitkiksi. Myös maa- ja metsätaloudessa työskentelevät kokivat keskimääräistä enemmän työn imua.

Myös Eurooppa-tasolla naiset kokivat työn imua useammin kuin miehet, eikä tämä ero selittynyt pelkästään toimialaeroilla. Lisäksi yli 60-vuotiailla työn imu oli yleisempää kuin nuorilla. Tähän tulokseen voi vaikuttaa ns. terve työntekijä -ilmiö, eli työelämästä ovat voineet poistua vähiten työn imua terveys- tai muiden ongelmien takia kokeneet yli 60-vuotiaat, mutta myös muut tekijät, kuten iän myötä syvenevä samaistuminen omaan työhön. Myös vakituinen työsuhde, kokopäivätyö, julkisella sektorilla työskentely ja korkea koulutusasema olivat myönteisessä yhteydessä työn imuun.

Eurooppa-tutkimuksessamme (Hakanen ym. 2019) vertailimme myös eri taustatekijöiden suhteellista merkitystä työn imun tasolle. Ammatti ja toimiala olivat selvästi vahvimpia työn imuun yhteydessä olevia tekijöitä. Selvästi näiden kahden jäljessä tulivat seuraavassa järjestyksessä työskentelysektori, työsuhteen laatu, koulutustaso, sukupuoli, työaikamuoto, työtunnit viikossa, työvuodet, ikä, onko työpaikalla tehty uudelleenorganisoituneita ja työpaikan henkilöstömäärä. Oikeimmat kohteet kehittää työn imua ovat siis toimialoissa, työpaikoissa, sektoreissa – ei ihmisten välisissä yksilöllisissä eroissa.

Työn imu työelämän muutoksissa

Samalla kun kansainvälinen tutkimuskirjallisuus työn imusta kattaa jo tuhansia julkaisuja, vähäisemmälle huomiolle on jäänyt sen kartoittaminen, miten erityisesti työn muutoksiin liittyvät tekijät vaikuttavat työn imuun ja mikä työn imun merkitys on työntekijöiden reaktioille ja toiminnalle organisaatiomuutoksissa. Jotain aiheesta kuitenkin jo tiedetään.

Vaikka työn imu on tyypillisesti verrattain pysyvä mielentila erityisesti pitkällä aikavälillä, Helsingin kaupungin sosiaali- ja terveystieteiden fuusioitumista kartoittaneessa tutkimuksessa havaittiin työn imussa pienenä laskua ensimmäisen fuusiovuoden aikana (ka:t 4,7 ja 4,5), jolloin merkittävimmät organisaatiomuutokset tapahtuivat (Kaltiainen ym., 2019; Kaltiainen, 2018). Työn imun laskua selitti osittain se, miten tulevaan muutokseen suhtauduttiin ja minkälaisia odotuksia niihin kohdistui. Mikäli muutos näyttäytyi työntekijän kannalta uhkaavana (ajatuksia hallitsivat odotukset muutosten kielteisistä seuraamuksista itselle ja huoli siitä, ettei tule sopeutumaan tuleviin muutoksiin), sitä enemmän työn imu heikentyi. Toisaalta muutoksen näkeminen myönteisenä mahdollisuutena itselle (usko omaan pärjäämiseen sekä muutosten myönteisiin seurauksiin) kannatteli työn imua erityisesti haastavina aikoina. Mielenkiintoisesti työn imu toimi muutoksessa myös voimavarana: mitä enemmän työn imua koki ja mitä korkeammalla tasolla se säilyi, sitä enemmän muutos nähtiin mahdollisuutena ja sitä vähemmän kielteisenä uhkana, mikä puolestaan ruokki työn imua organisaatiomuutoksen myöhemmässä vaiheessa.

Toisessa 34 suomalaista kuntaa kattaneessa tutkimushankkeessa puolestaan havaittiin, että työn imu oli yhteydessä työntekijöiden korkeampaan aktiiviseen muutokseen sopeutumiseen (Harju & Hakanen, 2017). Työn imua kokevat edistivät omalla toiminnallaan sopeutumistaan työn sosiaalisen ympäristön muutoksiin ja vaatimuksiin, reagoivat ja toimivat rakentavammin paineen alla ja hakivat enem-

män uudenlaisia, luovia ratkaisuja uusiin haasteisiin.

Muutoksissa työn imua voidaan puolestaan edistää usein eri tavoin, joista tässä nostamme esille perinteisen johtamisen ja itsensä johtamiseen tavat. Työhyvinvoinnin kannalta ihmislähtöisen ja oikeudenmukaisen ylhäältä-alaspäin suuntautuvan johtamisen merkitys korostuu erityisesti epävarmoina ja haastavina aikoina. Muutoksissa työhyvinvoinnin (ja työn imun) kannalta on yhä tärkeämpää, että johtaminen ymmärretään palvelutehtäväksi, jolloin johtaminen tähtää työntekijöiden voimaannuttamiseen ja parhaaseen, sekä noudatetaan oikeudenmukaisen johtamisen periaatteita: mahdollistetaan kuuluksi tuleminen niille, joita päätökset koskevat, ja toimitaan johdonmukaisesti, jolloin toimintaa ohjaavat periaatteet eivät vaihtele eri ajankohtina tai ihmisten välillä ilman mielekästä syytä.

Edellä mainitussa 34 kunnan hankkeessa havaitsimme oikeudenmukaisuuden ja ennen kaikkea palvelevan johtamisen ennustavan myönteisesti aktiivista sopeutumista epävarmuuteen ja muutoksiin 1,5 vuotta myöhemmin (Hakanen, Hakonen, Seppälä ja Viitala, 2019). Johtamisen lisäksi myös aikaisemmin mainittu työn tuunaaminen, eli työntekijästä lähtevä työn kehittäminen omia hyvinvoinnin ja motivaation lähteitä vastaavaksi, näyttäytyy myös työn muutoksissa sopeutumista edistävänä toimintamallina sen ruokkiessa työn imua (Kaltiainen, Lipponen, & Petrou, 2018).

Edellä esitellyt tutkimushavainnot tukevat ajatus siitä, että työn imua kokevat työyhteisöt pärjäävät (myös) muutoksissa paremmin näkemällä muutoksissa myös niiden mahdolliset myönteiset puolet sekä toimimalla aktiivisesti sopeutuakseen muutoksiin. Työn imun kokeminen on puolestaan todennäköisempää niillä työpaikoilla, joilla johtaminen perustuu ihmislähtöisiin periaatteisiin ja joissa mahdollistetaan ja kannustetaan oman työn kehittämiseen.

Lopuksi

Työn imun tutkimus on tutkimusta voimavara-lähtöisen työelämän kehittämisen mahdollisuudesta. Sellaisena se on osa vuosituhannen alun paradigma-muutosta, jossa työhyvinvointia alettiin systemaattisemmin tutkia nimensä mukaisesti hyvinvoinnin, ei pahoinvoinnin näkökulmasta. Työn imua on mahdollista myös edistää työpaikoilla ja siihen vaikuttavien tekijöiden huomiotta jättäminen tuntuu inhimillisten potentiaalien, tahtotilojen ja voimavarojen haaskaamiselta. Maailman talousfoorumi (WEF) listasi 2016 tulevaisuuden työelämässä tarvittavia avainkompetensseja: kompleksinen ongelmanratkaisu, kriittinen ajattelu, luovuus, sosiaaliset taidot, yhteistyötaidot, tunneäly, päätöksentekokyky, palveluorientoituneisuus, neuvottelutaidot ja kognitiivinen joustavuus. On vaikea kuvitella, etteivätkö nämä kaikki ole mahdollisempia työntekijöille, jotka kokevat olonsa energisiksi työssä, jota voi pitää merkityksellisenä, inspiroivana sekä innostavana ja jossa aika ajoon voi uppoutua tekemisen virtaan ja meininkiin.

Vastauksena tämän artikkelin otsikkoon, lukuisten Suomessa ja muualla tehtyjen tutkimusten jälkeen työn imu näyttyy parhaana mahdollisena hyvinvointina työssä. Työn imua tarvitsevat myös suomalaiset työntekijät, yrittäjät ja työpaikat akuutin koronan jälkeisessä maailmassa.

Lähteet

Bakker, A. B., Hakanen, J. J., Demerouti, E., & Xanthopoulou, D. (2007). Job resources boost work engagement, particularly when job demands are high. *Journal of Educational Psychology*, 99(2), 274–284.

Crawford, E. R., Lepine, J. A., & Rich, B. L. (2010). Linking job demands and resources to employee engagement and burnout: a theoretical extension and meta-analytic test. *Journal of Applied Psychology*, 95(5), 834–848.

de Lange, A.H., De Witte, H., & Notelaers, G. (2008). Should I stay or should I go? Examining longitudinal relations among job resources and work engagement for stayers versus movers. *Work & Stress*, 22, 201–223.

Forum., W. E. (2016). The future of jobs: Employment, skills and workforce strategy for the fourth industrial revolution. Geneva.

Gallup (2017). State of the Global Workplace: Employee Engagement Insights for Business Leaders Worldwide. Washington, DC: Gallup.

Groysberg, B., Lee, J., Prince, J., & Cheng, J. (2018). The leader's guide to corporate culture. *Harvard Business Review*, 96(1), 44–52.

Hackman, J. R., & Oldham, G. R. (1980). *Work redesign*. Reading, MA: Addison-Wesley.

Hakanen, J. J. (2002). Työn imu ja työuupumus - laajennetun työhyvinvointimallin kehittäminen ja testaaminen. *Psykologia*, 37, 291–301.

Hakanen, J. J. (2002). Työuupumuksesta työn imuun - positiivisen työhyvinvointikäsitteen ja -menetelmän suomalaisen version validointi opetusalan organisaatiossa. *Työ ja ihminen*, 1, 42–58.

Hakanen, J. J. (2005). Työuupumuksesta työn imuun: työhyvinvointitutkimuksen ytimessä ja reuna-alueilla. *Sosiaalipsykologian alan väitöskirja*. Työ ja ihminen, tutkimusraportti 27. Työterveyslaitos, Helsinki.

Hakanen, J. J., & Peeters, M. (2015). How Do Work Engagement, Workaholism, and the Work-to-Family Interface Affect Each Other? A 7-Year Follow-Up Study. *Journal of Occupational and Environmental Medicine*, 57(6), 601–609.

Hakanen, J. J., Bakker, A. B., & Demerouti, E. (2005). How dentists cope with their job demands and stay engaged: the moderating role of job resources. *European Journal of Oral Sciences*, 113(6), 479–487.

Hakanen, J. J., Bakker, A. B., & Turunen, J. (2020). The relative importance of eight job resources for work engagement: A dominance analysis. *Käsikirjoitus arvioitavana*.

Hakanen, J. J., Hakonen, A., Seppälä, P., & Viitala, R. (2019). Uudistu ja onnistu hyvällä henkilöstöjohtamisella. *Arttu2-tutkimusohjelman tutkimuksia*. ACTA., 7.

Hakanen, J. J., & Koivumäki, J. (2014). Engaged or exhausted-How does it affect dentists' clinical productivity? *Burnout Research*, 1(1), 12–18.

Hakanen, J. J., Ropponen, A., De Witte, H., & Schaufeli, W. B. (2019). Testing Demands and Resources as Determinants of Vitality among Different Employment Contract Groups. A Study in 30 European Countries. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(4), 4951.

Hakanen, J. J., Ropponen, A., Schaufeli, W. B., & De Witte, H. (2019). Who is Engaged at Work?: A Large-Scale Study in 30 European Countries. *Journal of Occupational and Environmental Medicine*, 61(5), 373–381.

Hakanen, J. J., Rouvinen, P., & Ylhäinen, I. (2020). Work engagement and career-related outcomes: An instrumental variable study in a representative sample of Finnish employees. *Käsikirjoitus arvioitavana*.

Halbesleben, J. R., Harvey, J., & Bolino, M. C. (2009). Too engaged? A conservation of resources view of the relationship between work engagement and work interference with family. *Journal of Applied Psychology*, 94(6), 1452–1465.

Harju, L., Hakanen, J. J. (2017). Työn imu ja työn tuunaaminen aktiivisen sopeutumisen vahvistajina muutoksissa. ARTTU2-tutkimusohjelman julkaisusarja., 6.

Harter, J. K., Schmidt, F. L., & Hayes, T. L. (2002). Business-unit-level relationship between employee satisfaction, employee engagement, and business outcomes: A meta-analysis. *Journal of Applied Psychology*, 87(2), 268–279.

Kahn, W. A. (1990). Psychological Conditions of Personal Engagement and Disengagement at Work. *Academy of Management Journal*, 33(4), 692–724.

Kaltainen, J. (2018). Dynamics of trust, fairness, cognitive appraisals, and work engagement in organizational changes: Development and test of a theoretical model. *Väitöskirja*. Helsingin yliopisto, Helsinki.

Kaltainen, J., Lipponen, J., Fugate, M., & Vakola, M. (2019). Spiraling work engagement and change appraisals: A three-wave longitudinal study during organizational change. *Journal of Occupational Health Psychology*.

Kaltainen, J., Lipponen, J., & Petrou, P. (2018). Dynamics of trust and fairness during organizational change: Implications for job crafting and work engagement. *Organizational change: Psychological effects and strategies for coping*. Routledge. 90–101.

Karasek, R. A. (1979). Job Demands, Job Decision Latitude, and Mental Strain: Implications for Job Redesign. *Administrative Science Quarterly*, 24(2), 285–308.

Knight, C., Patterson, M., & Dawson, J. (2019). Work engagement interventions can be effective: A systematic review. *European journal of work and organizational psychology*. 28(3), 348–372.

Rantanen, J., Feldt, T., Hakanen, J. J., Kokko, K., Huhtala, M., Pulkkinen, L., & Schaufeli, W. (2015). Cross-national and Longitudinal Investigation of a Short Measure of Workaholism. *Industrial Health*, advpub. doi:10.2486/indhealth.2014–0129

Rudolph, C. W., Katz, I. M., Lavigne, K. N., & Zacher, H. (2017). Job crafting: A meta-analysis of relationships with individual differences, job characteristics, and work outcomes. *Journal of Vocational Behavior*, 102, 112–138.

Russell, J. A. (1980). A circumplex model of affect. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39(6), 1161–1178.

Schaufeli, W. B. (2018). Burnout in Europe: Relations with National economy, governance, and culture. *Research Unit Occupational & Organizational Psychology and Professional Learning (Internal Report)*. KU Leuven: Leuven Belgium.

Schaufeli, W. B., & Bakker, A. B. (2004). Job demands, job resources, and their relationship with burnout and engagement: a multi-sample study. *Journal of Organizational Behavior*, 25(3), 293–315. doi:10.1002/job.248

Schaufeli, W. B., Salanova, M., González-RRomá, V., & Bakker, A. B. (2002).

The Measurement of Engagement and Burnout: A Two Sample Confirmatory Factor Analytic Approach. *Journal of Happiness Studies*, 3(1), 71-92. doi:10.1023/A:1015630930326

Seppälä, P., Hakanen, J. J., Mauno, S., Perhoniemi, R., Tolvanen, A., & Schaufeli, W. B. (2015).

Stability and change model of job resources and work engagement: A seven-year-three-wave follow-up study. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 24, 360-375.

Shimazu, A., Schaufeli, W. B., Miyataka, D., & Iwata, N. (2010).

Why Japanese workers show low work engagement: An item response theory analysis of the Utrecht Work Engagement scale. *BioPsychoSocial Medicine*, 4(1), 17. doi:10.1186/1751-0759-4-17

Sutela, H., Pärnänen, A., & Keyriläinen, M. (2019).

Digiajan työelämä - Työolotutkimuksen tuloksia 1977-2018. Tilastokeskus.

Työelämän kehittämisstrategia vuoteen 2020 (2012).

Työ- ja elinkeinoministeriö. https://www.tem.fi/files/33077/tyoelaman_kehittamisstrategia_final.pdf.

Warr, P., & Inceoglu, I. (2012).

Job engagement, job satisfaction, and contrasting associations with person-job fit. *Journal of Occupational Health Psychology*, 17(2), 129-138.

Wrzesniewski, A., & Dutton, J. E. (2001).

Crafting a Job: Revisioning Employees as Active Crafters of Their Work. *Academy of Management Review*, 26(2), 179-201.

Vuori, J., Toppinen-Tanner, S., &

Mutanen, P. (2012). Effects of resource-building group intervention on career management and mental health in work organizations: Randomized controlled field trial. *Journal of Applied Psychology*, 97(2), 273-286.

Xanthopoulou, D., Bakker, A. B., Demerouti, E., & Schaufeli, W. B.

(2009). Work engagement and financial returns: A diary study on the role of job and personal resources. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 82(1), 183-200.

Liite 1. Työn imun tutkittuja yhteyksiä ja seurauksia

1. Työsuoritus	2. Työtoiminta laajemmin	3. Liiketoiminta, ”business”, kustannukset
<ul style="list-style-type: none"> - itsearvioitu suoriutuminen työssä - esimiehen ja työtovereiden arvioima suoriutuminen työssä - tehtävistä suoriutuminen - vähemmän organisaation vastaista toimintaa - vähemmän itsearvioituja hoitovirheitä 	<ul style="list-style-type: none"> - työn tuunaaminen - yleinen proaktiivinen toiminta - aktiivinen sopeutuminen muutoksissa ja epävarmuudessa - ystävällisyys - itsensä johtaminen - luovuus - oppimismotivaatio - roolirajat ylittävä vapaaehtoinen toiminta työpaikan ja työyhteisön hyväksi - aktiivinen ongelmanratkaisu 	<ul style="list-style-type: none"> - työn kliininen tuottavuus - tuottavuus, voitto - asiakastytyväisyys, tapaturmat - taloudellinen tuotto - vähemmän työtapaturmia ja läheltä-piti-tilanteita sekä työturvallisuuden laiminlyövää - liiketoiminnan kasvu yrittäjillä - hyvä asiakaspalvelujen laatu ja asiakasuskollisuus
4. Työolot	5. Tiimiä koskevat	6. Siirtyminen ja tarttuminen ihmisestä toiseen
<ul style="list-style-type: none"> - työn voimavarat: tulosten näkeminen, työn kehittävyys, sosiaalinen tuki, työpaikan sosiaaliset suhteet yms. - työn vaatimusten ja henkilön taitojen yhteensopivuus - työkuulttuurin tuki työntekijöille 	<ul style="list-style-type: none"> - tiimien suoriutuminen työssä - tiimin oppiminen ja innovatiivisuus - innovatiivisuus työyksikössä - tiimien luova toiminta - tiimien työtyytyväisyys 	<ul style="list-style-type: none"> - ystävällisyyden välityksellä työparien välillä - alaiselta esimiehelle - työryhmien sisällä - puolisoiden välillä
7. Työhön sitoutuminen, eroaikkeet yms. työasenteet	8. Terveys ja työhyvinvointi	9. Työ-perhe-vuorovaikutus ja yksilölliset tekijät
<ul style="list-style-type: none"> - organisaatioon sitoutuminen - vähemmän eroaikkeita työpaikasta - työntekijöiden vähäisempi vaihtuvuus - työelämässä jatkamisen aikeet ja pidempi arvioitu ja haluttu eläkeikä - suhtautuminen muutoksiin työssä - eläköityminen, jos pysyvä matala työn imu 	<ul style="list-style-type: none"> - vähemmän masennusoireita - tyytyväisyys elämään ja työhön - mielenterveys - vähemmän ahdistusoireita - sydämen terveys - vähemmän sairaana työskentelyä - vähemmän sairauspoissaoloja ja vähemmän pitkäaikaisia sairauspoissaoloja - vähemmän työuupumusta - työkyky 	<ul style="list-style-type: none"> - vähemmän työ-perhe-ristiriitoja - työn myönteinen läikkyminen perhe-elämään - palautuminen - positiivisuus - optimisismi, organisatorinen itsetunto, minäpystyvyys - minäpystyvyys
10. Työuraa ja työmarkkina- asemaa koskevat seuraukset	11. Kielteiset yhteydet	
<ul style="list-style-type: none"> - palkkakehitys - ammattiaseman nousu - pienempi riski jäädä työttömäksi - pienempi riski joutua työkyvyttömyys-eläkkeelle 	<ul style="list-style-type: none"> - työ-perhe-ristiriidat - sairaana työskentely - ekshaustio 	

Työmarkkinatilanteen päiväkohtainen seuranta korona-aikana

Erno Mähönen¹

COVID-19-virus ja sen torjuntatoimet aiheuttivat keväällä hyvin nopean ja yllättävän myllerryksen työmarkkinoilla kaikkialla Euroopassa. Suomessa tilanne käytännössä räjähti käyntiin maanantaina 16.3. kun hallitus totesi yhdessä tasavallan presidentin kanssa Suomen olevan poikkeusoloissa. Heti samana päivänä syntyi piikki lomautettuna työttömäksi työnhakijaksi ilmoitettujen määrässä. Samana päivänä myös työ- ja elinkeinoministeriö teki päätöksen koronatilanteen seurannasta työmarkkinoilla päivittäisellä tasolla². Myös Tanskassa³ otettiin samoihin aikoihin käyttöön vastaava päivittäinen seuranta, kun taas Ruotsissa⁴ siirryttiin seuraamaan työmarkkinatilannetta viikoittain.

Päivittäisen seurannan käynnistäminen

Työmarkkinatilanteen päivittäisessä monitorinnissa on lukuisia tilastollisia ja rekisteritietojen saatavuuteen liittyviä haasteita. Käytössä oleva te-hallinnon tietojärjestelmä URA ei käytännössä mahdollistanut taaksepäin katsovien aikasarjojen muodostamista työttömien tai lomautettujen kokonaismääristä rekisterissä päivätasolla. Tuolloin oli kuitenkin tarve nähdä, miten kehitys on muuttunut suhteessa aiempaan trendiin. Täten seurannassa päädyttiin eräiden mutkien kautta päivittäin alkaviin työttömyys- ja lomautusjaksoihin.

Alkavien jaksoiden seurannassa on paljon puutteita. Osa jaksoista on lyhyitä, ja niitä voi kertyä samalle työnhakijalle useita. Toinen vaihtoehto seurata alkaneiden jaksoiden alkavia työnhakuja ei kuitenkaan osoittautunut käytännössä toimivaksi. Alkavat työnhaut olisivat poistaneet perättäisten jaksoiden ongelman, mutta nopeasti

¹ Erno Mähönen, YTM, KTM, erityisasiantuntija, työ- ja elinkeinoministeriö

² <https://tem.fi/koronaviruksen-vaikutukset-tyollisyysilanteeseen>

³ <https://www.jobindsats.dk/jobindsats/publikationer.aspx>

⁴ <https://arbetsformedlingen.se/om-oss/statistik-och-analyser/statistik>

muuttuvassa työmarkkinatilanteessa alkavien työnhakujen seuranta ei antanut tilanteesta riittävän ajantasaista kuvaa. Pian nimittäin ilmeni, että hyvin suuri osuus lomautetuista ilmoittautui työttömäksi työnhakijaksi jo ennen varsinaisen lomautuksen alkua työllisenä työnhakijana, ja päivitti työnhakustatuksensa lomautetuksi vasta jälkikäteen. Täten kokonaiskuvan kannalta oli välttämätöntä seurata nimenomaisesti alkaneita lomautusjaksoja.

Edellä kerrottu esimerkki kuvaa rekisteritietojen käytön haasteita nopeasti muuttuvissa olosuhteissa. Parempaakaan keinoa ajantasaisen tiedon tuottamiseksi ei kuitenkaan käsillä olleella aikataululla ollut olemassa.

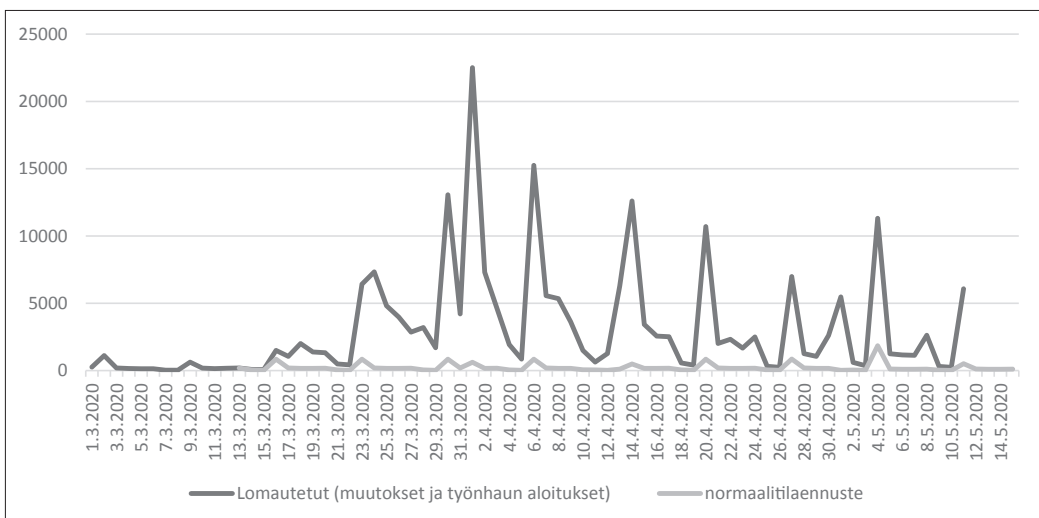
Keskeinen peruste sille, miksi päädyttiin seuraamaan alkaneita jaksoja, oli saatavilla oleva historia-aikasarja. Tämän perusteella oli mahdollista laatia teorettinen *normaalitilaennuste* (Kuvio 1), jonka avulla olisi mahdollista erottaa koronaviruksen vaikutus tavanomaisesti alkavista työttömyys- ja lomautusjaksoista. Laskemalla erotus normaalitilaennusteen ja toteutuneen kehityksen välillä, voitiin laatia arvio koronaviruksen takia työttömäksi jääneistä ja lomautetuista. Normaalitilaennuste laadittiin tilastolli-

senä ARIMA-ennusteena niin, että mallissa huomioitiin keskimääräinen lomautusten määrä, viimeaikainen trendi, sekä kausivaihtelu viikonpäivä-, kuukausi- ja vuositasolla.

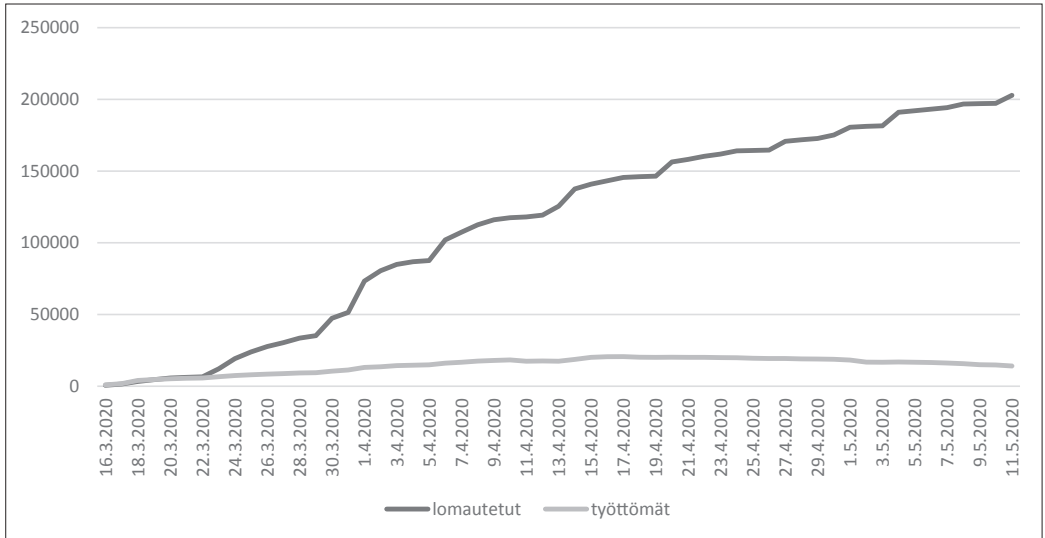
Samaan aikaan seurantaa päätettiin lähteä koostamaan päivittäin myös työnantajien tekemistä yt-neuvotteluilmoituksista ja niiden piirissä olevasta henkilöstöstä. Tämä seuranta jouduttiin käynnistämään tyhjistä, sillä aiempaa tilastotuotantoa yt-ilmoituksista ei ollut olemassa. Kriisin alkuvaiheina nähtiin kuitenkin tärkeäksi hahmottaa, miten laajoja palkansaajajoukkoja mahdollinen lomautus- tai irtisanomisuuhka koskisi. Lukema nousikin hyvin nopeasti satoihin tuhansiin.

Kriisin ensimmäisinä viikkoina arvio koronan takia alkaneiden lomautus- ja työttömyysjaksojen määrästä oli yt-ilmoitusten ohella ainoa ajantasainen tieto koronan vaikutuksista työmarkkinoihin. Sen tiedon avulla voitiin myös suhteuttaa yt-ilmoituksissa annettuja tietoja lomautusuhan alla olevien palkansaajien lukumäärästä toteutuneisiin lomautuksiin. Lopulta onneksi vain osa lomautusuhan piirissä olleista palkansaajista lomautettiin.

Kuvio 1. Lomautettuna alkaneiden työnhakujaksojen lukumäärät päivittäin sekä normaalitilaennuste 11.5.2020

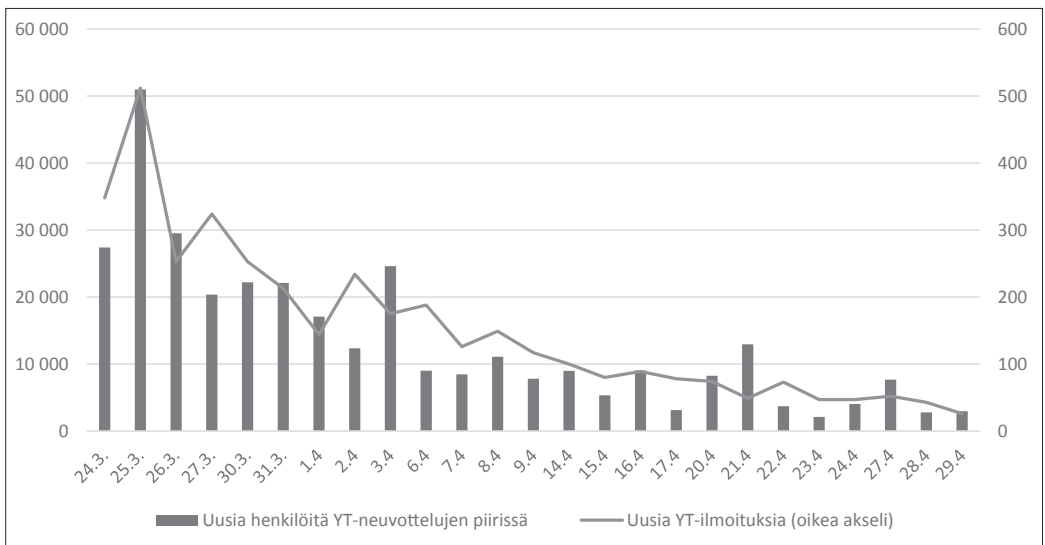
Kuvio 2. Erotus toteutuneen kehityksen ja normaalilaennusteen välillä, työttömänä ja lomautettuna alkaneiden työnhakujaksojen kumulatiivinen määrä 11.5.2020

Heti kriisin ensimmäisen viikon aikana näyttikin siltä (Kuvio 2), että koronakriisin takia työttömäksi jääneitä on melkein yhtä paljon kuin kriisin takia lomautettuja. Tämä on toisaalta ymmärrettävä reaktio akuuttiin kriisiin: heti aluksi perutaan määräaikaisten työsuhteiden jatkot ja pahimmassa tilanteessa olevat yritykset lomaut-

tavat. Mitä pidemmälle kriisi on edennyt, sitä suuremmaksi on kasvanut lomautettujen osuus koronan vuoksi työnsä menettäneistä. Lomautettujen määrän kehityksessä on luonnollinen yhteistointaneuvotteluiden vähimmäiskestoista johutuva viive. Alkaneiden työttömyysjaksojen osalta päivittäin alkaneiden jaksojen määrä taas kääntyi

Kuvio 3. Työnantajien ilmoitukset yt-neuvotteluiden aloittamisesta ja niiden piirissä oleva henkilöstö

itse asiassa jopa normaalilaennustetta matalammaksi huhtikuun loppupuolella.

Maaliskuun loppupuoleen mennessä vahvistui siis käsitys siitä, että koronakriisin ensimmäisen aallon aiheuttama työttömyys koostuusi pääasiassa lomautetuista. Tilanne oli tältä osin historiallisestikin poikkeuksellinen. Missään aiemmassa taluskriisissä ei lomautusten rooli ole ollut näin keskeinen.

Koronakriisin ensimmäisen aallon suurin lomautuspiikki osui huhtikuun ensimmäiseen päivään. Myös sitä edellinen ja sen jälkeinen maanantai olivat suuria lomautuspäiviä. Lomautukset ajoitetaankin tyypillisesti alkamaan joko kuun alusta tai sitten maanantaista alkaen. ELY-keskusten koostamissa yt-ilmoituksissa lasku alkoi näkyä kuitenkin jo maaliskuun lopussa (Kuvio 3).

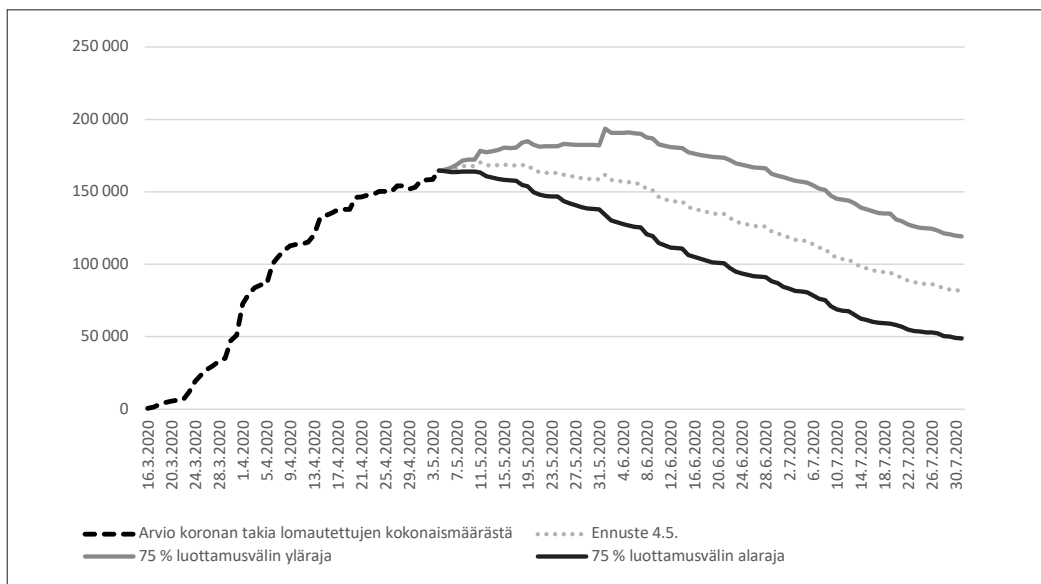
Jälkikäteen katsottuna kiinnostava havainto on myös se, että lomautukset lähtivät Suomessa voimakkaaseen kasvuun täsmälleen samaan aikaan, kun *Weekly Economic Index* New Yorkissa kääntyi pakkaselle (Lewis, Mertens & Stock 2020).

Päiväkohtaisten tietojen käyttö Lyhyen aikavälin työmarkkinaennusteen laadinnassa

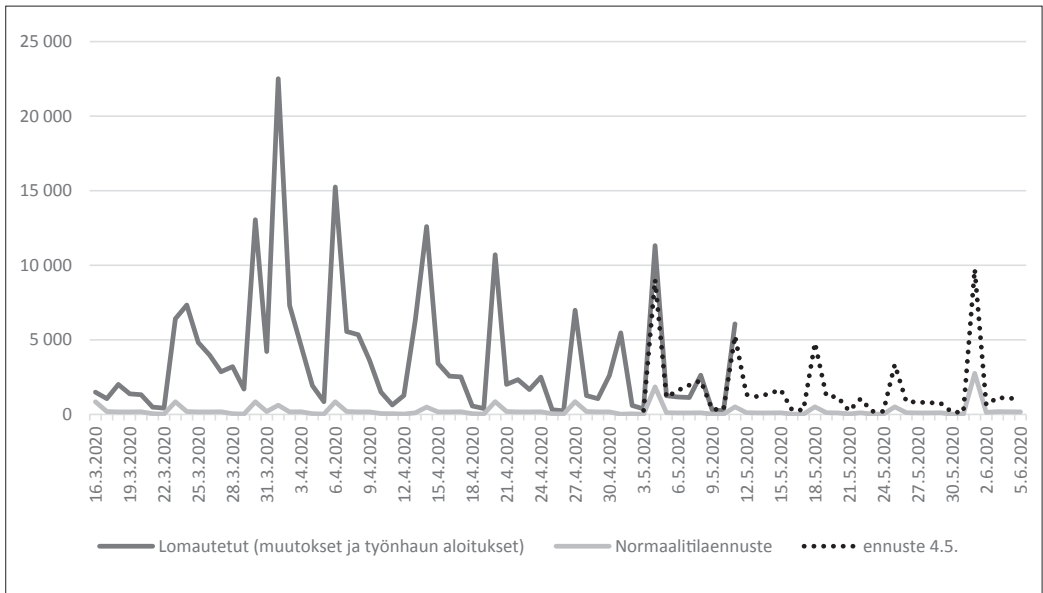
Korona-ajan työttömyyden poikkeuksellinen rakenne aiheutti omia haasteitaan myös työ- ja elinkeinoministeriön työmarkkinaennusteen laadintaan (*TEM:n lyhyen aikavälin työmarkkinaennuste, kevät 2020*). Käytännössä oli välttämätöntä mallintaa lomautusten määrän kehitystä irrallaan muusta työttömyydestä. Kun alkaneiden lomautusjaksojen huippu alkoi huhtikuun alkupuolella hahmottua, oli mahdollista alkaa laatia tilastollista ennustetta lomautusten määrän kehityksestä.

Ensimmäinen versio lomautettujen määrän kehitysennusteesta julkaistiin valtiosihteerin Hetemäen johtaman Exit-työryhmän ensimmäisessä väliraportissa 4.5. (*Exit- ja jälleenrakennustyöryhmä 2020*). Ennuste rakentui päivittäin alkaneiden lomautusjaksojen aikasarjaan asetettuun ennustemalliin. Tämän pohjalta ennuste sovitettiin malliin, joka olettaa lomautusten kestolle tietyn jakauman. Sitten Hetemäen työryhmän

Kuvio 4. Arvio koronakriisin vuoksi lomautettujen kokonaismäärästä sekä ennuste määrän kehityksestä 4.5.2020

Kuvio 5. Lomautettujen määrän 4.5. ennustemallin tulokset päivittäin alkaneiden jaksojen osalta 11.5.2020

raportissa julkaistua ennusteverssiota on päivitetty uudemman aineiston pohjalta (Kuvio 4).

Lomautettujen määrän ennustemalli jouduttiin laatimaan tarpeeseen ad hoc -pohjalta. Siihen sisältyy huomattavia epävarmuustekijöitä. Kukaan ei tiennyt tarkkaan, miten pitkään koronarajoitteita jatketaan. Täten myös lomautusten lopullinen kesto ei ollut kenelläkään tiedossa. Lomautettujen määrät päivittäin vaihtelivat huomattavasti. Ennusteen laadinnassa aivan keskeiseen rooliin nousikin arkipyhien ja kuunvaihteen ajoittuminen, jotka pyrittiin ottamaan ennustemallissa mahdollisimman tarkasti huomioon, sillä nämä vaikuttivat merkittävästi lomautuspiikkien voimakkuuteen. Myös viikonpäivä vaikuttaa voimakkaasti alkavien lomautusjaksojen määrään. Suurimmat lomautuspiikit ovatkin osuneet maanantaille ja kuun alkuun, useimmiten kuun ensimmäiseen arkipäivään. Oman haasteensa toi myös se, että rekisteritiedot tarkentuvat useitakin päiviä takautuvasti. Kuitenkin, muutokset työmarkkinoilla koronakriisin aikana olivat niin nopeita, ettei uskottavan työmarkkinaennusteen laatiminen olisi

ollut mahdollista pelkästään kuukausitasoisella aineistolla, kuten aiempina vuosina on tehty.

Alkavien jaksojen ennustaminen jättää kuitenkin vielä auki jaksojen keston. Tämä oli haastava ongelma myös siksi, etteivät URA-järjestelmän tiedot työnhakujaksojen päättymisestä ole kattavia. Täten päädyttiin ratkaisuun, jossa oletettiin koronalomautusten kestoille kiinteä jakauma. Tämä jakauma arvioitiin osin aiempien vuosien tietojen pohjalta, osittain jo toteutuneen kehityksen perusteella. Arvioidussa jakaumassa hyvin lyhyiden jaksojen merkitys on aiempaa pienempi, ja vastaavasti 9–19 viikkoa kestävien jaksojen osuus suurempi. Jakaumaoletusta tarkennettiin sitä mukaa, kun tilanne kehittyi.

Päiväkohtaisten tietojen käyttö auttaa ennusteen laadinnassa erityisesti viimeisimmän trendikäänteen arvioimiseen, millä on suuri vaikutus lyhyen aikavälin ennusteisiin. Pidemmän aikavälin kehitysten arvioinnissa tämä ei ole yhtä keskeistä.

Työ- ja elinkeinohallinnon päiväkohtaisten työmarkkinatietojen käyttö muihin tarkoituksiin

Helsinki Graduate School of Economics (HGSE) avasi huhtikuun alussa oman Covid-19-tilannehuoneensa, joka alkoi tuottaa tietoa talouspoliittisen päätöksenteon tueksi ministeriöille ja muille julkisille tahoille koronaviruskriisin aikana. Tilannehuoneen tutkijat ryhtyivät yhdistämään työ- ja elinkeinoministeriön käyttämiä URA-järjestelmästä poimittuja työnhakijoita koskevia tietoja muihin rekisteriaineistoihin.

HGSE:n Covid-19-tilannehuoneen tutkijoiden yhdistämien rekisteridatojen avulla on saatu tietoa muun muassa koronan aikana lomautettujen tulo- ja eläntietojen (Harju & muut 2020). Lisäksi on saatu tietoa siitä, miltä toimialoilta ja mistä sektoreista ihmisiä on eniten lomautettu. Nämä ovat molemmat tietoja, joita ei ole saatavilla pelkästään TE-hallinnon asiakastiedoista.

Päiväkohtaisia työmarkkinatietoja on käytetty myös politiikkavalmisteluissa. Työ- ja elinkeinoministeriö on tuottanut tietojen perusteella päivittäistä tilannekuvatietoa, jota on myös julkaistu työ- ja elinkeinoministeriön verkkosivuilla. Konkreettinen esimerkki on myös ravintoloiden tukeminen. Ravintoloiden asiakaspaikkojen lakisääteisen sulkemisen myötä eduskunta edellytti hallitusta seuraamaan tilanteen kehitystä ravintola-alalla. Sulun taloudellisten vaikutusten seurannassa käytettiin päivittäisiä lomautustietoja ravintola-alan ammattiteistä, mitä myös julkaistiin osana Exit-työryhmän ensimmäistä väliraporttia.

Yhteenveto

Silloin kun muutokset työmarkkinoilla ovat nopeita ja äkillisiä, tulee tarve tiivistää seurannan sykliä. Osittain tämä tarve liittyy tiedon tuottamiseen poliittisen päätöksenteon tueksi, osin julkisuuden vaatimukseen muun muassa

median ja ulkopuolisten tutkijoiden ja etujärjestöjen taholta. Työ- ja elinkeinoministeriön lyhyen aikavälin työmarkkinaennusteen laadinnassa tavallista hienojakoisempi aikasarja on käytännön välttämättömyys. Mikäli ennustetta yritettäisiin nopeiden muutosten olosuhteissa laatia kuukausittaisen, saatikka neljännesvuosittaisen, aineiston pohjalta, tulisi muutos todennäköisesti joko rajusti yli- tai aliarvioitua riippuen siitä, missä kohtaa sykliä sillä hetkellä ollaan. Ennustamisessa viimeisin trenditieto on aina se kaikkein olennaisin. Kun muutokset ovat hyvin nopeita, trendin määrittely vaatii päiväkohtaista tilastotietoa. Tällöin on tärkeää, että julkiset toimijat ovat riittävän joustavia mukauttamaan omia tiedontuotantokäytänteitään kriisiin vaatimiin tarpeisiin.

Lähteet

Exit- ja jälleenrakennustyöryhmä (2020);

Koronakriisin vaikutukset ja suunnitelma epidemian hallinnan hybridistrategiaksi: Exit- ja jälleenrakennustyöryhmän 1. vaiheen raportti. Valtioneuvoston julkaisuja 2020:1. Valtiovarainministeriö.

Harju, Jarkko; Hämäläinen, Kari; Kyyrä, Tomi; Liski, Matti; Matikka, Tuomas; Määttä, Niku; Nokso-Koivisto, Oskari; Nurmi, Eero; Nurmi, Satu; Pesola, Hanna; Pirttilä, Jukka; Terviö, Marko; Tuomala, Juha; Verho, Jouko; Välimäki, Juuso ja Toivanen, Otto (2020); Helsinki GSE Tilannehuone. www.helsinkigse.fi

Lewis, Daniel J., Mertens, Karel, and Stock, James H. (2020); Weekly Economic Index. <https://www.newyorkfed.org/research/policy/weekly-economic-index>.

Alatalo Johanna; Larja Liisa ja Mähönen, Erno (2020); Lyhyen aikavälin työmarkkinaennuste kevät 2020. TEM-analyseja 100/2020, työ- ja elinkeinoministeriö.

Millaista on omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella?

Heikki Räisänen¹

Tässä katsauksessa käsitellään omaehtoista opiskelua työttömyysetuudella (OMO) ja arvioidaan järjestelmän toiminnan piirteitä laajemman analyysin (Larja – Räisänen 2020) pohjalta. Tarkastelussa sivutaan toimintavoilyymia, osallistujia, kestoja, kohdentumista sekä koulutukseen valikoitumista ja sen tuloksia. Aineistoina ovat erityisesti työnvälitystilastojärjestelmän tilastot sekä yksilötietokannan aineistot.

Työnvälitystilastossa omaehtoiseen koulutukseen osallistuminen tilastoidaan työvoimapolitiittisen lausunnon perusteella. Näiden lausuntojen mukaan omaehtoisessa opiskelussa on vuoden 2017 alusta vuoden 2020 helmikuuhun asti lukien toteutunut 163 631 koulutusjaksoa. Lisäksi analyysissä on hyödynnetty laajempaa, 3 668 352 työnhakujaksoa sisältävää aineistoa².

Järjestelmän taustaa ja muutoksia

Työttömän työnhakijan opiskelu perustui vuoteen 2010 saakka lähinnä työvoimapolitiittiseen

aikuiskoulutukseen, lisäksi oli mahdollisuus työttömyysturvaansa menettämättä osallistua sivutoimiseen opiskeluun.

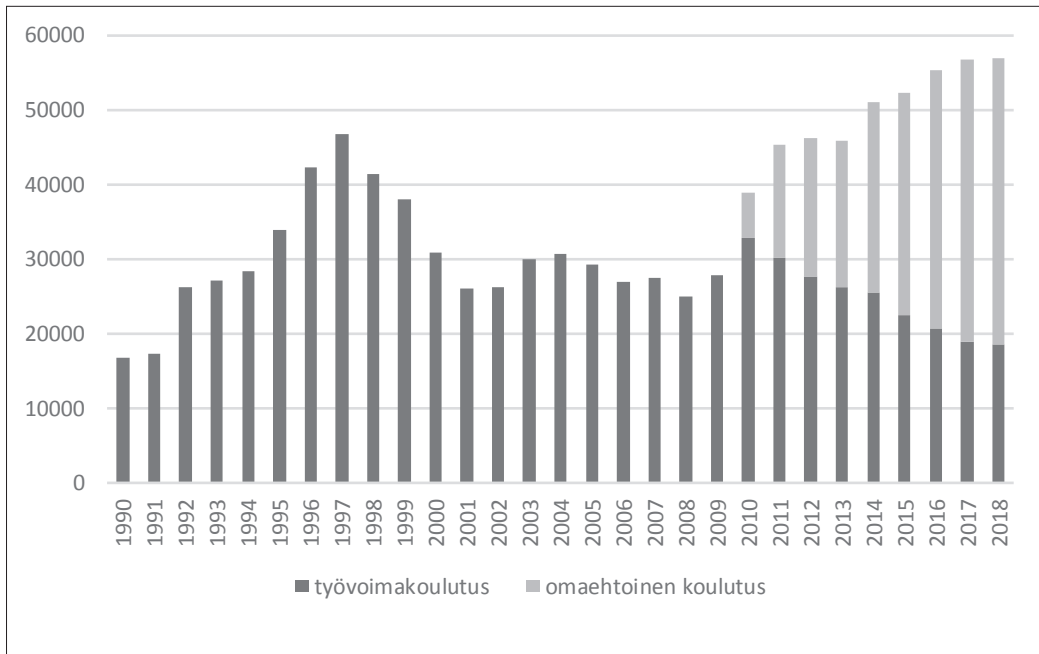
Vuonna 2010 avattiin mahdollisuus omaehtoiseen opiskeluun työttömyysetuudella enintään 24 kuukauden keston ajaksi (1198/2009, laki julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta). Koulutuksessa työttömyysetuudella ollessaan henkilöä eivät sido työttömän työnhakijan tavanomaiset velvollisuudet. Vähintään 25-vuotias työtön työnhakija hankkii itse opiskelupaikan ja TE-toimisto arvioi opintojen olevan työnhakijan ammattitaitoa ja työllistymisedellytyksiä parantavaa: opiskelu on siis harkinnanvaraista. Opintojen etenemistä myös seurataan.

Kotouttamislain perusteella (1386/2010 laki kotouttamisen edistämisestä) omaehtoinen koulutus ei ole sidottu 25 vuoden ikärajaan. Vuosina 2017 ja 2018 maahanmuuttajien koulutusta uudistettiin: aikuisten perusopetus uudistui vuoden 2018 alusta lukien (1507/2016, laki perusopetuslain 1 ja 46 §:n muuttamisesta),

¹ Heikki Räisänen, VTT, dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

² Hilikka Kattelus on tuottanut nämä työnvälitystilaston yksilötietokannan aineistot analyysin käyttöön.

Kuvio 1. Työvoimakoulutuksen ja työttömyysetuudella tapahtuvan omaehtoisen opiskelun varannot v. 1990–2018, henkilöä (Lähde: Työpoliittisen aikakauskirjan tilastoliite)

jolloin luku- ja kirjoitustaidon opetus tuli osaksi aikuisten perusopetusta. Perusopetuksen oppimäärän suorittamista voidaan tukea enintään 48 kuukauden ajan.

Viimeksi toteutetun uudistuksen perusteella (1267/2018 laki työttömyysturvalain muuttamisesta) opiskelun harkinnanvaraisuus poistui, jos opinnot kestävät enintään 6 kuukautta (yhdenjaksoisesti tai jaksotettuna). Opintojen on kuitenkin annettava ammatillisia valmiuksia tai tuettava yritystoimintaa. Tässä opiskelussa työnhakijan on noudatettava työttömän työnhakijan velvollisuuksia.

Uudistusten myötä OMO:n volyymi on kasvanut huomattavasti ja työvoimakoulutuksen volyymi on taas pienentynyt (kuvio 1). Järjestelmä on tarkoittanut parempia opiskelumahdollisuuksia erityisesti korkeammin koulutetuille, mutta palvelun piiriin on tullut myös aikuisten perusopetuksen oppimäärää suorittavat.

Kokonaisuutena työttömien opiskelumahdollisuudet ovat kasvaneet, vaikka työvoimakoulu-

tuksen volyymi on omaehtoisen opiskelun kasvun myötä supistunut. Viime vuosina koulutuspalvelujen osuus on ollut jopa yli 45 % kaikista työttömien aktivointitoimista.

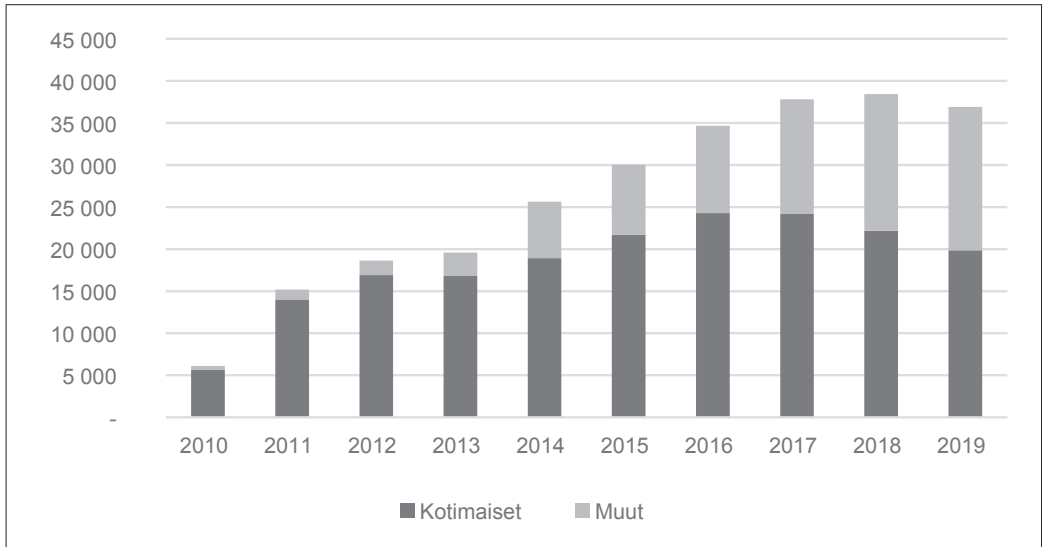
Osallistujat

Omaehtoisesti työttömyysetuudella oli opiskele-massa vuonna 2019 keskimäärin noin 37 000 henkilöä, joista 17 000 oli äidinkieltään vieraskielisiä. OMO onkin kasvanut viime vuosina erityisesti maahanmuuttajien suuremman osallistumisen myötä. Volyymi oli suurin vuosina 2017–2018. Kotimaisia kieliä äidinkielenään puhuvien omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella lähti laskuun v. 2018.

Vuonna 2019 oli yhteensä 60 000 omaehtois- en opiskelun jaksoa. Omaehtoinen opiskelu on yleisempää naisilla kuin miehillä lähes kaikissa ikäryhmissä. Ainoastaan alle 25-vuotiaista opiskelijoista enemmistö on miehiä, nämä nuoret opiskelevat kotoutumistuella. Tavanomaisen omaehtoisen koulutuksen voi aloittaa 25-vuo- tias, mutta kotoutumistoimena jo 17-vuotias.

Kuvio 2. Omaehtoisessa opiskelussa olevat keskimäärin laskentapäivänä äidinkielen mukaan. (Lähde: Työnvälitystilasto)

Sukupuolijakauma on kotoutumistoimena toteutettavassa omaehtoisessa koulutuksessa miesvaltainen, muutoin naisvaltainen.

Työttömyystuella voi opiskella omaehtoisesti kolmella eri perusteella: 1) alle kuuden kuukauden opintoihin ei tarvita erillistä päätöstä TE-toimistosta, 2) enintään 24 kuukauden opintoihin tarvitaan ja 3) erikseen myönnetään oikeus opintoihin kotoutumistuella.

Vuoden 2018 tietojen mukaan (Kelan ja Finanssivalvonnan tilastot) suurin osa (69 %) omaehtoisesti työttömyysturvalla opiskelevista sai työmarkkinatukea. Ansiosidonnaista työttömyysturvaa sai vain 24 prosenttia opiskelijoista.

Kotoutumistuella toteutetussa omaehtoisessa koulutuksessa on piikki 20-vuotiailla. Muussa omaehtoisessa koulutuksessa suurin frekvenssi on noin 30 ikävuoden vaiheilla. Omaehtoista opiskelua ovat harjoittaneet myös muutamat yli 60-vuotiaat, mikä saattaa liittyä aktiivimallin aktiivisuusehdon toteutukseen.

Vuonna 2019 kotimaisia kieliä puhuvista suurin osa oli 25-39-vuotiaita, mutta myös tätä vanhempia oli joukossa.

Uudenmaan jälkeen Varsinais-Suomen, Pirkanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan koulutus-

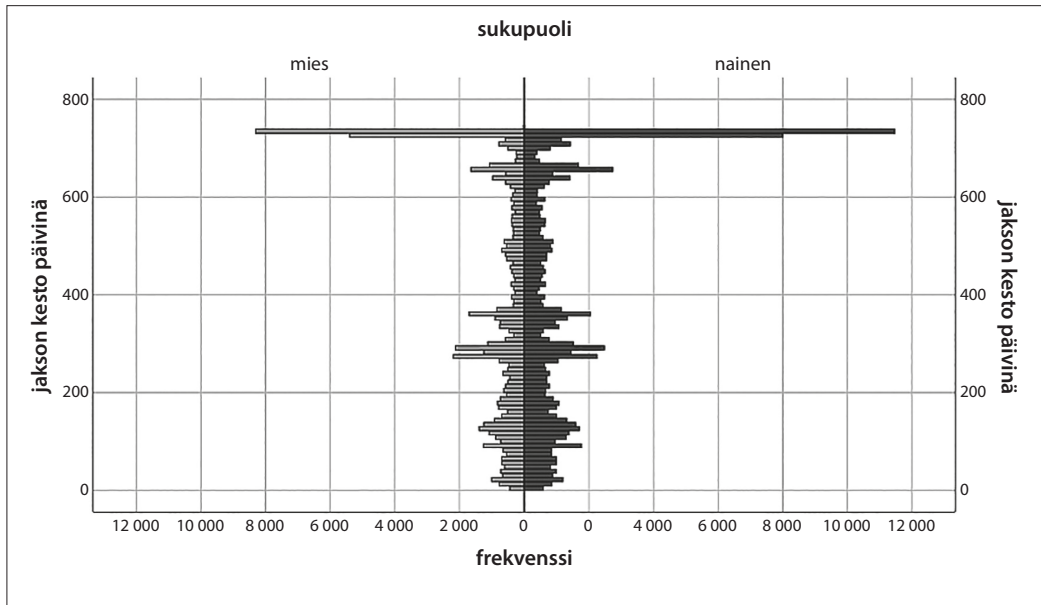
jaksosten määrät ovat suurimmat. Suhteellisesti omaehtoinen opiskelu on yleisempää erityisesti Kaakkois-Suomessa, Hämeessä ja Keski-Suomessa.

Kesto

Opiskelujaksot ovat tyypillisesti pitkiä, kotimaisia kieliä puhuvilla päättyneet jaksot vuonna 2019 olivat keskimäärin 57 viikkoa ja vieraskielisillä 47 viikkoa. Alle kolmen kuukauden jaksoja on hyvin vähän ja maksimikestoja (104 vkoa, eli 2 vuotta) on paljon. Jaksojen kestot eivät vaihtelevin paljoa iän mukaan, vaan 20-30-vuotiaita on eniten kaikissa kestoluokissa. Iän kasvaessa kestot keskimäärin laskevat.

Seuraavassa koulutusjaksojen kestoa tarkastellaan kalenteri-, eikä koulutusajan perusteella. Tämä on yksi tekijä, minkä vuoksi osa jaksoista on pidempiä kuin koulutuksen kesto voi omaehtoisena työttömyysetuudella olla. Muut mahdolliset syyt voivat olla jatkopäätöksiin ja esimerkiksi koulutuksen jaksotuksiin liittyviä.

Sukupuolten välillä ei ole erityistä eroa kestojakauksessa (kuvio 3). Yhden lukuvuoden ja kalenterivuoden sekä kahden lukuvuoden ja kahden kalenterivuoden kohdilla on volyymeissa piikkejä sekä miehillä että naisilla.

Kuvio 3. Koulutuksen kesto sukupuolen mukaan v. 2017–2020, päivää (kalenteriaikaa)

50 % max. 6 kk kestoisesta koulutuksesta on päättynyt jo 87 kalenteripäivän kohdalla. Kotoutumistuella toteutetussa koulutuksessa vastaava 50 %:n kohta saavutetaan noin 275 päivän kohdalla ja max. 24 kk kestoisessa koulutuksessa noin 564 päivän kohdalla.

Ammatti ja kohtaanto

Seuraavassa kuviossa tarkastellaan OMO:n suosion ja työvoimapulan suhdetta. Kuvion oikeassa laidassa sijaitsevat siis ammatit, joissa omaehtoinen opiskelu on suosittua, kuten henkilökohtaiset avustajat, biotieteiden asiantuntijat, elektroniikka-asentajat, puutavaran käsittelijät, maalarit ja kampaajat. Näistä erityisesti maalaareilla ja kampaajilla on samanaikaisesti jonkin verran työvoimapulaa, mutta suorittavan tason ammatteina eteenpäin kouluttautuminen voi olla mielekästä.

Yleisesti ammatit asettuvat suhteellisen loogisesti asteikolle: siellä missä on työvoiman ylitarjontaa, on opiskelu suosittumpaa ja päinvastoin. Ravintola-ala, maalarit, kampaajat, myyjät, lähihoitajat ja lastenhoitajat näyttävät tekevän poikkeuksen tähän linjaan.

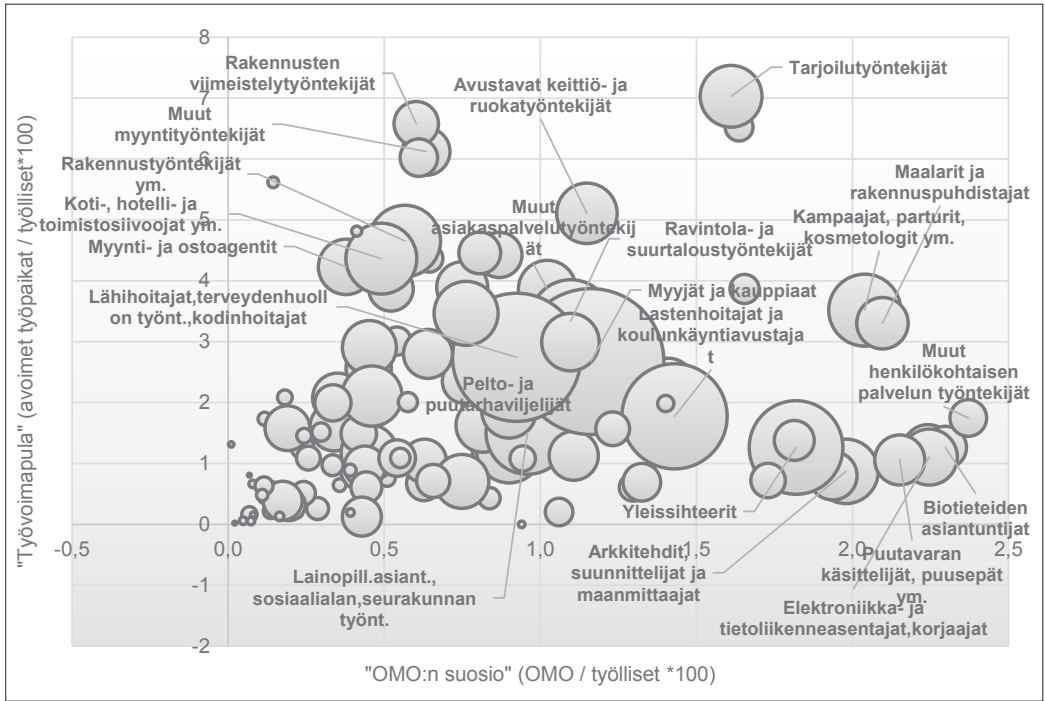
Huomionarvioista on myös, että omaehtoinen opiskelu ei näytä kovin yleiseltä korkeakoulutusta edellyttävissä ammateissa, lukuunottamatta arkikitehtejä, insinöörejä ja sosiaalityöntekijöitä.

Koulutustausta ja tutkinnot

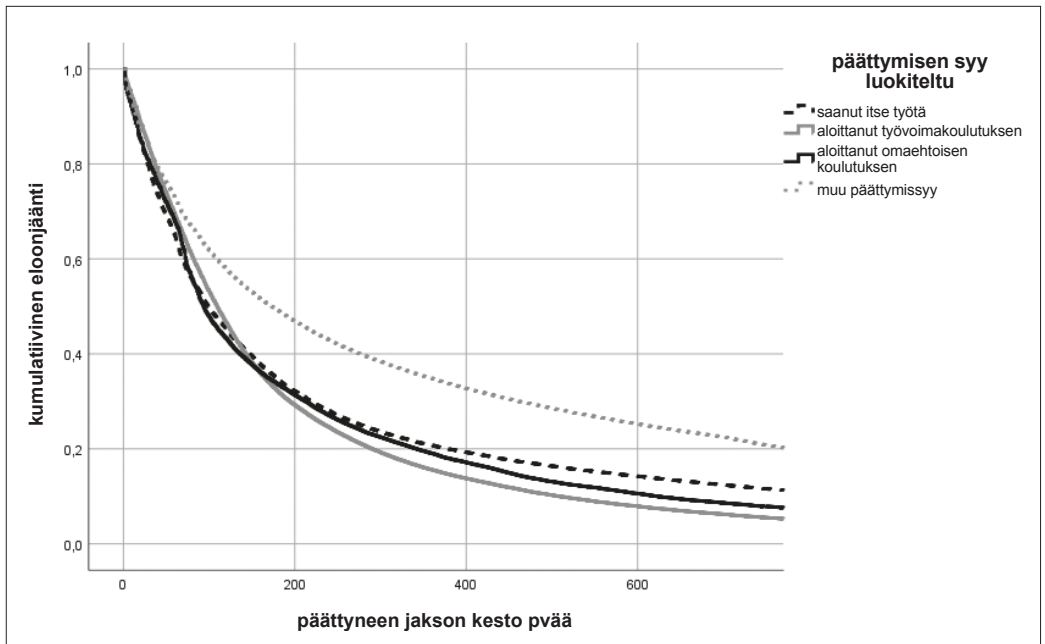
Opiskelevista selkeästi suurin ryhmä on toisen asteen tutkinnon suorittaneet. Myös perusasteen tutkintoja suorittaneita on melko runsaasti. Opiskelijoista ylempään korkeakoulututkinnon on suorittanut äidinkielenään suomea tai ruotsia puhuvista opiskelijoista 7 prosenttia ja alemman korkeakoulututkinnon 12 prosenttia, eli yhteensä n. 20 prosenttia. Vieraskielisillä ei ole aina tutkintotietoa tiedossa.

Korkeakoulututkinnon suorittaneista tyypillisin taustatutkinto oli tradenomi. Yleisiä olivat myös terveydenhuollon, käsi-, taideteollisuuden ja konservoinnin ja matkailu- ja ravitsemusalan ammattikorkeakoulututkinnot. Taidealan ja humanististen tutkintojen suorittaneiden lisäkouluttautumisen taustalla voi olla alan heikohko työmarkkinatilanne, mutta sote-alan korkeakoulututkinnon suorittaneiden opiskelun tarkoitus herättää kiinnostusta.

Kuvio 4. Omaehtoisesti opiskelevat ammateittain ammatin koon (kuplan koko), työvoimapulan (y-akseli) ja OMO:n suosion (x-akseli) mukaan, keskiarvo 2019 laskentapäivinä, kotimaisia kieliä äidinkielenään puhuvat

Kuvio 5. Eräitä päättymissyitä edeltävän jakson keston eloonjäämiskäyrät (N=2 359 621)

Joukossa on paljon myös erilaisia insinööritutkintoja.

Omaehtoisesti opiskelevista ylioppilasta iso osa on 25-34-vuotiaita, joille vaihtoehtoinen väylä opiskeluun voisi olla myös opintotuki. Ylioppilaiden yleisimmät omaehtoisesti suoritettut tutkinnot ovat lähihoitaja, merkonomi, sosionomi ja restonomi. Voidaan kysyä, pitäisikö nämä ylioppilaat ohjata tasoltaan alhaisemman opintotuen piiriin. Voi kuitenkin olla, että taloudelliset syyt nousisivat monella opiskelun esteeksi.

Uusista tutkinnoista yleisin on sosiaali- ja terveysalan perustutkinto (lähihoitaja). Lähihoitajiksi opiskelevat niin merkonomit, ylioppilaat, tradenomit, mutta myös lähihoitajat itse. Lähihoitajan suorittama terveys- ja sosiaalialan perustutkinto tarkoittaa, että henkilö on suorittanut jonkun toisen terveys- ja sosiaalialan perustutkinnon. Taustalla voi olla soveltuvuus-, viihtyvyys- tai uusiin tehtäviin pätevyymissyytä.

Opiskeluun valikoituminen

Seuraavassa OMO:on valikoitumista tarkastellaan hyödyntämällä työnvälitystilaston jakso tietoihin merkittyä jakson päättymissyyttä. Omaehtoisien koulutuksen alkaminen on yksi jakson päättymissyy. Päätyneeseen jaksoon voidaan puolestaan yhdistää työllisyysstatus ja jakson kesto. Seuraavassa hyödynnetään etenkin näitä tietoja.

Kuvion eloonjäämiskäyrät on laskettu päättyneille työttömyysjaksoille, jotka ovat päätyneet joko itse työn saamiseen, työvoimakoulutuksen aloittamiseen, omaehtoisien koulutuksen aloittamiseen tai johonkin muuhun syyhyn. Ensimmäisten työttömyyskuukausien aikana saanut itse työtä ja omaehtoiseen koulutukseen menon eloonjäämiskäyrät ovat ”tehokkaimmat”. Noin puolesta vuodesta eteenpäin työvoimakoulutukseen meno on hieman tehokkaampaa kuin muut syyt, omaehtoinen koulutus on seuraavana. Saanut itse työtä on lähellä näiden käyrien tehokkuutta, sen sijaan muut syyt eroavat

selkeästi näistä kolmesta pitkäkestoisemmilla työttömyysjaksoillaan. OMO:on valikoituminen näyttää suhteellisen tehokkaalta.

Aloittaneiden työllisyysstatus on ollut kolmessa tapauksessa neljästä työtön. Koulutus on voinut olla jaksotettua ja niiden välillä henkilöllä on voinut olla jokin muukin status kuin työtön.

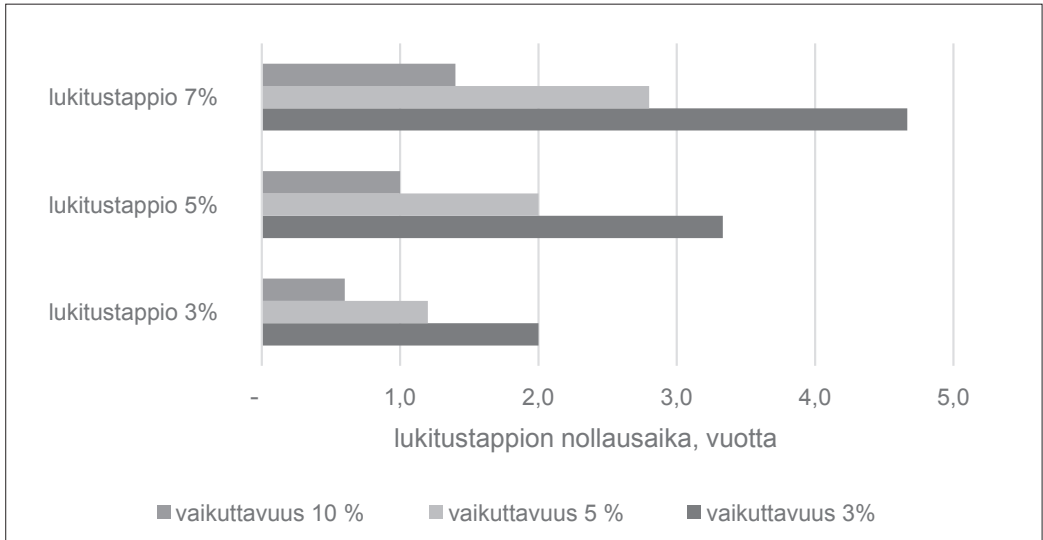
Logistisella regressioestimoinnilla arvioitiin osallistumiseen vaikuttavia tekijöitä. Selittäjinä käytettiin kategorisia muuttujia työllisyyskoodi, päätyneen jakson kesto sekä jakson päättymisvuosi. Työllistettynä olemisen ollessa referenssiluokkana, saa työttömänä olo korkeimman riskisuhteen omaehtoiseen koulutukseen osallistumiselle. Lomautettuna olemista lukuun ottamatta kaikki muutkin työllisyyskoodit saavat omaehtoiseen koulutukseen osallistumista kasvattavan riskisuhteen työllistettynä olemiseen verrattuna. Työttömänä aloittamisen jälkeen muut tulokset viittaavat koulutuksen jaksotuksiin. Koulutusta siis aloitetaan välittömästi muullakin työmarkkinastatuksella kuin työttömänä. Aloittaminen painottuu suhteellisen lyhytkestoiisiin jaksoihin, korkeimman riskisuhteen saa 100–365 päivän jakson kesto korkeintaan 99 päivän jaksojen ollessa referenssiluokkana. Yli vuoden kestoisen jakson tilanteessa omaehtoiseen koulutukseen osallistumisen riskisuhte laskee melko voimakkaasti. Vuoteen 2017 verrattuna osallistumisen riskisuhte on laskenut vuosina 2018 ja 2019.

Työllisyys ja kustannukset

Opiskelleista 50 % oli töissä avoimilla työmarkkinoilla kuusi kuukautta opiskelun päättymisestä v. 2017. Osuus on samaa tasoa kuin ammatillisessa työvoimakoulutuksessa. Kotoutumistuella osuus oli vain reilut 10 %.

OMO:n kustannuksia voidaan arvioida etuuskustannuksilla. Laskelmien pohjana käytetään v. 2018 työttömyysetuuden tasoja ja kestoja. Tuolloin ansiopäivärahalla oli koulutuksessa 14 742 henkilöä (24 %), peruspäivärahalla 4 522 (7 %) ja työmarkkinatuella 41 704 henkilöä (68 %). Kustannustiedot perustu-

Kuvio 6. Koulutuksen aiheuttaman 2 v. lukitusvaikutuksen nollautuminen eri lukitustappiotasoilla ja vuositason vaikuttavuuksilla, valtion työttömyysturvakustannukset³

vat KELAn ja Finanssivalvonnan tilastoihin. Vuoden 2018 OMO:n etuuskulut olivat noin 365 M€. Peruspäivärahan ja työmarkkinatuen nostaminen v. 2020 33,66 euroon päivältä nosti kaikkien etuuslajien kuluja. Valtiontaloudelle kustannukset ovat peruspäivärahan verran, eli 8 684 € vuodessa.

Seuraavaksi koulutuksen kustannuksia pyritään suhteuttamaan sen vaikuttavuuteen. Tarkastelussa on yksinomaan valtiontalouden bruttomääräiset työttömyysturvakustannukset. Vaikuttavuutta koskevien Ahon et.al. (2018) tutkimuksen sekä valtiovarainministeriössä tehdyn alustavan tarkastelun perusteella on valittu erilaisia lukitusvaikutuksen sekä vaikuttavuuden tasoja. Koulutuksenaikaisen työllisyyseron ajatellaan tässä heijastuvan suoraviivaisesti työttömyysturvamenoihin. Lukitusvaikutus näkyy siten kahden vuoden ajan osallistujien suurempina työttömyysturvamenoina ei-osallistujiin nähden. Vastaavasti tämän kahden vuoden ajan

jälkeen osallistujien työllisyys on jonkin verran parempi kuin ei-osallistujien. Siitä koitua työllisyysero ajatellaan taas suoraviivaisesti työllisyysvaikutuksen verran alemmiksi työttömyysturvamenoina verrokkeihin nähden. Joillekin ryhmille ei havaittu lukitusvaikutusta tai se oli hyvin vähäinen. Siksi 7%:n lukitustappio kahden vuoden ajan voi olla yliarvio. Vaikuttavuus työllisyyden todennäköisyyden kasvuna voi vaihdella muutamasta prosenttiyksiköstä yli kymmeneen. Mikäli lukitustappiot eivät ole yli 5%:n tasoisia, saadaan koulutuksesta koituvat ylimääräiset työttömyysturvamenot nollattua työttömyysturvastaästäöllä yhdessä – hieman yli kolmessa vuodessa. Muita kuluja ja hyötyjä ei ole arvioitu.

Tästä pelkistetystä arviosta nähdään, että joillain ryhmillä lukitustappio nollaantuisi paremman työllisyyden kautta nopeastikin, vuodessa tai allekin, kun taas korkeakoulutetuilla tämä kestänee useita vuosia.

³ Esimerkiksi 3 %:n lukitustappio kahdelle vuodelle ja 1000:lle osallistujalle on laskettu seuraavasti: $(0,03 \cdot 1000 \text{ henkilöä}) \cdot (33,66 \text{ €} \cdot 21,5 \text{ pvää} \cdot 12 \text{ kk}) \cdot 2 \text{ vuotta} = 521\,057 \text{ €}$, vastaavasti esimerkiksi 5 %:n vaikuttavuus yhdelle vuodelle seuraavasti: $(0,05 \cdot 1000) \cdot 33,66 \text{ €} \cdot 21,5 \text{ pvää} \cdot 12 \text{ kk} = 434\,214 \text{ €}$. Jakamalla lukitustappio vaikuttavuushyödyllä, saadaan tuloksena aika, jossa lukitustappio nollautuu valtiontalouden työttömyysturvamenoina, näillä esimerkkiluvuilla 1 vuosi ja runsaat 2 kuukautta

Päätelmiä

Omaehtoinen koulutus on laajentanut työttömän työnhakijan koulutusmahdollisuuksia. Sen suosiosta huolimatta, lyhytkestoisempaa työvoimakoulutusta voidaan edelleen tarjota useammalle kuin omaehtoisen aloittaa. Korkeintaan 6 kk kestoisen OMO:n suosio ei ole noussut merkittäväksi.

Opiskelijoissa on selkeä naisenemmistö, paitsi kotoutumistoimena opiskelevilla alle 25-vuotiailla. Omaehtoisen opiskelun volyymi onkin kasvanut erityisesti vieraskielisten opiskelijoiden ansiosta. Kotoutumiskoulutuksen kohdentumista olisi syytä tarkastella erikseen.

Omaehtoisen koulutuksen kesto on keskimäärin 413 päivää kalenteriaikaa, mikä on työmarkkinoilla huomattavan pitkä aika. Koulutus näyttää olevan jossain määrin suosituinta siellä, missä on työvoiman ylitarjontaa, jolloin koulutautuminen vaikuttaa järkevältä. Omaehtoinen opiskelu on kuitenkin kohtuullisen suosittua myös monessa ”työvoimapula-ammattissa”, mikä saattaa olla ongelmallista.

Kolme neljästä aloittajasta on työtön. Koulutuksen jälkeen noin puolet on töissä avoimilla työmarkkinoilla puoli vuotta koulutuksen päättymisestä. Vaikuttavuutta koskevat tiedot ovat niukkoja, mutta koulutuksen pitkä kesto, tutkintotavoitteisuus ja siihen panostetut huomattavat resurssit huomioon ottaen työllisyysvaikutukset eivät vaikuta kovin tyydyttäviltä. Koulutuksen aiheuttamat ylimääräiset valtion työttömyysetuusmenot voivat nollautua paremman työllisyyden ansiosta suhteellisen nopeastikin. Tällainen aika voi olla useilla osallistujaryhmillä noin vuodesta kahteen, korkeakoulututkinnon suorittaneilla se voi olla useita vuosiaakin. Joskus sopivan koulutuksen alkamisen odottelu voi pitkittää myös työnhaun ja etuudellaolon kestoja.

Lähteet

Aho, Simo – Tuomala, Juha – Hämäläinen, Kari – Mäkiäho, Ari (2018); Työvoimapalvelujen kohdistuminen ja niihin osallistuneiden työllistyminen. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 19/2018

Finanssivalvonta, tilastot

KELA, työttömyysturvatilastot

Laki julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta 1198/2009

Laki kotoutumisen edistämisestä 1386/2010

Laki perusopetuslain 1 ja 46 §:n muuttamisesta 1507/2016

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta 1267/2018

Larja, Liisa – Räisänen, Heikki (2020); Omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella. TEM-analyyseja 99/2020, <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-570-6>

TEM, työnvälitystilastot

Työpoliittinen aikakauskirja 4/2019, tilastoliite http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161942/TEM%20tyopoliittinen%20aikakauskirja%204_19.pdf

Kunniakirjoja vuoden 2019 laadukkaille artikkeleille

Työpoliittisen aikakauskirjan toimitusneuvosto päätti antaa 2.3. pitämässään kokouksessa kunniakirjoja vuonna 2019 ilmestyneille laadukkaille artikkeleille. Kriteerinä on artikkelin tutkimuksellinen laatu ja merkitys työpolitiikan kannalta. Kunniakirjoja on myönnetty vuodesta 2012 lähtien. Työvoima- ja työmarkkinat -artikkelin kunniakirja annettiin tällä kertaa poikkeuksellisesti kahden artikkelin samaan aihepiiriin liittyvästä kokonaisuudesta.

Työvoima ja työmarkkinat

Juho Alasalmi

Naufal Alimov

Henna Busk

Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kustannusvaikuttavuus (1/2019) ja
Katsaus aktiivisen työvoimapolitiikan vaikuttavuuteen (3/2019)

Työelämä

Laura Seppänen

Seppo Poutanen

Petri Rouvinen

Millaista yrittäjyyttä alustatyö edistää? Esimerkkinä upwork Suomessa (1/2019)

Katsausartikkeli

Juha Rantala

Ikääntyvien työttömyys ja työttömyysputki (1/2019)

Toimitus onnittelee kunniakirjan saaneita!

English summaries

The Economic Effects of COVID-19 - pandemic for Finland

Juha Honkatukia, Dr. Sc. (Econ.), Adjunct professor, Research manager, National Institute for Health and Welfare

This article studies the effects of the COVID-19-pandemic on Finland and especially the Finnish economy. We use a dynamic, computable equilibrium model of the Finnish economy to look into the likely effects of the pandemic in different sectors of the economy. Our scenarios are based on results from epidemiologic modelling of the spread of COVID-19 in Finland. The epidemiological model assumes that the spread can be controlled over time with social distancing and also restrictions on economic activity in several sectors of the economy. We study an earlier and a later lifting of some of the measures and retrictions that have been used to contain the pandemic. We model the latter by sector, assuming the effect to stem from de facto rationing of consumption demand, as well as temporary under-utilization of production capacity. Thus,

the effects of the restrictions on the economy may remain temporary, provided they do not have to be applied for an extended period of time, whence they would start to reduce capacity. We find that while COVID-19 does increase the costs for health care, the costs of the restrictions are far larger. Furthermore, as the fiscal stance has been very counter-cyclical, it is clear that some of the fiscal burden of COVID-19 will carry several years into the future. On the other hand, the epidemic has been rather successfully contained in Finland thus far, creating prerequisites for the relaxation of some of the restrictions. This would steer the economy to a relatively lower cost trajectory, but even so, we expect the GDP to fall by several percentage points in 2020, with the rate of unemployment increasing by some two percentage points. But provided the World

economy does not stagnate in the coming years, the makings of a recovery are there.

Telework and well-being at the beginning of the COVID-19 crisis

Virpi Ruohomäki, PhD, Senior Researcher, Work and Organization Psychologist, Finnish Institute of Occupational Health, Helsinki, Finland

The COVID-19 pandemic has radically transformed the lives of people around the globe. The COVID-19 crisis has had major implications for the way people live and work, affecting their physical and mental well-being in a profound way. This article presents the first results on the impact of the pandemic on teleworking among Finnish (N=1032) and their well-being. Data was collected with an e-survey by Eurofound in April 2020 to capture the most immediate changes.

In Finland, 59 % of employees started to work remotely as a result of the pandemic. That is the largest proportions of workers in Europe. Those who switched to working from home during the pandemic 35 % have had previous telework experience. Half of the respondents reported that their working time have been on the same level during the pandemic. Finland among the other Nordic countries have reported fewest reductions in working time in Europe.

During the pandemic, 24 % of respondents reported losing their job either temporarily or permanently, and 11 % were afraid of losing it in near future; 28 % of respondents report their financial situation as worse than before the pandemic, and 19 % were pessimistic about their financial situation. Some employees reported work-life conflicts. Nearly 70 % of respondents perceived their health status as very good or good. Over a third of respondents reported positive moods during the last two weeks. The mental well-being index measures people's moods based on five statements on a scale of 0 to 100. Among respondents, average mental well-being was on

relatively good level (62). In general, the Finnish employees are still satisfied with their life and feeling optimistic about their future. During the pandemic-related restrictions, telework had become a reality for most workers – the 'new normal' that might continue also in the future.

The effect of a Finnish unemployment benefit funding liability reform on the participation in PES services

Viveka Tschamurov Lic.Soc.Sc., PhD candidate, University of Helsinki

The purpose of this article is to investigate the effects of an unemployment benefit funding liability reform in Finland in 2015. The main research question is whether the reform increased participation in public employment services (PES) of the long-term unemployed. After 2015 the labour market subsidy (LMS) is funded out of central government's budget for the first 300 days. Before 2015, corresponding threshold was 500 days. After exceeding this threshold, the LMS is funded equally between the central and local government. The reform also introduced a new threshold of 1000 days, after which the local government pays 70% and central government 30% of the LMS. The central government is solely liable for the LMS for the duration of PES activation measures. The reform increased the local governments' incentives for reducing long-term unemployment at an earlier stage of the unemployment spell than before the reform. As the local authorities can influence the supply of certain PES activation measures through various channels, this research also investigates whether the reform affected some activity more than others. This article uses register data from the Social Insurance Institution of Finland (KELA) and the Ministry of Economic Affairs and Employment for the years 2013-2016. The method of estimation is difference-in-differences. This article finds evidence of increased activation of the long-term unemployed. The

probability of participation in PES increased by 5.4 percent for those who had received labour market subsidy for 300-499 days compared to under 300 days. However, the increase in the probability of participation in services provided by the local government did not differ significantly from the increase in the probability of participation in other PES.

Work engagement – best possible state of employee well-being?

Jari Hakanen, PhD, Docent (social psychology), University of Helsinki, Research Professor, Finnish Institute of Occupational Health

Janne Kaltiainen, PhD, Specialized Researcher, Finnish Institute of Occupational Health

Research during the past two decades has found that work engagement is related to many positive employee and organizational outcomes. We found over 60 positive outcomes/consequences of work engagement and three negative ones identified in different studies. For example, work engagement is related to productivity and better physical and mental health and workability. It also acts as a resource that helps to meet changes in work-life.

This article focuses on work engagement defined as a positive, fulfilling state of motivation at work, characterized by vigor, dedication, and absorption. We use the circumplex model of affects to show how work engagement is positioned among other types of employee-wellbeing, such as burnout, job boredom, workaholism and job satisfaction and discuss how work engagement differs from these states of well-being and ill-being.

Based on responses of over 100,000 Finnish employees, 59% feel engaged on average at least few times per week, whereas 41% experience themselves engaged once a week or less. Most engaged Finns are managers in administration and employees in social and health care and in education.

Next we introduce different levels of antecedents and sources of work engagement starting from proactive behaviors (job crafting) and followed by task characteristics, interpersonal relationships at work, leadership and human resource practices, organizational culture, balance between work and non-work/family life, work career and finally national resources, e.g. work-life programs to foster work engagement.

Uutta työ- ja yrittäjäystutkimuksen alalta

AmmatINVALINTA- ja uraohjauksesta onnistumisiin.

Elinikäisen ohjauksen kehittämistutkimuksen loppuraportti (2020), HMDI Public Oy: Minna Mayer, Susanna Haanpää, Jere Talvitie, Mikko Valtakari
Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu
15/2020

Tutkimuksen kohteena oli elinikäistä ohjausta ja urasuunnittelua tukevien TE-hallinnon palveluiden saatavuuden, laadun ja vaikuttavuuden selvittäminen. Tutkimuksessa tehtiin asiantuntijahaastatteluita (n=26) ja kyselytutkimus 4:lle kohderyhmälle: TE-toimiston psykologit (n=114), asiantuntijat (n=303, johto & esimiehet (n=26) ja ammatinvalinta- ja uraohjauksen asiakkaat (n=4224). Lisäksi tarkasteltiin tilastoja. Psykologien tarjoama ohjaustyö on tutkimuksen perusteella koettu toimivaksi ja hyödylliseksi kokonaisuudeksi. Tyytyväisimpiä ohjausprosessiin ovat he, jotka ovat prosessin aikana löytäneet ratkaisun tilanteeseensa ja he, jotka olivat saaneet ohjausta enemmän. Palvelu ei kuitenkaan ole täysin tasalaatuinen eivätkä kaikki kokeneet saaneensa palvelusta hyötyä. Yleisin kritiikin

aihe oli ohjauksen liiallinen suurpiirteisyys. Ohjausprosessiin osallistuneilla asiakkaila on tapahtunut paljon siirtymiä joko töihin, opintoihin tai palveluihin ja myös työttömien määrä on pienentynyt. Palvelun kehittämistoimenpiteiksi ehdotetaan palvelun täsmällisempää kohdentamista, resurssien ja alueellisen tasa-arvon lisäämistä, moniammatillisen yhteistyön lisäämistä, jonojen purkua esim. ryhmäinfoilla, verkkomateriaalien laajentamista, sopivien työtilojen saatavuuden parantamista, psykologityön seurannan kehittämistä, ulkomaalaisten asiakkaiden määrän lisäämistä palvelussa, URA-järjestelmän kehittämistä, psykologien ammatillisen kehittämisen tukemista ja palvelun näkyvämpää mainostamista.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

**Från yrkesvägledning och
karriärvägledning till framgångar.**

**Undersökning för att utveckla livslång
vägledning. Slutrapport (2020), HMDI**
Public Oy: Minna Mayer, Susanna
Haanpää, Jere Talvitie, Mikko Valtakari

Arbets- och näringsministeriet
publikationer 15/2020

Målet för undersökningen var att utreda tillgång, kvalitet och effektivitet i fråga om de av arbets- och näringsförvaltningens tjänster som stöder livslång handledning och karriärplanering. Undersökningen bestod av intervjuer med sakkunniga (n=26) och en enkätundersökning för 4 målgrupper: Arbets- och näringsbyråns psykologer (n=114), sakkunniga (n=303, ledning & chefer (n=26) och kunder hos yrkes- och karriärvägledningen (n=4 224). Även statistik granskades. Den handledning som psykologerna erbjuder har enligt undersökningen upplevts som en välfungerande och nyttig helhet. De som var mest nöjda med handledningsprocessen är de som under processen funnit en lösning på sin situation och de som hade fått mer handledning. Servicen håller dock inte helt jämn kvalitet och alla upplevde inte att de fått nytta av servicen. Den vanligaste anledningen till kritik var

att handledningen var alltför ungefärlig. Många kunder som deltagit i handledningsprocessen har övergått till antingen arbete, studier eller tjänster och även antalet arbetslösa har minskat. Som utvecklingsåtgärder för servicen föreslås precisare inriktning av servicen, ökade resurser och ökad regional jämlikhet, ökat multiprofessionellt samarbete, avvecklande av köer t.ex. genom gruppinfon, utvidgning av materialet på nätet, förbättrad tillgång till lämpliga arbetslokaler, utveckling av uppföljningen av psykologarbetet, ökning av antalet utländska kunder som omfattas av servicen, utveckling av URA-systemet, stöd av psykologernas yrkesmässiga utveckling och synligare marknadsföring av servicen.

Recent employment and entrepreneurship studies

Career counselling and guidance for success.

Final report of the study on developing lifelong guidance the economic role of different sized companies and their growth effects (2020), HMDI Public Oy:
Minna Mayer, Susanna Haanpää, Jere Talvitie, Mikko Valtakari

Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment 15/2020

The study focused on examining the availability, quality and effectiveness of the services provided by the employment administration to support lifelong guidance and career planning. The study included expert interviews (n = 26) and surveys for 4 target groups: psychologists at the Employment and Economic Development Offices (n = 114), experts (n = 303), managers and supervisors (n = 26) and career guidance and counselling clients (n = 4224). Statistics were also examined. The study indicated that the guidance provided by psychologists was considered as functional and useful. Those who had found solutions during the process or received additional guidance were among the most satisfied with the guidance process. However, service quality was considered uneven and not everyone felt that they had benefited from the service. The most commonly expressed criticism was that the

guidance should have been more specific. Many of the clients who had participated in the guidance process have later transitioned into work, studies or other services. The number of unemployed among the participants has also decreased. The study makes the following development proposals for the process: improving the targeting of the service; increasing resources and regional equality; increasing multidisciplinary cooperation; cutting down waiting lists, for example by disseminating information in group sessions; expanding the online provision; improving the availability of suitable workspaces; improving the monitoring of the service provided by psychologists; increasing the number of foreign clients in the service; developing the URA system; supporting the professional development of psychologists; and making the service more visible.

Kuvioiden luettelo	Sivu	List of charts	Page
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	5*	1. Labour force and labour force participation rates	5*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan ..	5*	2. Labour force participation rates by sex...	5*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	6*	3. Employed persons and employment rates.	6*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan	6*	4. Employment rates by sex	6*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	7*	5. Employment rates by administrative district.....	7*
6. Työlliset toimialoittain	8*	6. Employed persons by industry	8*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	9*	7. Unemployment rates by Labour Force Survey	9*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut.....	9*	8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	9*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	10*	9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures	10*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain	10*	10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures	10*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina	11*	11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	11*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan.....	11*	12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures	11*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain.....	12*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.	12*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	12*	14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks)	12*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	13*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	13*
17. Palveluissa olevat	14*	17. Participants in different services	14*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	15*	18. Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment	15*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2019, työvoimatutkimuksen mukaan	16*	19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2019, according to the Labour Force Survey.....	16*

Taulukoiden luettelo	Sivu	List of tables	Page
VÄESTÖ JA TYÖVOIMA		POPULATION AND LABOUR FORCE	
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	18*	1. Population from 15 to 74 years by age and sex	18*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	19*	2. Population from 15 to 74 years by activity	19*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan	20*	3. Labour force by age and sex	20*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	21*	4. Labour force participation by age and sex	21*
TYÖLLISET		EMPLOYED PERSONS	
5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	22*	5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification)	22*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus)	23*	6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	23*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus)	24*	7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	24*
8. Työlliset toimialoittain	25*	8. Employed persons by industry	25*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	27*	9. Employed persons by industrial status ..	27*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan	28*	10. Employed persons by normal hours of work	28*
TYÖTTÖMYYS		UNEMPLOYMENT	
11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	29*	11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	29*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella ..	30*	12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey ...	30*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	31*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week.....	31*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	32*	14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	32*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain	33*	15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation.....	33*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan	36*	16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment.....	36*
17. Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	37*	17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	37*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

Sivu

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ammateittain..... 38*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat.....41*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpaikat...42*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat 43*
22. Työvoimakoulutus 44*
23. Työttömien toimeentuloturva..... 45*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus.....46*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD-maissa..47*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain 48*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain 49*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 50*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 51*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 53*
31. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 54*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin
ELY-keskusalueittain 56*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus
kaikista työttömistä
ELY-keskusalueittain 57*

EMPLOYMENT SERVICE,

Page

18. Vacancies at the Employment Service
by occupation 38*
19. Employment Service: jobseekers.....41*
20. Employment Service: vacancies..... 42*

LABOUR MARKET POLICY

21. Participants in different services 43*
22. Labour market training..... 44*
23. Unemployment security 45*

INTERNATIONAL STATISTICS

24. Migrations to and from Finland..... 46*
25. Unemployment rates in some OECD
countries..... 47*

TABLES BY DISTRICT

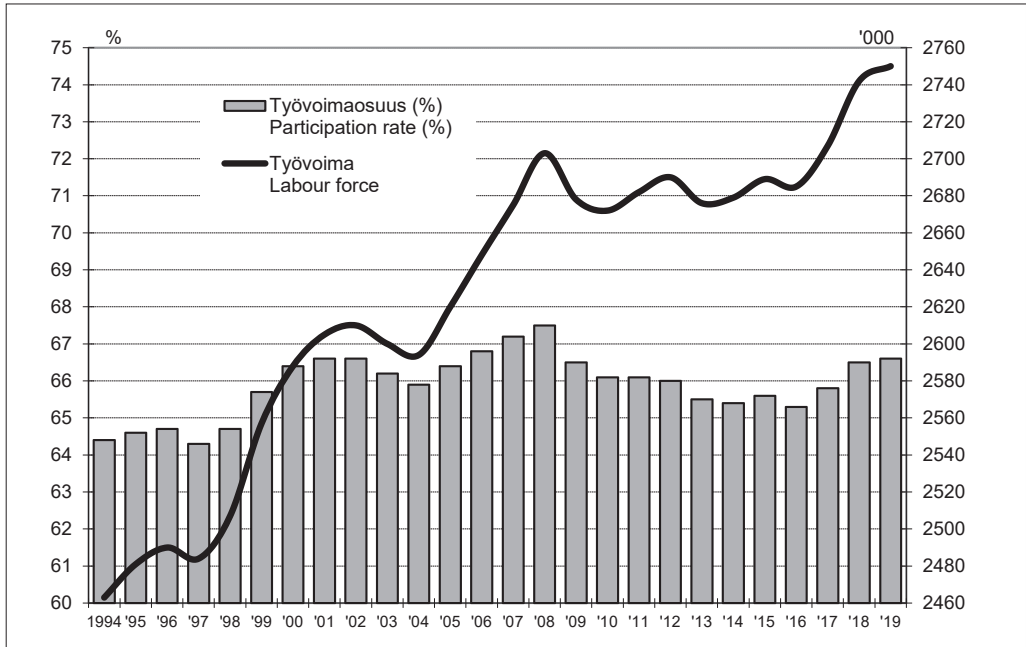
26. Labour force by administrative district .. 48*
27. Employed persons by administrative
district.....49*
28. Employment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 50*
29. Vacancies at the Employment Service
by administrative district 51*
30. Unemployment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 53*
31. Unemployed jobseekers at the
Employment Service by administrative
district..... 54*
32. The average duration of unemployment
by administrative district 56*
33. Jobseekers unemployed over a year,
proportion of all unemployed, by
administrative district..... 57*

Kuviot

Figures

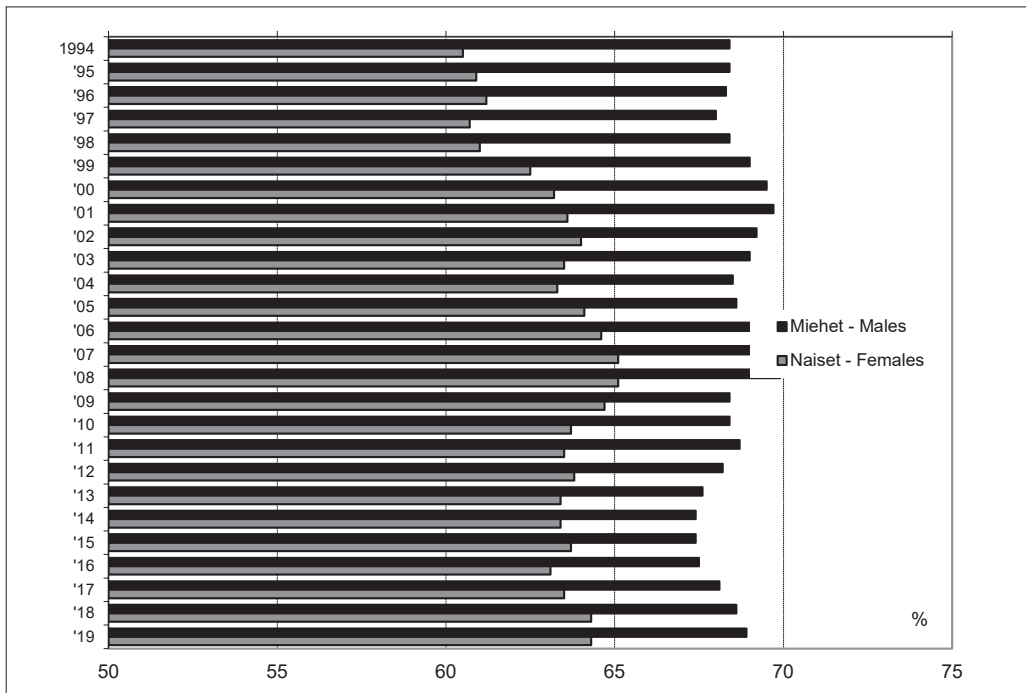
Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

Chart 1. Labour force and labour force participation rates

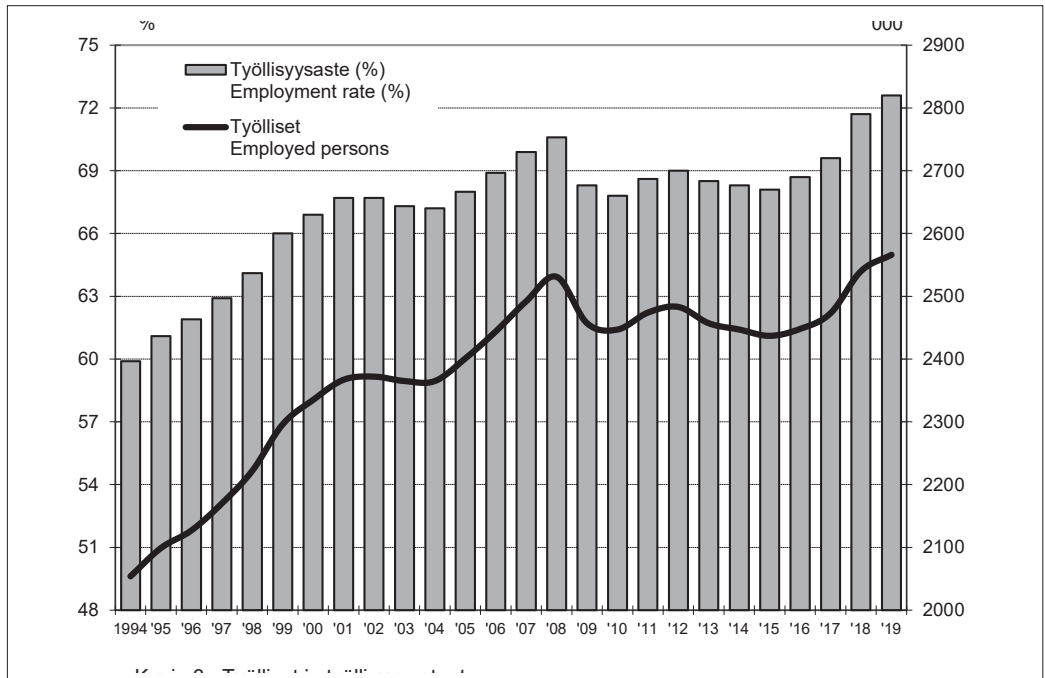
Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

Chart 2. Labour force participation rates by sex

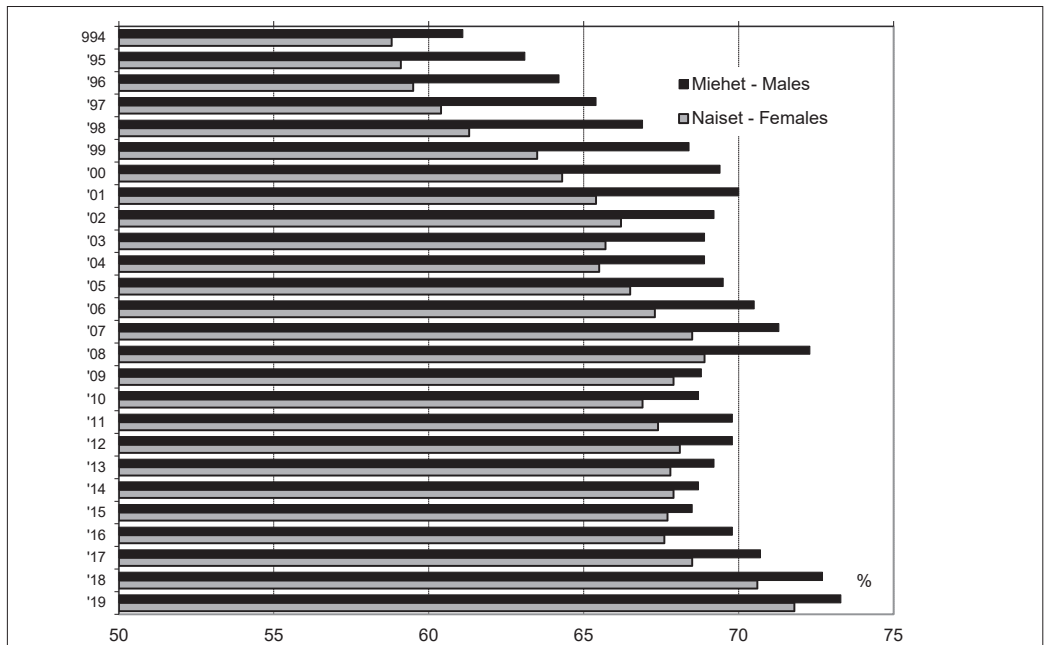

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet
Chart 3. Employed persons and employment rates

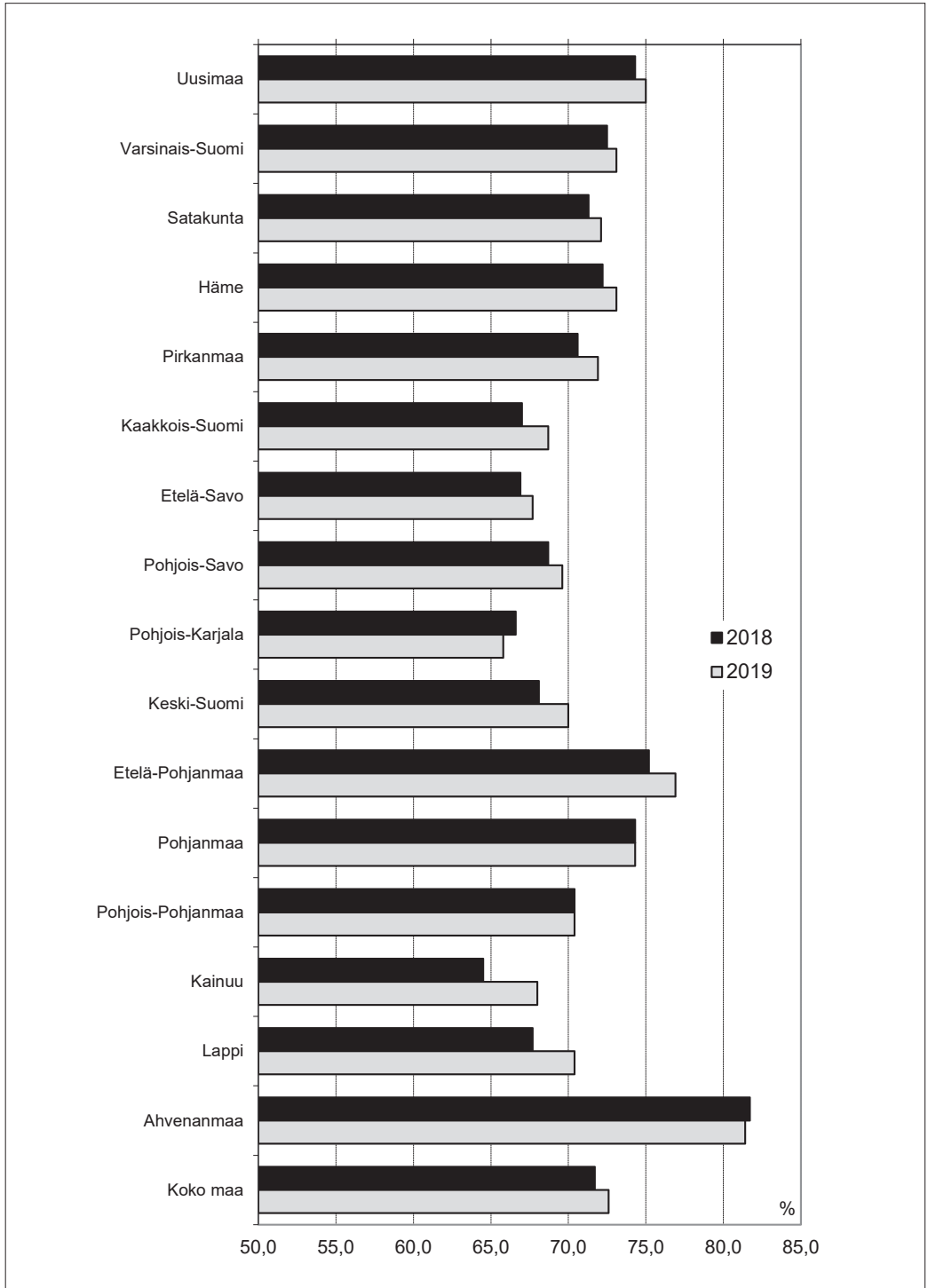

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan
Chart 4. Employment rates by sex

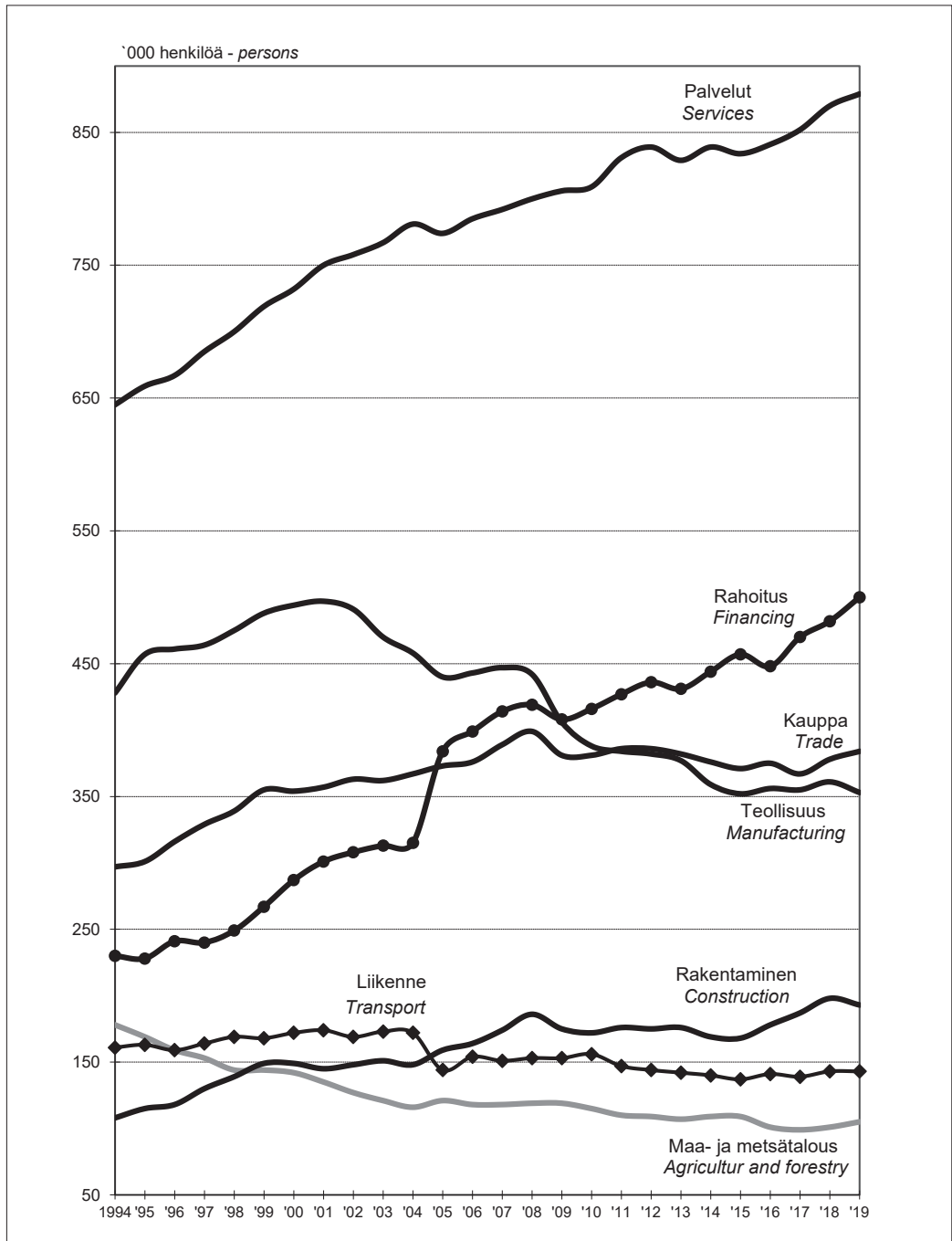
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain
Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain
Chart 6. Employed persons by industry

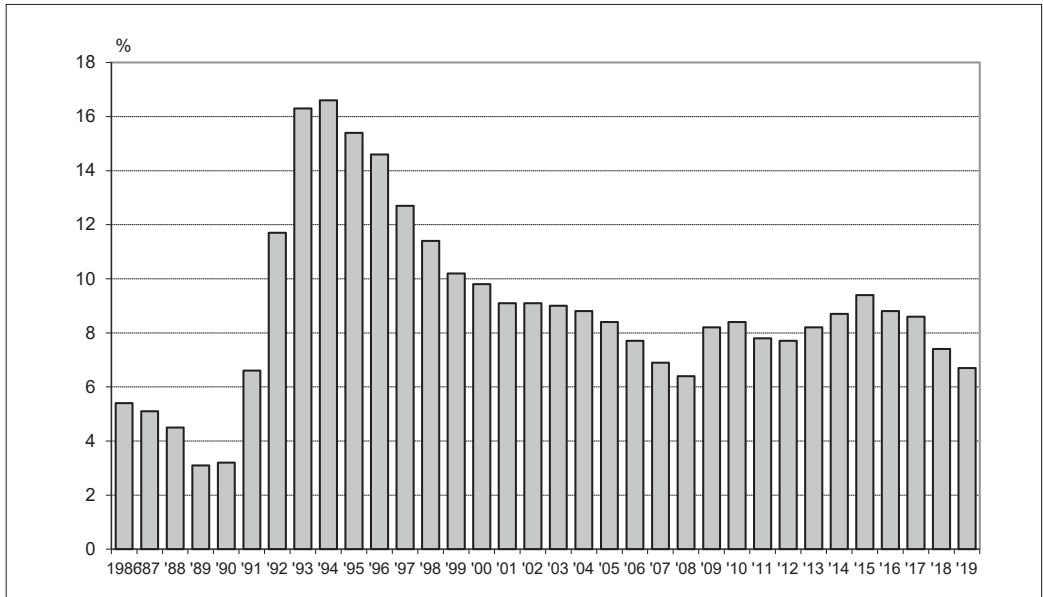

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasamuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

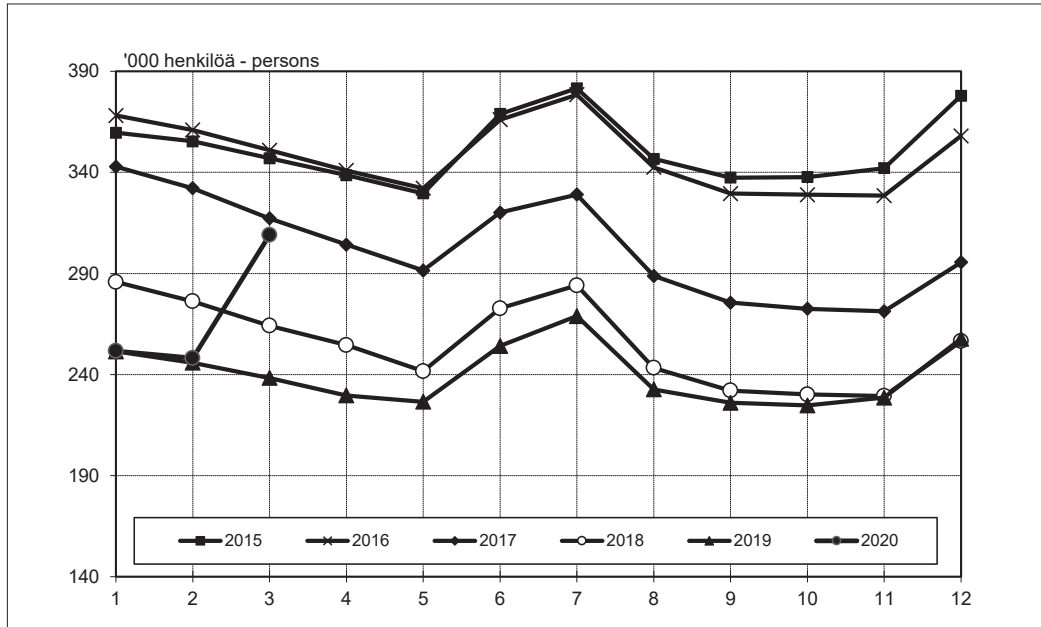

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

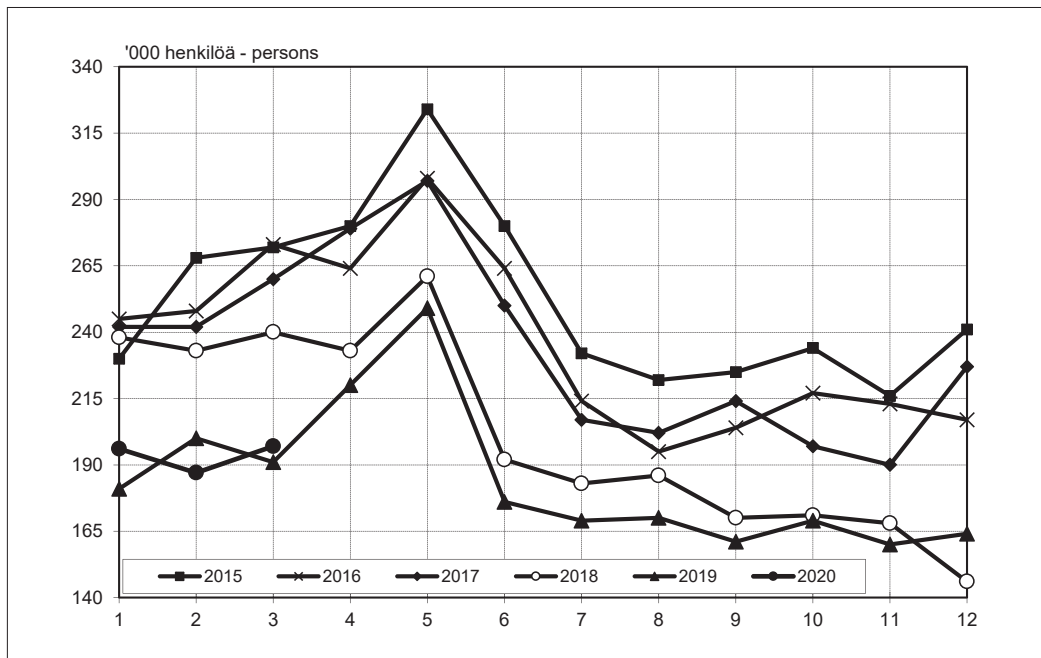
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain**Chart 9.** Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

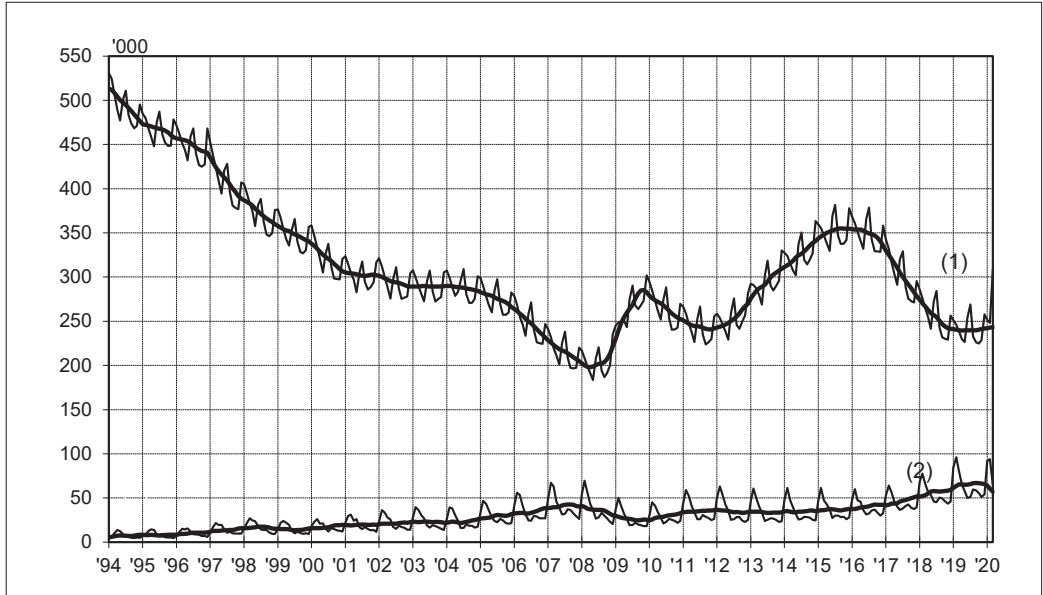
Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain**Chart 10.** Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

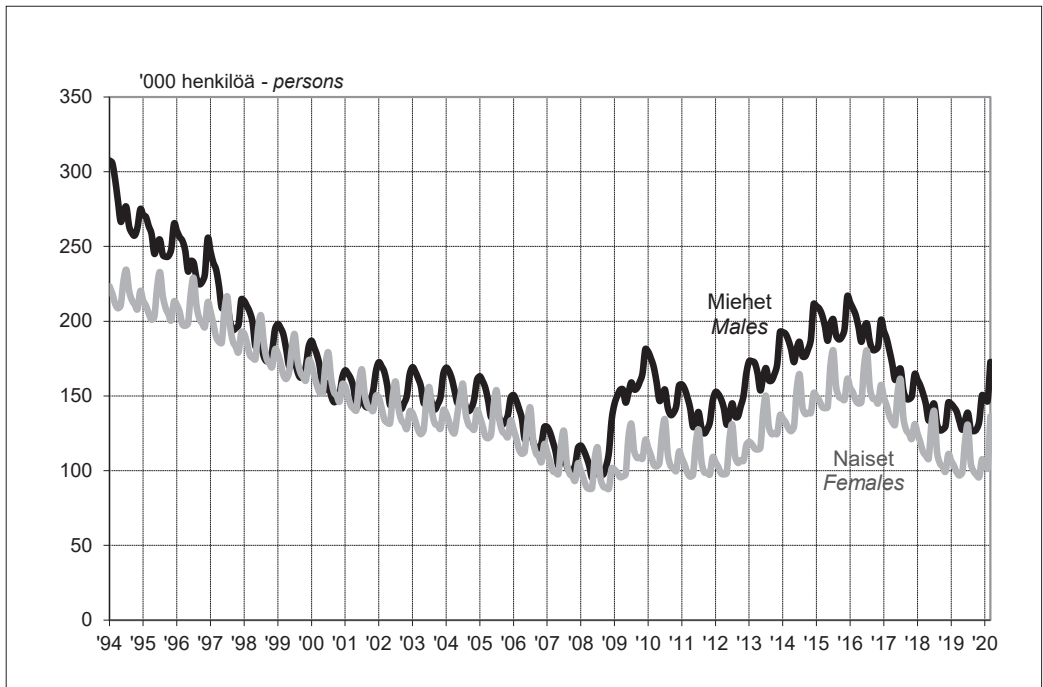
Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet työpaikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

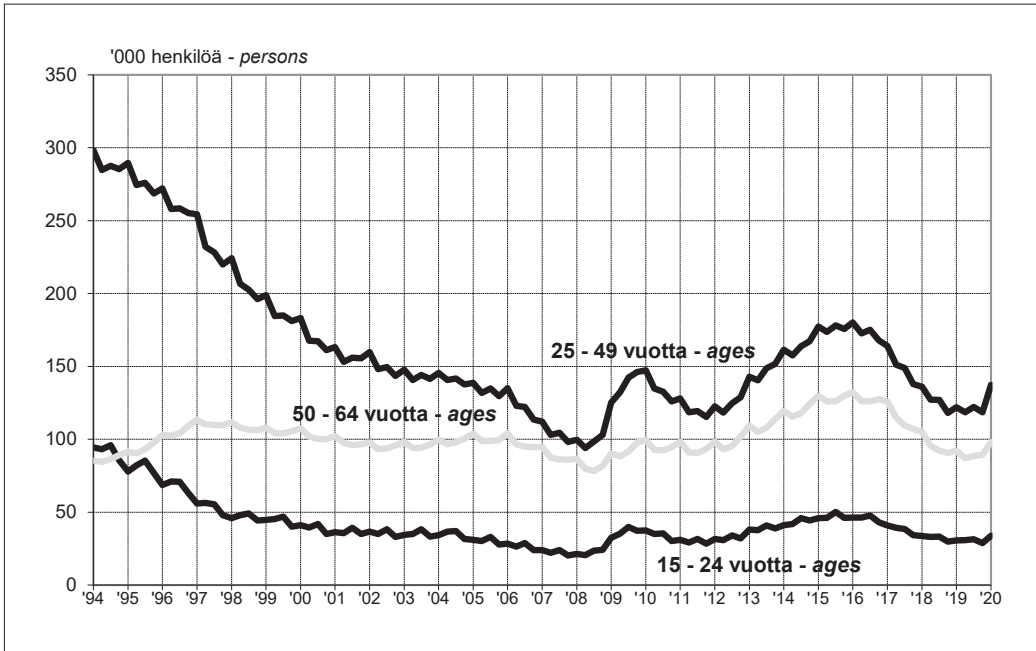
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

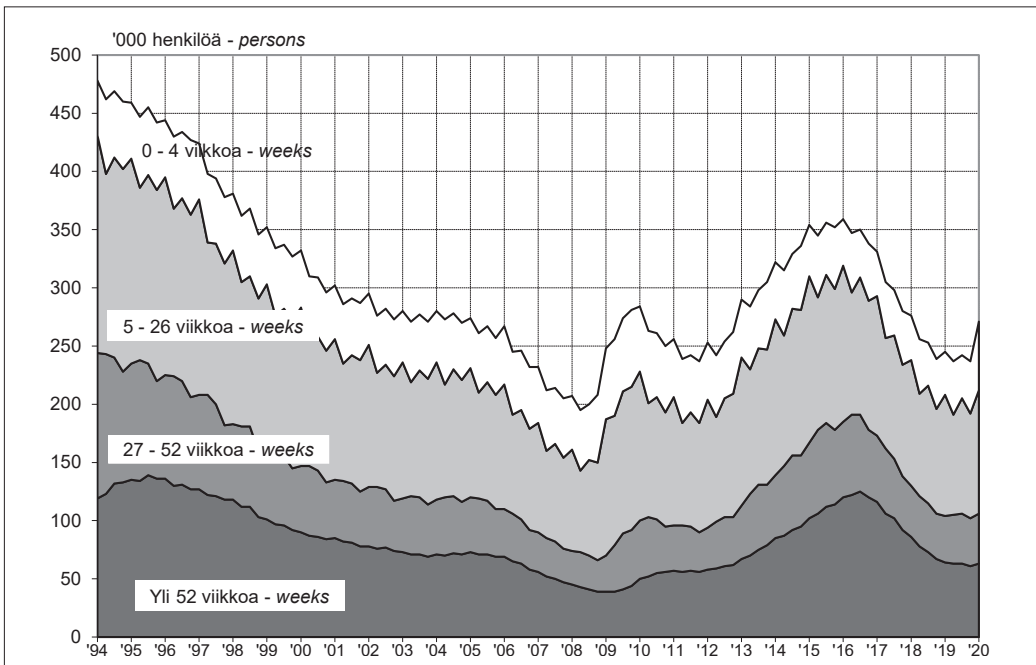
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
Chart 13. *Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures*

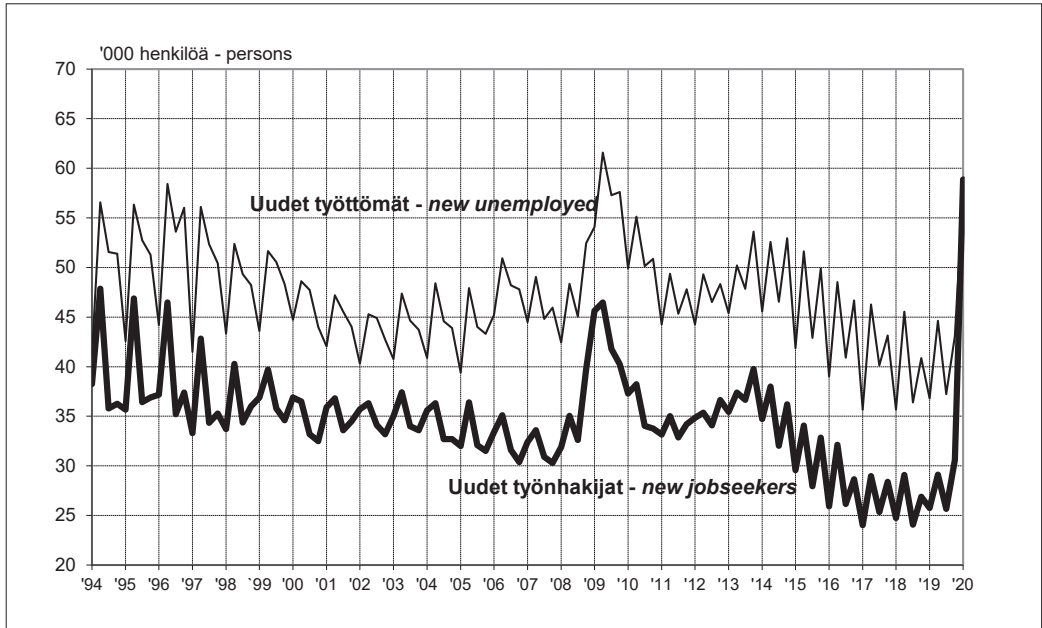
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
Chart 14. *Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks*

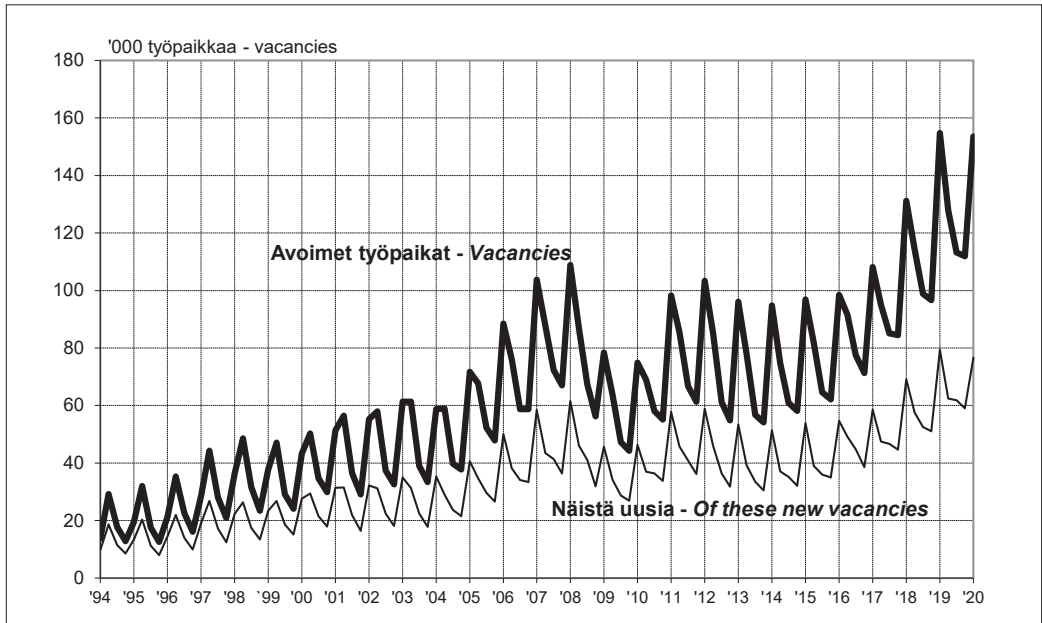
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

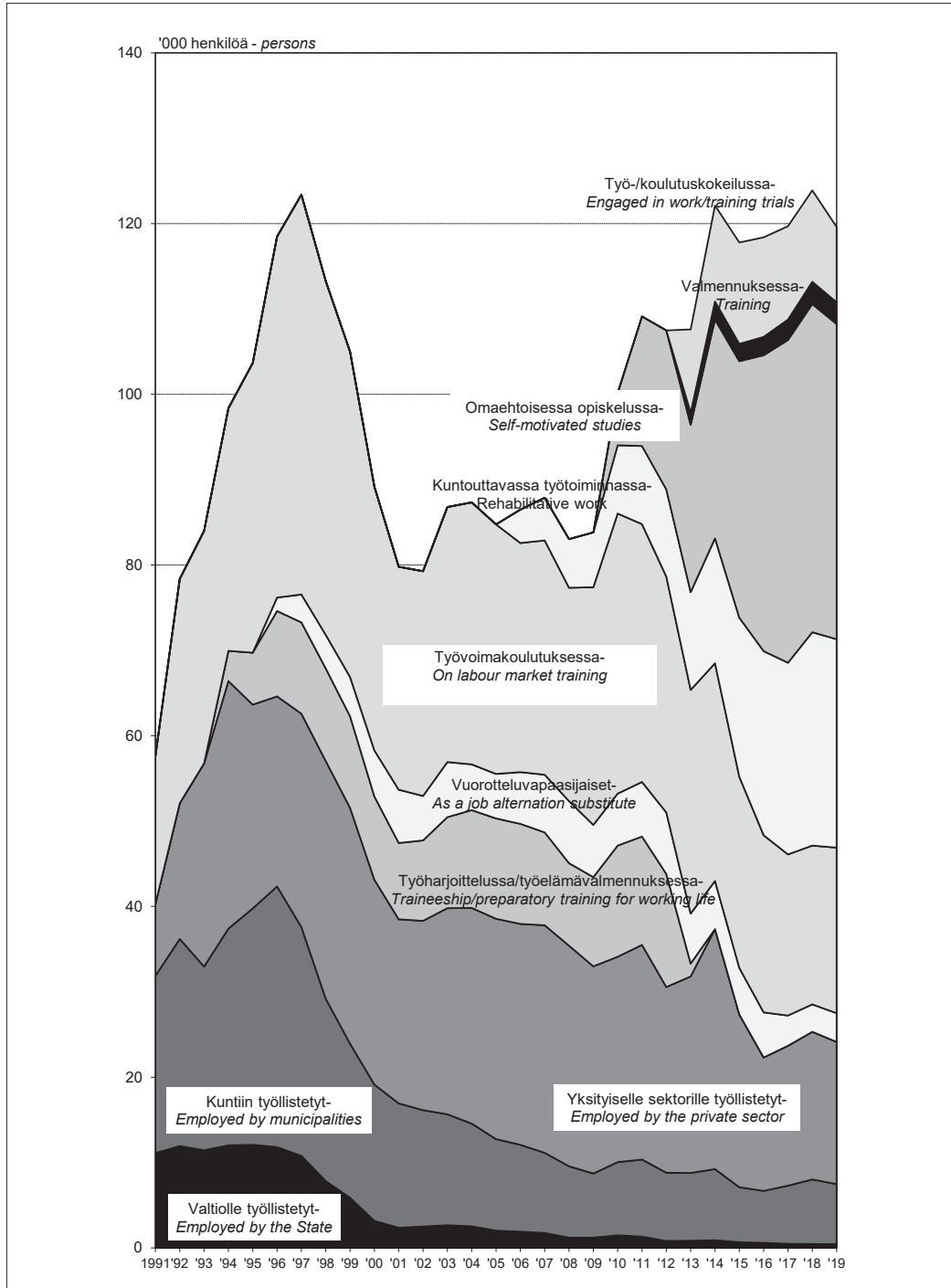

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

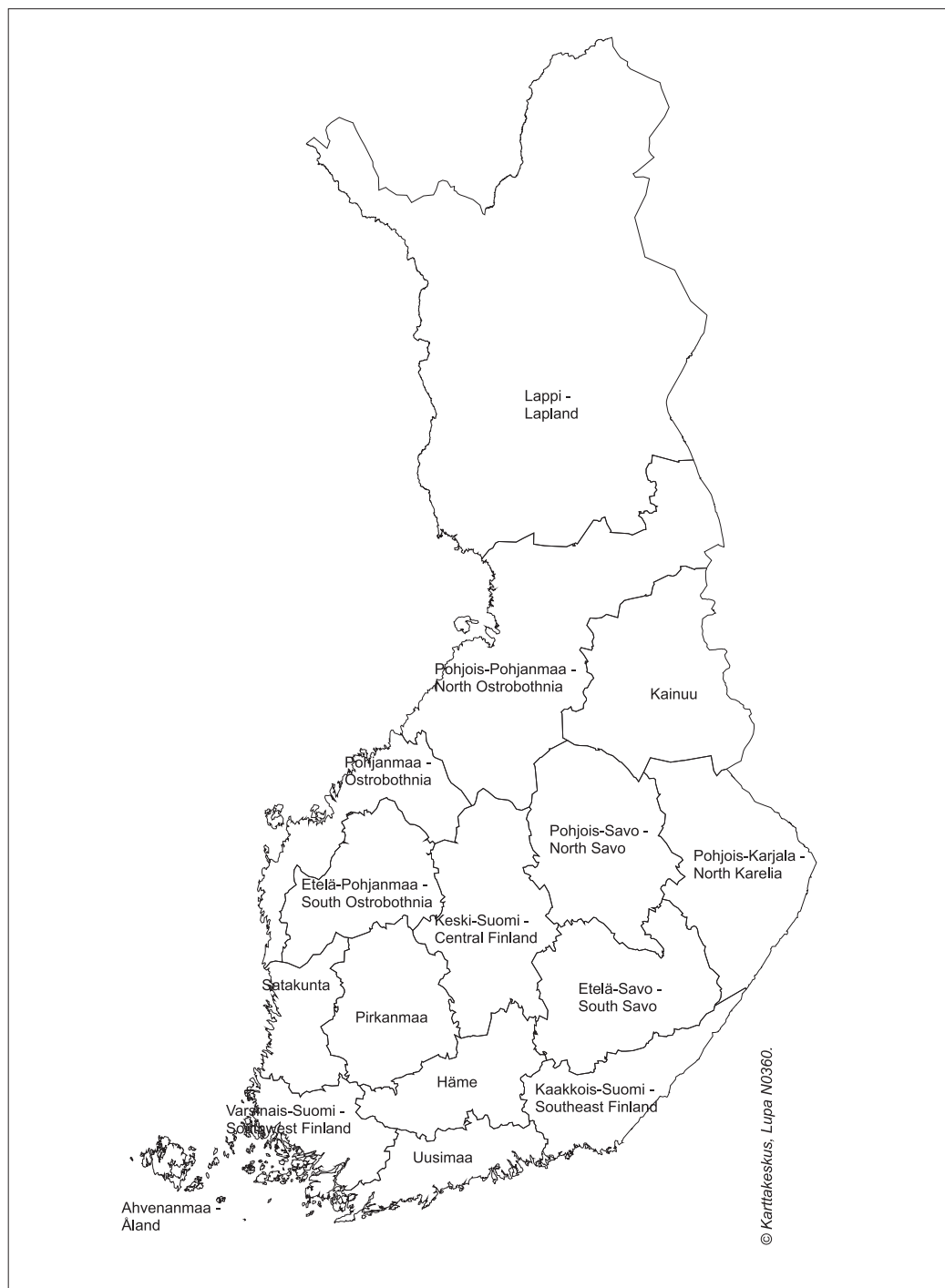
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

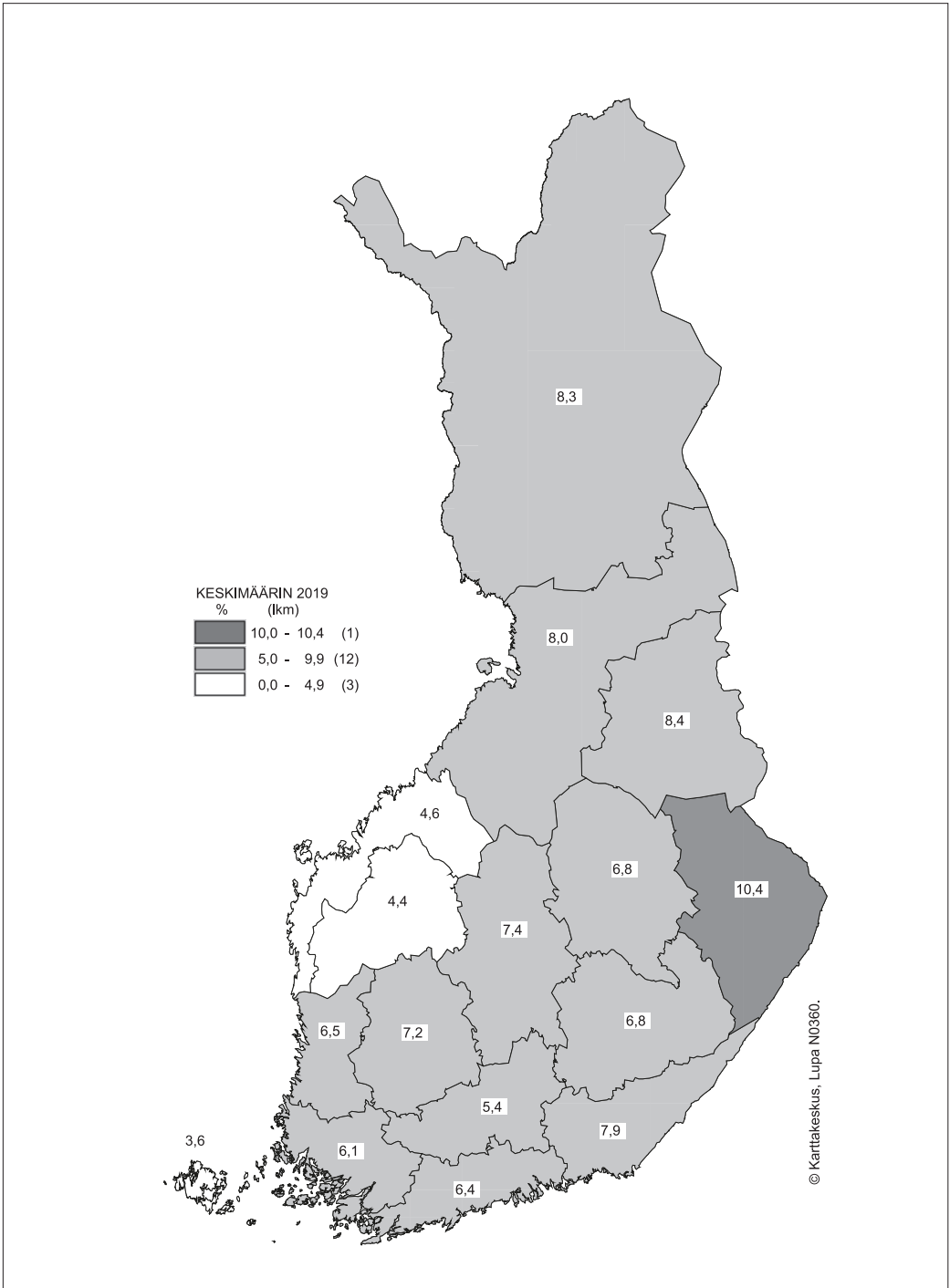
Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat**Chart 17.** Number of persons participating services included in the activation rate

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet**Chart 18.** Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2019
Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2019

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Taulukot

Tables

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	329	332	319	331	375	375	390	407	330	464	398	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010	334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2014	310	342	339	353	342	315	365	375	372	378	604	4 095
2015	304	341	341	356	345	316	355	375	370	373	626	4 102
2016	300	337	344	357	346	321	345	374	367	372	647	4 109
2017	297	332	350	355	348	328	335	372	365	370	663	4 114
2018	296	324	355	352	353	338	322	368	367	365	686	4 124
2019	296	317	356	350	358	345	315	361	369	361	700	4 128
2019 I	296	320	355	351	357	343	316	364	369	362	694	4 127
2019 II	296	318	355	350	357	344	314	362	369	361	698	4 125
2019 III	296	316	356	350	358	345	314	360	369	361	702	4 128
2019 IV	296	315	356	350	360	346	314	358	369	360	706	4 131
2020 I	297	313	356	351	361	347	315	355	369	359	708	4 131
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2003	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 955
2004	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2005	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2006	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2007	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2008	169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2009	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2010	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2011	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2012	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2013	155	178	176	179	171	165	186	187	184	186	285	2 052
2014	154	175	174	183	179	160	177	191	182	184	297	2 056
2015	149	177	176	184	180	162	174	189	180	184	306	2 061
2016	152	171	185	178	179	168	171	186	182	180	314	2 066
2017	155	163	185	179	183	171	162	187	183	179	326	2 072
2018	149	167	183	180	184	177	162	180	181	179	332	2 075
2019	149	167	183	180	184	177	162	180	181	179	332	2 075
2019 I	152	165	177	186	182	178	158	186	180	181	330	2 074
2019 II	149	168	184	179	183	177	159	183	180	181	331	2 073
2019 III	145	170	186	177	184	177	164	177	183	177	333	2 075
2019 IV	149	166	186	177	187	176	165	175	183	178	334	2 077
2020 I	147	167	195	170	189	175	159	179	185	175	335	2 077
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2014	155	163	163	174	171	150	179	189	188	192	319	2 043
2015	149	166	166	173	167	156	178	185	188	189	329	2 046
2016	150	160	169	172	166	159	171	185	187	188	339	2 047
2017	145	161	165	176	169	160	164	186	183	190	348	2 048
2018	141	161	170	172	170	166	160	181	184	186	359	2 052
2019	147	150	172	170	174	168	153	181	187	182	368	2 053
2019 I	144	155	179	164	175	165	157	179	189	181	364	2 053
2019 II	147	150	171	171	175	167	155	180	189	180	367	2 052
2019 III	150	146	170	173	174	168	150	183	186	183	370	2 053
2019 IV	147	149	170	173	174	170	149	183	186	182	371	2 054
2020 I	149	146	161	181	172	172	155	176	184	184	373	2 054

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	15-74-vuotias väestö <i>Population from 15 to 74 years</i>	Työvoima - Labour force			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä <i>Total</i>	Työlliset <i>Employed</i>	Työttömät <i>Unemployed</i>	Yhteensä <i>Total</i>	Koululaiset, opiskelijat <i>Students</i>	Kotitaloustyötä tekevät <i>Performing domestic work</i>
1961	3 133	2 147	2 121	26	986	..	..
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027	..	..
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082	..	..
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105	..	..
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030	..	..
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057	..	..
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111	..	..
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166	..	..
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183	..	..
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086	..	..
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 182	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301	..	..
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347	..	..
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372	..	..
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376	..	..
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385	..	..
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411	..	..
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416	..	..
2015	4 102	2 689	2 437	252	1 413	..	..
2016	4 109	2 685	2 448	237	1 424	..	..
2017	4 114	2 707	2 473	234	1 407	..	..
2018	4 124	2 742	2 540	202	1 392	..	..
2019	4 128	2 750	2 566	184	1 378	..	..
2017 I	4 109	2 655	2 407	248	1 454	..	..
2017 II	4 111	2 769	2 494	275	1 342	..	..
2017 III	4 116	2 714	2 506	208	1 402	..	..
2017 IV	4 119	2 690	2 486	205	1 429	..	..
2018 I	4 124	2 706	2 469	237	1 418	..	..
2018 II	4 122	2 802	2 573	229	1 320	..	..
2018 III	4 124	2 757	2 577	180	1 367	..	..
2018 IV	4 127	2 702	2 541	162	1 424	..	..
2019 I	4 127	2 704	2 513	191	1 423	..	..
2019 II	4 125	2 808	2 593	215	1 317	..	..
2019 III	4 128	2 766	2 600	166	1 362	..	..
2019 IV	4 131	2 721	2 557	164	1 410	..	..
2020 I	4 131	2 721	2 528	194	1 410	..	..

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmamuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74		
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507	
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557	
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588	
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605	
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610	
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600	
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594	
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620	
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648	
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675	
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703	
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678	
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672	
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682	
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690	
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676	
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679	
2015	94	232	277	298	299	284	321	330	301	183	70	2 689	
2016	95	228	280	294	300	288	310	331	301	190	70	2 685	
2017	97	229	284	294	301	296	304	333	300	199	72	2 707	
2018	97	222	290	299	313	307	290	333	309	206	77	2 742	
2019	103	218	292	298	316	311	287	322	311	211	81	2 750	
2019													
I	84	213	283	299	315	309	288	324	307	205	75	2 704	
II	142	237	298	298	312	308	288	322	314	207	82	2 808	
III	101	225	294	301	317	314	286	320	313	214	80	2 766	
IV	82	197	294	295	321	312	288	322	310	216	83	2 721	
2020	I	85	204	294	297	316	311	289	315	313	218	79	2 721
Miehet - Male													
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317	
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336	
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350	
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357	
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352	
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351	
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346	
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353	
2006	47	118	156	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367	
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380	
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400	
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377	
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385	
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395	
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392	
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383	
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 389	
2015	41	117	151	166	163	146	160	167	143	89	43	1 386	
2016	41	118	151	166	164	148	158	168	145	92	42	1 392	
2017	42	118	158	159	163	154	157	167	149	96	45	1 407	
2018	45	110	160	164	170	158	147	168	152	100	47	1 422	
2019	46	116	158	163	172	162	148	160	150	104	50	1 429	
2019													
I	37	111	149	170	169	162	146	164	146	103	48	1 404	
II	65	128	162	163	170	161	146	162	150	103	52	1 463	
III	44	124	159	160	174	164	150	157	154	103	50	1 439	
IV	36	102	160	162	175	161	151	155	152	106	51	1 411	
2020	I	33	111	167	155	175	159	146	154	155	102	50	1 409
Naiset - Female													
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190	
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221	
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239	
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248	
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258	
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248	
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247	
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267	
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281	
2007	58	115	126	127	137	165	165	173	151	69	11	1 295	
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303	
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301	
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287	
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287	
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298	
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293	
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296	
2015	52	115	126	132	136	138	161	163	159	94	27	1 303	
2016	54	110	128	128	135	140	152	162	156	98	28	1 293	
2017	54	111	126	135	138	142	147	166	151	103	26	1 300	
2018	52	112	130	135	142	149	143	165	157	105	29	1 319	
2019	57	102	135	135	144	149	139	162	161	107	31	1 320	
2019													
I	47	101	134	130	146	148	143	160	161	102	27	1 300	
II	77	109	136	136	141	147	142	160	163	104	31	1 345	
III	57	102	135	141	143	150	136	163	160	111	30	1 327	
IV	46	95	133	134	147	151	137	166	158	110	32	1 310	
2020	I	52	93	127	142	141	153	143	161	158	116	27	1 312

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolea - Both sexes												
1998	28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7
1999	32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7
2000	33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4
2001	32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6
2002	32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6
2003	30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2
2004	29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9
2005	29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4
2006	30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8
2007	31.6	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2
2008	32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5
2009	30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5
2010	28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1
2011	29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1
2012	30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0
2013	31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5
2014	31.5	67.8	81.0	83.4	87.3	89.8	90.4	87.7	79.9	47.8	75.0	65.4
2015	30.9	68.1	81.3	83.6	86.6	89.9	90.4	88.0	81.5	49.1	75.4	65.6
2016	31.8	67.7	81.2	82.4	86.6	89.7	89.7	88.4	82.0	51.0	75.5	65.3
2017	32.5	69.0	82.8	86.5	90.0	90.6	89.6	82.1	53.7	76.4	65.8	
2018	32.8	68.7	81.6	85.0	88.5	90.9	90.3	90.3	84.1	56.3	77.5	66.5
2019	34.6	68.8	82.1	85.2	88.3	90.2	91.4	89.1	84.3	58.3	77.9	66.6
2019	I	28.5	66.5	79.6	85.3	88.2	90.2	91.4	88.8	83.3	56.7	65.5
	II	48.1	74.7	83.8	85.3	87.3	89.7	91.5	88.8	85.0	57.2	68.1
	III	34.2	71.2	82.6	85.9	88.4	90.9	90.9	88.9	85.0	59.3	67.0
	IV	27.8	62.6	82.4	84.2	89.2	90.0	91.8	89.9	84.1	60.0	65.9
2020	I	28.5	65.1	82.7	84.4	87.5	89.7	91.9	88.7	84.9	60.8	65.9
Miehet - Male												
1998	28.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4
1999	30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0
2000	30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5
2001	29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7
2002	28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2
2003	27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0
2004	27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5
2005	27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6
2006	28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0
2007	28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3
2008	28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9
2009	25.5	68.6	88.1	93.3	94.1	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4
2010	24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4
2011	25.7	69.0	88.3	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7
2012	25.8	69.5	86.8	91.7	93.6	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	68.2
2013	26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6
2014	27.6	67.2	85.6	90.4	92.5	91.3	89.9	87.5	77.0	47.0	76.0	67.4
2015	26.8	66.7	86.6	90.5	91.1	91.3	90.2	87.8	78.3	48.2	76.3	67.4
2016	27.1	66.5	86.1	89.9	91.1	91.3	90.6	89.2	80.5	50.1	76.9	67.5
2017	27.8	69.1	85.4	89.4	91.1	91.6	91.9	89.7	81.6	53.2	77.8	68.1
2018	28.9	67.6	86.5	91.7	93.1	92.1	91.2	89.9	83.1	56.1	78.7	68.6
2019	30.7	69.7	86.0	90.8	93.5	91.5	91.6	88.6	83.0	57.9	79.1	68.9
2019	I	24.4	67.5	84.2	91.1	93.2	91.1	92.0	88.1	81.4	56.9	67.7
	II	43.8	76.6	88.1	91.1	93.2	91.8	91.6	88.7	83.6	57.0	70.6
	III	30.5	72.6	85.6	90.1	94.2	92.6	91.3	88.8	84.0	58.2	69.3
	IV	24.3	61.8	86.0	91.0	93.6	91.4	91.6	88.6	83.0	59.5	67.9
2020	I	22.4	66.0	85.7	91.0	92.6	90.7	91.9	86.3	83.9	58.6	67.8
Naiset - Female												
1998	29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0
1999	34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5
2000	36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2
2001	35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6
2002	36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0
2003	34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5
2004	32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3
2005	32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1
2006	33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6
2007	36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1
2008	36.7	69.9	79.2	80.3	86.0	88.9	90.5	88.5	75.9	40.6	73.9	65.1
2009	34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	88.3	78.7	40.6	73.5	64.7
2010	32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7
2011	33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5
2012	35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.8
2013	36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4
2014	32.5	68.5	75.9	76.2	82.0	88.2	90.9	87.9	82.9	48.8	73.9	63.4
2015	35.0	69.5	75.8	76.3	81.8	88.4	90.6	88.3	84.6	49.9	74.4	63.7
2016	36.0	69.1	76.0	74.5	81.7	88.1	88.7	87.5	83.4	52.0	74.1	63.1
2017	37.5	69.0	76.5	76.2	81.7	88.5	89.3	89.4	82.6	54.3	74.9	63.5
2018	37.1	69.9	76.3	78.1	83.6	89.6	89.4	90.8	85.2	56.6	76.2	64.3
2019	38.6	67.8	78.0	79.2	82.7	88.9	91.1	89.6	85.7	58.7	76.6	64.3
2019	I	32.8	65.5	75.1	78.8	83.1	89.2	90.8	89.5	85.2	56.5	63.3
	II	52.3	72.6	79.2	79.3	81.1	86.4	91.4	88.9	86.3	57.5	65.6
	III	37.9	69.6	79.4	81.6	82.3	89.2	90.5	89.1	86.1	60.4	64.7
	IV	31.3	63.6	78.5	77.2	84.5	88.6	92.0	91.1	85.1	60.4	63.8
2020	I	34.6	63.9	79.0	78.3	82.0	88.7	91.9	91.2	85.8	62.9	63.9

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2014	2 447	109	528	1 798
2015	2 437	109	520	1 798
2016	2 448	101	534	1 804
2017	2 473	99	542	1 828
2018	2 540	101	559	1 873
2019	2 566	105	546	1 906
2016 I	2 396	97	507	1 784
2016 II	2 477	109	542	1 817
2016 III	2 493	106	543	1 834
2016 IV	2 427	91	544	1 786
2017 I	2 407	92	510	1 800
2017 II	2 494	101	545	1 846
2017 III	2 506	105	565	1 832
2017 IV	2 486	96	546	1 838
2018 I	2 469	92	541	1 831
2018 II	2 573	104	559	1 902
2018 III	2 577	108	577	1 883
2018 IV	2 541	98	559	1 875
2019 I	2 513	99	524	1 883
2019 II	2 593	106	567	1 913
2019 III	2 600	109	560	1 923
2019 IV	2 557	104	531	1 912
2020 I	2 528	94	532	1 896

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	92	466	676
2005	1 243	36	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2014	1 254	81	426	742
2015	1 249	82	417	744
2016	1 267	75	431	756
2017	1 282	72	440	767
2018	1 317	75	450	787
2019	1 327	78	438	806
2016 I	1 227	75	407	743
II	1 288	83	439	761
III	1 291	77	439	770
IV	1 260	67	440	751
2017 I	1 236	71	414	748
II	1 294	73	440	778
III	1 311	75	459	775
IV	1 288	70	446	768
2018 I	1 273	67	438	764
II	1 328	76	454	795
III	1 348	81	462	799
IV	1 317	75	448	788
2019 I	1 295	75	423	793
II	1 343	80	455	805
III	1 350	82	443	822
IV	1 319	77	429	809
2020 I	1 302	69	426	802

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2015	1 188	27	103	1 054
2016	1 182	25	103	1 049
2017	1 191	26	101	1 061
2018	1 223	26	109	1 087
2019	1 239	26	108	1 102
2016	I 1 169	22	100	1 043
	II 1 189	26	104	1 057
	III 1 202	30	104	1 063
	IV 1 166	24	104	1 034
2017	I 1 171	21	96	1 051
	II 1 200	28	104	1 067
	III 1 195	30	105	1 060
	IV 1 198	26	99	1 069
2018	I 1 196	25	103	1 065
	II 1 245	28	106	1 108
	III 1 228	27	114	1 085
	IV 1 224	23	110	1 086
2019	I 1 218	25	101	1 092
	II 1 250	26	112	1 108
	III 1 250	27	117	1 103
	IV 1 238	27	102	1 104
2020	I 1 226	25	105	1 094

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus	
	<i>Employed persons total</i>	<i>Agriculture</i>	<i>Forestry</i>	<i>Manufacturing</i>	<i>Construction of buildings</i>	
1 000 henkilöä - persons						
1966	2 159	526	96	526	127	
1967	2 114	485	82	528	123	
1968	2 073	449	82	522	112	
1969	2 097	425	79	541	122	
1970 ¹	2 217	451	91	552	143	
1971	2 215	424	88	568	145	
1972	2 215	389	74	579	140	
1973	2 265	354	79	594	145	
1974	2 326	353	73	622	145	
1975	2 312	327	66	616	145	
1976	2 278	306	61	602	130	
1977	2 232	278	57	595	127	
1978	2 200	261	55	579	125	
1979	2 256	251	58	601	124	
1980	2 328	251	63	627	128	
1981	2 353	250	55	636	133	
1982	2 377	255	57	618	133	
1983	2 390	246	56	606	140	
1984	2 413	242	52	601	143	
1985	2 437	228	52	598	137	
1986	2 431	218	47	589	142	
1987	2 423	206	45	569	143	
1988	2 431	197	41	553	145	
1989 ¹	2 507	192	41	563	155	
1990	2 504	183	39	556	161	
1991	2 375	177	33	505	137	
1992	2 206	166	31	456	111	
1993	2 071	154	29	426	89	
1994	2 054	153	25	428	80	
1995	2 099	141	28	457	87	
1996	2 127	133	26	461	88	
1997	2 170	130	23	464	101	
1998	2 222	120	24	475	107	
1999	2 296	121	23	488	117	
2000	2 335	118	24	494	122	
2001	2 367	112	23	497	115	
2002	2 372	106	21	491	117	
2003	2 365	99	22	470	118	
2004	2 365	93	23	458	115	
2005	2 401	91	30	440	141	
2006	2 444	90	28	443	146	
2007	2 492	87	31	447	155	
2008	2 531	88	31	442	165	
2009	2 457	88	31	406	152	
2010	2 447	84	31	388	152	
2011	2 474	80	31	384	157	
2012	2 483	78	31	382	155	
2013	2 457	76	31	377	156	
2014	2 447	76	33	359	150	
2015	2 437	75	34	352	151	
2016	2 448	71	30	356	163	
2017	2 473	71	28	355	167	
2018	2 540	72	29	361	177	
2019	2 566	70	35	353	172	
2016	I	2 396	68	29	340	154
	II	2 477	76	33	361	164
	III	2 493	76	30	361	166
	IV	2 427	65	26	362	166
2017	I	2 407	64	28	337	156
	II	2 494	75	26	356	169
	III	2 506	77	28	370	173
	IV	2 486	68	28	356	169
2018	I	2 469	66	26	354	172
	II	2 573	76	28	363	174
	III	2 577	78	30	368	184
	IV	2 541	68	30	360	179
2019	I	2 513	67	32	336	167
	II	2 593	70	36	366	180
	III	2 600	73	36	362	176
	IV	2 557	67	37	348	165
2020	I	2 528	64	30	352	160

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkoa -Continued

Vuosi ja neljännes	Maa- ja vesirakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelut	
Year and quarter	Other construction	Trade	Transport	Financing, insurance	Services	
1 000 henkilöä - persons						
1966	72	300	143	..	369	
1967	74	303	140	..	379	
1968	72	306	141	..	389	
1969	67	305	146	..	412	
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385	
1971	53	298	160	84	400	
1972	54	305	166	90	421	
1973	54	326	167	99	449	
1974	56	334	170	109	466	
1975	58	329	177	118	480	
1976	57	333	173	117	486	
1977	54	320	170	117	506	
1978	52	313	174	117	517	
1979	53	318	179	120	542	
1980	48	328	184	127	562	
1981	51	326	184	130	581	
1982	50	326	180	136	616	
1983	43	337	177	135	646	
1984	40	343	180	148	664	
1985	41	355	186	156	681	
1986	43	355	183	160	690	
1987	41	348	182	177	710	
1988	43	354	182	190	724	
1989 ¹	42	388	178	262	684	
1990	39	395	179	268	681	
1991	39	364	175	263	679	
1992	36	325	165	250	663	
1993	33	305	158	234	637	
1994	28	297	161	230	645	
1995	28	301	163	228	659	
1996	30	316	159	241	667	
1997	29	329	164	240	685	
1998	32	339	169	249	700	
1999	32	355	168	267	719	
2000	27	354	172	287	732	
2001	30	357	174	301	750	
2002	31	363	169	308	758	
2003	33	362	173	313	767	
2004	33	367	172	315	781	
2005	18	373	144	384	774	
2006	18	376	154	399	785	
2007	19	389	151	414	792	
2008	21	399	153	419	800	
2009	23	381	153	408	806	
2010	20	381	156	416	809	
2011	19	386	147	427	832	
2012	20	386	144	436	839	
2013	20	362	142	431	830	
2014	19	376	140	444	839	
2015	17	371	137	457	834	
2016	15	375	141	448	841	
2017	20	367	139	471	853	
2018	21	378	143	482	870	
2019	21	384	143	500	879	
2016	I	13	359	143	449	833
	II	18	385	144	449	839
	III	16	396	139	446	853
	IV	16	363	137	446	840
2017	I	18	356	136	465	843
	II	20	377	138	475	856
	III	22	373	142	472	846
	IV	21	360	143	466	871
2018	I	16	359	136	464	872
	II	22	389	147	481	884
	III	24	394	144	495	850
	IV	20	372	143	487	874
2019	I	20	373	140	487	883
	II	21	398	145	489	881
	III	22	388	147	517	871
	IV	19	377	142	508	885
2020	I	20	360	140	513	883

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuustoininnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. - In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan - From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjäperheenjäsenet
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	<i>Employers and unpaid family workers</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	2 221	1 846	939	907	375
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	2 431	2 062	912	1 148	368
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2008	2 531	2 207	764	1 437	324
2009	2 457	2 123	697	1 419	334
2010	2 447	2 120	682	1 431	328
2011	2 474	2 143	695	1 439	331
2012	2 483	2 146	697	1 442	337
2013	2 457	2 127	678	1 443	330
2014	2 447	2 105	654	1 445	343
2015	2 437	2 090	649	1 437	346
2016	2 448	2 105	650	1 450	344
2017	2 473	2 147	662	1 482	326
2018	2 540	2 204	672	1 530	335
2019	2 566	2 220	670	1 547	345
2016 I	2 396	2 053	614	1 436	343
2016 II	2 477	2 128	679	1 445	349
2016 III	2 493	2 143	672	1 465	350
2016 IV	2 427	2 094	635	1 455	333
2017 I	2 407	2 082	622	1 456	325
2017 II	2 494	2 161	670	1 490	332
2017 III	2 506	2 174	697	1 475	332
2017 IV	2 486	2 172	662	1 507	314
2018 I	2 469	2 144	639	1 504	325
2018 II	2 573	2 236	691	1 541	337
2018 III	2 577	2 233	706	1 524	344
2018 IV	2 541	2 205	653	1 549	336
2019 I	2 513	2 174	632	1 539	339
2019 II	2 593	2 250	704	1 544	343
2019 III	2 600	2 253	698	1 552	347
2019 IV	2 557	2 204	647	1 553	352
2020 I	2 528	2 187	612	1 572	341

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - *See note to table 2.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä	
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>					
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>	Proportion of part-time employed	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1981	2 353	173	1 852	316	12	7.4	
1982	2 377	181	1 859	322	15	7.6	
1983	2 390	197	1 847	321	24	8.2	
1984	2 413	201	1 874	312	26	8.3	
1985	2 437	201	1 896	310	30	8.2	
1986	2 431	195	1 895	308	32	8.0	
1987	2 423	194	1 882	315	32	8.0	
1988	2 431	177	1 907	319	28	7.3	
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9.8	
1990	2 504	186	1 959	328	32	9.5	
1991	2 375	185	1 856	298	36	10.1	
1992	2 206	176	1 711	285	34	10.5	
1993	2 071	181	1 583	271	36	11.4	
1994	2 054	180	1 556	280	39	11.5	
1995	2 099	176	1 586	283	54	11.7	
1996	2 127	174	1 603	298	52	11.5	
1997	2 170	203	1 612	339	16	11.0	
1998	2 222	213	1 639	358	12	11.4	
1999	2 296	226	1 682	371	17	12.1	
2000	2 335	240	1 701	372	22	12.3	
2001	2 367	246	1 735	364	23	12.2	
2002	2 372	260	1 736	358	19	12.7	
2003	2 365	266	1 730	352	17	13.0	
2004	2 365	266	1 739	344	16	13.5	
2005	2 401	269	1 768	346	18	13.7	
2006	2 444	278	1 800	345	20	14.0	
2007	2 492	288	1 840	345	18	14.1	
2008	2 531	290	1 855	372	13	13.4	
2009	2 457	299	1 796	349	12	14.0	
2010	2 447	304	1 778	351	14	14.6	
2011	2 474	313	1 790	356	14	14.9	
2012	2 483	321	1 791	358	13	15.1	
2013	2 457	319	1 781	345	13	15.1	
2014	2 447	324	1 763	346	15	15.4	
2015	2 437	325	1 743	353	16	15.5	
2016	2 448	341	1 735	356	17	16.3	
2017	2 473	345	1 757	352	19	16.5	
2018	2 540	356	1 802	366	16	16.7	
2019	2 566	370	1 804	375	14	17.1	
2014	I	2 394	332	1 741	345	16	16.2
	II	2 490	316	1 806	355	13	14.9
	III	2 487	303	1 814	357	14	14.4
	IV	2 418	342	1 716	344	15	16.3
2015	I	2 391	335	1 701	338	18	16.1
	II	2 463	320	1 772	353	17	15.3
	III	2 481	302	1 797	368	15	14.4
	IV	2 412	343	1 703	353	14	16.3
2016	I	2 396	349	1 690	338	18	16.6
	II	2 477	336	1 761	363	16	16.1
	III	2 493	327	1 778	372	17	15.6
	IV	2 427	351	1 710	348	18	16.9
2017	I	2 407	360	1 677	350	19	17.1
	II	2 494	334	1 790	349	21	16.4
	III	2 506	324	1 806	356	20	15.4
	IV	2 486	360	1 752	359	15	17.2
2018	I	2 469	362	1 746	344	18	17.3
	II	2 573	354	1 822	377	19	16.2
	III	2 577	327	1 861	374	15	15.6
	IV	2 541	381	1 778	368	13	17.6
2019	I	2 513	396	1 739	367	12	18.1
	II	2 593	360	1 840	380	14	16.9
	III	2 600	340	1 860	384	15	15.9
	IV	2 557	390	1 780	371	15	17.6
2020	I	2 528	380	1 779	356	13	17.4

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2014	232	129	103	8,7	9,3	8,0
2015	252	137	115	9,4	9,9	8,8
2016	237	126	111	8,8	9,0	8,6
2017	234	125	109	8,6	8,9	8,4
2018	202	106	96	7,4	7,4	7,3
2019	184	103	82	6,7	7,2	6,2
2016 I	255	140	115	9,6	10,2	9,0
2016 II	275	145	131	10,0	10,1	9,9
2016 III	204	104	100	7,6	7,4	7,7
2016 IV	212	115	98	8,0	8,4	7,7
2017 I	248	136	112	9,3	9,9	8,7
2017 II	275	145	130	9,9	10,1	9,8
2017 III	208	105	103	7,7	7,4	7,9
2017 IV	205	113	92	7,6	8,0	7,1
2018 I	237	122	115	8,8	8,8	8,8
2018 II	229	122	107	8,2	8,4	7,9
2018 III	180	88	91	6,5	6,2	6,9
2018 IV	162	89	72	6,0	6,4	5,6
2019 I	191	110	81	7,1	7,8	6,3
2019 II	215	120	95	7,7	8,2	7,1
2019 III	166	89	78	6,0	6,2	5,9
2019 IV	164	92	72	6,0	6,5	5,5
2020 I	194	107	86	7,1	7,6	6,6

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Keski-määrin
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24	
Year and quarter	Prosenttia - Per cent											Weighted mean
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999	31,5	18,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,8	10,2
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002	31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004	30,4	16,5	9,9	7,2	6,9	6,7	7,2	6,8	8,0	4,5	20,7	8,8
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2008	26,6	11,7	6,0	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4
2009	29,6	17,0	9,7	6,7	6,8	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2010	31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4
2011	29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,8
2012	29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7
2013	29,6	15,8	9,2	6,4	6,3	5,7	6,0	6,5	7,2	6,5	19,3	8,2
2014	29,4	16,8	10,1	7,3	5,9	7,0	6,0	6,8	7,2	7,3	20,5	8,7
2015	30,9	19,0	11,3	7,5	7,0	6,7	6,8	7,2	8,2	7,7	22,4	9,4
2016	30,4	15,9	10,4	6,9	7,0	6,5	6,2	7,7	7,7	7,2	20,1	8,8
2017	29,0	16,4	9,3	8,1	6,2	6,3	6,3	6,4	7,4	8,4	20,1	8,6
2018	25,4	13,4	8,3	7,2	5,6	4,6	5,0	5,6	6,0	8,2	17,0	7,4
2019	25,7	13,2	7,0	6,3	5,0	3,8	3,5	4,9	6,3	7,1	17,2	6,7
2018 I	31,7	17,0	10,3	8,6	6,0	5,4	5,8	7,3	6,8	9,9	21,1	8,8
2018 II	33,1	15,2	9,7	6,9	5,4	4,3	4,9	5,1	6,2	7,9	21,6	8,2
2018 III	15,6	10,7	7,2	7,0	5,1	4,0	5,1	4,9	5,7	7,4	6,5	6,0
2018 IV	17,2	10,2	6,5	6,2	5,0	4,3	4,3	4,8	5,3	7,6	12,2	6,0
2019 I	29,4	14,8	7,9	6,5	5,4	4,3	3,9	4,9	6,5	6,7	18,9	7,1
2019 II	33,3	16,1	7,3	5,9	4,6	3,9	4,2	4,7	5,9	7,5	22,5	7,7
2019 III	10,2	6,2	6,4	4,2	3,8	2,7	3,1	3,4	5,1	6,2	8,8	6,0
2019 IV	19,6	11,5	6,7	6,6	4,2	3,1	3,4	5,0	6,4	7,3	13,9	6,0
2020 I	28,4	18,5	9,1	6,1	4,7	3,3	3,1	4,6	6,6	7,6	21,4	7,1
Miehet - Male												
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001	28,1	15,5	7,5	7,5	6,3	6,7	7,0	7,0	10,6	5,6	19,6	8,6
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004	31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006	26,6	15,1	7,0	5,1	4,2	4,2	4,8	5,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2008	28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1
2009	36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9
2010	34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1
2011	31,0	18,4	9,8	6,2	6,9	6,9	5,4	6,1	8,5	6,9	19,9	8,4
2012	31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	5,8	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3
2013	33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,4	8,2	8,0	22,9	8,8
2014	31,1	19,8	10,9	7,0	6,0	7,9	6,5	7,8	8,9	7,4	22,8	9,3
2015	34,6	22,1	11,2	7,3	6,4	7,5	7,5	7,6	9,6	8,4	25,4	9,9
2016	29,3	18,4	10,8	6,3	6,5	6,8	6,8	7,6	8,7	7,4	21,8	9,0
2017	29,3	18,0	9,7	7,8	6,1	6,0	6,6	7,3	8,4	9,1	20,9	8,9
2018	26,0	13,7	8,8	6,5	5,6	4,7	4,5	5,9	6,9	9,3	17,3	7,4
2019	28,4	14,9	7,4	6,0	4,9	3,7	4,0	5,4	7,4	9,0	18,7	7,2
2018 I	36,4	16,3	10,3	8,1	5,8	5,1	4,9	8,7	7,6	10,5	21,3	8,8
2018 II	33,0	15,7	11,4	6,9	6,1	4,1	4,5	4,8	7,6	9,2	21,8	8,4
2018 III	14,2	10,2	7,6	4,6	5,9	4,3	4,7	4,8	6,5	7,4	11,3	6,2
2018 IV	17,6	12,7	6,1	6,5	4,5	5,3	4,1	5,1	5,8	9,9	14,0	6,4
2019 I	35,6	16,6	8,4	5,9	5,4	4,5	4,8	5,7	8,2	9,2	21,4	7,8
2019 II	36,1	18,8	7,0	5,6	4,5	4,2	4,4	4,6	7,6	9,8	24,7	8,2
2019 III	16,3	11,2	6,8	5,7	5,9	3,3	3,0	5,4	6,6	8,0	12,5	6,2
2019 IV	22,0	12,8	7,4	6,6	4,1	3,0	3,9	6,0	7,2	9,1	15,2	6,5
2020 I	31,1	22,2	9,5	6,4	4,7	3,6	3,0	5,1	7,3	8,5	24,2	7,6
Naiset - Female												
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005	30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2008	24,8	11,1	7,0	6,0	6,0	5,7	4,3	5,0	6,7	4,3	16,7	6,7
2009	28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	5,0	19,0	7,6
2010	29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6
2011	28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,8	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1
2012	28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,3	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1
2013	31,3	11,9	9,9	6,6	6,9	6,6	5,9	5,2	6,1	5,4	19,9	7,5
2014	28,0	13,6	9,3	7,5	5,9	6,0	5,5	5,8	5,7	7,3	18,4	8,0
2015	28,0	15,9	11,6	7,8	7,6	5,9	6,2	6,8	7,0	7,0	19,7	8,8
2016	29,5	13,2	9,9	7,8	7,5	6,4	5,6	7,3	6,9	6,9	18,6	8,6
2017	28,8	14,7	8,9	8,4	6,4	6,7	6,0	5,5	6,4	7,8	19,3	8,4
2018	23,0	13,0	7,9	7,9	5,7	4,5	5,6	5,2	5,7	6,2	17,0	7,3
2019	23,6	11,2	6,5	6,6	5,1	3,8	3,0	4,4	5,2	5,2	15,6	6,2
2018 I	28,2	17,6	10,3	9,2	6,2	5,6	6,8	5,9	6,1	9,4	20,9	8,8
2018 II	33,2	14,8	7,5	7,0	4,5	4,6	5,3	5,4	4,9	6,7	21,4	7,9
2018 III	16,8	11,3	6,8	9,8	6,3	4,4	5,9	7,1	4,9	7,3	12,9	6,9
2018 IV	16,8	7,7	7,0	5,7	5,6	3,3	4,6	4,6	4,8	5,3	10,4	5,6
2019 I	24,6	12,7	7,3	7,3	5,5	4,0	3,1	4,1	5,0	4,2	16,5	6,3
2019 II	30,9	12,9	7,3	6,4	4,8	3,9	4,8	4,4	5,2	4,8	17,1	7,1
2019 III	17,7	8,9	5,3	6,4	6,0	3,4	2,2	4,9	5,8	5,7	12,1	5,9
2019 IV	17,7	10,1	5,8	6,6	4,3	3,2	2,8	3,9	5,6	5,6	12,6	5,5
2020 I	26,8	14,1	8,7	5,7	4,7	2,9	3,2	4,2	6,0	6,8	18,6	6,6

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

**13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK**

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät työnhakijat - <i>Unemployed jobseekers</i>					Lomautetut <i>Laid off</i>	Lyhennetyllä työviikolla <i>On reduced working week</i>
	Yhteensä <i>Total</i>	Miehet <i>Male</i>	Naiset <i>Female</i>	Alle 25-vuotiaat <i>Under 25 years old</i>	Yli vuoden työttömänä <i>Unemployed over a year</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>							
1971	44 100	27 000	17 100	..	..	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	..	..	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	..	..	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	..	..	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	..	..	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	..	..	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	..	..	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	..	..	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	..	..	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	..	..	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 200	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	497 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	268 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 800	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000
2015	351 900	198 700	153 100	47 100	109 300	26 800	9 300
2016	348 800	194 500	154 300	45 900	123 700	23 300	10 500
2017	303 400	166 200	137 200	38 200	104 800	15 000	9 000
2018	255 900	141 200	114 700	32 400	76 300	11 400	6 800
2019	240 400	135 300	105 000	30 400	63 300	12 500	5 600
2016 I	360 000	208 400	151 600	46 400	121 800	29 900	10 900
2016 II	346 400	192 600	153 800	46 300	124 300	21 700	10 700
2016 III	350 100	188 600	161 500	47 800	126 800	18 700	10 100
2016 IV	338 500	188 300	150 200	43 100	122 100	22 800	10 300
2017 I	330 800	187 600	143 200	40 900	117 100	22 400	10 200
2017 II	305 300	166 500	138 800	39 200	107 200	13 900	9 200
2017 III	297 800	156 700	141 100	38 600	102 200	10 800	8 400
2017 IV	279 800	154 100	125 700	34 200	92 700	13 100	8 300
2018 I	275 400	156 500	118 900	33 700	86 300	16 300	8 000
2018 II	256 300	139 800	116 500	33 000	78 300	9 900	7 000
2018 III	253 100	134 200	118 900	33 200	73 600	8 200	6 000
2018 IV	238 700	134 300	104 300	29 800	67 100	11 100	6 100
2019 I	245 200	142 200	103 000	30 600	64 800	15 300	6 000
2019 II	236 800	131 500	105 300	30 800	63 100	9 800	5 500
2019 III	242 500	130 800	111 700	31 400	63 700	8 900	5 100
2019 IV	237 000	136 900	100 100	28 700	61 800	15 700	5 900
2020 I	269 600	155 800	113 900	33 900	63 800	34 100	6 900

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poislukien. - *Until 2005 excluding laid off.*

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.

Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

14. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter	Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	29 900	28 600	29 600	32 400	33 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 600	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	6 700	23 600	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006 ¹	5 600	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	7 200	24 900	26 200	24 400	22 100	23 800	27 100	28 000	35 700	33 400	253 200
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	29 800	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 100	40 600	42 500	325 700
2015	9 800	37 300	37 600	38 000	33 600	31 000	35 900	38 900	42 700	46 200	351 900
2016	9 400	36 400	37 400	37 700	33 700	30 700	34 400	38 600	41 800	47 500	348 800
2017	8 000	30 300	32 200	32 300	29 500	27 100	29 300	34 300	38 000	41 700	303 400
2018	6 900	25 500	27 700	27 200	25 500	23 200	23 600	28 900	32 500	34 300	255 900
2019	6 700	23 700	25 800	25 700	24 700	22 500	21 700	27 000	30 700	31 500	240 400
2018 I	5 900	27 800	29 700	29 000	26 800	24 600	25 900	31 900	35 800	37 400	275 400
2018 II	6 300	23 100	23 300	27 900	27 300	23 300	23 100	23 100	32 100	34 800	255 300
2018 III	8 000	25 200	27 700	27 200	25 800	23 300	23 100	27 800	31 300	33 200	253 100
2018 IV	6 600	23 300	25 300	25 200	23 900	21 800	21 900	27 400	30 900	31 800	238 700
2019 I	5 700	24 900	26 500	25 900	24 700	22 500	22 400	28 300	32 000	31 800	245 200
2019 II	7 400	23 800	25 300	25 300	24 800	22 100	21 300	25 300	29 800	30 800	252 500
2019 III	7 600	23 800	26 200	26 100	25 300	22 900	21 700	26 600	30 000	31 000	242 500
2019 IV	6 400	22 300	25 000	25 300	24 600	22 300	21 400	26 900	31 000	31 300	237 000
2020 I	6 400	27 400	30 100	29 300	28 200	25 600	24 100	30 000	34 600	33 300	269 600
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	16 600	17 300	14 300	14 300	15 600	16 700	17 700	18 200	22 200	113 300
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 800	138 800
2012	4 000	15 700	15 500	13 700	12 400	13 500	15 800	16 400	20 000	17 500	144 800
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2015	5 500	23 100	21 700	21 000	18 300	17 000	20 400	22 600	24 300	24 400	198 700
2016	5 200	22 200	21 900	20 600	18 900	16 800	19 100	22 200	22 200	25 100	194 500
2017	4 300	18 000	18 100	17 300	15 500	14 400	16 100	19 200	21 100	21 700	166 200
2018	3 800	15 300	15 700	14 700	13 600	12 500	12 900	16 200	18 200	18 000	141 200
2019	3 800	14 600	15 000	14 200	13 400	12 200	12 100	15 400	17 500	16 900	135 300
2018 I	3 000	17 200	17 300	16 200	14 900	13 800	14 700	18 500	20 500	19 900	156 500
2018 II	3 900	15 300	15 600	14 500	13 300	12 200	12 600	16 000	17 800	18 200	139 800
2018 III	4 200	14 500	15 000	14 000	13 000	11 900	12 100	15 000	16 900	17 200	134 200
2018 IV	3 800	14 200	14 700	14 100	13 100	12 000	12 300	15 400	17 500	16 900	134 300
2019 I	3 100	15 700	15 900	14 900	13 900	12 800	13 000	16 600	18 800	17 300	142 200
2019 II	4 000	14 400	14 600	13 800	12 800	11 800	11 600	14 800	16 900	16 400	131 500
2019 III	4 200	14 100	14 500	13 800	12 900	11 800	11 500	14 600	16 400	16 800	130 800
2019 IV	3 900	14 100	15 100	14 500	13 800	12 500	12 200	15 600	18 000	17 000	136 900
2020 I	3 500	16 900	17 900	16 900	15 900	14 500	13 800	17 500	20 300	18 400	155 800
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	19 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	7 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹	900	.. 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 700	8 700	9 700	8 700	10 000	11 100	10 700	11 900	19 300	9 200	95 400
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010	3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	110 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 400	9 400	10 600	11 200	11 500	16 600	13 700	105 100
2012	3 100	8 200	10 200	10 200	10 200	9 700	10 400	11 800	15 700	15 800	105 400
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 800	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2015	4 400	14 200	15 900	17 000	15 400	14 000	15 500	16 200	18 400	21 700	153 100
2016	4 300	14 200	16 100	17 200	15 700	14 000	15 100	16 400	18 300	22 400	154 300
2017	3 600	12 200	14 200	14 200	12 700	11 600	12 700	14 200	15 000	16 300	137 200
2018	3 200	10 200	12 000	12 400	11 900	10 800	10 600	12 700	14 300	16 200	114 700
2019	2 900	9 100	10 800	11 400	11 400	10 200	9 600	11 600	13 200	14 500	105 000
2018 I	2 800	10 600	12 300	12 700	11 900	10 900	11 200	13 400	15 300	17 500	118 900
2018 II	3 300	10 500	12 300	12 800	12 100	10 900	10 700	12 700	14 300	16 600	116 500
2018 III	3 800	10 700	12 700	13 100	12 800	11 400	11 000	12 800	14 400	16 000	118 900
2018 IV	2 800	9 000	10 600	11 100	10 800	9 900	9 600	11 900	13 400	14 800	104 300
2019 I											

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation					
	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800	
2007	2 600	23 500	20 000	17 300	35 000	
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500	
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100	
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300	
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900	
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200	
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200	
2014	3 600	43 000	30 900	19 400	51 200	
2015	4 100	47 400	34 000	21 000	57 900	
2016	4 100	48 200	34 100	20 900	60 200	
2017	3 600	41 900	29 800	18 600	54 700	
2018	3 200	34 500	24 800	15 500	46 400	
2019	3 100	31 400	22 400	13 800	41 600	
2009	I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
	II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600
	III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
	IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010	I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
	II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
	III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
	IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011	I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
	II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
	III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
	IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012	I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
	II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
	III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300
	IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013	I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
	II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
	III ¹	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
	IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200
2014	I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
	II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600
	III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200
	IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400
2015	I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600
	II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900
	III	4 200	50 800	34 700	21 300	61 300
	IV	4 100	46 400	34 400	21 100	58 800
2016	I	4 100	46 600	34 800	21 100	58 400
	II	4 100	48 700	33 800	20 800	59 700
	III	4 200	51 400	34 500	21 200	63 100
	IV	4 100	46 100	33 600	20 400	59 600
2017	I	3 900	43 700	32 400	19 900	56 500
	II	3 600	43 700	29 700	18 800	55 100
	III	3 500	43 400	29 500	18 400	56 300
	IV	3 300	36 900	27 700	17 300	50 800
2018	I	3 200	35 100	26 600	16 500	47 600
	II	3 200	36 100	24 800	15 500	47 100
	III	3 200	36 400	24 800	15 500	48 300
	IV	3 100	30 500	23 100	14 400	42 600
2019	I	3 100	30 300	23 100	14 100	41 400
	II	3 100	32 300	22 100	13 800	41 900
	III	3 200	33 700	22 700	14 000	44 100
	IV	3 200	29 300	21 700	13 400	39 200
2020	I	3 300	31 200	24 200	14 500	47 800

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	<i>Craft and related trades workers</i>	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - <i>persons</i>					
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	6 500	51 500	20 600	22 300	23 900
2013 ¹	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900
2015	8 000	69 800	27 500	28 400	29 100
2016	7 800	65 800	25 400	26 900	28 200
2017	7 100	53 000	20 400	22 200	24 500
2018	6 100	43 400	16 800	17 800	20 800
2019	5 600	40 800	16 000	16 900	19 000
2009	I 8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
	II 5 700	56 600	21 700	24 800	25 000
	III 5 500	58 800	20 400	25 000	25 400
	IV 7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010	I 8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
	II 5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
	III 5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
	IV 7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011	I 8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
	II 5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
	III 4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
	IV 6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012	I 8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
	II 5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
	III 5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
	IV 7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013	I 8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
	II 6 000	57 000	22 300	23 900	25 400
	III ¹ 5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
	IV 8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014	I 9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
	II 6 400	62 900	24 500	25 900	27 000
	III 6 200	62 100	23 200	25 400	27 100
	IV 8 500	70 000	27 600	28 500	28 700
2015	I 9 700	75 700	31 500	30 500	30 400
	II 6 900	67 100	26 400	27 700	28 500
	III 6 700	65 600	24 500	26 600	28 300
	IV 8 700	70 800	27 500	29 000	29 300
2016	I 9 800	74 300	30 200	29 600	30 100
	II 6 800	64 600	24 700	26 600	27 700
	III 6 400	61 300	22 300	25 200	27 300
	IV 8 400	62 900	24 100	26 100	27 600
2017	I 9 300	63 000	25 400	25 800	27 600
	II 6 100	52 500	19 900	22 200	24 300
	III 5 500	47 800	17 300	20 200	23 200
	IV 7 400	48 700	18 900	20 500	23 000
2018	I 8 300	50 500	20 600	20 600	23 200
	II 5 100	42 200	16 100	17 600	20 500
	III 4 600	39 400	14 300	16 400	19 900
	IV 6 400	41 600	16 300	16 900	19 800
2019	I 7 300	45 100	18 800	17 800	20 500
	II 4 500	38 800	15 100	16 000	18 300
	III 4 300	37 500	13 900	15 800	18 300
	IV 6 100	41 800	16 300	17 900	18 700
2020	I 7 100	48 200	19 700	20 800	21 600

15. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation			Yhteensä	Lomautetut
	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät			
<i>Year and quarter</i>	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>	<i>Laid off</i>	
Henkilöä - persons					
2006	60	33 800	247 900		8 000
2007	60	30 900	215 800		6 600
2008	50	31 000	202 900		9 000
2009	70	38 100	264 800		31 000
2010	60	39 200	264 800		21 300
2011	60	37 700	243 900		14 200
2012	60	39 600	253 200		15 200
2013 ¹	80	45 000	294 100		21 400
2014	110	48 500	325 700		26 000
2015	140	52 000	351 900		26 800
2016	140	52 400	348 800		23 300
2017	120	47 900	303 400		15 000
2018	100	43 200	255 900		11 400
2019	90	45 700	240 400		12 500
2009	I	60	35 400	247 900	30 800
	II	70	37 800	256 200	30 400
	III	80	41 000	274 000	28 500
	IV	70	38 200	281 100	34 300
2010	I	60	39 500	284 500	32 800
	II	60	39 900	263 000	19 600
	III	70	40 900	260 700	14 700
	IV	70	36 400	251 000	18 000
2011	I	60	37 200	257 500	21 200
	II	60	37 900	238 900	12 500
	III	60	39 600	241 800	9 700
	IV	60	36 000	237 300	13 600
2012	I	60	38 100	252 700	19 500
	II	50	39 700	242 500	12 400
	III	60	42 100	254 400	10 700
	IV	60	38 800	263 000	18 100
2013	I	70	43 000	290 100	25 200
	II	80	44 900	283 400	17 400
	III ¹	80	48 000	297 900	17 200
	IV	80	44 200	305 100	25 900
2014	I	90	45 700	322 300	31 000
	II	90	48 400	315 600	22 900
	III	120	51 700	328 100	20 600
	IV	120	48 200	336 500	29 400
2015	I	160	49 800	354 000	33 900
	II	140	52 700	345 700	24 800
	III	150	55 600	355 200	21 100
	IV	130	49 900	352 600	27 400
2016	I	140	51 000	360 000	29 900
	II	140	53 700	346 400	21 700
	III	150	55 400	350 100	18 700
	IV	120	49 600	338 500	22 800
2017	I	150	48 500	330 800	22 400
	II	130	49 100	305 300	13 900
	III	120	49 800	297 800	10 800
	IV	110	44 100	279 800	13 100
2018	I	110	43 700	275 400	16 300
	II	100	44 100	256 300	9 900
	III	110	44 500	253 100	8 200
	IV	90	40 300	238 700	11 100
2019	I	90	42 300	245 200	15 300
	II	90	45 900	236 800	9 800
	III	100	49 000	242 500	8 900
	IV	80	45 600	237 000	15 700
2020	I	90	50 900	269 600	34 100

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>							<i>Viikkoa Weeks</i>
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	128 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	<u>47 600</u>	<u>49 400</u>	<u>51 200</u>	<u>45 500</u>	<u>39 500</u>	<u>31 400</u>	<u>264 700</u>	<u>47</u>
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40
2012	<u>51 200</u>	<u>51 100</u>	<u>50 800</u>	<u>39 900</u>	<u>31 400</u>	<u>28 700</u>	<u>253 200</u>	<u>43</u>
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48
2015	49 000	56 700	69 600	68 300	60 100	48 300	351 900	52
2016	45 400	52 200	64 800	64 600	64 900	56 800	348 800	57
2017	42 900	49 200	55 000	52 400	51 100	52 900	303 400	58
2018	41 300	47 000	49 600	42 200	36 300	39 400	255 900	54
2019	41 300	46 000	48 700	41 500	32 300	30 500	240 400	49
2014 I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
2014 II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48
2014 III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
2014 IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015 I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
2015 II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52
2015 III	44 800	58 500	68 200	71 800	62 500	49 400	355 200	53
2015 IV	53 300	56 100	65 200	63 700	63 500	50 800	352 600	53
2016 I	40 000	57 200	77 200	65 500	66 000	54 200	360 000	55
2016 II	51 000	43 200	61 600	69 100	65 300	56 200	346 400	57
2016 III	41 500	56 900	61 200	65 900	66 000	58 700	350 100	58
2016 IV	49 300	51 700	59 300	57 800	62 200	58 300	338 500	58
2017 I	38 300	55 300	64 400	56 900	58 200	57 800	330 800	58
2017 II	48 200	42 200	52 800	55 600	52 300	54 100	305 300	59
2017 III	39 300	52 000	53 600	51 300	49 800	51 800	297 800	58
2017 IV	45 900	47 200	49 000	45 600	44 100	47 900	279 800	56
2018 I	37 800	52 600	55 300	43 800	41 000	44 900	275 400	55
2018 II	47 400	40 800	47 100	43 300	37 000	40 600	256 300	55
2018 III	36 900	50 300	50 500	42 300	35 100	38 000	253 100	53
2018 IV	43 200	44 300	45 300	39 400	32 300	34 200	238 700	52
2019 I	37 100	51 300	52 400	40 200	31 900	32 400	245 200	50
2019 II	46 200	39 300	46 600	42 100	31 700	30 800	236 800	50
2019 III	37 400	48 700	50 200	43 100	32 800	30 300	242 500	49
2019 IV	44 700	44 500	45 800	40 700	32 700	28 500	237 000	48
2020 I	58 500	48 400	57 200	42 500	34 400	28 600	269 600	44

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTÖMYYSIKASOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi Year	Ikä - Age										Yhteensä Total
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	29	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	17	17	24	35	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	16	17	17	19	17	49	16
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19
2015	9	13	17	21	22	22	23	24	28	61	22
2016	9	15	19	23	24	25	27	28	31	73	25
2017	8	14	19	24	26	28	29	31	35	87	27
2018	8	13	17	21	24	26	27	30	33	68	25
2019	8	12	16	18	20	21	23	24	27	52	21
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	9	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	15	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	15	18	58	14	
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20
2015	9	14	19	22	23	24	25	27	30	64	23
2016	10	15	21	25	26	27	29	31	34	77	27
2017	8	14	21	27	29	32	33	35	39	92	29
2018	8	13	19	23	26	29	31	33	36	69	27
2019	8	13	17	20	22	24	25	27	30	55	23
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	6	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13
2014	7	10	13	16	17	18	18	18	20	50	17
2015	8	12	15	19	20	20	21	21	25	58	21
2016	9	13	17	21	22	22	24	25	28	69	23
2017	8	13	17	22	23	24	26	27	31	80	25
2018	8	13	15	19	21	23	24	26	30	66	24
2019	9	12	14	17	18	19	20	22	24	48	20

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation					
	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500	
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000	
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800	
2009	170	3 000	6 800	790	7 600	
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900	
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800	
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500	
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200	
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100	
2015	200	4 100	6 700	1 500	11 200	
2016	210	4 600	6 700	1 600	11 300	
2017	210	5 200	6 200	1 800	12 200	
2018	250	5 800	7 000	2 300	15 400	
2019	270	6 300	7 900	2 700	18 800	
2008	I	260	4 800	8 700	2 100	14 900
	II	210	4 200	6 100	1 200	9 000
	III	190	3 400	6 000	1 200	8 600
	IV	170	3 300	5 600	880	6 900
2009	I	200	3 800	9 100	1 200	11 800
	II	170	3 200	6 900	550	7 300
	III	150	2 500	6 300	610	5 900
	IV	160	2 500	4 900	770	5 600
2010	I	210	4 000	8 100	1 300	11 000
	II	200	3 800	7 000	810	7 300
	III	190	3 200	6 500	1 100	6 700
	IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600
2011	I	260	5 100	9 600	2 200	14 700
	II	260	4 700	7 300	1 200	9 000
	III	210	3 500	6 300	1 400	8 100
	IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600
2012	I	240	5 600	9 900	2 400	16 500
	II	200	4 400	7 400	1 200	10 200
	III	170	3 400	5 900	1 600	8 300
	IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800
2013	I	230	5 400	10 600	2 400	15 500
	II	190	4 000	6 900	1 000	9 400
	III	180	2 800	5 500	990	8 400
	IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600
2014	I	240	4 900	10 700	1 900	14 900
	II	200	3 900	7 100	960	8 300
	III	180	3 000	5 200	1 100	9 200
	IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200
2015	I	220	4 900	9 200	2 300	15 700
	II	200	4 100	6 900	1 300	11 000
	III	180	3 400	5 700	1 300	9 400
	IV	180	3 800	5 000	1 200	8 500
2016	I	240	5 500	8 500	2 200	16 000
	II	210	4 700	6 500	1 600	10 700
	III	200	4 100	6 600	1 400	9 600
	IV	180	4 100	5 200	1 200	8 800
2017	I	230	5 900	8 300	1 900	15 600
	II	200	5 200	5 800	1 100	10 900
	III	200	4 600	5 300	2 000	11 600
	IV	200	5 200	5 400	2 200	10 600
2018	I	290	6 700	9 800	2 900	20 400
	II	240	6 300	6 600	1 600	14 100
	III	230	5 100	5 700	2 200	13 500
	IV	230	5 200	5 800	2 200	13 400
2019	I	280	7 800	11 300	3 300	27 800
	II	240	6 700	6 800	2 100	16 100
	III	300	5 500	6 400	2 800	16 100
	IV	270	5 300	7 000	2 700	15 300
2020	I	280	6 400	11 000	4 200	25 600

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	<i>Skilled agricultural, forestry and fishery workers</i>	<i>Craft and related trades workers</i>	<i>Of which occupations related to construction of buildings</i>	<i>Plant and machine operators and assemblers</i>	<i>Elementary occupations</i>
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100
2015	940	3 400	1 700	2 600	5 300
2016	830	4 800	2 700	3 000	5 900
2017	930	6 200	3 200	4 000	7 400
2018	770	8 000	4 300	5 800	8 500
2019	1 100	9 500	5 400	6 400	10 400
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
2008 II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
2008 III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
2008 IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
2009 II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
2009 III	180	1 400	630	860	2 300
2009 IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
2010 II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
2010 III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
2010 IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
2011 II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
2011 III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
2011 IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
2012 II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
2012 III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
2012 IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
2013 II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
2013 III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
2013 IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
2014 II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
2014 III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
2014 IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015 I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
2015 II	520	3 800	2 100	2 200	5 300
2015 III	180	3 700	2 000	1 500	3 900
2015 IV	260	2 600	1 300	1 600	4 100
2016 I	2 100	4 200	1 900	4 400	8 500
2016 II	510	5 200	3 300	2 400	5 600
2016 III	260	5 500	3 100	2 400	4 800
2016 IV	490	4 300	2 300	2 700	5 000
2017 I	2 600	6 300	3 100	6 000	10 400
2017 II	490	6 400	3 700	3 500	7 100
2017 III	230	6 800	3 500	3 200	6 400
2017 IV	360	5 500	2 600	3 200	5 900
2018 I	1 900	8 400	4 400	8 000	11 600
2018 II	550	8 400	5 000	5 800	8 200
2018 III	320	8 600	4 500	5 000	7 400
2018 IV	270	6 700	3 400	4 500	6 600
2019 I	2 800	9 400	4 800	10 100	13 900
2019 II	680	9 700	5 800	6 000	9 000
2019 III	420	10 200	5 500	5 000	9 600
2019 IV	340	8 700	5 600	4 600	9 200
2020 I	2 700	10 400	6 200	7 600	14 900

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

<i>Jatkoa - Continued</i>			
Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation		Yhteensä
	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	
<i>Year and quarter</i>	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>
Avoimia työpaikkoja - Vacancies			
2006	230	340	34 400
2007	10	330	40 700
2008	20	300	37 200
2009	10	500	26 900
2010	10	430	28 600
2011	10	560	35 100
2012	10	520	35 400
2013	10	500	33 700
2014	10	450	34 600
2015	10	340	36 100
2016	10	260	39 200
2017	10	220	44 400
2018	0	270	54 100
2019	0	190	63 600
2008	I 10	310	59 600
	II 10	320	35 400
	III 20	290	30 400
	IV 30	290	23 500
2009	I 10	710	42 800
	II 10	520	25 800
	III 10	370	20 500
	IV 0	390	18 600
2010	I 10	460	38 700
	II 10	470	27 600
	III 10	370	24 700
	IV 0	420	23 300
2011	I 0	580	52 000
	II 10	610	33 600
	III 10	520	28 400
	IV 10	520	26 200
2012	I 10	550	55 400
	II 10	490	34 500
	III 0	580	27 700
	IV 0	460	24 200
2013	I 0	440	52 000
	II 10	520	32 600
	III 10	510	26 300
	IV 0	540	24 000
2014	I 0	550	52 200
	II 10	490	32 400
	III 10	380	27 900
	IV 10	360	25 900
2015	I 10	400	51 700
	II 10	370	35 700
	III 10	310	29 600
	IV 10	280	27 600
2016	I 10	290	51 900
	II 10	280	37 700
	III 10	240	35 000
	IV 10	240	32 100
2017	I 10	220	57 500
	II 0	220	41 000
	III 10	230	40 600
	IV 0	210	38 600
2018	I 0	340	70 400
	II 10	270	52 100
	III 0	230	48 400
	IV 0	220	45 300
2019	I 10	160	86 800
	II 0	180	57 500
	III 0	220	56 400
	IV 0	220	53 500
2020	I 10	280	83 500

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päätyneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	<u>495 700</u>	<u>292 800</u>	<u>35 200</u>	<u>23 200</u>	<u>43 100</u>
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2015	649 300	391 400	31 100	16 800	29 700
2016	672 500	386 200	28 200	15 300	29 900
2017	642 900	343 400	26 700	15 200	36 100
2018	582 700	293 900	26 200	14 800	34 100
2019	553 500	276 000	27 800	15 400	32 300
2016	I 672 600	400 300	25 900	14 400	29 900
	II 671 600	383 400	32 100	16 600	28 900
	III 678 000	392 100	26 200	14 600	34 800
	IV 667 800	368 800	28 700	15 800	26 100
2017	I 670 900	372 800	24 000	14 000	33 100
	II 652 800	344 800	29 000	15 700	33 600
	III 638 700	344 300	25 400	14 700	45 100
	IV 609 200	311 600	28 400	16 500	32 600
2018	I 605 600	316 700	24 700	14 700	35 400
	II 589 100	295 100	29 100	15 600	33 900
	III 579 000	297 900	24 100	13 800	38 900
	IV 557 100	265 900	26 900	15 200	28 000
2019	I 563 400	284 100	25 700	15 100	33 300
	II 553 600	270 700	29 100	15 600	31 500
	III 552 300	284 100	25 700	14 800	36 400
	IV 544 600	265 200	30 600	16 200	27 900
2020	I 588 500	307 900	58 900	24 200	34 700

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täytyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin
<i>Year and quarter</i>	<i>Vacancies during a month</i>	<i>Of these new vacancies</i>	<i>Vacancies filled during a month</i>	<i>Of these filled with job-seekers at the Employment service</i>	<i>Average duration of vacancy</i>
	Työpaikkaa - Vacancies			Päivää - Days	
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	17 400	13 200	25
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24
2013	71 200	39 200	8 300	4 300	24
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26
2015	76 300	41 000	11 000	6 100	29
2016	84 700	46 800	9 600	4 600	26
2017	93 200	49 300	8 900	5 100	28
2018	110 300	57 600	8 600	4 600	28
2019	127 000	65 700	10 700	4 200	28
2016	I 98 500	54 600	9 700	5 000	26
	II 91 600	49 200	11 300	5 700	27
	III 77 500	44 700	9 500	4 200	25
	IV 71 300	38 600	7 800	3 600	26
2017	I 108 200	58 500	9 100	5 000	29
	II 94 900	47 500	9 900	5 900	28
	III 85 100	46 700	8 500	4 900	28
	IV 84 500	44 700	8 300	4 400	27
2018	I 131 200	69 100	8 800	4 800	30
	II 114 300	57 600	9 700	5 400	28
	III 98 900	52 600	7 500	4 200	28
	IV 96 600	51 100	8 300	4 000	27
2019	I 154 700	79 400	11 300	4 200	29
	II 127 900	62 400	11 800	4 800	29
	III 113 200	61 900	10 100	4 100	27
	IV 112 000	59 000	9 400	3 800	26
2020	I 153 600	76 600	11 300	3 900	28

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja hakuaika päättyneet muutossyitä ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

¹ As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIAESTEEN LASKETTAVISSA PALVELUISSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes	Työllistetyt - Number of employed people											Palveluissa yhteensä		
	Kumallinen palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Valtiolle työllistetyt	Startti-rahat	Muut työllistetyt	Työllistetyt yhteensä	Työvoima-koulutus	Valmennus	Työ-/koulutus-kokeilu	Työharjoittelu/työelämä-valmennus	Vuorottelu-vapaa sijaisena		Kunouttava työtoiminta	Omaehtoinen opiskelu
Year and quarter	Municipalities' wage subsidy	Private wage companies' subsidy	Employed by the State	Start-up grants	Other employed people	Number of employed people Total	Labour market training	Training	Work/training trials	Traineeship/preparatory training for working life	As a job alternation substitute	Rehabilitative work	Self-motivated studies	
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	38 500	14 800	-	-	-	-	-	-	27 400
1982	17 800	16 300	6 500	-	2 100	37 400	18 300	-	-	-	-	-	-	42 400
1983	19 400	17 900	6 700	-	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	-	-	54 300
1984	19 400	9 500	6 700	-	2 100	36 200	16 000	-	-	-	-	-	-	52 200
1985	18 100	7 300	6 000	1 200	-	36 200	16 000	-	-	-	-	-	-	52 200
1986	17 800	3 600	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	47 100
1987	20 100	4 100	6 700	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	-	-	51 500
1988	19 900	6 400	6 600	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	-	-	-	-	52 400
1989	18 600	5 700	7 400	2 000	610	34 500	15 800	-	-	-	-	-	-	50 100
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	280	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	47 300
1991	20 900	6 400	11 100	1 600	440	40 300	17 300	-	-	-	-	-	-	57 600
1992	24 900	12 700	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	-	-	-	-	78 400
1993	25 300	13 300	12 000	3 000	510	56 400	28 400	-	-	-	-	-	-	84 400
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	5 100	66 400	26 400	-	-	-	-	-	-	98 400
1995	27 700	15 600	12 100	3 500	4 800	63 500	33 900	-	3 500	6 100	-	-	-	103 700
1996	30 600	12 900	11 800	2 800	6 500	64 600	42 900	-	10 900	1 600	-	-	-	118 500
1997	21 400	17 000	10 800	2 700	8 400	62 600	42 800	-	10 700	3 300	-	-	-	123 400
1998	18 100	18 600	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	-	10 800	3 900	-	-	-	113 300
1999	16 000	17 600	5 900	2 200	6 800	51 600	38 100	-	10 700	4 600	-	-	-	105 000
2000	16 000	17 600	3 200	1 900	4 500	43 100	30 900	-	9 800	6 200	-	-	-	89 200
2001	14 600	16 200	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	-	8 900	5 200	-	-	-	79 800
2002	13 600	17 000	2 500	1 800	3 300	38 300	26 300	-	9 400	6 400	-	-	-	79 300
2003	13 000	18 700	2 600	2 000	3 500	38 800	29 900	-	10 700	6 400	-	-	-	89 800
2004	14 400	18 700	2 600	2 000	3 500	38 800	29 900	-	10 700	6 400	-	-	-	89 800
2005	10 700	18 800	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	11 800	5 200	-	-	-	84 800
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	38 000	29 900	-	11 700	6 100	3 900	-	-	86 500
2007	8 400	18 700	1 200	4 800	2 000	36 400	25 000	-	9 700	7 300	5 700	-	-	83 000
2008	8 400	18 700	1 200	4 800	2 000	36 400	25 000	-	10 400	6 100	5 700	-	-	83 000
2009	8 600	17 800	1 500	5 400	880	34 100	32 800	-	13 000	6 100	8 000	-	-	100 100
2010	9 000	18 700	1 300	5 600	780	35 500	30 200	-	12 700	6 400	9 200	-	-	109 100
2011	8 000	16 900	810	4 300	520	30 500	27 600	-	13 300	7 200	10 200	-	-	107 500
2012	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	1 400	9 800	5 900	11 500	-	-	107 600
2013	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	2 100	11 200	5 600	14 600	-	-	122 100
2014	8 300	17 000	600	5 100	370	32 400	25 500	2 000	11 200	5 300	18 600	-	-	122 100
2015	6 100	16 200	660	4 000	-	22 400	22 400	2 000	11 900	5 300	19 600	-	-	118 600
2016	6 100	12 000	580	3 600	-	22 300	20 700	2 100	11 700	5 300	21 600	-	-	117 400
2017	6 800	12 000	480	4 400	-	18 900	18 900	2 400	10 900	3 500	23 700	-	-	119 600
2018	6 800	12 000	480	4 400	-	18 900	18 900	2 400	8 800	3 400	24 400	-	-	119 600
2019	7 000	12 600	460	4 100	-	22 100	19 400	2 600	8 800	3 400	24 400	-	-	119 600
I	6 200	11 500	460	4 200	-	22 300	21 900	2 300	12 100	3 300	23 400	-	-	124 800
II	7 000	12 300	510	4 500	-	24 300	22 400	2 100	9 000	3 200	23 400	-	-	124 800
III	7 000	12 300	510	4 500	-	24 300	22 400	2 100	9 000	3 200	23 400	-	-	124 800
IV	7 200	11 900	430	4 400	-	23 900	18 600	2 500	11 100	3 200	23 200	-	-	122 600
2018	I	7 500	400	4 500	-	24 500	18 400	3 000	12 000	3 900	24 800	-	-	126 500
II	7 900	13 500	510	4 500	-	26 400	18 500	2 700	11 800	3 500	25 900	-	-	126 500
III	7 400	13 400	490	4 300	-	25 600	16 800	2 200	9 000	3 500	25 900	-	-	126 500
IV	7 500	12 700	430	4 200	-	24 800	20 800	2 500	10 100	3 100	25 900	-	-	126 500
2019	I	7 400	12 000	390	4 200	24 000	20 900	2 500	10 000	3 000	25 900	-	-	125 900
II	7 200	13 000	510	4 200	-	24 900	19 400	2 700	9 500	3 400	25 200	-	-	121 200
III	6 800	13 000	500	4 000	-	23 300	17 100	2 400	7 500	3 600	24 500	-	-	111 200
IV	6 800	12 400	440	3 900	-	23 500	20 800	2 600	8 300	3 500	24 100	-	-	120 000
2020	I	6 700	11 800	380	3 800	22 700	20 500	3 200	8 000	3 200	23 300	-	-	118 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

**22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄI
KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPU
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO
STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET
TRAINING AT THE END OF THE MONTH**

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat	
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training	
Henkilöä - Persons						
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800	
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900	
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100	
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400	
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000	
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400	
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900	
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600	
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600	
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800	
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300	
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300	
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200	
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400	
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900	
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300	
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800	
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400	
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100	
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900	
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100	
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300	
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900	
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700	
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200	
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900	
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500	
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000	
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900	
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800	
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200	
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600	
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200	
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500	
2015	10 900	3 700	3 000	600	22 400	
2016	9 900	4 000	3 100	610	20 700	
2017	10 100	4 500	3 500	720	18 900	
2018	9 700	4 000	2 900	660	18 600	
2019	9 200	4 100	2 900	670	19 400	
2016	I	10 600	4 200	2 400	570	21 500
	II	7 800	3 100	3 800	530	20 200
	III	10 100	4 300	2 200	680	18 800
	IV	11 200	4 500	4 000	650	22 400
2017	I	13 000	5 600	3 000	800	21 900
	II	8 100	3 700	4 500	710	19 000
	III	8 400	4 100	2 400	690	16 000
	IV	10 900	4 600	3 900	680	18 600
2018	I	10 300	4 400	2 400	690	18 400
	II	8 200	3 500	3 800	700	18 500
	III	8 800	4 000	1 800	660	16 900
	IV	11 300	4 200	3 500	610	20 600
2019	I	10 700	4 900	2 600	760	20 300
	II	7 200	3 300	3 900	630	19 400
	III	9 400	4 200	1 800	640	17 100
	IV	9 500	3 900	3 400	640	20 800
2020	I	10 900	4 600	2 300	800	20 500

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyysperuspäivärahan saajat	Työmarkkina-tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	484 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 600
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	48 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2015	351 900	156 700	39 200	187 800	1 700
2016	348 800	150 300	38 600	198 000	0
2017	303 400	122 100	33 200	198 500	0
2018	255 900	95 400	28 200	189 700	0
2019	240 400	86 000	26 400	183 000	0
2017 I	330 800	141 500	37 600	204 800	0
2017 II	305 300	121 600	33 400	199 700	0
2017 III	297 800	114 400	31 000	195 000	0
2017 IV	279 800	110 900	30 800	194 600	0
2018 I	275 400	110 400	31 700	194 700	0
2018 II	256 300	95 100	28 400	189 000	0
2018 III	253 100	89 600	26 500	187 300	0
2018 IV	238 700	86 400	26 300	187 900	0
2019 I	245 200	90 300	27 300	189 400	0
2019 II	236 800	81 600	25 300	184 500	0
2019 III	242 500	83 000	25 300	180 900	0
2019 IV	237 000	88 900	27 600	177 400	0
2020 I	269 600	106 200	..	..	0

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAI SUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maahan muuttaneet Immigrants		Maasta muuttaneet Emigrants		Nettomaahanmuutto Net immigration
	Yhteensä Total	Pohjoismaista From Nordic countries	Yhteensä Total	Pohjoismaihin To Nordic countries	
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 300
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000
2014	31 500	3 600	15 500	4 200	16 000
2015	28 700	3 400	16 300	4 400	12 400
2016	34 900	3 700	18 100	4 600	16 800
2017	31 800	3 900	17 000	3 900	14 800
2018	31 700	3 700	16 100	4 100	15 600
2019*	32 400	3 800	14 500	3 500	17 900
2012 I	6 400	780	3 000	810	3 300
2012 II	7 100	970	3 100	620	4 000
2012 III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
2012 IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013 I	7 200	770	3 200	900	4 000
2013 II	7 200	990	2 900	630	4 400
2013 III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
2013 IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014 I	6 900	770	3 300	920	3 600
2014 II	7 300	1 000	3 400	710	3 800
2014 III	10 400	1 100	5 000	1 900	5 300
2014 IV	6 900	770	3 700	730	3 200
2015 I	6 100	680	3 500	980	2 600
2015 II	6 500	880	3 900	720	2 600
2015 III	9 500	1 200	5 100	1 900	4 400
2015 IV	6 700	700	3 800	730	2 800
2016 I	6 200	780	3 600	1 000	2 600
2016 II	8 000	1 000	4 300	710	3 800
2016 III	11 600	1 100	5 500	2 100	6 100
2016 IV	9 000	780	4 700	810	4 300
2017 I	7 400	1 100	3 100	1 200	4 200
2017 II	7 500	1 000	2 800	620	4 700
2017 III	9 300	1 100	4 700	1 600	4 600
2017 IV	6 000	650	2 600	600	3 400
2018 I	7 100	790	3 800	1 000	3 300
2018 II	7 100	990	3 500	750	3 600
2018 III	10 100	1 100	5 500	1 700	4 600
2018 IV	7 400	770	3 300	630	4 100
2019* I	7 500	780	3 400	740	4 100
2019* II	7 700	1 000	3 000	560	4 700
2019* III	10 400	1 200	5 200	1 600	5 200
2019* IV	6 800	710	2 900	610	3 900
2020* I	7 700	850	2 900	600	4 800

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötieto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	16,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	7,9	3,5	6,5	5,6	10,3
2015	9,4	7,4	4,4	6,2	5,7	10,4
2016	8,8	7,0	4,7	6,2	6,0	10,1
2017	8,6	6,7	4,2	5,8	5,5	9,4
2018	7,4	6,3	3,9	5,1	4,9	9,0
2019	6,7	6,8	3,7	5,1	4,5	8,5
2018 I	8,0	6,2	3,9	5,0	5,0	9,2
2018 II	7,6	6,2	3,8	5,0	4,7	9,1
2018 III	7,3	6,5	4,0	4,9	4,9	9,0
2018 IV	6,8	6,2	3,8	5,1	4,7	8,9
2019 I	6,7	6,8	3,7	5,2	4,7	8,6
2019 II	6,7	6,5	3,4	4,9	4,6	8,5
2019 III	6,8	7,0	3,8	4,9	4,5	8,5
2019 IV	6,7	6,9	3,9	5,1	4,2	8,2

Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	3,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	5,7
2014	5,0	6,2	6,2	6,9	3,6	6,1
2015	4,6	5,3	5,3	6,9	3,4	6,1
2016	4,1	4,8	4,9	7,0	3,1	5,7
2017	3,8	4,4	4,4	6,3	2,8	5,6
2018	3,4	4,0	3,9	5,8	2,4	5,3
2019	3,2	3,8	3,7	5,7	2,4	5,2
2018 I	3,5	4,2	4,1	5,8	2,5	5,5
2018 II	3,4	4,0	3,9	5,9	2,4	5,4
2018 III	3,4	4,0	3,8	5,9	2,4	5,2
2018 IV	3,3	3,9	3,8	5,6	2,4	5,0
2019 I	3,2	3,7	3,9	5,8	2,4	5,0
2019 II	3,1	3,8	3,6	5,6	2,4	5,2
2019 III	3,1	3,8	3,6	5,6	2,3	5,2
2019 IV	3,2	3,7	3,5	5,7	2,3	5,2

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttanut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

26. TYÖVOIMA ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeno- ja ympäristökeskussalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa Suomi	Satakunta Suomi	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Savo	Pohj.-Savo	Karjala	Keskisuomi			Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa
		1 000 henkilöä - persons														
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98
1992	2 499	695	225	117	180	212	160	85	121	91	122	95	115	165	41	95
1993	2 463	676	223	118	174	213	157	81	116	79	120	95	113	152	41	95
1994	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89
1999	2 569	759	238	115	179	224	153	76	115	77	120	92	118	172	40	90
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	75	124	90	118	178	38	86
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84
2011	2 682	843	233	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84
2012	2 690	852	235	107	182	248	148	70	116	75	127	93	122	186	36	83
2013	2 690	852	235	107	182	248	148	70	116	75	127	93	122	186	36	83
2014	2 670	855	232	103	176	245	140	68	116	75	128	94	120	189	35	82
2015	2 688	869	228	104	178	246	139	67	115	75	126	93	123	186	35	86
2016	2 685	872	231	103	176	245	137	66	116	74	128	91	122	190	32	85
2017	2 707	884	233	101	177	251	135	67	116	73	130	91	122	198	33	81
2018	2 742	902	240	102	179	256	137	65	115	75	130	91	120	198	32	84
2019	2 750	913	238	102	177	257	136	63	114	74	132	93	119	198	32	86
2016 I	2 651	863	227	104	174	241	134	66	116	76	126	89	120	182	34	85
2016 II	2 752	890	233	104	182	249	141	72	118	77	129	94	125	199	34	87
2016 III	2 697	871	233	104	177	249	139	65	116	74	130	92	124	192	30	84
2016 IV	2 639	864	231	101	172	241	133	62	114	71	125	88	121	187	32	82
2017 I	2 655	864	230	99	175	245	131	65	114	72	127	88	118	193	35	83
2017 II	2 769	892	240	102	186	256	139	70	118	76	132	94	126	205	34	83
2017 III	2 714	885	234	103	179	251	133	67	116	75	131	90	122	199	32	80
2017 IV	2 690	896	231	99	169	250	136	64	116	70	129	89	120	195	32	80
2018 I	2 706	897	235	99	175	252	138	64	113	74	129	89	119	193	32	82
2018 II	2 802	910	242	104	184	263	141	69	118	77	133	95	124	207	33	87
2018 III	2 757	907	243	103	178	258	137	64	117	75	131	93	119	197	32	85
2018 IV	2 702	893	240	102	178	251	132	63	112	73	127	89	118	196	31	82
2019 I	2 704	901	232	99	170	252	134	62	113	73	130	91	118	197	32	85
2019 II	2 808	926	244	106	179	263	138	66	120	75	136	93	123	204	34	88
2019 III	2 765	916	241	104	181	255	136	62	113	77	132	97	119	197	33	86
2019 IV	2 721	910	237	101	177	256	135	63	112	71	128	91	115	194	30	84
2020 I	2 721	910	235	105	173	256	130	62	112	71	132	91	119	196	30	84

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKAINE-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkaino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Kajala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa
		1 000 henkilöä - persons														
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90
1992	2 305	623	203	101	156	184	141	74	106	69	105	84	104	142	34	80
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	66	96	62	95	78	97	128	32	74
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	95	63	95	79	97	130	33	74
1995	2 059	609	194	98	144	180	132	66	95	63	97	80	97	136	33	73
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	65	94	63	99	79	105	140	32	75
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71
1999	2 296	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	66	100	66	111	82	110	155	33	74
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	111	82	110	155	32	74
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72
2004	2 365	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74
2007	2 532	802	241	103	172	226	141	66	103	67	118	88	118	170	34	74
2008	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74
2009	2 447	783	233	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74
2010	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75
2011	2 483	798	217	99	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75
2012	2 457	796	212	98	162	222	128	63	108	65	114	85	114	170	31	74
2013	2 447	796	207	96	161	222	126	62	108	65	115	85	113	170	29	74
2014	2 437	800	205	95	162	220	124	60	104	65	112	86	115	167	30	76
2015	2 448	808	209	93	163	219	123	60	105	64	114	84	116	172	29	76
2016	2 473	816	213	92	164	225	125	59	106	65	116	84	113	180	29	73
2017	2 540	839	224	96	166	233	125	60	107	66	118	87	114	184	28	76
2018	2 566	854	224	96	167	238	125	59	107	66	122	89	113	182	29	79
2019	2 395	794	202	93	161	212	118	59	105	65	112	80	112	162	29	74
I	2 377	813	202	93	163	212	118	59	106	66	112	85	112	162	29	76
II	2 493	818	213	94	164	225	127	60	106	64	117	86	119	170	29	77
III	2 463	806	209	93	164	225	127	60	106	64	117	86	119	170	29	77
IV	2 427	806	209	93	159	217	122	55	104	64	112	83	116	171	28	75
2017	2 407	794	209	91	161	217	115	56	106	63	111	82	112	172	30	73
I	2 494	817	215	91	167	228	124	61	106	67	119	87	114	184	28	73
II	2 506	820	215	95	170	228	124	61	109	65	119	88	115	186	29	73
III	2 466	834	215	91	159	228	123	58	107	63	116	84	113	180	29	72
2018	2 469	828	216	90	159	223	123	57	103	65	116	84	111	177	28	74
I	2 573	840	226	98	168	238	125	62	107	68	120	90	116	190	29	78
II	2 577	850	228	98	167	239	128	60	108	70	121	90	114	183	28	77
III	2 541	840	225	98	170	232	123	59	106	69	117	86	113	185	28	76
IV	2 541	840	225	98	170	232	123	59	106	69	117	86	113	185	28	76
2019	2 513	843	219	93	161	231	123	57	104	67	119	85	112	180	29	77
I	2 593	859	228	97	169	239	127	61	108	66	124	88	117	185	31	79
II	2 600	859	226	99	172	239	128	59	110	66	124	94	115	183	30	79
III	2 557	858	223	95	167	243	122	59	105	63	120	89	111	181	27	79
IV	2 557	858	223	95	167	243	122	59	105	63	120	89	111	181	27	79
2020	2 528	856	221	96	162	237	119	56	104	62	118	86	111	180	27	77

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Suomi	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala			Keskisuomi	Etelä-Savo	Pohjanmaa
Prosenttia - Per cent																
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6	61,7	64,2	64,2	64,9	54,6	58,8
1993	69,0	69,0	62,7	68,5	69,7	69,7	57,3	57,3	59,9	57,7	57,7	59,8	62,9	56,7	54,6	55,0
1994	61,4	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,1	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,1	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,3	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	58,8	55,5	54,2	57,3	61,3	65,8	59,4	51,2	54,4
1998	64,1	70,8	67,8	62,8	63,1	64,8	61,0	58,1	56,6	56,8	58,8	63,2	65,6	60,1	53,6	55,1
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	56,9	59,6	64,0	65,1	62,1	56,4	57,0
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,9	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	64,2	63,3	54,6	57,2
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	68,2	61,1	60,4	60,6	58,6	62,2	69,5	63,4	63,4	56,2	58,2
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	65,8	68,3	64,5	55,3	57,9
2004	67,2	73,2	68,3	64,6	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,4	61,2	66,1	68,9	64,2	54,3	60,2
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	59,0	59,9
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3	66,1	69,6	72,4	67,2	59,3	59,9
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	64,8	62,8	64,7	60,9	65,6	70,0	73,6	67,2	61,9	62,3
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	64,2	58,9	64,2	67,5	70,7	65,0	62,2	60,5
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	69,9	64,1	61,8	60,7
2011	68,6	73,9	68,5	67,8	66,9	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	70,4	65,4	63,5	61,9
2012	69,0	73,7	69,7	67,8	68,7	68,5	65,9	65,2	65,4	60,9	63,9	69,3	72,0	64,9	61,3	60,7
2013	68,5	73,0	69,2	66,0	66,8	67,9	63,9	65,8	67,1	60,9	62,9	69,3	72,6	65,8	62,4	61,7
2014	68,3	72,9	69,7	66,2	66,7	67,9	63,3	63,2	63,0	63,0	64,0	70,2	72,8	63,3	60,2	62,5
2015	68,1	72,3	66,7	66,0	67,9	66,9	63,3	64,6	65,9	63,0	63,0	70,2	72,8	63,3	60,2	62,5
2016	68,7	72,8	67,7	67,9	68,9	66,4	63,1	64,8	67,0	60,6	64,8	70,2	74,1	65,8	62,7	65,3
I	67,1	71,7	65,6	67,8	67,6	64,5	60,8	63,4	66,7	61,3	63,9	67,0	71,2	61,6	62,6	64,2
II	69,5	73,6	68,2	67,6	70,7	67,0	62,7	68,6	67,4	61,9	64,6	71,2	74,9	67,7	64,9	65,4
III	70,1	73,7	69,5	68,4	69,5	68,4	65,7	66,2	67,5	61,2	66,5	72,3	76,6	68,2	66,4	66,4
IV	68,1	72,2	67,7	68,0	67,7	65,7	63,4	61,0	66,4	58,2	64,3	70,5	73,5	65,6	60,9	65,0
2017	67,7	71,2	67,9	66,6	68,8	65,9	60,5	61,4	68,0	60,4	63,4	69,2	71,6	65,7	64,4	63,7
I	70,2	73,1	69,3	66,8	70,9	68,9	64,9	67,2	67,8	64,2	68,1	73,8	73,4	70,6	62,0	64,2
II	70,6	73,2	69,7	70,3	73,4	69,7	66,1	68,0	68,0	64,1	67,6	71,2	74,2	71,3	63,7	63,7
III	70,0	74,2	69,4	67,3	69,3	68,4	65,1	63,9	68,4	62,0	66,1	72,0	74,0	68,6	64,6	63,9
IV	69,7	73,5	70,0	67,0	69,4	67,6	65,1	64,1	66,8	63,5	66,7	71,9	71,9	68,5	62,6	66,1
2018	72,6	74,7	72,9	72,8	73,1	72,3	66,9	68,9	69,3	68,0	69,3	76,9	76,4	72,2	66,2	70,1
I	72,7	75,0	73,9	73,0	72,5	72,3	69,1	67,8	67,0	68,7	69,6	77,7	74,7	70,2	64,3	85,6
II	71,7	74,2	73,2	72,6	73,8	70,0	66,9	66,7	68,5	67,3	66,8	74,4	74,1	70,8	64,7	79,9
III	71,0	74,3	71,5	69,2	70,3	69,9	66,6	64,7	67,2	65,2	68,5	73,4	73,5	69,7	66,5	77,9
IV	73,3	75,4	74,6	72,3	73,6	72,4	69,3	70,3	71,6	66,5	71,2	75,9	76,0	71,3	70,1	82,9
2019	73,6	75,2	73,8	74,5	75,1	72,3	71,2	67,9	68,4	69,4	71,3	80,7	75,7	70,6	70,5	71,2
I	72,3	75,0	72,5	72,5	73,3	73,2	67,6	67,9	68,5	62,2	69,0	77,6	71,9	70,0	64,8	82,2
II	71,6	74,7	72,3	72,6	71,0	71,2	66,1	66,2	68,0	62,5	67,9	75,3	73,2	69,7	61,0	82,1

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - <i>Administrative district</i>									
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>									
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510	
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240	
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160	
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360	
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390	
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370	
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360	
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450	
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430	
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490	
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580	
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560	
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530	
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660	
2005	<u>9 300</u>	<u>3 100</u>	<u>1 700</u>	<u>1 900</u>	<u>2 400</u>	<u>1 700</u>	<u>720</u>	<u>1 200</u>	<u>680</u>	
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900	
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910	
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760	
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550	
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610	
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740	
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760	
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780	
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760	
2015	12 000	2 400	1 200	2 000	2 800	1 600	910	1 500	690	
2016	13 400	2 800	1 400	2 100	3 500	1 500	1 000	1 600	840	
2017	13 600	3 800	1 800	2 500	4 800	1 600	1 100	1 900	870	
2018	17 000	4 800	2 000	3 200	5 300	2 000	1 200	2 400	1 100	
2019	20 400	5 100	1 900	3 600	5 700	2 200	1 600	3 300	1 300	
2014	I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
	II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
	III	10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
	IV	9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015	I	15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
	II	11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760
	III	10 700	1 900	830	1 400	2 500	1 300	630	1 400	620
	IV	10 000	1 800	1 000	1 500	2 200	1 100	540	1 300	490
2016	I	16 000	3 700	2 100	2 900	4 300	2 400	1 300	2 000	1 500
	II	13 500	2 700	1 200	2 000	3 300	1 300	1 200	1 600	760
	III	13 100	2 400	1 000	1 800	3 400	1 200	780	1 600	550
	IV	11 100	2 400	1 100	1 600	3 000	1 100	790	1 300	590
2017	I	15 700	5 100	2 500	3 300	6 300	2 300	1 800	2 100	1 100
	II	12 500	3 700	1 500	2 400	4 500	1 400	910	1 800	830
	III	13 500	3 200	1 800	2 300	4 200	1 400	710	1 800	760
	IV	12 600	3 100	1 500	2 000	4 200	1 300	840	1 800	740
2018	I	20 300	6 300	3 000	4 200	7 400	2 900	1 800	3 000	1 300
	II	16 300	4 700	1 900	3 300	5 400	1 800	1 100	2 300	1 100
	III	16 400	4 300	1 500	2 700	4 400	1 800	1 000	2 200	860
	IV	15 100	3 800	1 400	2 500	3 900	1 700	950	2 000	920
2019	I	25 600	6 600	2 900	5 300	7 900	3 000	2 700	4 200	2 300
	II	18 300	5 000	1 700	3 600	5 400	2 000	1 300	3 100	1 000
	III	19 300	4 700	1 500	2 800	5 000	1 900	1 200	3 000	920
	IV	18 400	3 900	1 700	2 700	4 600	1 800	1 200	2 800	860
2020	I	24 800	6 000	2 900	4 900	7 700	3 200	2 300	4 100	1 200

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - *See note to table 26.*2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen
Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: *The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics*

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - <i>Administrative district</i>								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - <i>Whole country</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600
2015	1 200	1 400	1 500	2 300	430	1 500	240	2 400	36 100
2016	1 400	1 400	1 400	2 400	470	1 600	250	2 200	39 200
2017	1 500	1 500	1 700	2 900	470	2 000	250	2 100	44 400
2018	2 100	2 000	2 200	3 400	650	2 200	310	2 300	54 100
2019	2 600	2 500	2 300	4 500	850	2 600	320	2 700	63 600
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400
2014 III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
2014 IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015 I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
2015 II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700
2015 III	1 000	720	890	1 700	440	1 500	190	1 700	29 600
2015 IV	950	1 200	820	1 600	380	1 100	190	1 600	27 600
2016 I	1 700	2 500	2 600	3 200	670	1 900	400	2 900	51 900
2016 II	1 400	1 000	1 200	2 400	500	1 400	280	2 100	37 700
2016 III	1 200	750	910	2 000	360	1 800	160	2 100	35 000
2016 IV	1 200	1 300	910	2 000	350	1 400	160	2 000	32 100
2017 I	1 800	2 600	3 200	3 500	490	2 300	390	2 900	57 500
2017 II	1 400	1 200	1 300	3 100	410	1 700	240	2 100	41 000
2017 III	1 400	980	1 200	2 700	530	2 500	180	1 700	40 600
2017 IV	1 400	1 300	1 200	2 400	460	1 700	200	1 800	38 600
2018 I	2 700	3 000	3 700	4 200	790	2 300	510	3 000	70 400
2018 II	1 900	1 800	1 800	3 400	610	2 000	330	2 400	52 100
2018 III	1 800	1 300	1 700	3 100	600	2 700	210	1 800	48 400
2018 IV	1 700	1 800	1 700	3 000	620	1 800	210	2 200	45 300
2019 I	3 800	4 000	4 300	5 800	1 100	2 500	570	4 300	86 800
2019 II	2 400	2 200	1 800	4 200	800	2 200	340	2 200	57 500
2019 III	2 100	1 700	1 600	4 200	820	3 600	190	2 000	56 400
2019 IV	2 100	2 200	1 700	3 900	710	2 300	190	2 500	53 500
2020 I	3 100	4 000	4 600	5 900	1 000	2 800	410	4 700	83 500

30. TYÖTTÖMYYSASTEET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa				
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjo-Pohjanmaa	Kainuu	
Prosentilla - Percent																	
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0	
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9	
1993	16,3	13,2	14,8	17,2	18,5	19,0	16,8	17,8	18,4	20,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,3	21,4	
1994	15,6	13,0	13,5	16,4	16,4	16,2	15,7	16,5	17,6	20,0	19,5	19,6	13,8	19,5	22,4	21,0	
1995	13,4	12,0	13,5	17,4	16,6	17,2	15,7	16,5	17,9	20,0	19,5	19,1	13,8	17,1	22,4	21,2	
1996	11,2	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1	
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	12,9	12,9	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	14,6	8,4	15,5	23,5	20,4	
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8	
1999	10,2	6,4	9,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	14,6	13,5	10,1	9,4	13,9	15,9	19,3	
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	13,1	12,0	10,4	9,0	11,7	18,4	17,8	
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3	
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2	
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	9,4	10,7	15,1	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6	
2004	8,8	6,5	8,0	10,0	8,3	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9	
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0	
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	8,8	17,1	12,4	
2007	6,9	5,0	6,0	6,0	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9	
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	7,8	10,7	8,1	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9	
2009	8,2	6,2	7,3	8,0	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6	
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3	3,1
2011	7,9	5,8	7,9	9,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2	2,7
2012	8,2	6,7	8,0	7,4	7,5	9,4	7,3	10,8	8,2	12,5	10,0	7,6	5,2	9,6	11,5	10,4	3,0
2013	8,7	7,3	9,6	7,4	7,5	8,5	9,5	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,5	10,2	16,9	9,7	4,1
2014	9,4	8,0	10,2	9,1	8,9	10,7	11,1	9,6	9,7	10,7	11,5	8,9	6,6	10,3	14,9	11,8	4,7
2015	8,8	7,4	9,6	9,5	7,5	10,8	10,3	10,1	9,3	14,4	10,6	7,8	5,2	9,8	10,4	10,7	4,0
2016	9,6	8,7	10,3	8,7	7,3	10,5	9,9	12,1	9,2	18,9	10,6	4,2	6,6	8,8	12,4	10,6	2,6
2017	6,7	6,4	6,9	6,5	5,4	7,2	7,9	6,8	6,8	10,4	7,4	4,4	4,6	7,3	8,4	8,3	3,6
2018	9,7	8,3	10,3	9,9	9,2	11,4	11,3	8,9	10,1	12,3	13,9	10,9	7,4	11,2	15,3	11,3	4,2
2019	8,4	7,4	8,9	6,9	7,9	8,9	9,1	9,4	9,2	7,2	9,3	7,4	5,4	9,3	14,9	11,3	4,4
2020	8,7	7,2	10,3	7,0	8,7	10,9	11,6	10,4	7,0	9,3	10,6	8,5	6,1	8,9	15,0	11,1	5,4
I	9,6	8,0	10,8	10,1	7,1	12,0	11,8	9,9	9,5	14,8	10,6	10,1	6,3	11,2	12,6	12,6	3,1
II	10,0	8,7	9,9	10,6	8,1	11,4	12,5	11,8	10,4	14,4	11,9	9,6	6,4	11,8	10,7	12,8	4,4
III	7,6	6,0	8,4	9,7	7,1	9,8	8,6	7,9	8,9	13,5	10,0	6,1	3,9	7,5	5,4	8,8	4,7
IV	8,0	6,8	9,5	7,7	7,5	9,9	8,3	10,7	8,5	15,1	10,0	5,3	4,1	8,6	12,7	8,4	3,9
I	9,3	8,2	10,2	7,8	8,0	11,2	11,8	14,0	7,1	12,4	12,4	7,7	4,9	10,8	15,2	11,6	2,1
II	7,7	7,3	7,8	11,8	9,3	9,1	9,2	8,5	10,2	12,7	9,8	7,3	5,8	10,3	18,2	12,9	2,2
III	7,6	6,9	6,8	7,7	5,6	9,9	9,4	9,3	7,6	9,9	9,7	6,0	6,3	7,6	8,4	9,5	3,7
2018	8,8	7,7	8,4	9,2	8,8	11,4	10,3	10,8	9,3	12,3	10,1	6,3	6,6	8,1	13,5	9,1	4,3
I	8,2	7,7	6,7	5,7	8,4	9,4	10,9	9,7	9,3	10,7	9,9	5,1	6,4	8,3	9,9	9,9	3,8
II	6,5	6,3	6,4	4,5	4,6	7,5	6,5	7,1	7,1	6,7	7,9	3,0	3,9	5,7	9,0	2,6	
III	6,0	6,3	6,3	4,5	4,6	7,5	6,5	7,1	4,9	5,7	7,7	3,4	3,9	5,7	10,3	7,4	2,6
2019	7,1	6,5	5,7	6,4	5,4	8,1	8,5	9,0	8,2	9,2	8,2	6,9	5,2	8,4	8,1	8,8	3,0
I	7,7	7,2	6,4	9,0	5,7	9,1	8,0	6,8	8,2	11,8	8,8	5,9	5,1	9,1	7,7	8,3	6,3
II	6,0	6,3	6,2	5,2	4,9	6,6	5,8	4,9	4,5	9,6	6,0	2,6	3,7	7,3	8,3	8,4	2,2
III	6,0	5,7	6,0	5,4	5,7	5,0	9,3	6,4	6,4	11,2	6,4	2,5	4,2	7,1	9,7	6,5	2,9
2020	7,1	6,0	6,1	8,0	6,7	7,3	8,4	9,3	7,7	12,3	10,9	4,9	6,1	8,2	10,0	7,9	2,3

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

**31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT**

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2015	93 800	30 100	14 300	25 200	36 900	22 400	9 800	15 800	12 400
2016	95 800	29 700	14 300	23 900	37 500	22 200	9 400	15 200	12 600
2017	84 700	25 400	11 900	21 600	30 000	20 000	8 200	13 500	11 900
2018	74 000	21 400	9 700	18 900	23 200	16 700	6 800	11 700	10 100
2019	70 700	19 600	9 400	17 300	22 500	15 200	6 200	11 000	9 300
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400
2015 III	97 900	30 600	14 100	25 000	37 000	22 000	9 600	15 700	12 400
2015 IV	93 800	30 100	14 400	25 100	37 300	23 100	10 000	15 900	12 300
2016 I	96 400	30 500	14 800	25 300	38 200	23 500	10 100	16 300	12 900
2016 II	96 000	29 500	13 800	23 500	37 200	21 800	9 300	15 100	12 600
2016 III	98 900	30 200	13 900	23 500	38 000	21 400	9 200	14 700	12 500
2016 IV	91 800	28 800	14 800	23 300	36 600	22 200	9 100	14 600	12 300
2017 I	89 600	27 700	13 600	23 400	33 700	22 200	9 300	14 800	12 700
2017 II	85 700	25 400	11 900	21 700	29 400	19 800	8 200	13 600	12 200
2017 III	85 600	25 300	11 400	21 000	29 400	19 000	7 600	13 100	11 600
2017 IV	78 100	23 400	10 800	20 300	27 300	18 800	7 600	12 600	10 900
2018 I	76 600	22 600	10 600	20 400	26 100	18 600	7 700	12 800	10 900
2018 II	74 600	21 300	9 400	19 000	23 100	16 700	6 800	11 500	10 300
2018 III	75 500	21 800	9 400	18 600	22 600	16 000	6 300	11 300	10 100
2018 IV	69 200	19 900	9 300	17 800	21 000	15 600	6 400	11 200	9 300
2019 I	70 200	20 000	9 600	18 200	22 700	15 900	6 700	11 500	9 300
2019 II	70 300	19 200	8 900	17 100	22 100	14 800	5 900	10 700	9 200
2019 III	73 500	20 000	9 300	17 000	23 000	14 900	6 000	10 600	9 300
2019 IV	68 800	19 300	9 500	16 900	22 300	15 300	6 200	11 000	9 200
2020 I	79 100	21 400	10 600	19 100	25 300	17 300	7 200	12 700	10 300

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT
Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - <i>Administrative district</i>									
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - <i>Whole country</i>	
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>									
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200	
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100	
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200	
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200	
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000	
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000	
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000	
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400	
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100	
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100	
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200	
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000	
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800	
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400	
2005	<u>17 100</u>	<u>8 100</u>	<u>9 700</u>	<u>21 600</u>	<u>6 900</u>	<u>14 300</u>			275 300	
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900	
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800	
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900	
2009	16 400	<u>8 700</u>	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800	
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800	
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900	
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200	
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100	
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700	
2015	22 000	9 600	10 600	28 400	5 900	13 900	560	150	351 900	
2016	21 100	9 200	11 200	27 400	5 100	13 300	540	160	348 800	
2017	17 500	7 700	9 800	24 500	4 300	11 600	550	140	303 400	
2018	15 000	6 300	7 900	20 100	3 700	9 800	540	110	255 900	
2019	14 300	5 900	7 300	18 800	3 300	8 900	530	120	240 400	
2014	I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
	II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
	III	20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
	IV	21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015	I	22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
	II	21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700
	III	22 100	9 300	10 800	28 500	5 700	13 900	530	150	355 200
	IV	21 600	10 000	10 700	28 000	5 800	13 700	580	160	352 600
2016	I	22 000	10 100	11 400	28 500	5 700	13 700	570	170	360 000
	II	21 100	8 900	11 000	26 900	5 300	13 800	520	160	346 400
	III	21 100	8 900	11 600	27 400	4 800	13 300	530	160	350 100
	IV	20 400	9 000	10 900	26 700	4 700	12 600	530	160	338 500
2017	I	19 700	8 800	10 800	26 700	4 700	12 400	590	150	330 800
	II	17 600	7 400	9 800	25 200	4 400	12 200	540	140	305 300
	III	16 700	7 400	9 900	23 800	4 000	11 300	530	150	297 800
	IV	16 200	7 200	8 600	22 400	4 200	10 600	560	120	279 800
2018	I	16 200	7 200	8 600	22 000	4 300	10 300	600	120	275 400
	II	15 000	6 000	8 000	20 200	3 700	10 200	530	100	256 300
	III	14 600	6 000	7 900	19 500	3 400	9 500	520	90	253 100
	IV	14 200	6 100	7 000	18 600	3 400	9 000	500	110	238 700
2019	I	14 700	6 400	7 400	19 200	3 600	9 000	560	120	245 200
	II	14 100	5 600	7 200	18 500	3 300	9 200	500	100	236 800
	III	14 400	5 600	7 500	18 700	3 200	9 000	520	120	242 500
	IV	14 100	6 000	7 000	18 800	3 200	8 500	540	140	237 000
2020	I	15 800	7 100	8 200	21 200	3 600	9 800	680	200	269 600

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat		
		Uusimaa Suomi	Varshais-Suomi	Sata-kunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi				Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa
Viikkoa - Weeks																
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13
1992	22	24	23	26	23	23	22	22	21	20	24	21	22	20	19	20
1993	30	33	31	32	32	31	30	30	28	25	32	28	29	28	25	26
1994	39	44	40	44	44	40	38	34	34	30	42	37	39	34	27	29
1995	45	51	45	46	45	45	45	45	38	36	50	41	44	39	29	32
1996	48	54	47	48	55	49	48	46	43	41	53	41	48	42	32	36
1997	51	57	48	50	62	52	49	46	43	45	57	38	44	42	36	41
1998	52	59	51	51	65	53	50	48	45	48	59	37	54	46	36	43
1999	52	58	52	51	65	52	50	43	43	50	59	36	52	45	37	45
2000	51	56	53	52	64	51	50	41	41	50	59	35	52	44	37	44
2001	51	55	50	53	64	51	54	42	42	49	58	35	51	44	38	44
2002	50	53	47	52	63	51	51	41	41	49	56	34	50	43	37	44
2003	47	50	45	50	60	49	50	47	39	47	54	33	46	42	35	38
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	52	33	45	41	34	35
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35
2006 ^{2, 3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	32	43	36	34	32
2008	40	42	37	47	46	44	42	40	34	40	45	31	38	34	31	29
2009	32	37	32	37	37	35	34	35	30	35	38	26	28	30	26	25
2010	36	35	34 ¹	38	41	40	37	37	34	35	42	31	31	33	27	28
2011	40	39	40	42	47	46	41	41	39	39	47	33	36	36	30	32
2012	43	42	43	46	48	45	43	43	45	42	51	34	39	36	34	36
2013 ⁴	45	46	42	46	48	46	46	45	44	43	52	34	40	40	35	36
2014	49	48	45	50	52	49	47	47	47	46	56	35	42	41	36	39
2015	52	55	50	53	56	53	51	50	49	47	61	37	44	47	43	46
2016	57	64	55	51	61	58	55	54	55	52	66	39	46	51	45	49
2017	58	64	58	52	62	57	56	53	58	57	60	40	50	53	47	49
2018	54	59	56	46	61	50	51	50	57	58	50	34	48	52	43	44
2019	49	57	49	41	55	41	44	43	56	49	48	30	44	47	39	36
2016	I	55	61	53	58	55	52	53	50	49	63	37	44	50	45	49
2016	II	57	64	53	62	58	56	56	55	53	68	40	46	51	50	51
2016	III	58	64	55	62	59	57	55	57	53	68	40	46	51	50	29
2016	IV	58	65	56	47	59	55	53	57	54	68	38	48	51	45	28
2017	I	58	65	58	51	61	60	53	57	55	65	40	49	52	44	50
2017	II	58	64	58	51	63	59	56	56	57	65	42	50	51	48	48
2017	III	58	63	58	53	62	58	55	59	59	57	40	49	50	49	49
2017	IV	56	62	59	51	61	55	54	57	59	53	37	51	53	44	48
2018	I	55	60	58	50	61	54	50	56	59	51	35	50	53	43	47
2018	II	55	59	56	48	62	53	51	59	59	51	36	48	53	45	44
2018	III	53	58	54	45	61	48	47	56	58	50	35	46	52	45	44
2018	IV	52	59	54	41	60	45	48	56	56	49	32	46	51	41	41
2019	I	50	57	51	41	57	42	45	55	51	48	30	44	48	38	39
2019	II	50	56	50	42	56	42	45	45	49	49	31	45	48	40	37
2019	III	49	56	48	41	55	41	45	58	49	48	31	45	48	41	39
2019	IV	48	58	45	40	50	40	41	55	48	46	28	45	44	36	36
2020	I	44	51	41	39	46	35	38	51	45	44	26	40	42	33	31

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasket. - From 2006 including individually laid off.

4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto. - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLLLEIDEN TYÖNHAKIJOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Ulkomaat		
		Uusimaa Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Päijätäänmaa	Kainuu	Lappi		Ahvenanmaa	
Prosenttia - Percent																		
1991	2	1	3	5	3	3	3	3	2	2	2	4	4	2	3	2	1	1
1992	6	10	11	19	20	18	18	18	14	11	17	16	19	6	17	14	4	4
1993	18	22	18	28	32	28	28	28	26	21	26	26	30	16	27	22	14	12
1994	27	32	27	32	35	30	32	30	28	17	30	34	34	28	29	25	16	16
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	28	24	24	24	24	28	29	25	20	20
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	27	26	33	25	29	26	20	23
1997	30	35	28	31	37	30	30	28	26	28	26	28	33	20	30	26	23	26
1998	30	35	28	29	35	27	27	27	23	23	23	28	31	19	26	24	21	25
1999	28	32	29	28	33	27	27	28	26	22	22	26	31	19	26	23	20	26
2000	28	31	30	29	35	27	27	27	26	22	22	26	31	19	26	23	20	25
2001	27	30	26	29	34	29	30	30	27	23	23	26	30	18	26	23	22	24
2002	26	29	25	28	32	26	26	26	21	21	21	26	27	16	25	21	24	24
2003	25	28	26	28	31	27	27	27	23	21	21	26	27	18	23	22	21	24
2004	25	29	23	26	31	27	27	27	23	21	21	26	27	18	23	22	19	18
2005	26	30	26	28	30	28	28	28	23	21	21	27	27	18	24	23	20	19
2006 ²	26	29	25	28	28	28	28	28	24	21	21	26	28	19	25	22	21	20
2007	24	27	22	28	27	26	26	26	24	21	21	23	26	18	23	19	20	18
2008	21	16	25	24	24	23	24	24	21	19	19	21	24	16	19	18	15	29
2009	16	15	14	18	18	17	17	17	16	15	15	17	19	12	12	15	13	15
2010	20	20	20 ¹	20	23	24	21	21	20	21	21	19	23	17	16	19	15	20
2011	23	23	24	24	27	27	24	24	23	24	24	22	27	17	20	20	17	11
2012	24	24	24	24	27	27	26	26	24	24	24	24	28	17	21	21	19	20
2013 ³	25	24	23	27	27	32	26	26	25	26	26	26	28	17	21	22	20	19
2014	28	29	26	28	30	32	27	26	25	27	27	26	31	18	22	24	23	14
2015	31	36	30	30	33	31	31	31	29	29	29	28	34	19	24	28	27	19
2016	35	41	34	31	37	37	34	34	33	32	32	32	39	21	27	31	30	33
2017	35	39	31	31	36	37	34	34	30	34	30	35	33	22	29	31	27	36
I	36	40	33	31	35	34	32	32	32	29	29	30	38	19	25	30	29	28
II	36	41	34	32	38	39	35	34	34	34	34	33	40	23	27	31	31	31
III	36	41	34	32	38	39	35	34	34	34	34	33	40	23	27	31	32	30
IV	36	42	35	29	37	40	34	34	32	34	34	34	40	22	29	30	29	36
2017	35	41	35	31	36	39	33	33	30	34	34	33	38	22	29	30	27	42
I	35	39	35	32	36	38	35	31	31	35	35	33	35	23	30	31	27	36
II	34	38	34	34	37	40	34	34	29	33	33	36	38	21	29	31	28	34
III	34	38	34	34	37	40	34	34	29	33	33	36	38	21	29	31	28	34
IV	33	36	34	31	35	35	33	33	29	33	33	36	38	20	29	30	28	34
2018	31	34	33	31	35	33	31	31	27	31	31	35	25	17	27	30	24	26
I	31	33	31	28	34	33	31	28	32	32	32	34	24	17	26	30	24	26
II	29	32	29	25	33	29	29	29	28	32	32	32	25	16	24	28	24	21
III	28	32	29	22	32	26	26	26	25	30	31	25	25	14	24	28	24	18
IV	28	32	29	22	32	26	26	26	25	30	31	25	25	14	24	28	24	19
2019	27	31	27	23	30	23	24	24	22	29	29	27	25	13	22	25	20	22
I	27	31	26	23	29	23	25	25	24	31	31	26	26	14	22	25	21	19
II	26	31	24	23	28	22	24	24	22	31	31	26	26	15	22	24	22	21
III	26	32	24	23	26	22	23	23	22	30	30	26	25	13	23	23	19	18
IV	26	32	24	23	26	22	23	23	22	30	30	26	25	13	23	23	19	18
2020	24	29	21	22	24	20	21	21	20	27	24	24	23	12	21	22	17	15

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.
 2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.
 3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Taulukoiden selityksiä

Käytetyt symbolit:

0,0 Suure pienempi kuin puolet käytystä yksiköstä

. Tieto on epälooginen esitettäväksi

.. Tietoa ei ole saatu

... Tieto on salassapitosäännön alainen

- Ei yhtään havaintoa

* Ennakkotieto

1. Yleistä

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöristysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

2. Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen käsitteet

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisesti vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitun aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosentiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausi-otokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastatteleamalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaista väestöä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti

yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kestoa, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyysjaksojen kestosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto työvoimakoulutuksessa olevat, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista

päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1955–1956 syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta tai vuosina 1957–60 syntyneelle, joka on täyttänyt 61 vuotta tai vuonna 1961 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 62 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammatteittain laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovitua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskusten alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työnvälitystilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summana. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuin-kuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuivat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

Explanatory notes

Symbols used:

0,0 Magnitude less than half of unit employed

. Category not applicable

.. Data not available

... Data subject to secrecy

- Magnitude nil

* Preliminary data

1. General

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Economic Affairs and Employment's original monthly figures appear in Employment Bulletin. The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

2. Definitions of the labour force survey of statistics finland

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33. Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all job-seekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from duration of unemployment up to the reference date in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, on labour market training, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1955–1956 and are over 60 or persons born in 1957–1960 and are over 61 or born 1961 or thereafter and are over

62 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Economic Affairs and Employment's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Economic Affairs and Employment, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisematomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa 1/2 liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1 1/2 rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Vuonna 2016 tuli voimaan saavutettavuusdirektiivi, jonka yhtenä tavoitteena on parantaa digitaalisten palveluiden laatua. Kirjoittajien pitää huomioida **saavutettavuusvaatimukset**.

Kuvioiden ja graafien sisältö on tarpeen selittää tekstissä. Saavutettavia tiedostoja koskeva ohje <https://www.saavutettavasti.fi/saavutettavat-asiakirjat/word/>

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007); På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008); Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b); Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai sirpa.kukkala@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-327-574-4
Verkköjulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-327-575-1

Paino: Grano Oy, Helsinki 2020

